

Sabbath School Lesson

မြန်မာလူကြီးတန်း

ယောရှုထံမှ ယုံကြည်ခြင်းသင်ခန်းစာများ

ကို

Barna Magyarosi

မှ

စီစဉ်ရေးသားသည်

အောက်တိုဘာလ၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ဒီဇင်ဘာလ

၂၀၂၅ ခုနှစ်

(ပထမအကြိမ်)

Sabbath School Lesson

မြန်မာလူကြီးတန်း

ပုံနှိပ်သူ

ဦးဖုန်းနိုင် (၀၀၃၅၄)

မန်နေဂျာ

ကင်းစောင့်ပုံနှိပ်တိုက်

၂၀၆ ရွှေသစ္စာလမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်

ရန်ကုန်မြို့

ထုတ်ဝေသူ

ဦးဖိုးဖိုးလှ (၀၀၅၉၅)

ဥက္ကဋ္ဌ

ခရစ်တော်ကိုမျှော်လင့်သော

သတ္တမနေ့အသင်းတော်

၆၈ ဦးပိစာရလမ်း၊

ရန်ကုန်မြို့

အုပ်ရေ - ၅၀၀၀

မွေဒါန

(ပထမအကြိမ်)

မာတိကာ

၁။ အောင်မြင်ရန်အညွှန်း..... ၇

၂။ ကျေးဇူးတော်ဖြင့်အံ့အားသင့်စေခြင်း ၂၀

၃။ ကျေးဇူးတော်၏ အောက်မေ့ဖွယ် ၃၃

၄။ ပဋိပက္ခအားလုံး၏ နောက်ကွယ်ကပဋိပက္ခ ၄၅

၅။ သင်တို့ဘက်၌ထာဝရဘုရားသည်စစ်တိုက်တော်မူ၏ ၅၇

၆။ အတွင်းရန်သူ ၆၉

၇။ အဆုံးစွန်သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ စစ်မက်နဲ့အတွင်းတွင်ပင်
ကိုးကွယ်ခြင်း ၈၁

၈။ ယုံကြည်ခြင်းဘီလူးကြီးများ၊ ယောဂျနှင့်ကာလက် ၉၃

၉။ ကတိတော်အမွေခံသူများ၊ မြော်လင့်ခြင်း၏အကျဉ်းသားများ ၁၀၅

၁၀။ ဖြောင့်မှန်သောယောဂျ ၁၁၇

၁၁။ ပြည်တော်တွင်နေထိုင်ခြင်း ၁၃၀

၁၂။ ထာဝရဘုရားသည်သစ္စာတည်၏ ၁၄၂

၁၃။ ယနေ့တွင်ရွေးချယ်ပါ ၁၅၄

ဒုတိယအခွင့်အလမ်း၊ ယောဂျမှတ်စာ

ယောဂျမှတ်စာသည် မောရှေထံမှ ယောဂျထံသို့ ခေါင်းဆောင်မှု အကူးအပြောင်းမှတ်တမ်းဖြစ်သည်။ ဣသရေလတို့သည် ကတိတော်ပြည်သို့ စဝင်ခြင်းဖြင့်စတင်ကာ ပြည်တော်တွင်နေထိုင်ကြရသည်နှင့်အဆုံးသတ်သည်။ ယောဂျသည် တင်းကြပ်သောဥပဒေတစ်ခုကိုလိုက်လျှောက်ရပေသည်။ မောရှေ ထွက်ခွာချိန်မှစ၍ ကောက်ယူလိုက်ရုံသာဖြစ်သည်။ စိန်ခေါ်မှုဖြင့်သာအစပြုရ တော့သည်။ မောရှေမပြုဘူးသောအရာများကို ယောဂျပြုရတော့မည်။ သဲကန္တာရတွင် နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်နေရပြီးမှ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးသွားကာ၊ လွန်ခဲ့သောနှစ်များစွာကတည်းက ထာဝရဘုရားသည် ဘိုးဘေးတို့အား ကတိ ထားသောခါနာန်ကိုသိမ်းယူရမည်ဖြစ်သည်။

“ငါ၏ကျွန်မောရှေသည် အနိစ္စရောက်လေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်နှင့် သင်၌ပါသောဤလူအားလုံးတို့သည် ယခုထ၍ ယော်ဒန်မြစ်တစ်ဘက်သို့ ကူးသွားကြလော့။ ဣသရေလအမျိုးတို့အား ငါပေးသောပြည်သို့ဝင်စားကြလော့” (ယောဂျ ၁:၂) ဟုမိန့်တော်မူ၏။

စာအုပ်တစ်အုပ်လုံး၏ သော့ချက်သည် ကိုယ်တော်၏အမိန့်တော် တွင်ပါသည့်အတိုင်း “သူတို့အားပေးထားသောပြည်” သို့ဝင်ရန်ပင်ဖြစ်သည်။ ယောဂျသည် တစ်ဦးတည်းလုပ်ရမည်မဟုတ်ဘဲ သူတို့၏ပန်းတိုင်ဖြစ်သော ပဋိညာဉ်အား နားထောင်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်တော်၏တန်ခိုးဖြင့် ပို့ဆောင်မည်ဖြစ် သည်။ သူတို့သည်နားမထောင်သောကြောင့် သူတို့လုပ်ရပ်တို့၏အကျိုးဆက် တို့ကို သူတို့ပင်ခံစားခဲ့ကြရသည်။

အမှန်တော့ လွန်ခဲ့သောနှစ်လေးဆယ်အတွင်းတွင် ဣသရေလတို့သည် ပဋိညာဉ်နှင့်ဆန့်ကျင်သောအရာများကိုသာ ရင်ဆိုင်နေကြရသည်။ ထာဝရ ဘုရားကိုပုန်ကန်ခဲ့သောကြောင့် ထွက်မြောက်ရာခရီးစဉ်တွင် ထူးဆန်းသော နိမိတ်များကိုမြင်ရသော အလျင်ဦးမျိုးဆက်တို့သည် ယောဂျနှင့်ကာလက်တို့

နှစ်ဦးမှလွဲ၍ သဲကန္တာရတွင်ပျက်စီးကြလေသည်။ မောရှေ၏ စာအုပ်ငါးအုပ်ထဲမှ လေးအုပ်တို့သည် ဣသရေလတို့သည် သဲကန္တာရတွင်လှည့်လည်နေစဉ် အဖြစ်အပျက်များ၏မှတ်တမ်းဖြစ်သည်။ ယခုတွင် ယောရှု၏ခေါင်းဆောင်မှုအောက်တွင် ဒုတိယမျိုးဆက်တို့သည် ထိုပြည်ကို လက်ရောက်ရရှိရေး စိန်ခေါ်မှုကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ရပေသည်။

မောရှေသည် ယောရှုအား ဆင့်ခေါ်၍ ဣသရေလတို့၏ရှေ့တွင် ဆင့်ဆိုသည်မှာ “သင်သည် အားယူ၍ရင့်ခြင်းရှိလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤလူတို့အားပေးခြင်းငှာ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့ သင်သည် သူတို့နှင့်အတူသွား၍ အမွေခံစေရမည်။ သင့်ရှေ့တွင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်ကြွ၍ သင်နှင့်ရှိတော်မူလိမ့်မည်။ သင့်ကိုစွန့်တော်မမူ၊ ပစ်ထားတော်မမူ၊ မစိုးရိမ်နှင့်၊ စိတ်မပျက်နှင့်” (တရားဟော ၃၁:၇၊ ၈) ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဘိုးဘေးတို့နှင့် မောရှေထံသို့ပေးထားသောကတိတော်တို့သည် ပြည့်စုံလှပြီ။ ကြာမြင့်စွာအိုးအိမ်မဲ့နေခဲ့ရသူတို့သည် ယခုမှာတော့ ဘဝသစ်တွေ့၊ မျှော်လင့်ချက်တွေ့အတွက် ရင်ဖွင့်သံတွေလဲရှိလာသည်။ သူတို့ကို ကျေးကျွန်ဘဝမှကယ်တင်ရာတွင်လည်း သစ္စာစောင့်သိလှသည်ဖြစ်၍ ပြည်တော်နှင့် ပတ်သက်၍လည်း စိတ်ချရမည့်သူဖြစ်သည်။

“ယောရှုမှတ်စာ၏မူလအဆင့်ရည်ရွယ်ချက်သည် ဣသရေလတို့သည် ပြည်တော်ကိုဝင်ရောက်သိမ်းယူလျက် အမျိုးအလိုက်ခွဲဝေကာ နေထိုင်ခြင်းကို ဖော်ပြသည်။ ဤသတင်းသည် စာအုပ်၏အခြေခံတရားတော်ပင်ဖြစ်၍ အာဗြဟံထံတွင် ထာဝရဘုရားမှပေးထားသောကတိတော်အပေါ် သစ္စာစောင့်သိခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုစာအုပ်သည် ပဋိညာဉ်ကတိတော်အပေါ် သစ္စာစောင့်သိခြင်းကို အသားပေးထားသည်” (ယောရှု ၂၁:၄၃-၄၅)။ Andrews Bible Commentary (Berrien Spring, MI: Andrews University Press, 2020, p. 365.

ယောရှုမှတ်စာသည် လွန်ခဲ့သောနှစ်သုံးထောင်ကျော်တုန်းက ရေးသားထားသည်ဖြစ်သော်လည်း ယခုခေတ်ကမ္ဘာ၏စိန်ခေါ်မှုဆိုင်ရာတို့တွင် ယောရှုခေတ်နှင့်သိပ်မထူးမခြားနားလှပါ။ သဘာဝအရ ခြားနားသောစိန်ခေါ်မှုတွေသာ ရင်ဆိုင်ရသည်ဖြစ်ရာ အထူးသဖြင့် ဝိညာဉ်ရေးပိုင်းတွင် လုံခြုံမှု၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ထာဝရဘုရားမှအပ်နှင်းထားသော သာသနာလုပ်ငန်းများကို ခြိမ်းခြောက်လာခြင်းတို့ကိုရင်ဆိုင်ရပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယခုလက်ရှိအချိန်တွင် ထာဝရဘုရား၏ ကတိတော်တို့ကိုရယူရန်နှင့် သူ၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် အောင်နိုင်ခြင်းရယူနိုင်ရန် ယောရှု၏ပုံသက်သေသည် ကျွန်ုပ်တို့အားအနိုင်အထက်သွေးဆောင်ပါလိမ့်မည်။

ဘာနာမဂ်ယာရိုစီ (Barna Magyarosi) သည် လက်ရှိဥရောပတိုက်တွင်း ဒီပီဒံ၏အတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့် သမ္မာကျမ်းစာသုတေသနအဖွဲ့၏ နာယကဖြစ်သည်။ သူ၏အမှုတော်သက်တမ်းတွင် အသင်းအုပ်ဆရာနှင့် ရိုမေးနီးယားတိုင်းပြည်၊ တောင်ပိုင်းထရန်ဆီလ်ဗေးနီးယားကွန်ဖရင့်စ်၏ ဌာနဆိုင်ရာညွှန်ကြားရေးမှူး စသည်တို့ဖြင့် စတင်လာကာ ယခုတွင် ရိုမေးနီးယားမြော်လင့်ခြင်းတက္ကသိုလ်၏ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် အမှုတော်ထမ်းဆောင်နေသည်။

သင်္ခါနိပါတ် (၅)

အောင်မြင်ရန်အညွှန်း

စက်တင်ဘာလ ၂၇ - အောက်တိုဘာလ ၃

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း

စက်တင်ဘာလ ၂၇ ရက်

ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ တရား၊ ၁၈:၁၅-၂၂။ ယောဂ္ဂ ၁။ ဟေဗြဲ ၆:၁၇၊ ၁၈။ ဧဖက် ၆:၁၀-၁၈။ ဆာလံ ၁:၁-၃။ ရောမ ၃:၃၁။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“ငါ၏ ကျွန်မောရှေ့မှာထားသောတရားအတိုင်းကျင့်မည်ဟု စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ အားယူ၍ အလွန်ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ ကြံစည်လေသမျှတို့၌ အောင်မည်အကြောင်း ထိုတရားလမ်းသို့လိုက်လော့။ လက်ယာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲနှင့်” (ယောဂ္ဂ ၁:၇)။

ဗယ်မိန်ဇင်းဒါး၊ ဘောဓ်တွန်ဖီလ်ဟာရ်မိုနိုပ်တူရိယာဝိုင်း၏ တေးဂီတညွှန်ကြားရေးမှူးသည် တေးသရုပ်ဖော်အတန်းတွင် ပညာပို့ချသည်။ ကျောင်းသားတို့၏လုပ်ဆောင်မှုများအား အကဲဖြတ်ရာတွင် သူတို့၏စိတ်သောကကိုလည်း သတိပြုမိသည်။ ကျောင်းသားတို့သည် သောကကင်းဝေးနိုင်စေရန် သူတို့၏အစွမ်းကုန်ကြိုးစားမှုကို ‘အမှတ်ပြည့် (A)’ ပေးမည်ဟု ပထမနေ့တွင်ပင် ကြေညာထားလိုက်သည်။ ဤ ‘အမှတ်ပြည့်’ ဆိုသည်မှာလည်း ‘မိမိတတ်နိုင်သည့်အစွမ်းကုန်’ ဖြင့်ကြိုးစားခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ခုတည်းသောလိုအပ်ချက်သည် ပဋ္ဌမနှစ်ဝက်ကာလ၏ အလျင်ဦးဆုံးရက်သတ္တနှစ်ပတ်အတွင်းတွင် စာတစ်စောင်ရေးသားထားကာ အတန်းဆုံးသောအခါမှတင်ဆက်ရန်ဖြစ်သည်။

ထိုစာစောင်သည် မိမိသည် အမှတ်ကောင်းကောင်းဖြင့်အောင်မြင်ရန် ထိုက်တန်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သည်။

ယောဂ္ဂမှတ်စာသည်လည်း အသစ်သောအခွင့်အလမ်းများအကြောင်းဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ် ၄၀ အတွင်း ဣသရေလ၏ရာဇဝင်ကို မောရှေ၏စိုးမိုးချိန်ကာလဖြစ်သည်။ အီဂျစ်ပြည်မှထွက်ခွာ၍ ကန္တာရအတွင်း လှည့်လည်နေချိန်တွင် ပုန်ကန်ခြင်း၊ ခေါင်းမာခြင်းတို့နှင့်သာ အဆုံးသတ်ခဲ့ရသည်။ ထာဝရဘုရားအား နားထောင်လိုသောမျိုးဆက်သစ်တစ်ခုသည် ကတိတော်ပြည်သို့ဝင်စားရန် အဆင်သင့်ရှိနေသည်ဖြစ်ရာ မျှော်မှန်းထားသည့်အတိုင်း အသက်ရှင်နေထိုင်ပြုရန်မဟုတ်ဘဲ မိမိတို့တတ်နိုင်သည့်အစွမ်းကုန်ဖြင့် အားထုတ်ကြရန်သာဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလတို့၏အသက်တာတွင် အသစ်သော အခန်းကဏ္ဍတစ်ခုကိုဖွင့်ချပေးလိုက်သည်နည်းတူ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်း ထိုသို့ ပြုပေးပါမည့်အကြောင်း လေ့လာကြပါမည်။

တနင်္ဂနွေနေ့

စက်တင်ဘာလ ၂၈ ရက်

အသစ်သောမောရှေ

တရားဟောရာကျမ်း ၁၈:၁၅-၂၂ နှင့် ယောဂ္ဂ ၁:၁-၉ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ယောဂ္ဂမှတ်စာသည် မောရှေအနိစ္စရောက်ပြီးမှ ဖြစ်ပျက်မည့်အရာများအား ကတိပေးနေသကဲ့သို့ဖြစ်သည်မှာ အဘယ်ကြောင့် ထူးခြားနေသနည်း။

မောရှေအနိစ္စရောက်ပြီး ထာဝရဘုရားသည် ခေါင်းဆောင်သစ် ယောဂ္ဂကိုပင် ခန့်အပ်လိုက်ပြီဖြစ်သော်လည်း သူတို့နှစ်ယောက်လုံးသည် အလားတူညီခြင်းရှိကြ၏။ ထိုလူနှစ်ဦးလုံးအား ဘိုးဘေးတို့ထံကတိပေး

ထားသောပြည်သို့ မိမိတို့လူများကိုပို့ဆောင်ရမည်ဟု ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူထားသည်။ ယောရှုထံသို့ ဘုရားသခင်သည် “မောရှေအား ငါကတိရှိသည် အတိုင်း သင်တို့နှင့်သမျှသောမြေကို သင်တို့အားငါပေးမည်” (ယောရှု ၁:၃)။ မောရှေထံသို့ မူလအပ်နှင်းထားသောလုပ်ငန်းကို ယောရှုမှအဆုံးသတ်ရပါတော့မည်။ သူသည် ဧကန်အသစ်သောမောရှေပင်ဖြစ်၏။

ထွက်၊ ၃၃:၁၁။ တော၊ ၁၄:၆၊ ၃၀၊ ၃၈။ ၂၇:၁၈။ ၃၂:၁၂။ တရား၊ ၁:၃၈။ ၃:၂၃ နှင့် တရား၊ ၃၄:၉ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ယောရှု အကြောင်းမည်သို့ဆိုထားသနည်း။

ဤမြင်ကွင်းတွင် ဘုရားသခင်၏ကတိတော် မောရှေနှင့်တူသော ပုရောဖက်ပေါ်ထွန်းစေမည်ဟူသည်မှာ လက်တွေ့ဖြစ်ခြင်းထက် ဖြစ်နိုင်ချေရှိခြင်း (တရား၊ ၁၈:၁၅) သာဖြစ်သည်။ ယောရှုမှတ်စာ၏အစပြုခြင်းတွင် စာဖတ်သူတို့အား ထိုကတိတော်ကိုသတိရစေရင်း၊ ပြီးပြည့်စုံသည်ကိုလည်း မြင်သာစေရန် မျှော်လင့်စေသည်။

မောရှေသည် အနိစ္စရောက်ပြီးဖြစ်သော်လည်း ယောရှုမှတ်စာ၏ ပထမအခန်းကြီးကိုပင် စိုးမိုးထားနိုင်သေးသည်။ သူ့နာမသည် ဆယ်ကြိမ်တိုင်ပါလာ၍ ယောရှုနာမသည် လေးကြိမ်သာပါရသည်။ မောရှေအား “ထာဝရဘုရား၏ကျွန်” ဟု သမုတ်သော်လည်း၊ ယောရှုအား “မောရှေ၏လက်ထောက်” ဟုသာဖော်ပြထားသည် (ယောရှု ၁:၁)။ ယောရှုသည် “ထာဝရဘုရားကျွန်” (ယောရှု ၂၄:၂၉) ဟူသောဘွဲ့နာမအားရရှိနိုင်ရန် အသက်ထက်ဆုံးသစ္စာစောင့်သိခြင်းဖြင့် အမှုတော်ဆောင်ရမည်ဖြစ်သည်။

ယောရှုမှတ်စာ၏ ပထမဆုံးအခန်းကြီးသည် ခေါင်းဆောင်ကြီးနှစ်ဦးတို့၏ အကူးအပြောင်းလုပ်ခြင်းကို မှတ်သားထားသောအခန်းဖြစ်၍

အဓိကဇာတ်ဆောင်မှာ ထာဝရဘုရားပင်ဖြစ်တော်မူရာ၊ သူ၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ၎င်းမှတ်စုစာအုပ်အား နိဒါန်းပျိုးပေးရုံမက သူ၏ဦးဆောင်မှုကသာ လွှမ်းမိုးထားလေသည်။ အကယ်စင်စစ် ဣသရေလ၏ခေါင်းဆောင်သည် မည်သူဖြစ်သည်ဆိုသည်မှာ မေးစရာပင်မလိုပါချေ။

ခေတ်အဆက်ဆက်တွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ၏လူများအား ဦးဆောင်ရန် ယောကျ်ား၊ မိန်းမတို့အားခေါ်တော်မူနေသည်။ အသင်းတော်၏မှန်ကန်သောမျက်ကွယ်ခေါင်းဆောင်ကြီးအား သိကျွမ်းခြင်းသည် အဘယ့်ကြောင့်အရေးကြီးသနည်း။

တနင်္လာနေ့ စက်တင်ဘာလ ၂၉ ရက်

ကူးသွား၊ သိမ်းယူ၊ ခွဲခြမ်း၊ အမှုထမ်း

ယောရှုမှတ်စာအခန်းကြီး ၁ ကိုဖတ်ပါ။ အဖွင့်အခန်းကြီးမှ စာအုပ်တစ်အုပ်လုံး၏ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံကို မည်သို့လေ့လာသင်ယူနိုင်သနည်း။

ယောရှုမှတ်စာအခန်းကြီး ၁ သည် စာအုပ်တစ်ခုလုံး၏နိဒါန်းပင်ဖြစ်သည်။ မှတ်စာအုပ်၏အပိုင်းကြီးလေးပိုင်းဖြစ်ဟန်တူသော စကားလေးခုဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။ (၁) ကူးသွားခြင်း (ယောရှု ၁:၂-၉)။ (၂) သိမ်းပိုက်စိုးမိုးခြင်း (ယောရှု ၁:၁၀၊ ၁၁)။ (၃) ပြည်တော်အားခွဲခြမ်းခြင်း (ယောရှု ၁:၁၂-၁၅)။ (၄) ပညတ်တရားတို့အား နားထောင်ခြင်းဖြင့် အမှုတော်ဆောင်ခြင်း (ယောရှု ၁:၁၆-၁၈)။

ယောရှုမှတ်စာအုပ်သည် ဘုရားသခင်၏ပဏာမခြေလှမ်းဖြင့် လက်ဦးခြင်းဇာတ်လမ်းစဉ်ဖြစ်သည်။ ထိုပဏာမခြေလှမ်းဖြင့်လက်ဦးခြင်းတွင် ခါနာန်ပြည်ကိုသိမ်းပိုက်စိုးမိုးရန် အရေးကြီးသောတာဝန်များတို့ကို တိကျစွာ

ထာဝရဘုရားမှချပေးလေသည်။ ၎င်းတို့အားလုံးပြည့်စုံပြီးနောက်တွင် မှတ်စာအုပ်တွင် မှတ်တမ်းတင်ထားလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ပြည်တော်အားသိမ်းပိုက်နေထိုင်ရန် ထာဝရဘုရား၏ ကတိတော်သည် ပြည့်စုံရလိမ့်မည်။ ထိုချိန်မှစ၍ ပြည်တော်အားထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရန်တာဝန်သည် ဣသရေလတို့၏တာဝန်ဖြစ်၍ စစ်မှန်သော ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်သာဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ပဏာမခြေလှမ်းကို လုပ်ဆောင်ခြင်းသုံးခုဖြင့်ဖော်ပြထားရာ “ကူးသွား၊ သိမ်းယူ၊ ခွဲခြမ်း” တည်း ဟူသောအမိန့်တော်ကို လူသားတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် လက်သင့်ခံကာ၊ မူရင်းပဏာမကြောင့်ဖြစ်လာသောအမှုတော် ဆောင်ခြင်းဖြင့်ရရှိသည်။

ယောရှုမှတ်စာသည် အဓိကအပိုင်းကြီးလေးပိုင်းရှိ၍ ဟေဗြဲဘာသာဖြင့် အယူအဆလေးမျိုးခွဲခြား၍ဖော်ပြထားသည်။

- (၁) ကူးသွား (ယောရှု ၁:၁-၅:၁၂)
- (၂) သိမ်းယူ (ယောရှု ၅:၁၃-၁၂:၂၄)
- (၃) ခွဲခြမ်း (ယောရှု ၁၃:၁-၂၁:၄၅)
- (၄) အမှုဆောင် (ယောရှု ၂၂:၁-၂၄:၃၃)

ထိုသို့စာအုပ်၏ဖွဲ့စည်းပုံသည် မူရင်းသတင်းကိုပင်သယ်ဆောင်သည် ဖြစ်ရာ ထာဝရဘုရား၏ပဏာမခြေလှမ်းတို့သည် အလိုလိုပြည့်စုံနိုင်သည် မဟုတ်ပါ။ လူသားတို့၏သစ္စာစောင့်သိစွာတုံ့ပြန်ခြင်းလိုအပ်သည်။ ထာဝရ ဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ပြုသောအရာများဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့မလုပ်နိုင် သောအရာတို့ကို ဘုရားပြုပေးတော်မူသည်။ ထာဝရဘုရားစေခိုင်းသည့်အတိုင်း နားထောင်ရန်သာဖြစ်သည်။ ဓမ္မရာဇဝင်တို့တွင် ထိုသို့ပင်ဖြစ်လေ့ရှိ၍ ယနေ့ တိုင်အောင်တည်မြဲနေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၄:၁၂ မှဖော်ပြ ထားသော ဘုရားသခင်၏နောက်ဆုံးနေ့ လူသားတို့သည် ထာဝရဘုရားပြု ပေးသောအရာများအား ယုံကြည်ခြင်းမှ နားထောင်ခြင်းသို့ရောက်ရှိစေသည်။

သင့်အတွက်အလွန်တန်ဖိုးအရှိဆုံးသော ထာဝရဘုရား၏ ကတိတော်တို့ကိုတွေးတောကြည့်ပါ။ ၎င်းတို့သည် သင့်ဘက်တွင် လက်တွေ့ကျလာနိုင်ရန် မည်သည့်တုံ့ပြန်ခြင်းကိုတောင်းဆိုသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ **ခက်တင်ဘာလ ၃၀ ရက်**
ကတိတော်အမွေခံသူများ

ယောရှု ၁:၂၊ ၃ တွင် ဘုရားသခင်သည် ယောရှုအား ထိုပြည်ကို ပေးသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တစ်မျိုးဆိုရသော် ပေးခဲ့ပြီးပြီဖြစ်သည်။ မည်သို့ အနက်ရှိသနည်း။

ထိုပြည်သည် မှန်ကန်သောပိုင်ရှင် ထာဝရဘုရား၏ဆုလာဘ် သက်သက်ဖြစ်သည်။ ယောရှု ၁:၂၊ ၃ တွင် “ပေး” သည့်ပုံစံ၊ ပြည်တော်အား အမွေခံခြင်းနှစ်မျိုးရှိသည်။ ပထမမှာ ပြည်တော်အားပေးခြင်း၏လုပ်ငန်းစဉ် ဖြစ်သည်။ ဣသရေလတို့သည် ယော်ဒန်ကမ်းလွန်နယ်ကိုသာ စိုးမိုးနိုင်သေး သည်။ ကတိပြည်၏အများစုအပိုင်းကိုမသိမ်းယူရသေးပါ။

ယောရှု ၁:၃ တွင် ထိုလုပ်ကိုင်ခြင်းကိုပြည့်စုံပြီဖြစ်အသုံးပြု၍ ထိုပြည်ကိုလည်း သူတို့အားလက်ရောက်ပေးထားပြီးဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြသည်။ ထာဝရဘုရားသည် အဓိကဇာတ်ဆောင်လုပ်ကိုင်သူဖြစ်၍ ၎င်းကို “စုံလင် သောပုရောဖက်၏ဟောကိန်း” ဟုခေါ်လေ့ရှိသည်။ သူ့နှုတ်ထွက်ကတိတော် တို့သည် အလွန်ယုံကြည်စိတ်ချရပါသည်။ အပိုဒ်ငယ် ၃ ရှိ နာမ်စား “သင်နှင့်သင်၏” တို့သည် အများဆိုင်နာမ်စားတွေဖြစ်၍ ထိုကတိတို့သည် ယောရှုတစ်ဦးတည်းအားပေးသည်မဟုတ်ဘဲ ဣသရေလတစ်မျိုးလုံးအား ပေးတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ မောရှေအားပေးထားသောကတိတော်ကို ကိုးကား ခြင်းသည် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုဆက်လက်သယ်ပိုးနေကြောင်းကိုပြသ ခြင်းဖြစ်သည်။

ဟေဗြဲဘာသာ ကောလ် (kol) သည် “အားလုံး၊ တစ်ခုချင်းစီ” စသဖြင့် အနက်ရှိ၍ အခန်းကြီး ၁ တွင် အကြိမ်များစွာပါရှိပါသည်။ ကျယ်ပြန့်စွာခြုံငုံသောဤနာမ်စားသည် စုစုပေါင်းပမာဏနှင့် ယောရှုသည် မိမိကျရာတာဝန်ကို အောင်မြင်ပြည့်စုံစွာထမ်းဆောင်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၊ ယောရှုနှင့် ဣသရေလလူတို့သုံးပွင့်ဆိုင်တို့၏ ကြားတွင် ပေါင်းစည်းမှုတစ်ခုရှိမှသာ ကတိတော်ပြည်ကို အောင်မြင်စွာ သိမ်းယူနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ယောရှု ၁:၄-၆ နှင့် ဟေဗြဲ ၆:၁၇၊ ၁၈ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ထိုစဉ်တွင် ကတိတော်ပြည်သည် ကတိတော်လောက်သာရှိနေသေး၏။ ထာဝရ ဘုရားသည်မူကား အမွေအနှစ်ဟုပင်ခေါ်ဆိုသေး၏။ ထာဝရဘုရား၏ ကတိတော်အားအမွေခံခြင်းသည် အဘယ်သို့နည်း။

ထာဝရဘုရား၏ကတိတော်ဆိုရာတွင် မည်သည့်အထူးအံ့ဖွယ်မျှ မပါရှိပါ။ ၎င်းတွင် အလိုလိုပြည့်စုံနိုင်သောကိုယ်ပိုင်တန်ခိုးလည်းမရှိပါ။ ၎င်းတို့ပြည့်စုံရမည့်အာမခံချက်သည် “သင်တို့နှင့်အတူငါရှိမည်” ဟူသော ဘုရား၏ကိန်းတော်မှုခြင်းဖြင့်သာဖြစ်နိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏ ကိန်းတော်မှုခြင်းသည် ဣသရေလတို့၏တည်တံ့ခြင်းအတွက် အလွန် အရေးကြီး၏။ ၎င်းမပါပါက ထိုလူမျိုးတို့အထဲက လူမျိုးတစ်ခုသာဖြစ်၍ အထူးခေါ်တော်မူခြင်း၊ ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာနှင့် အမှုတော်တို့ရှိမည်မဟုတ်ပါ (ထွက်၊ ၃၃:၁၂-၁၆)။ ထာဝရဘုရား၏ကိန်းတော်မှုခြင်းသည် အရာခပ်သိမ်း တို့အား အောင်မြင်နိုင်ရန် ယောရှုအတွက် အလွန်အရေးပါလှသည်။

မသံ ၂၈:၂၀ တွင်တွေ့ရသော ယောရှု၏ကတိတော်သည်လည်း ယနေ့တိုင်အောင် မည်သည့်ပြောင်းလဲခြင်းမျှမရှိသေးပါ။

**ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
အားယူလော့**

အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်

ယောရှု ၁:၇-၉ ကိုဖတ်ပါ။ ယောရှုသည် အားယူ၍ရဲရင့်ခြင်း ရှိမည်အကြောင်း နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် တိုက်တွန်းရသနည်း။

ယောရှုရင်ဆိုင်ရမည့်လုပ်ငန်းတာဝန်သည် သူ့အား ကြောက်ခမန်း လိလိစိန်ခေါ်နေ၏။ ခါနာန်တို့၏မြို့ရိုးတို့သည် မပြိုပျက်နိုင်၊ မြို့သားတို့ သည်လည်း စစ်မက်ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်ကြသည်။ တစ်ဖက်သား ဣသရေလတို့သည် ရေကြည်ရာမြက်နုရာလှည့်လည်သူတို့သာဖြစ်၍ ခိုင်ခံ့ သောမြို့ရိုးတို့အား သိမ်းယူနိုင်ရန် အခြေခံကျသောစစ်လက်နက်ပင်မရှိကြပါ။ ရာဇဝင်အရ ထိုခေတ်၏မဟာအင်အားကြီးအိဂျစ်ပင်လျှင် ခါနာန်သို့လာရောက် ခြေမချနိုင်ခဲ့ကြပါ။ အားယူ၍ရဲရင့်ခြင်းရှိရန် ဆင့်ခေါ်ခြင်းသည် စိတ်ဓာတ် ရေးရာရာ စစ်မဟာဗျူဟာရေးရာအတွက်ပါမကပါ။ ခွန်အားနှင့်ရဲရင့်ခြင်း တို့သည် ယာဝေဘုရားနှင့် ဣသရေလတို့၏ပဋိညာဉ်အပေါ်တွင်သစ္စာ စောင့်သိရန် လိုအပ်သောအချက်လည်းဖြစ်ပါသည်။

ဖေက် ၆:၁၀-၁၈ ကိုဖတ်ပါ။ ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့ကို စစ်မက်တွင် ပါဝင်ရန် မတောင်းဆိုသည့်တိုင် ယောရှုအား ခွန်အားပေးသော စကားရပ်များဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏နေ့စဉ်ဝိညာဉ်ရေးရုန်းကန်ခြင်းတွင် မည်သို့ခွန်အားယူသင့်သနည်း။

ယနေ့တွင် ခရစ်တော်ပေးထားသောသာသနာလုပ်ငန်းခွင်တွင် ခရစ်ယာန်တို့သည် ယောရှုရင်ဆိုင်ရသောစိန်ခေါ်မှုများကိုပင် ရင်ဆိုင်နေကြ

ရရာ၊ မိမိတို့၏အပြစ်သားဘဝ၊ ယခုခေတ်အမှောင်ထုအား စိုးမိုးထားသော တန်ခိုးများ၊ အုပ်စိုးသူများနှင့် ဆိုးသွမ်းခြင်း၏ရဲဘော်ရဲဘက်တို့အား စစ်ဆင်နှံ့ကြရပါမည်။ ယောရှုကဲ့သို့ပင် သူတို့သည်လည်း ခရစ်တော်၏ကိန်းတော်မူခြင်းကို “ငါသည်လည်း ကပ်ကမ္ဘာကုန်သည်တိုင်အောင် သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်မပြတ်ရှိသည်” (မသု ၂၈:၂၀) ခိုင်မာစွာကတိရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်ကိန်းတော်မူခြင်းသည်ပင်လျှင် ယောရှု၏အကြောက်တရားတို့ကို လွင့်ပျောက်ကုန်စေသကဲ့သို့ ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း မယုံကြည်ခြင်းနှင့် စိုးရိမ်သောကများအားလုံးကို လွင့်ပျောက်စေရန် လုံလောက်ပါလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏စိန်ခေါ်မှုသည် ကိုယ်တော်အား စုံလင်စွာသိကျွမ်းခြင်းနှင့် ကတိတော်အား စိတ်ချမှုရှိရန်ဖြစ်သည်။ အရာခပ်သိမ်းတို့ထက် ခရစ်တော်နှင့် ကိုယ်ပိုင်သိကျွမ်းခြင်းရှိရန်သာလိုအပ်သည်။

ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အရေးကြီးမေးခွန်းသည်လည်း ယောရှုမှ ရင်ဆိုင်ရသောအရာနှင့် မထူးခြားပါ။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် လူကြိုက်နည်းနေ၍ ကသိကအောက်ပင် ဖြစ်စေကာမူ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် သစ္စာစောင့်သိရမည်နည်း။

ကြာသပတေးနေ့ **အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်**
အကြံထမြောက်၍အောင်မြင်သည်

ယောရှု ၁:၇-၉ နှင့် ကမ္ဘာ ၂၄:၄၀။ ဟေရှာယ ၅၃:၁၀ နှင့် ဆာလံ ၁:၁-၃ တို့ကိုယှဉ်ဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်အရ၊ အကြံထမြောက်၍ အောင်မြင်ခြင်းသည် မည်သို့အနက်ရှိမည်နည်း။

ဟေဗြဲဘာသာဖြင့် တဆာလာ (tsalakh) သည် ‘အောင်မြင်ခြင်း’ (ယောရှု ၁:၈) ဖြစ်၍ စီစဉ်ထားသောအရာတစ်ခုကို စုံလင်စေခြင်း၊ ကျေနပ်ဖွယ်အဆင့်သို့ရောက်ခြင်းကိုဆိုသည်။

ဟေဗြဲဘာသာဖြင့် ဆာကာလ် (sakal) သည် ‘ပညာရှိခြင်း’ ဖြစ်၍ ‘စီးပွားဖြစ်ထွန်းခြင်း၊ အောင်မြင်ခြင်း’ စသဖြင့် အနက်ပြန်ထားသည်။ ‘နှိုင်းချင့်မျှော်ခေါ်သည်၊ ပါးနပ်သည်’ ဟူ၍လည်း အနက်ပြန်နိုင်သည်။ ယောဘဝတ္ထု၊ သုတ္တံကျမ်းနှင့် ဆာလံသီချင်းများတို့တွင် မကြာခဏပါလာရာ၊ အောင်မြင်ခြင်း၏သဘောသဘာဝသည် ထာဝရဘုရားအား ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် နှုတ်ကပတ်တော်အားနားထောင်ခြင်းတို့နှင့် နီးကပ်စွာချည်နှောင်ထားကာ ပါးနပ်စွာပြုခြင်းတို့ပါဝင်သည်။

ဤအမြင်အရ၊ အောင်မြင်ခြင်းဟူသည်မှာ ဥစ္စာဓနကြွယ်ဝခြင်းကို မဖယ်ရှားသည့်တိုင် မဆိုလိုပါ။ အောင်မြင်ခြင်းဟူသည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တရားတွင် ဖော်ပြထားသော ကမ္ဘာကြီး၏ဖန်ဆင်းထားခြင်းအခြေခံအုတ်မြစ်တည်းဟူသော ဝိညာဉ်ရေးနှင့် ဥပဒေသတို့နှင့်လျော်ညီစွာနေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ကတိတော်တို့၌ ယုံကြည်ခြင်း၊ အထူးသဖြင့် ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ပညတ်တရားတို့အား စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းတို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခုဆန့်ကျင်ဘက်မပြုကြပါ။ ဒင်္ဂါးပြား၏နှစ်ဖက်မျက်နှာတို့နှင့်ပင်အလားတူကြသည်။

ရောမ ၃:၃၁ ကိုဖတ်ပါ။ ပညတ်တရားနှင့်ယုံကြည်ခြင်းတို့၏ တော်စပ်မှုကို မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရားတို့အား ငြင်းပယ်ခြင်းအတွက် ယေရှု၏ဆက်ကပ်အသေခံခြင်းအား ယုံကြည်ခြင်းကို အမှိုက်တွင်းသို့ထည့်ပစ်လိုက်ခြင်းသည် မှားယွင်းစွာနှစ်ခြမ်းခွဲပစ်သကဲ့သို့ဖြစ်သည်။

ပညတ်တရားနှင့်ကျေးဇူးတရားတို့သည် အမြဲဒွန်တွဲကြသည်။ ပညတ်တရား တော်အား အပေါ်ယံမျှလောက်သာနားလည်သိကျွမ်းခြင်း ‘ပညတ်တရား နှင့်ကျေးဇူးတရား’ တို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပင်ဖြစ်စေနိုင်သည်။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတို့၏ကလောင်ရှင်တို့သည် ပညတ်တရားတော် တို့ကို မြင့်မားစွာအလေးထားကြကာ ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်ခြင်း၏ဇာစ်မြစ်ဟု သဘောထားခဲ့ကြသည် (ဆာလံ ၁:၂။ ၁၁၉:၇၀၊ ၇၇၊ ၁၇၄)။ မှန်ကန် သောအလေးထားခြင်းနှင့် အသုံးပြုခြင်းသည် မိမိတို့၏အပြစ်သဘောသဘာဝ (ရောမ ၇:၅) နှင့် ခရစ်တော်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းလိုအပ်ခြင်း (ဂလာတီ ၃:၂၄) တို့ကို ပိုမိုသိကျွမ်းစေနိုင်သည်။

ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတရားတော်ဖြင့် ပညတ်တရားအား စောင့်ရှောက်ရန် ပြုလုပ်ရာတွင် ခရစ်တော်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း၏ဖုံးလွှမ်း ထားခြင်းလိုအပ်သည်ကို သင်ကိုယ်တိုင်မည်သို့ကြုံတွေ့ရသနည်း။

သောကြာနေ့ အောက်တိုဘာလ ၃ ရက် ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "Crossing the Jordan," pp. 481-482, in *Patriarchs and Prophets*; "Entering the Promised Land," p. 175, in *The Story of Redemption* ကိုဖတ်ပါ။

“ယေရှု၏ကတိတော်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ကိုပင်ညွှန်းနေသည်။ ဘုရား သခင်သည် လောကကိုချစ်သောကြောင့် မိမိ၏တစ်ဦးတည်းသောသားတော် ကိုပေးတော်မူ၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကိုယုံကြည်ခြင်းဖြင့် မပျက်စီးဘဲ ထာဝရ အသက်ရ၏။ ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်တွင် ကြုံတွေ့ရသောအရာတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ကြုံတွေ့ရမည့်အရာများတော်စပ်နေသည်။ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် ကတိတော်၊ ကျင့်ဝတ်သီလနှင့်သတိပေးခြင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်အတွက်သာဖြစ်သည်။ သမ္မာ

တရားကိုယုံကြည်ခြင်းဖြင့်လက်ခံ၍ စိတ်သိုမှီးခြင်းသည် အသက်တာ၏ လှုပ်ရှားမှုအင်အားတစ်ရပ်ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နှလုံးထဲ တွင်လက်သင့်ခံခြင်းသည် အတွေးအခေါ်တွေကိုပုံဖော်ပေး၍ စာရိတ္တကြီးပွား ခြင်းဖြစ်စေသည်။” (Ellen G. White, *The Desire of Ages*, pp. 390, 391).

“ကျဆုံးလေပြီးသောလူသားတို့၏စိတ်နှလုံးတွင် ခိုင်မာစွာစွဲမှတ်၍ တောင့်တစွာထပ်ခါထပ်ခါပြောရမည့် လူကိုယ်တိုင်၏ကုသိုလ်နှင့်ကောင်းမှု တစ်စုံတစ်ခုမျှမရှိပါ။ ကယ်တင်ခြင်းဟူသည် ယေရှုခရစ်တော်တစ်ပါး တည်းသာပေးစွမ်းနိုင်သည်။” (Ellen G. White, *Faith and Works*, p. 19).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ ယောရှု၏အသက်တာနှင့် ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာသည် ကွာဟ ခြားနားလှသော်လည်း မည်သည့်ဥပဒေတို့ကို မိမိတို့အသက်တာ တွင်ကျင့်သုံးနိုင်ကြမည်နည်း။ တူညီချက်တို့ကိုရှာဖွေရာတွင် ၎င်းကျမ်းချက်တို့ကို အဘယ်ကြောင့်စိတ်နှလုံးသိုမှီးထားသင့် သနည်း။

၂။ ထာဝရဘုရား၏ကတိတော်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏နားထောင်ခြင်းသည် မည်သို့ဆက်စပ်သနည်း။ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မည်သို့စုံလင်စေကြ သနည်း။ သူတစ်ပါး၏စာရိတ္တအပေါ် အလေးထားလွန်ကဲခြင်းသည် မည်သည့်အန္တရာယ်ရှိနိုင်သနည်း။ ကျေးဇူးတော်တိမ်မြုပ်ရ လောက်အောင် ပညတ်တရားကိုသာ တွန်းပို့ခြင်းသည်လည်း မည်သည့်အန္တရာယ်ရှိနိုင်သနည်း။ ကျေးဇူးတရားတော်ကြောင့် ပညတ်တရားတော်တိမ်မြုပ်နေသနည်း။

- ၃။ ယခုအပတ်သင်ခန်းစာကိုအခြေခံ၍ အောင်မြင်ခြင်းအပေါ် သမ္မာကျမ်းစာ၏အမြင်သည် မည်သို့နည်း။ ခရစ်ယာန်တို့၏အောင်မြင်ခြင်းတွင် ဥစ္စာဓနကြွယ်ဝခြင်းကို မည်သည့်နေရာတွင်ထားသနည်း။
- ၄။ မောရှေကဲ့သို့ပင် ယောရှူသည် မည်သို့ခံစားရမည်ကို တွေးကြည့်ပါ။ သူ့အား အမှန်တကယ်အကျိုးပြုခဲ့သောဘုရားသည် မည်သို့ကတိပြုထားသနည်း။ (ယောရှူ ၁:၅)။

-၀-

သင်ခန်းစာ (၂)
ကျေးဇူးတော်ဖြင့်အံ့အားသင့်စေခြင်း
 အောက်တိုဘာလ ၄ - ၁၀

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **အောက်တိုဘာလ ၄ ရက်**
 ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ယောရှူ ၂:၁-၂၁။ တော၊ ၁၄:၁-၁၂။ ဟေဗြဲ ၁၁:၃၁။ ထွက်၊ ၁၂:၁၃။ ယောရှူ ၉။ နေဟမိ ၇:၂၅။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“ပြည်တန်ဆာရာခပ်သည် သူလျှိုတို့ကိုအဆွေဖွဲ့၍ လက်ခံသောကြောင့် မယုံကြည်သောသူတို့နှင့်အတူ မပျက်စီးဘဲ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ချမ်းသာရ၏” (ဟေဗြဲ ၁၁:၃၁)။

“ငါလေ ဘာဖြစ်လို့ဒါကိုပြန်ပြန်လုပ်နေတာလဲ” စသဖြင့် ရေရွတ်ခွဲကြဖူးလိမ့်မည်။ ရာဇဝင်သည် မိမိဇာတ်လမ်းဟောင်းအား ပြန်ရစ်သည်သာမက ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်သည်လည်း ပါဝင်နေကြရသည်။ ထိုအမှားတို့ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဘယ်နှစ်ခါထပ်လုပ်ကြရသနည်း။

ဣသရေလတို့သည် ကတိတော်ပြည်သို့ဝင်နိုင်ရန် ဒုတိယအခွင့်အလမ်းပင်ရရှိကြသည်ဖြစ်၍ ယောရှူသည်လည်း သူ၏အမှုတော်ကို လေးနက်စွာဆောင်ရွက်နေသည်။ အလျင်ဦးဆုံး သူတို့ရင်ဆိုင်နေရသောအရာကို ရှင်းလင်းစွာနားလည်သိကျွမ်းရန်လိုအပ်သည်။ သူသည် သူလျှိုနှစ်ဦးကို စေလွှတ်ကာ ပြည်တော်ကိုစူးစမ်းစေသည်။ ကာကွယ်ရေးစနစ်၊ တပ်ဖြန့်ကျက်ပုံ၊ ရေအရင်းအမြစ်နှင့် ပြည်သူလူထုတို့၏ခံယူချက် စသည်တို့ကို ရယူစေသည်။

ကတိတော်ပြည်ကိုပေးရာတွင် ဣသရေလတို့သည် မည်သည့် အားထုတ်မှုကိုမျှမလိုဟု ထင်မြင်နိုင်သည်။ ကောင်းကင်၏ထောက်မခြင်းသည် လူသားတို့၏တာဝန်ဝတ္တရားများကို မကျော်လွန်ပါ။ ဣသရေလတို့သည် နယ်စပ်သို့ ဒုတိယအကြိမ်ရောက်လာခဲ့ကြ၏။ ဣသရေလတို့သည် မျှော်လင့်ခြင်းမြင့်မားစွာ နယ်စပ်သို့ရောက်လာကြပြန်သည်။ အရင်ကအတိုင်းပင် လုပ်ဆောင်ရမည့်တာဝန်ရှိသည်။ အရင်တစ်ခါမှာတော့ ကျဆုံးခြင်းကိုမရှုမလှ ကြုံခဲ့ကြသည်။

ယခုအပတ်တွင် ယောရှုမှတ်စာ၏ ဆွဲဆောင်မှုအများဆုံးဇာတ်လမ်း နှစ်ခုတို့ကိုလေ့လာကြကာ ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းနှင့်နှိုင်းယှဉ်ကြည့် ကြရပါမည်။ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတရားတော်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကိုအံ့အား သင့်စေနိုင်သောအစွမ်းနှင့်ပြည့်ဝ၏။

တနင်္ဂနွေနေ့ အောက်တိုဘာလ ၅ ရက် ဒုတိယအခွင့်အလမ်း

ယောရှု ၂:၁ ကို တော၊ ၁၃:၁၊ ၂၊ ၂၅-၂၈၊ ၃၃ နှင့် တော၊ ၁၄:၁-၁၂ တို့ဖြင့် ယှဉ်ဖတ်ပါ။ ကတိတော်ပြည်ကိုသိမ်းယူနိုင်ရန် ယောရှုသည် အဘယ်ကြောင့် သူလျှိုများစေလွှတ်ရသနည်း။

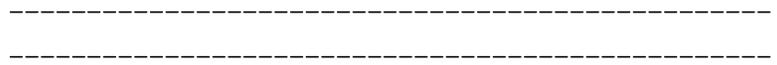
ထိုသူလျှိုတို့ကို အာဏေရှားထနောင်းတောတည်းဟူသော ဟေဗြဲဘာသာရှိတ္တိမ်မြို့မှစေလွှတ်ရသည်မှာ ဣသရေလတို့၏ရာဇဝင်တွင် ပုန်ကန်ခြင်းဖြစ်ရပ်နှစ်ခုတို့ကို သတိပြန်လည်စေမည်ဖြစ်သည်။

ပထမအကြိမ်တွင်လည်း သူလျှိုဇာတ်လမ်း (တော၊ ၁၃) ပင်ဖြစ်၍ အလားတူသောလိုအပ်ချက်များကိုပင် ဖော်ထုတ်ရန်ဖြစ်သည်။ သူလျှိုတို့အား တာဝန်အပ်နှင်းခြင်း၊ ရန်သူ့နယ်မြေတွင်းသို့ ရုတ်တရက်ကျူးကျော်ဝင်ရောက်

ခြင်း၊ သူလျှိုတို့ပြန်ရောက်လာခြင်း၊ သူလျှိုတို့သည် မိမိတို့တွေ့ရှိသော အချက်များကိုတင်ပြခြင်းနှင့်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ထိုတင်ပြခြင်းအပေါ်တွင် မူတည်သည်။

ရှိတ္တိမ်မြို့၏ဖြစ်ရပ်သည် ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းဖြင့် ဖြောင်အကျဆုံးသောဣသရေလတို့၏ပုန်ကန်ခြင်း၊ ပဋိညာဉ်ကိုကျူးလွန်ခြင်း၊ ဗာလမ်၏ လှုံ့ဆော်မှုဖြင့် မောဘမိန်းမများနှင့်ကာမရာဂပျော်မြူးကြကာ သူတို့၏ဘုရားများကိုကိုးကွယ်ခြင်း (တော၊ ၂၅:၁-၃။ ၃၁:၁၆) စသည်တို့ဖြစ်သည်။ ရှိတ္တိမ်မှ ၎င်းတို့၏ရာဇဝင်အချိုးအကွေ့ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ကတိတော်ပြည်၏ နယ်စပ်မှာနောက်တစ်ဖန်ကျရှုံးမှုရှိအုံးမည်လော။ သို့မဟုတ် ရှေးပဝေသဏီမှပင် မျှော်လင့်ခဲ့ရသည်များပြည့်စုံတော့မည်လား။

ယောဟန် ၁၈:၁၆-၁၈၊ ၂၅-၂၇ နှင့် ၂၁:၁၅-၁၉ ဖတ်ပါ။ ဣသရေလတို့လူမျိုးတစ်ခုလုံးလိုက် ဒုတိယအခွင့်အလမ်းပေးခြင်းနှင့် ပေတရအား ဒုတိယအခွင့်အလမ်းပေးခြင်းတို့ မည်သို့အလားတူခြင်း ရှိသနည်း။

ထာဝရဘုရားသည် ဒုတိယအခွင့်အလမ်းမက ပိုပေးတတ်သောဘုရား ဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာသည် ထိုဒုတိယအခွင့်အလမ်းကို “ကျေးဇူးတော်” ဟုသမုတ်ထားသည်။ ကျေးဇူးတော်ဟူသည် မိမိတို့နှင့်မထိုက်တန်သော အရာကိုရရှိခြင်းဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာ၏သွန်သင်ခြင်းတို့သည် ကျေးဇူးတော်ဖြင့်ပြည့်လျှိုနေလျက်ရှိသည် (ရောမ ၅:၂။ ဧဖက် ၂:၈။ ရောမ ၁၁:၆)။ လူတိုင်းတို့အား အသစ်တစ်ဖန်ပြန်လည်စတင်ခြင်းကို ကျေးဇူးတော်ဖြင့် ထာဝရဘုရားကမ်းလှမ်းနေသည် (တိတု ၂:၁၁-၁၄)။ ပေတရကိုယ်တိုင် သည် ထိုကျေးဇူးတော်ကိုကြုံတွေ့ခဲ့သဖြင့် အသင်းတော်သည်လည်း ထိုကျေးဇူးတော်၌ပင် ကြီးထွားစေလိုသည် (၂ပေ၊ ၃:၁၈)။ ကျွန်ုပ်တို့သည်

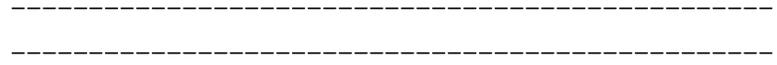
ဒုတိယအခွင့်အလမ်းရရှိသည်မှာ သတင်းကောင်းပင်မဟုတ်လော။ မရရှိခဲ့သော် မည်သို့ဖြစ်နိုင်သနည်း။

ဣသရေလတို့၏အတွေ့အကြုံကိုတွေးကြည့်ပါ။ ခါနာန်ဝင်ရန် ဒုတိယအခွင့်အလမ်းပင်ရရှိသည်။ ပေတရသည်လည်း သခင်အား ငြင်းဆိုခဲ့ပြီးနောက် ထိုကျေးဇူးတော်ပင်ရရှိခဲ့သည်။ ထိုကျေးဇူးတော်အား လိုအပ်နေသူတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သို့သွန်သင်ပေးနိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ အောက်တိုဘာလ ၆ ရက်

မမျှော်လင့်သောနေရာမှတန်ဖိုးရှိသောအရာ

ယောရှု ၂:၂-၁၁။ ဟေဗြဲ ၁၁:၃၁ နှင့် ယာကုပ် ၂:၂၅ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်တို့သည် ရာခမ်အကြောင်း မည်သို့ဖော်ပြကြသနည်း။

ရာခမ်အကြောင်း၏ဗဟိုအချက်သည် သူလျှိုနှစ်ဦးအားကယ်တင်ရန် လိမ်ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ သူလိမ်ပြောရသည်ကိုသုံးသပ်သည့်အခါ အပြစ်လွန်ကဲစွာများပြား၍ ထာဝရဘုရားမှ တရားစီရင်တော်မူမည့်လူ့အသိုက်အဝန်းထဲတွင် သူမရှိနေသည်ကိုနားလည်ရန်လိုသည်။ (ကမ္ဘာ၊ ၁၅:၁၆။ တရား၊ ၉:၅။ ဝတ်၊ ၁၈:၂၅-၂၈)။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းသည်လည်း သူမ၏ ယုံကြည်ခြင်းကိုချီးကျူးထားသော်လည်း ဓမ္မသစ်ကျမ်းစာသည် ရာခမ်ပြုလုပ်သမျှတို့ကို ထောက်ခံချက်ပေးခြင်းနှင့် လိမ်လည်ခဲ့သည်ကို သဘောတူပေးခြင်းများပြုပေးသည်ကိုမတွေ့ရပါ။

ဟေဗြဲ ၁၁:၃၁ တွင် သူမသည် ယိုယွင်းပျက်စီးနေသောလူတို့ကြားထဲတွင် ဆက်လက်နေထိုင်ရသည်ထက် သူလျှိုနှစ်ဦးတို့ထံ ဆက်ကပ်

ခြင်းဖြင့် မိမိ၏ယုံကြည်ခြင်းကိုအတည်ပြုခဲ့သည်။ ယာကုပ် ၂:၅ သည် သူလျှိုနှစ်ဦးအား တည်ခိုစေခြင်းနှင့် အပြန်လမ်းခရီးဖြောင့်ဖြူးစေခြင်းတို့ကို ချီးကျူးထားသည်။ ရာခမ်ကိုယ်တိုင်က အပြစ်လုပ်နေရသည့် စာရိတ္တပျက်ပြားသောနေရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးတရားတော်အားဖြင့် ကယ်တင်ရမည့် ယုံကြည်ခြင်းမီးပွားလေးကိုတွေ့ရှိခဲ့သည်။ ရာခမ်အထဲတွင်ရှိသော ကောင်းခြင်း၊ ထာဝရဘုရား၏လူတို့တွင်ပါဝင်လိုခြင်းတို့ကို ဘုရားရှင်အသုံးပြု၍ သူမပြုခဲ့သမျှတို့ကို ချီးမွမ်းခြင်းကိုတွေ့မပြုတော့ပါ။ ဘုရားသခင်သည် ရာခမ်၏ထူးခြားသောသတ္တိကိုတန်ဖိုးထားသည်။ သတ္တိရှိရှိယုံကြည်ခြင်း၊ ကယ်တင်လွတ်မြောက်ခြင်းကိုဖန်တီးပေးသူနှင့် ဣသရေလတို့၏ဘုရားအား ရွေးချယ်ခြင်းတို့အတွက်လည်း ဘုရားသခင်သည် သူမကိုတန်ဖိုးထားသည်။

ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်များကိုမြင်တွေ့သဖြင့် သူမသည် “သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အထက်ကောင်းကင်ဘုံ၌လည်းကောင်း၊ အောက်အရပ်မြေကြီး၌လည်းကောင်း အစိုးရသောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏” (ယောရှု ၂:၁၁) ဟုဆိုခဲ့၏။ နတ်စားဘာသာဖြစ်၍ အာကာသနတ်ဘုရားများအား အမြဲဝတ်ပြုသောခါနာန်အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်တွင် ယာဝေသည်သာ ဘုရားဖြစ်သည်ကိုဝန်ခံသည်မှာ ထူးကဲလှ၏။

ထာဝရဘုရားသည်သာ ဝတ်ပြုခြင်းခံထိုက်သည်ဟု ရာခမ်ပြောဆိုခြင်းကို ထွက်၊ ၂၀:၄။ တရား၊ ၄:၃၉။ တရား၊ ၅:၈ တို့တွင်တွေ့ရသည်။ သူမ၏စကားလုံးတို့ဖြင့် ဣသရေလ၏ဘုရားသည်သာ မှန်ကန်သောဘုရားဖြစ်သည်ကို မိမိအသိဉာဏ်ဖြင့်ကြိုတင်ခံယူထားသည်မှာ သေချာသည်။ ယေရိခေါမြို့၏ကြမ္မာဆိုးသည် ထာဝရဘုရား၏အချုပ်အခြာအာဏာစက်အောက်တွင်ပင် တည်ရှိသည်ကို သူမ၏ဝန်ခံချက်မှဖော်ပြသွားသည်။

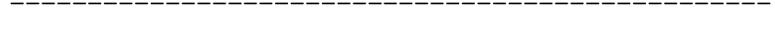
သူမကိုယ်ကျင့်တရားဖြင့်ရွေးချယ်ခြင်းသည် ယာဝေဘုရား၏တရားစီရင်ခြင်းအောက်တွင် နှစ်မျိုးသာရွေးချယ်စရာရှိကြောင်း၊ ဘုရားအား ဆက်လက်ပုန်ကန်၍ ပျက်စီးခြင်း (သို့မဟုတ်) ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်အပ်နှံခြင်း

တို့သာရှိကြောင်း ပြသသည်။ ဣသရေလ၏ဘုရားကိုရွေးချယ်ခြင်းဖြင့် ရာခပ်သည် ယေရိခေါမြို့သူ/သားတို့အတွက် စံနမူနာဖြစ်ခဲ့သည်။ ယေရိခေါမြို့သူ/သားတို့ ဣသရေလဘုရားထံသို့လှည့်လာကြပါက သူတို့ရရှိမည့် အနာဂတ်ကိုဖော်ပြပေးသည်။

ထာဝရဘုရားထံ အဆုံးစွန်သစ္စာခံခြင်းကို ဤဇာတ်လမ်းသည် မည်ကဲ့သို့သွန်သင်သနည်း။

အင်္ဂါနေ့ **အောက်တိုဘာလ ၇ ရက်**
အသစ်သောသစ္စာခံခြင်း

ယောရှု ၂:၁၂-၂၁ နှင့် ထွက်၊ ၁၂:၁၃၊ ၂၂၊ ၂၃ တို့ကို ဖတ်ပါ။ သူလျှိုတို့နှင့် ရာခပ်တို့နှစ်ဖက်သဘောတူခြင်းကိုနားလည်ရန် ထွက်မြောက်ရာကျမ်းသည် မည်ကဲ့သို့ထောက်မသနည်း။

ရာခပ်၏အပေးအယူသည် ရှင်းလင်းသည်။ အသက်အတွက် အသက်၊ ကြင်နာခြင်းအတွက် ကြင်နာခြင်းဖြစ်သည်။ ချေဆဲဒ်-chesed(ယောရှု ၂:၁၂) သည် “ချစ်ကြင်နာခြင်း” ဖြစ်၍ အဓိပ္ပာယ်ကြွယ်ဝလွန်းသဖြင့် အခြား စကားလုံးတစ်လုံးတည်းဖြင့်မဖော်ပြနိုင်ပါ။ ပဋိညာဉ်၌အခြေခံသော သစ္စာ ခံယူခြင်းတင်မက သစ္စာရှိခြင်း၊ သနားခြင်း၊ သဒ္ဒါတရားနှင့် ကြင်နာခြင်းတို့ကို ဖော်ဆောင်သည်။

ရာခပ်၏စကားလုံးတို့သည် တရားဟောရာကျမ်း ၇:၁၂ တွင် ယာဝေကိုယ်တော်တိုင်သည် ဣသရေလအပေါ် မိမိ၏ ချေဆဲဒ် ကိုစောင့်ထိန်း မည်ဆိုသည်ကို အတိတ်ပြန်လည်စေသည်။ “ထိုပညတ်တို့ကို သင်သည် ကျင့်ဆောင်အံ့သောငှာ နားထောင်လျှင် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်

သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပဋိညာဉ်နှင့် ကရုဏာတော်ကို စောင့်တော်မူမည်” (တရား ၇:၁၂)။

စိတ်ဝင်စားစရာတစ်ခုမှာ တရား ၇ တွင် ခါနာန်လူတို့နှင့်ပတ်သက် သောတားမြစ်ချက်များ (ချေရဲမ်) ကိုဖော်ပြထားသည်။ ရာခပ်သည်လည်း ခါနာန်အမျိုးသမီး၊ တားမြစ်ချက်တွင် အကျုံးဝင်သူဖြစ်လျက်၊ သူမ၏ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ဣသရေလအားပေးထားသောကတိတော်များကို ခံစားခဲ့ရ သည်။ ရလဒ်အဖြစ် ကယ်တင်ခြင်းရရှိ၏။

သူလျှိုတို့သည် ရာခပ်နှင့်မလွဲဧကန်စကားစတင်ပြောဆိုရမည့်အရာ သည် ထွက်မြောက်လာစဉ်က ပသခါပွဲတော်အကြောင်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထိုစဉ်တွင် ဣသရေလလူတို့သည် မိမိတို့အိမ်တွင်သာနေထိုင်၍ အိမ်တံခါးတိုင်နှင့် ပြတင်းထုပ်တို့အား ယဇ်ကောင်သိုးသငယ်၏အသွေးဖြင့် အမှတ်အသားပြု ခြင်းဖြင့် လုံခြုံခဲ့ရသည်။ “သိုးသငယ်၏အသွေးသည် သင်တို့နေရာအိမ်၌ သင်တို့၏လက္ခဏာသက်သေဖြစ်၍ ထိုသွေးကိုငါမြင်သောအခါ သင်တို့ကို ငါလွန်သွားမည်။ ထိုသို့အံ့ဂုတ္တုပြည်ကို ငါသည်ဒဏ်ခတ်သောအခါ ဖျက်ဆီး ခြင်းဘေးဥပဒ်သည် သင်တို့ကိုမသင့်ရောက်ရ” (ထွက်၊ ၁၂:၁၃၊ ၂၂၊ ၂၃)။

“လူသားတို့သည် မိမိတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုနာခံခြင်းဖြင့် ပြရပါမည်။ ခရစ်တော်အသွေးတော်၏ကုသိုလ်တော်ဖြင့် ကယ်တင်ရန် မျှော်လင့်နေသူ တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းစွဲမြဲစေရန် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည် များကို သတိပြုသင့်သည်။ ကျူးလွန်ခြင်းပြစ်ဒဏ်မှ ခရစ်တော်ကသာ ရွေးနုတ်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း အပြစ်မှနာခံခြင်းသို့ကူးပြောင်း ရပါမည်။ လူသည် ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်သာကယ်တင်သည်ဖြစ်၍ သူ၏ယုံကြည် ခြင်းကို သူ၏အလုပ်ဖြင့်ဖော်ပြရပါမည်။” (Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, p. 279).

ဤကိစ္စတွင် အသွေးသည် ထာဝရဘုရား၏ဖျက်ဆီးသော ကောင်းကင်တမန်၏လက်မှကယ်တင်သောလက္ခဏာဖြစ်သည်။ အီဂျစ်၏

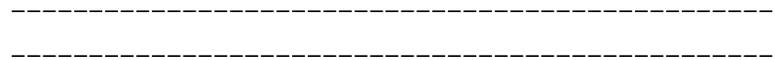
နောက်ဆုံးဘေးဒဏ်တွင် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလကိုကယ်တင်သည် နည်းတူ ဣသရေလတို့သည်လည်း ယေရိခေါပျက်စီးရာတွင် ရာခပ်နှင့် သူ၏ မိသားစုအား ကယ်တင်ရပါမည်။

ဤရာဇဝင်နှစ်ခုလုံးတွင် တန်ခိုးပါသောမည်သည့်ဧဝံဂေလိ တရားတွေ့ရသနည်း။ မည်သည့်ဧဝံဂေလိသင်ခန်းစာရရှိနိုင်မည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ အောက်တိုဘာလ ၈ ရက်

ကွဲလွဲနေသောတန်ဖိုးထားသည့်အရာများ

ယောရှု ၉:၁-၂၀ ကိုဖတ်ပါ။ ရာခပ်အကြောင်းနှင့် ဂိဗောင် တို့အကြောင်း၏အလားတူခြင်း၊ ကွဲလွဲခြင်းသည် မည်သည်တို့နည်း။ အဘယ်ကြောင့် အဓိပ္ပာယ်လေးနက်နိုင်သနည်း။

ယောရှုမှတ်စာအခန်းကြီး ၉ သည် ဣသရေလတို့အား ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုရန် ညွှန်ပေါင်းမြို့ထောင်သော ခါနာန်ရှင်ဘုရင်ငါးပါးတို့အား မိတ်ဆက်ပေးခြင်းဖြင့် အစပြုထားပါသည်။ တစ်ဖက်မှာလည်း ဂိဗောင် မြို့သားတို့သည် ဣသရေလနှင့်ပဋိညာဉ်ပြုရန်တာစုနေကြသည်။

ဣသရေလတို့အား လှည့်စား၍ သူတို့နှင့်ပဋိညာဉ်ပြုနိုင်ရန် ဂိဗောင် တို့သည် ရပ်ဝေးနိုင်ငံခြားမှသံတမန်များဖြင့် လျှို့ဝှက်စီစဉ်ထားသည်။ တရားဟောရာကျမ်း ၂၀:၁၀-၁၈ တွင် ခါနာန်လူတို့နှင့်ကတိတော်ပြည်၏ ပြင်ပတွင်နေထိုင်သူများကို ထာဝရဘုရားသည် သီးခြားခွဲခြားထားပေးခဲ့သည်။

“ကလိန်ညာဏ်နှင့်ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ” ဟုအနက်ပြန်ထားသော စကားလုံးကို အပြုဆောင်၍ သုတ္တံကျမ်းတွင် “ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်ပညာ” ဟုပင် အနက်ပြန်ထားသည် (သုတ္တံ ၁:၄။ ၈:၅။ ၁၂)။ အပျက်သဘောဆောင် ၍လည်း “အပြစ်ကျူးလွန်ရန်ထက်သန်ခြင်း” အဖြစ်လည်းပြန်ဆိုထားသည်။

(ထွက်၊ ၂၁:၁၄။ ၁ရာ၊ ၂၃:၂၂။ ဆာလံ ၈၃:၃)။ ဂိဗောင်တို့ကိစ္စတွင် ၎င်းတို့၏ဖောက်ပြန်ခြင်းလုပ်ရပ်နောက်ကွယ်တွင် ပျက်စီးခြင်းအနည်းနိုင်ဆုံးဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်ကိုကာကွယ်ခြင်းသဘောရှိနေသည်။

ဂိဗောင်တို့၏ပြောစကားတို့သည် ရာခပ်ပြောသောစကားနှင့် ထင်ရှားစွာတူညီနေပါသည်။ နှစ်ဦးလုံးတို့သည် ဣသရေလဘုရား၏ တန်ခိုးတော်ကိုဝန်ခံ၍ နှစ်ဦးလုံးသည် ဣသရေလ၏အောင်မြင်ခြင်းသည် လူသား၏ပြုမှုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ဝန်ခံသည်။ အခြားခါနာန်လူတို့နှင့်မတူဘဲ ဘုရားသခင်သည် ဣသရေလတို့အား ပြည်တော်ကိုပေးခြင်းကို ပုန်ကန်ခြင်း မပြုရုံမက၊ ထိုလူမျိုးတို့ကို ဣသရေလအရှေ့မှ ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်တိုင် မောင်းထုတ်သည်ကိုလည်း ဝန်ခံသည်။ အီဂျစ်မှလွတ်မြောက်လာခြင်း၊ ရှိဟုန်မင်းနှင့် ဩဗမင်းတို့အားအောင်နိုင်ခြင်းသတင်းတို့သည် ရာခပ်နှင့်ဂိဗောင် တို့မှ အမြန်ဆုံးမိတ်သဟာယဖွဲ့လာခြင်းတို့ကို ပြုစေသည်။ သို့သော်လည်း ဣသရေလဘုရားထံတော်သို့ ရာခပ်သည် လုံးဝဆက်ကပ်ဝန်ခံသကဲ့သို့ မပြုဘဲ ဂိဗောင်တို့သည် အရှုံးအားရှောင်ရှားရန် မုသားပြောခြင်းကိုပြုကြ သည်။

မောရှေ၏ပညတ်တွင် ဤကိစ္စမျိုးတွင် ထာဝရဘုရားဘက်သို့ မှီခို လာသောသူများအတွက် စီမံခန့်ခွဲခြင်းရှိသည် (တော၊ ၂၇:၁၆-၂၁)။ ယောရှု သည် ထာဝရဘုရားအား မေးမြန်းခြင်းဖြင့် ဂိဗောင်တို့၏လှည့်ဖြားခြင်းကို ရှောင်ရှားခဲ့သင့်သည်။

ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးနှင့် ခရစ်ယာန်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဦး သည် ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်ကိုရှာဖွေရပါမည် (၅ရာ၊ ၂၈:၉။ ၆ရာ၊ ၁၅:၂။ ၆ရာ၊ ၁၈:၄။ ၆ရာ၊ ၂၀:၄)။ ၎င်းကိုလျစ်လျူရှုမိသော ဣသရေလ တို့သည် ပြည်တော်ကိုသိမ်းယူရမည့်အခြေခံအခြေအနေမှလည်းကောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်၌ပြုထားသောကျမ်းကျိန်ချက်ကိုဖောက်ဖျက်ရန် လည်းကောင်း ဖမ်းစားခံရသည်။

ကျမ်းစာ၏ကွဲလွဲနေသောတန်ဖိုးတို့၏ကြားတွင် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ ဘယ်ရောက်နေသည်ဟု ခံစားဘူးပါသလား။

ကြာသပတေးနေ့ **အောက်တိုဘာလ ၉ ရက်**
အံ့ဖွယ်ကျေးဇူးတော်

ယောရှု ၉:၂၁-၂၇ ကိုဖတ်ပါ။ ယောရှု၏ဖြေရှင်းနည်းသည် တရားမျှတခြင်းနှင့် ကျေးဇူးတရားတို့၏ပေါင်းစပ်ခြင်း မည်သို့ဖြစ် နိုင်သနည်း။

ဣသရေလတို့သည် ဂိဗောင်လူတို့အား တိုက်ခိုက်လိုကြသော်လည်း ပရိသတ်ခေါင်းဆောင်တို့သည် ကျမ်းကျိန်ခံပြီးဖြစ်သဖြင့် ခွင့်ပြုချက်မရခဲ့ပါ။ ကျမ်းကျိန်လွှာအား အမှားတစ်ခုခုကျူးလွန်၍ ပြစ်မှုလုပ်ရန်ကြံရွယ်ခြင်းမရှိ ပါက (တရားသူကြီး ၁၁:၂၉-၄၀)၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်အတွက် နာကျင် ခြင်းဖြစ်စေခဲ့သည်တိုင် တည်မြဲနေပါမည်။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင် ကျမ်းမကျိန်မီ ချင့်ချိန်မျှော်တွေးခြင်း၊ ကျမ်းကျိန် လွှာအား စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့သည် ဘာသာရေးသမားတို့၏တန်ဖိုးသိက္ခာဟု မြင်ကြသည် (ဆာ၊ ၁၅:၄။ ၂၄:၄။ ဒေသနာ ၅:၂၊ ၆)။ ထိုကျိန်စာကို ဣသရေလဘုရား၏ နာမတော်ဖြင့်ပြုသောကြောင့် ခေါင်းဆောင်တို့သည် ပြောင်းလွှဲခြင်းမပြုနိုင်ပါ။ ထိုကျိန်စာကို ဣသရေလခေါင်းဆောင်တို့မှပြုကြ သဖြင့် ဣသရေလ၏အနာဂတ်သည် ဂိဗောင်လူတို့နှင့်ဆက်နွှယ်နေရသည်။

ဂိဗောင်လူတို့အား ထာဝရဘုရားအိမ်တော်အတွက် သစ်ခုတ်ခြင်းနှင့် ရေခပ်ခြင်းတာဝန်ကိုခန့်ထားသဖြင့် (ယောရှု ၉:၂၃) ဂိဗောင်လူတို့သည် ဣသရေလ၏ဝတ်ပြုဖော်ဝတ်ပြုဖက်တွေဖြစ်လာရသည်။ ဣသရေလလူကြီး တို့၏စီရင်ချက်အား ယောရှုသည် “ပရိသတ်အပေါင်းတို့” (ယောရှု ၉:၂၁)

အတွက်ဖြစ်စေခြင်းဖြင့် ဂိဗောင်လူတို့၏ကျိန်စာတို့သည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ဖြစ်ရန် အလားအလာသို့ပြောင်းလဲစေသည် (၂ရာ၊ ၆:၁၁)။

ဂိဗောင်လူတို့၏နောက်ပိုင်းရာဇဝင်တွင် ဘာသာရေးအခွင့်အရေး များကို ခံစားပျော်ရွှင်ရင်း ထာဝရဘုရား၏လူတို့အပေါ်တွင်လည်း သစ္စာ စောင့်သိကြသည်။ ဣသရေလတို့၏ကျမ်းကျိန်ခြင်းသည် ခေတ်အဆက်ဆက် တည်မြဲသဖြင့် ဣသရေလတို့သည် ဘေဘီလုန်ကျွန်ဘဝမှပြန်လာသောအခါ ဂိဗောင်လူတို့ကလည်း ယေရုရှလင်မြို့ပြန်လည်တည်ဆောက်ရာတွင် ပါဝင် ကူညီကြပါသည် (နေဟမိ ၇:၂၅)။ သူတို့ပြုလုပ်သမျှတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကောင်းသောအကျိုးဆက်များသာဖြစ်ရပါမည်။

ဂိဗောင်လူတို့သည် မိမိတို့၏ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာကိုဖော်ပြကာ ရာခပံ ကဲ့သို့အသနားခံခဲ့ပါက မည်သို့ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သိလည်း မသိနိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်ချေရှိသည်များအပေါ်တွင်လည်း အသာမစီးနိုင်ပါ။ ဘုရား၏အလိုတော်သည် ဂိဗောင်လူတို့ကို ပျက်စီးခြင်းမှလွတ်မြောက်စေ နိုင်လိမ့်မည်။ ဘုရား၏အလိုတော်သည် အပြစ်သားတို့အား ပြစ်ဒဏ်ပေး လိုက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ သူတို့နောင်တရသည်ကိုမြင်၍ ကရုဏာသက်ရောက် စေလိုသည် (ယေဇကျေလ ၁၈:၂၃။ ၃၃:၁၁)။

ဂိဗောင်လူတို့၏မုသားစကားသည် ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတရား တော်ကို လှည့်ဖြားတောင်းဆိုနေသကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ခါနာန်လူတို့သည် နောင်တရရန် ငြင်းပယ်သည်သာမက ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကိုပင် ပမာ မခန့်ပြုလျက် ပျက်စီးခြင်းကိုပင်ရွေးချယ်ကြလေသည် (ကမ္ဘာ ၁၅:၁၆)။ ထာဝရဘုရားသည် ဂိဗောင်လူတို့မှ မိမိ၏အချုပ်အခြာအာဏာအား အသိ အမှတ်ပြုသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုန်ကန်သည်ထက် ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေး သည်ကိုလည်းကောင်း ရုပ်တုကိုးကွယ်သည်ထက် ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ် လိုခြင်းတို့ကိုနှစ်သက်တော်မူ၏။

သောကြာနေ့ ဆက်လက်လေ့လာရန်။

အောက်တိုဘာလ ၁၀ ရက်

Ellen G. White, "Crossing the Jordan," pp. 482, 483, in *Patriarchs and Prophets* ကိုဖတ်ပါ။

ရာခပ်နှင့်သူလျှို့တို့၏ ရာဇဝင်ပြီးနောက် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင် ရာခပ် အကြောင်းတိတ်ဆိတ်နေရာမှ ယေရှု၏ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်တွက် ပြန်ပေါ်ထွက် လာသည်။ ယုဒမျိုးနွယ်စုစာလမုန်၏ ဇနီး၊ ဗောဇ၏ မိခင်၊ ထင်ရှားလှသော ရှုသ၏ ယောက္ခမဖြစ်လာခဲ့သည် (မသဲ ၁:၅။ ရှုသ ၄:၁၃၊ ၂၁)။ ဘုရားအား ယုံကြည်သောအားဖြင့် ယေရိခေါ၏ ပြည်တန်ဆာဘဝ၊ လုံးဝပျက်စီးရမည့် ဘဝမှ ဒါဝိဒ်၏ တော်ဝင်အမျိုးနွယ်နှင့် ချိတ်မိလိုက်သည်နှင့် မေရီယ၏ ဘိုးဘေးဘီဘင်ဘောင်ဝင်ခဲ့ရသည်။ မုန်ညင်းစေ့လောက်သာယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရား ပြုနိုင်သော အရာဟူသည် ဤသည်တည်း (မသဲ ၁၇:၂၀။ လုကာ ၁၇:၆)။

“ရာခပ်၏ ပြောင်းလဲခြင်းသည် ဘုရား၏ အချုပ်အခြာအာဏာအား အသိအမှတ်ပြုသူ သူမတစ်ဦးတည်းသာသီးခြားဖြစ်သည်မဟုတ်ပါ။ ပြည်တော် တွင် လူသူများစွာ ဂီဗောဇလူတို့အပါ ရုပ်တုနတ်စားခြင်းကို ဖယ်ရှားကာ ဣသရေလနှင့်ပူးပေါင်း၍ ပဋိညာဉ်ကောင်းချီးမင်္ဂလာကိုပင် ခံစားခဲ့ကြရသည်။

လူမျိုးနွယ်ကြီး၊ နွယ်စိတ်၊ ဇာတ်ခွဲခြားခြင်းမရှိဘဲ ဘုရားရှင်သည် လက်ခံတော်မူ၏။ လူသားမျိုးနွယ်အားလုံး သူဖန်ဆင်းထားသည်။ လူအားလုံး တို့သည် ဖန်ဆင်းခြင်းမိသားစုဝင်ဖြစ်ကြကုန်၍ ရွေးနုတ်ခြင်း၌ အားလုံးပါဝင် ၏။ ခရစ်တော်သည် ခွဲခြားထားသော နံရံတိုင်းကို ဖျက်သိမ်း၍ ဗိမာန်တော် ကန့်လန့်ကာကိုပင် ဖွင့်လှစ်ကာ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ လူသားတိုင်း လွတ်လပ်စွာဝင်ရောက်ခွင့်ရှိစေသည်။ သူ၏ ချစ်မေတ္တာသည် ကျယ်ပြန့်၊ နက်နဲ၊ စုံလင်၍ နေရာတကာထိုးဖောက်ဝင်ရောက်နိုင်သည်။ စာတန်၏ လွှမ်းမိုးခြင်းနှင့် လှည့်ဖြားခြင်းခံရသူတို့ကို ဆွဲထုတ်၍ ထာဝရဘုရား၏ ကတိတော်သက်တံဖြင့်

လွှမ်းခြုံသော ရာဇဝင်တော်သို့ လက်လှမ်းမီစေသည်။ ခရစ်တော်၌ ဂျူးလူ၊ ဂရိလူ၊ ကျွန်၊ လူလွတ်မရှိပါ။” (Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, pp. 369-370).

ဆွေးနွေးရန် မေးခွန်းများ။

- ၁။ “ဒုတိယအခွင့်အလမ်း” နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတစ်ပါးအား မည်သို့ ပေးနိုင်သနည်း။ ထိုစဉ်တွင်ပင် ၎င်းအယူ အဆကို အလွဲမပြုရန် မည်သို့ သတိထားရမည်နည်း။ ဥပမာ၊ အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် အနိုင်ကျင့်ခြင်းခံရသည်ကို သည်းခံမြဲ သည်းခံရန် အကြံပေးကာ ဖျောင်းဖျမည်လား။ ချိန်ခွင်ညီရန် မည်သို့ ပြုရမည်နည်း။
- ၂။ ရာခပ်အား ယုံကြည်ခြင်း၏ စံနမူနာအဖြစ်ထားကာ ဆွေးနွေးပါ။ ကျမ်းစာနှင့် ဝေးကွာလှသော အသက်တာရှိသူတို့၏ ပွင့်လင်းစွာ ဝန်ခံခြင်းကို မည်သို့ အသိအမှတ်ပြုပေးရမည်နည်း။ သူတို့၏ အသက်တာဟောင်းအတွက် အပြစ်မပေးဘဲ သူ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို လက်ခံနိုင်ကြမည်လား။
- ၃။ ယောရှုသည် ဂီဗောဇလူတို့၏ လှည့်ဖြားခြင်း၌ ထာဝရဘုရား၏ အကြံပြုခြင်းကို မယူဘဲ မိမိဖာသာကျေးဇူးတရားနှင့် မျှတခြင်း တရားကို ပေါင်းစပ်ခဲ့သည်။ သင့်အသက်တာတွင် ကျေးဇူးတရားနှင့် မျှတခြင်းတရားလိုအပ်ဘူးပါသလား။ ထိုနှစ်မျိုးအား သင်မည်သို့ ပေါင်းစပ်မည်နည်း။

သင်ခန်းစာ (၃)
ကျေးဇူးတော်၏အောက်မေ့ဖွယ်များ
အောက်တိုဘာလ ၁၁ - ၁၇

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **အောက်တိုဘာလ ၁၁ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ယောရှု ၃။ တော၊ ၁၄:၄၄။ လုကာ ၁၈:၁၈-၂၇။ ယောရှု ၄။ ယောဟန် ၁၄:၂၆။ ဟေဗြဲ ၄:၈-၁၁။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ကို မြေကြီးသား အပေါင်းတို့သည် သိကြမည်အကြောင်းနှင့် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သင်တို့သည် အစဉ်အမြဲကြောက်ရွံ့ရမည်အကြောင်း ငါတို့သည် ဧဒုံပင်လယ်ကိုကူး၍ ကမ်းတစ်ဘက်သို့မရောက်မီတိုင် အောင် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ရှေ့မှာ ပင်လယ်ရေကိုခန်းခြောက်စေတော်မူသည်နည်းတူ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ကမ်းတစ်ဘက်သို့မရောက်မီတိုင်အောင် သင်တို့ ရှေ့မှာ မြစ်ရေကိုခန်းခြောက်စေတော်မူသည်” (ယောရှု ၄:၂၃၊ ၂၄)။

ရဲအရာရှိအချက်ပြ၍ ဂျွန်သည် ကားရပ်ပေးရသည်။ ရဲအရာရှိသည် ယာဉ်မောင်းလိုင်စင်ကိုမေးနေရာ ဂျွန်သည် မိမိငွေအိတ်လေးနှင့်လိုင်စင်အား ရုံးထဲမှာမေ့ကျန်နေသည်ကို သတိရလိုက်သည်။ ဂျွန်သည်လည်း အဖြစ်ပျက်ကို ရှင်းပြရာ အရာရှိကလည်း ဂျွန်၏အလုပ်ကိုမေး၏။ မိမိသည် ပါမောက္ခ တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ဂျွန်မှရှင်းပြသည်။ အရာရှိသည် ဖြတ်ပိုင်းလေးတစ်ခု ပေးလိုက်၍ ဒဏ်ဆောင်ရသည်ဟုမယူဆရန်ပြောပြသည်။

“ကျူးရှင်ခပါနော်။ လူဆိုတာသင်ယူစရာအတွက် ကျူးရှင်ခပေးရ တယ်လေ။ နောက်နောင်ကားမောင်းလိုရှိရင် လိုင်စင်မမေ့ဖို့ ကျူးရှင်ခပေးနေ တာပါ။ နေ့ကောင်းရက်မြတ်ဖြစ်ပါစေ၊ ပါမောက္ခကြီးရေ” ဟုပြောခဲ့သည်။ လူသားတို့သည် အမြဲမျက်မြင်မဟုတ်သောအရာတို့အား မေ့တတ် သောရောဂါရှိပါသည်။ ဖုန်းပြန်ခေါ်ရန်၊ အိမ်မေးလ်ပြန်ရန်၊ အပင်ရေလောင်း ရန်၊ မွေးနေ့ဆန္ဒပြုရန် စသဖြင့်မေ့တတ်ကြသည်။ စာရင်းများစွာရှိပါသည်။ မိမိတို့၏ဝိညာဉ်ရေးအား မေ့လျော့ခြင်း၏အကျိုးဆက်တို့သည် ဒဏ်ရိုက်ခံ ရရုံထက် လွန်စွာဆိုးရွား၍ အနာဂတ်ထာဝရကာလကိုပင် ထိခိုက်စေနိုင်သည်။ ဟေဗြဲလူတို့၏ယော်ဒန်မြစ်ကူးသွားခြင်းကိုလေ့လာပြီး သူတို့၏ အတွေ့အကြုံများမှ သင်ခန်းစာယူကြပါစို့။

တန်ခိုးနေ့နေ့ **အောက်တိုဘာလ ၁၂ ရက်**
ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးသွားခြင်း

ယောရှု ၃:၁-၅ နှင့် တော၊ ၁၄:၄၁-၄၄ ကိုဖတ်ပါ။ ဣသရေလတို့သည် ဖြစ်ပျက်မည့်အရာအတွက် အဘယ်ကြောင့်အထူး ပြင်ဆင်ရမည်နည်း။

ယောရှုမှတ်စာတွင် ပဋိညာဉ်သေတ္တာအကြောင်း အလျင်ဦးဖော်ပြ နေသောနေရာဖြစ်သည်။ ဤနေရာထိတိုင် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းသည် ဗိမာန် တော်ထဲတွင်ရှိနေသည်ကိုဖော်ပြသည် (ထွက်၊ ၄၀:၂၁)။ သိနာသို့ခရီးစဉ် (တော၊ ၁၀:၃၃-၃၆)၊ ခါနာန်သိမ်းယူရန် မအောင်မြင်ခဲ့သောအားထုတ်ခြင်း (တော၊ ၁၄:၄၄)။ ဣသရေလတို့၏ ဗိမာန်တော်တွင် အမွန်မြတ်ဆုံးဖြစ်၍ အရာ ၃ ခုပါဝင်သည်။ ထာဝရဘုရားနှင့် ဣသရေလတို့၏အထူးဆက်ဆံ မှုတွင်ဖော်ပြထားသည်။ (၁) ပညတ်တရားဆယ်ပါးကျောက်ပြား

(၂) ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကြီး အာရုန်၏တောင်ပေး (၃) အိုးတစ်လုံး၌မန္တမုန့် (ထွက်၊ ၁၆:၃၃။ ဟေဗြဲ ၉:၄)။

ပဋိညာဉ်သေတ္တာနှင့် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးရန်ပြင်ဆင်ခြင်းဖြင့် ဣသရေလ တို့သည် မိမိတို့နည်းနှင့် မိမိတို့အချိန်တွင်ဝင်ရသည်မဟုတ်ကြောင်း အောက်မေ့စေသည်။ သိမ်းယူခြင်းသည် ဘုရား၏နည်းလမ်းနှင့်အချိန်ကို လိုက်မှသာ အောင်မြင်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ပဋိညာဉ်သေတ္တာ၏ အဖုံးအပေါ် ခေရုဗိမိတို့၏အထက်တွက် စံမြန်းတော်မူသောဘုရား (ထွက်၊ ၂၅:၂၂။ တော၊ ၇:၈၉) နှင့် သူ၏လှုပ်ရှားမှုတို့သည် ပဋိညာဉ်သေတ္တာ၏ လှုပ်ရှားမှုဖြင့် ဖော်ပြတော်မူထ၍ ဣသရေလတို့အရှေ့မှဦးဆောင်သွားကာ ပြည်တော်သို့ဝင်ရောက်သိမ်းယူသောဘုရားဖြစ်သည်။

ယောရှု၊ ၃:၅ တွင် “သန့်ရှင်းစေသည်၊ ဆက်ကပ်သည်” ဟူသည်မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဗိမာန်တော်သို့မဝင်မီ မိမိကိုယ်ကိုသန့်စင်စေသည်နှင့် အလားတူအနက်ပြန်ထားသည် (ထွက်၊ ၂၈:၄၁။ ၂၉:၁)။ သိနာတွင် ဘုရားသည် မိမိကိုယ်တော်တိုင် ဖော်ပြခြင်းမပြုမီတွင်လည်း ပရိသတ်တို့သည် ထိုသို့ပြုခဲ့ကြ၏ (ထွက်၊ ၁၉:၁၀၊ ၁၄)။ ဤဆက်ကပ်ခြင်းတွင် အပြစ်နှင့် မသန့်ရှင်းသောအရာအားလုံးဖယ်ရှားရသည်။ အလားတူသောအမိန့်တော်အား တော၊ ၁၁:၁၈ တွင် ဘုရားပြုအံ့သောနိမိတ်တစ်ခုအတွက် ထုတ်ဆင့်ခဲ့၏။ စစ်တိုက်မသွားမီတွင်လည်း ထိုသို့ပြင်ဆင်ခြင်းကိုတောင်းဆိုလေ့ရှိသည် (တရား၊ ၂၃:၁၄)။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလတို့အတွက်မတိုက်ခိုက်မီ၊ သူတို့သည် အမိန့်တော်ရှင်အပေါ်သစ္စာခံခြင်းနှင့် စိတ်ချယုံကြည်ခြင်းရှိရပါမည်။

ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးသွားရခြင်းသည် ထိုပြည်ရှိလူတို့ကို မောင်းထုတ် မည်ဟု ထာဝရဘုရား၏ကတိတော်မှန်ကန်ကြောင်း သာဓကပင်ဖြစ်သည်။ ယော်ဒန်မြစ်ကိုဖြတ်၍ ခြောက်သွေ့သောလမ်းပြုလုပ်နိုင်သောဘုရားသည် ထိုပြည်ကိုပင်ပေးနိုင်ပါသည်။

ထာဝရဘုရားသည် ယော်ဒန်မြစ်ကို အမြဲမခွဲခြမ်းထားပါ။ သူ၏ကြားဝင်ခြင်းသည် အမြဲမထင်ရှားပါ။ ကျွန်ုပ်အတွက် ထာဝရ ဘုရား၏ကြားဝင်ခြင်းကိုခံစားရမည့်အကြောင်း ဝိညာဉ်ရေးတွင် မည်ကဲ့သို့ ပြင်ဆင်ရပါမည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ **အောက်တိုဘာလ ၁၃ ရက်**
အံ့ဖွယ်အရာတို့၏အသက်ရှင်သောဘုရား

ယောရှု၊ ၃:၆-၁၇ ကိုဖတ်ပါ။ ယော်ဒန်မြစ်အား အံ့ဖွယ်ကူး သွားခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကိုးကွယ်သောဘုရားသည် သဘာဝတို့၏ ဘုရားဖြစ်သည်ကို မည်သို့သွန်သင်သနည်း။

ယော်ဒန်မြစ်အားကူးသွားခြင်းကို ယောရှု၊ ၃:၅ တွင် ဟေဗြဲဘာသာ နီဖလာအွတ် (niphla'ot) “အံ့ဖွယ်နိမိတ်” ဖြစ်၍ သဘာဝအလွန်ဖြစ်သော ဘုရား၏ ပြိုင်ဘက်ကင်းလုပ်ဆောင်မှုများကိုဖော်ပြရန် အသုံးပြုသည် (ဆာ၊ ၇၂:၁၈။ ဆာ၊ ၈၆:၁၀)။ နောက်ပိုင်းတွင် ဣသရေလတို့သည် ဤလုပ်ရပ် များကိုအာရုံပြုကာ ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းသည် (ဆာ၊ ၉:၁)။ ထို့ပြင် အခြား လူမျိုးများတို့ထံတွင် ပြောကြားကြသည်။ အီဂျစ်၏ကပ်ဘေးဒဏ်များ (ထွက်၊ ၃:၂၀။ မိက္ခာ၊ ၇:၁၅)၊ သဲကန္တာရအတွင်း ဘုရား၏ပို့ဆောင်ခြင်းဖြင့် ပင်လယ်နီ ကိုဖြတ်သန်းခြင်း (ဆာ၊ ၇၈:၁၂-၁၆) တို့ကို အံ့ဖွယ်အရာများအဖြစ် အောက်မေ့ သတိရကြသည်။

ထာဝရဘုရားသည် မိမိဖန်ဆင်းထားသောအရာများအပေါ် လုပ်ဆောင် နိုင်စွမ်းအကန့်အသတ်မရှိသည်ကို သမ္မာကျမ်းစာကလောင်ရှင်တို့သည် သက်သေခံ ကြ၏။ မဖြစ်နိုင်သည်မရှိပါ (အံ့ဖွယ်ကောင်းလွန်းသည်) (ယေရမိ၊ ၃၂:၁၇)။

နာမတော်နှင့် သဘာဝတို့သည် အံ့ဖွယ်ကောင်း၏ (တရားသူ၊ ၁၃:၁၈)။ လူတို့အတွေး၏တစ်ဖက်ကမ်းအလွန်ဖြစ်၏။

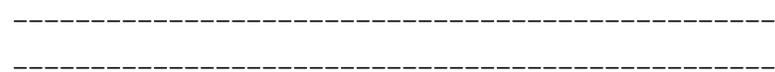
မကယ်တင်နိုင်သောအခြားလူမျိုးတို့၏ဘုရား (ဆာ၊ ၉၆:၅။ ဟေရှာ၊ ၄၄:၈) နှင့်နှိုင်းယှဉ်ရာတွင် သမ္မာကျမ်းစာ၏ “အသက်ရှင်သောဘုရား” သည် နိုးကြား၍ သက်ဝင်လှုပ်ရှား၏။ သူ့နောက်သို့လိုက်သောသူတို့အတွက် သူ၏ ကြားဝင်ပေးခြင်းသည် ယုံကြည်စိတ်ချလောက်ပေ၏။

ပုရောဖက်ဇာခရိသည် နီဖလာအွတ်မှ ဆင်းသက်လာသောစကားလုံးကိုအသုံးပြုလျက် ဗာဗုလုန်ကျွန်ဘဝနောက်ပိုင်းမှ ဣသရေလအပေါ်ဖြစ်ပျက်မည့်အရာတို့ကို ရူပါရုံမြင်ရသည်။ ယေရုရှလင်မြို့သည် ပြန်လည်တည်ဆောက်သောအခါ မြို့တော်လမ်းမတွင် လူကြီးများထိုင်နေ၍ ကလေးလေးများဆော့ကလေးနေလိမ့်မည်ဆို၏။ မယုံသင်္ကာသောမြို့သားတို့သည် ပျက်စီးခြင်းလက္ခဏာကိုပင် ပြနေသောကြောင့်၊ ဇာခရိသည် “ငါ၏ကျွန်ပုရောဖက်တို့၌ ငါမှာထားသော ငါ၏ပညတ်စကားတို့သည် သင်တို့ဘိုးဘေးများကိုမိကြပြီ မဟုတ်လော။ သူတို့သည်သတိရ၍ ငါတို့ပြုမှုကျင့်ကြံသည်နှင့်အလျောက် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌စီရင်မည်ဟု ပြောဆိုသည် မဟုတ်လော” (ဇာခရိ၊ ၈:၆-၈) ဟုမိန့်တော်မူ၏။

လုကာ၊ ၁၈:၁၈-၂၇ ကိုဖတ်ပါ။ ဖြစ်နိုင်မည်မထင်ရသည့် နေရာများတွင်ပင် ဘုရားရှင်ကိုယုံကြည်စိတ်ချရမည်ဟု ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့အား မည်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ **အောက်တိုဘာလ ၁၄ ရက်**
အောက်မေ့စရာ

ယောရှု၊ ၄ ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလတို့အား အောက်မေ့စရာအဘယ်ကြောင့် တည်ဆောက်စေသနည်း။

ထိုကျောက်တို့သည် “လက္ခဏာ” ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဟေဗြဲဘာသာ “အွတ် (ot)” သည် “အံ့ဖွယ်” တို့နှင့်ဆက်စပ်၍ မနေ့ကသင်ခန်းစာပါ အံ့ဖွယ်ဘုရား၏လုပ်ရပ်များ၊ အီဂျစ်ပြည်၏ “ကပ်ဘေး” များကဲ့သို့သော အံ့ဖွယ်များနှင့်ဆိုင်၏ (ထွက်၊ ၇:၃။ တရား၊ ၄:၃၄)။ “သင်္ကေတနှင့်အမှတ်အသား” ဟုလည်းအနက်ပြန်နိုင်ပြီး၊ သာ၍နက်နဲခြင်း၊ သာလွန်ခြင်းတို့ကို ဖော်ပြသည်။ ဥပမာ၊ သက်တန့်သည် ပဋိညာဉ်တရား၏ “လက္ခဏာ” (က၊ ၉:၁၂၊ ၁၃)၊ ဣသရေလတို့၏တံခါးတိုင်နှင့် ပြတင်းထုတ်ပေါ်ကအသွေးသည်လည်း “လက္ခဏာ” (ထွက်၊ ၁၂:၁၃) ဖြစ်သည်။ အထူးသိသာထင်ရှားသည်မှာ ဥပုသ်နေ့သည် ထာဝရဘုရား၏ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းစွာကိန်းဝပ်နေခြင်း၏ “လက္ခဏာ” ဖြစ်သည် (ထွက်၊ ၃၁:၁၃၊ ၁၇။ ယေဇ၊ ၂၀:၁၂)။

ဤနေရာတွင် လက္ခဏာသည် အောက်မေ့စရာအဖြစ်တည်ရှိ၍ မြစ်ကူးသွားပြီး နောက်ဆက်တွဲမျိုးဆက်တို့အား ပြန်သတိရစေသည်။ အောက်မေ့စရာတည်းဟူသောစကားဇိက်ကရွန် (zikkaron) သည် ဇကာရ် (zakar) “သတိရစေရန်” ဟူသောစကားမှဆင်းသက်လာ၍ လုပ်ဆောင်မှုတစ်ခုခုအားဖြင့် သတိရခြင်းမျိုးကိုဆိုလိုသည်။ သတိပြန်ရသည်ဆိုရာတွင် မည်မည်ရလုပ်ရပ်တစ်ခုအားဖြင့်ဖြစ်သည် (တရား၊ ၅:၁၅။ ၈:၂)။ အောက်မေ့စရာဖို့ ကျောက်ဆောင်ထုခြင်း (က၊ ၂၈:၁၈-၂၂)၊ မေးခွန်းထွက်ပေါ်စေသောရိုးရာများ (ထွက်၊ ၁၂:၂၆၊ ၂၇။ တော၊ ၆:၂၀-၂၅) သည် မေ့ဟောင်းကျမ်းတွင်များပြားသည်။ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်များအား ထပ်ခါတစ်လဲလဲပြန်ပြောရသည်ထက် ဘုရားသခင်သည် အဓိပ္ပာယ်နှင့်ပြည့်ဝသော သူ၏လုပ်ရပ်များကို မော်ကွန်းဝင်အရာများတည်ဆောက်စေသည်။ ထိုသို့ “လက္ခဏာ” တို့သည် အမြဲတည်နေခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရား၏အံ့ဖွယ်လုပ်ရပ်များကို သူ၏လူတို့သည် အောက်မေ့ကြရပါသည်။

ကိုယ်တွေ့လက်တွေ့ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော အောက်မေ့စရာ တို့နှင့်ပတ်သက်၍ နောင်လာနောက်သားတို့မှ မေးနိုင်သောမေးခွန်းမှာ “ဤ ကျောက်တို့သည် အဘယ်သို့နည်း” ဟူ၏။ မျိုးဆက်သစ်တို့သည် ထိုကျောက် တို့၏အနက်အား တစ်ဦးချင်းပင်နားလည်ထားရပါမည်။ အံ့ဖွယ်အရာများ ပြုသော ယာဝေဘုရားအပေါ်ယုံကြည်ခြင်းသည် ၎င်းတို့အတွက်ပြုခဲ့သော ဖြစ်ရပ် ကြီးများကို ပြန်လည်မြင်တွေ့ခြင်းအားဖြင့် ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနိုင်မည်ဖြစ် သည်။ သမ္မာကျမ်းစာအား အခြေခံသောယုံကြည်ခြင်းနှင့် လူသားရိုးရာဓလေ့ များအား ကိုးကွယ်ခြင်းတို့တွင် မဟာခြားနားခြင်းသည် ပေါ်လွင်လာလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံးတွင် သမ္မာကျမ်းစာအားအခြေခံသော မိမိတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ထားရှိရပါမည်။ ဘိုးဘေးဘီဘင်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ယုံကြည်ပေး၍မရနိုင်ပါ။

သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူလျှောက်၍ သူပြုပေးသော အရာများထဲမှ သင့်အတွက်အောက်မေ့စရာဖြစ်သောအရာ မည်သည်များ ရှိမည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ **အောက်တိုဘာလ ၁၅ ရက်**
မေ့လျော့ခြင်း

ယောရှု၊ ၄:၂၀-၂၄ ကို သူကြီး၊ ၃:၇။ ၈:၃၄။ ဆာလံ၊ ၇၈:၁၁။ တရား၊ ၈:၂၊ ၁၈။ ဆာ၊ ၄၅:၁၇ တို့နှင့်တွဲဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏ ကြီးမားသော ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့သည် အဘယ်ကြောင့် မှတ်သားလောက်သနည်း။

ယောရှု၊ ၄:၂၃ တွင် လူစုမတူညီမှုကို သတိပြုပါ။ ယောဒန်ရေ တို့သည် “သင်တို့” အရှေ့မှာ ခန်းခြောက်သည်ဟုဆိုရာတွင် ယောဒန်မြစ်ရေ ကို ကူးသွားသောဣသရေလတို့ကိုဆိုလိုသည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း ပင်လယ်နီ

သည် “ငါတို့” အရှေ့မှာပင် ခန်းခြောက်သည်ဆိုရာတွင် အလျင်ဦးမျိုးဆက်၊ ထွက်မြောက်ချိန်တွင် ကိုယ်တိုင်ပါဝင်၍ အသက်ရှင်နေသေးသူတို့ကိုဆိုလိုသည်။ ဤအဖြစ်အပျက်နှစ်ခုကို မတူညီသောမျိုးဆက်နှစ်ဆက်တို့မှ ကြုံတွေ့ရသည် ဖြစ်၍၊ အလျင်ဦးမျိုးနွယ်ဆက်၏ သက်သေခံခြင်းအားဖြင့် နောက်မျိုးနွယ်ဆက် သည် ခွန်အားရစေကာ၊ ယော်ဒန်ကူးသွားခြင်းဖြင့် တူညီသောအဓိပ္ပာယ်ကို ပြန်လည်တွေ့ရှိကြသည်။

လူသားတို့သည် အများအားဖြင့် မေ့ပျောက်လွယ်သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိပြီးလည်းဖြစ်သည်။ ဝိညာဉ်ရေး၌မေ့ပျောက်လွယ်ခြင်းသည် အလွန်ကြီးမား သောဆိုးကျိုးကို ယူဆောင်လာတတ်သည်။

ယနေ့ပင်လျှင် အထူးဖိတ်ခေါ်ထားသော လူသားဖြစ်ခြင်းကို စောင့်ထိန်း လိုပါက၊ တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ၊ အဖွဲ့လိုက်ဖြစ်စေ ဝိညာဉ်ရေးတွင် ပြိုင်တူနိုးကြား လန်းဆန်းခြင်းပြုနိုင်ရန်၊ ကျွန်ုပ်တို့ဘယ်ကလာသည်၊ မည်သူဖြစ်သည်၊ ဤနေရာ တွင် ဘာအတွက်နေရသည် စသည်တို့ကို အာရုံစိုက်ကာနေရပါမည်။

၁ကော၊ ၁၁:၂၄၊ ၂၅ နှင့် ယောဟန်၊ ၁၄:၂၆ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ခရစ်တော်ပြုပေးသောအရာများကို ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် အဘယ်ကြောင့် အောက်မေ့ရမည်နည်း။ ၎င်းမရှိပါက ဧကန်မည်သို့ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။

အယ်လင်ဂျီဝိုက်သည် လွန်ခဲ့သောအချိန်က ထာဝရဘုရားပြုပေးခဲ့သော အရာများအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ကို လမ်းပြပို့ဆောင်ပေးခြင်းမရှိပါက အနာဂတ် တွင် အမှုတော်ထမ်းရွက်ရန် စိတ်အားထက်သန်မှုများ ဆုံးရှုံးရမည်ကို ကောင်းစွာ နားလည်ထားသည်။ “အနာဂတ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏လမ်းပြ ပို့ဆောင်ခဲ့ခြင်းနှင့် လွန်ခဲ့သောအချိန်တွင် သွန်သင်ခဲ့သောအရာများကို မေ့ပျောက် ခြင်းမပြုသမျှကာလ၊ ဘယ်အရာမျှကြောက်စရာမရှိပါ” (Ellen G. White, Life Sketches, p. 196).

ကိုယ်တော်၏လွန်ခဲ့သောအချိန်က ပြုပေးသမျှကိုသတိရရန် အရေးကြီးသည်ဖြစ်သည့်တိုင်၊ သင်ကိုယ်တိုင်သည် ယနေ့သူ၏မေတ္တာ နှင့် ကိန်းတော်မှုခြင်းကို အဘယ်ကြောင့်နေ့စဉ်ခံစားသင့်သနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ **အောက်တိုဘာလ ၁၆ ရက်**
ယော်ဒန်ကျော်လွန်၍

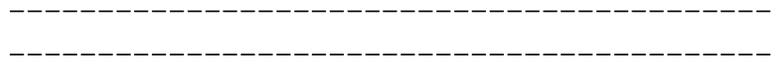
“ပင်လယ်ကို ကုန်းပေါ်စေတော်မူ၏။ သူတို့သည် ရေစီးရာအရပ်ကို ခြေဖြင့်လျှောက်သွားကြ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၌ ပျော်ရွှင်ကြ၏” (ဆာ၊ ၆၆:၆)။

ပင်လယ်နီနှင့် ယော်ဒန်တို့ကိုကူသွားခြင်းသည် သမ္မာကျမ်းစာ၏ရာဇဝင် တွင် ခေတ်သစ်ဖန်တီးရှင်များဖြစ်ကြ၍ နှစ်ခုလုံးတို့သည် အရေးပါသော သင်္ကေတဆောင်ကြသည် (ဆာ၊ ၆၆:၆။ ၁၁၄:၁-၇။ ၄၇၊ ၂၆-၁၅)။ ထိုကူးသွားခြင်းနှစ်ခုလုံးတို့နှင့် ၎င်းတို့၏မူရင်းနောက်ခံ အနက်အဓိပ္ပာယ်တို့သည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင် ပါရှိပြီးသားဖြစ်သည်။ ဆာ၊ ၆၆:၆ တွင် ဆာလံဆရာ သည် သူ့အသက်တာတွင် ဘုရား၏ရွေးနှုတ်ခြင်းလုပ်ရပ်များကို ထောမနာ ပြု၍ (ဆာ၊ ၆၆:၁၆-၁၉) ပင်လယ်နီနှင့် ယောဒန်တို့ကိုကူသွားခြင်းသည် ရာဇဝင်မှ သာဓကများဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။

ဆာလံ၊ ၁၁၄ သည်လည်း ထိုအဖြစ်အပျက်နှစ်ခုလုံးကို ယှဉ်တွဲ ဖော်ပြရာတွင် အချိန်ကွာဟမှုမရှိခြင်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ၊ ကူးသွားခြင်းနှစ်ခုလုံး ၏သာသနာပစ္စုပ္ပန်အရ အဓိပ္ပာယ်တူညီမှုကြောင့်ဖြစ်သည်။ အဖြစ်ပျက်နှစ်ခုလုံး တို့သည် ဣသရေလတို့၏အခြေအနေကို ပြောင်းလဲပေးသည်။ အလျင်ဦးသည် ကျေးကျွန်ဘဝမှလွတ်မြောက်စေ၍၊ နောက်တစ်ခုသည် ခြေသလုံးအိမ်တိုင် အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ဘဝမှ လူမျိုးကြီးဖြစ်လာစေသည်။ ထိုဆာလံသီချင်းတို့တွင် ကူးသွား ခြင်းနှစ်ခုလုံးတို့သည် ဆာလံဆရာ၏အခြေအနေပြောင်းလဲခြင်းကို ဖော်ပြသည်။ ဖိနိပ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ အကာအကွယ်မဲ့ခြင်း၊ စိတ်သိမ်ငယ်ခြင်းတို့မှ လုံခြုံခြင်း၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင်ခြင်း၊ ရွေးနှုတ်ခြင်းနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာရှိခြင်းသို့ ရောက်စေသည်။

ယောရှုမှတ်တမ်းတင်ထားသောအံ့ဖွယ်များနှင့် အလားတူသောဇလိယ ၏ပြောင်းလဲခြင်းသည်လည်း ယော်ဒန်တွင်ပင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဇလိယအတွက်လည်း ကူးသွားခြင်းဖြင့် သူ့အသက်တာအခြေအနေပြောင်းလဲသွား၍ ကောင်းကင်သို့ပင် ယူဆောင်ခြင်းခံရသည်။ ထိုပြောင်းလဲခြင်းသည် လက်ထောက်ပုရောဖက်ဇလိရုံ အတွက်လည်း အလွန်အရေးကြီးသည် (၃ရာ၊ ၁၉:၂၁)။ လက်ထောက်မှ တစ်မျိုးသားလုံး၏ပုရောဖက်ကြီးဖြစ်လာခဲ့ရသည် (၄ရာ၊ ၂:၂၂)။

မသံ၊ ၃:၁၆၊ ၁၇ နှင့် မာကု၊ ၁:၉ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဓမ္မသစ် ကလောင်ရှင်တို့သည် ယောဒန်ကူးသွားခြင်းကို ဝိညာဉ်ရေး၌အနက် ဖွင့်ကာ မည်သို့သင်္ကေတဆောင်စေသနည်း။

ယေရှု၏လောကအမှုတော်တွင် ဣသရေလတို့၏ကိုယ်စားပြုဖြစ်၍ ရှေးဣသရေလတို့၏ပုံစံကို နမူနာယူသည်။ ယေရှုသည်လည်း “ပင်လယ်နှင့် ယော်ဒန်” အတွေ့အကြုံရခဲ့သည်။ သေဒဏ်အလွန်တွင် သူသည် အိဂျစ်ပြည်မှ ထွက်ခဲ့သည် (မသံ၊ ၂:၁၄-၁၆)။ ဣသရေလတို့၏ နှစ်ပေါင်း ၄၀ နှင့် အလားတူ ကန္တာရတွင် ရက်ပေါင်း ၄၀ နေခဲ့ရသည် (မသံ၊ ၄:၂)။ သူ တစ်ကိုယ်ရေအသက်တာမှ အများအတွက်အမှုတော်ဆောင်နိုင်ရန် ယော်ဒန် ၌ပင် ရေနစ်ခြင်းခံယူတော်မူ၏ (မသံ၊ ၃:၁၆၊ ၁၇။ မာကု၊ ၁:၉)။

နောက်ပိုင်းတွင် ဟေဗြဲ၊ ၃-၄ တို့သည် ယော်ဒန်ကူးသွား၍ ခါနာန် ဝင်စားခြင်းကို ခရစ်ယာန်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် “ကျေးဇူးတော်၌” ဝင်စား ခြင်းကို အရိပ်ကြိုပြခြင်းအဖြစ်တင်ပြသည်။

သောကြာနေ့ **အောက်တိုဘာလ ၁၇ ရက်**
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "Crossing the Jordan," pp. 483, 484 in Patriarchs and Prophets ကိုဖတ်ပါ။

“ခါနာန်ပြည်သို့ ကုသရေလတို့၏ခရီးစဉ်ကို သေသေချာချာလေ့လာကြည့်ပါ။ ယောရှုမှတ်စာ၏ အခန်းကြီးသုံးနှင့်လေးတို့ကိုလေ့လာပါ။ ယောဒန်ကမ်းလွန်ရှိ ကတိတော်ပြည်သို့သွားရန် ပြင်ဆင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုယ်တော်သည် ရှေးအခါကသူ့လူတို့အား သွန်သင်ဆုံးမသောသင်ခန်းစာများကို မိမိစိတ်ထဲတွင် စွဲလန်းစေကာ သွန်သင်မှုရယူရန်လိုအပ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်း ထိုသူများကဲ့သို့ စိတ်ဝင်စားကာ သက်ရောက်မှုရှိစေလိုသည်” (Ellen G. white Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 2, p. 994).

“ယခုခေတ်ကုသရေလတို့သည် ရှေးကုသရေလတို့ထက် ဘုရားကို မေ့ပျောက်၍ ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်နိုင်ရန် သာ၍လွယ်ကူသေးသည်။ ဥပုသ်နေ့စောင့်ထိန်းပါသည်ဆိုသူတို့သည် ရုပ်တုများကို ကိုးကွယ်နေကြသည်။ ဘုရားရှင်သည် သူ့ရှေးကုသရေလတို့အား ရုပ်တုကိုဆန့်ကျင်ရန် အထူးတောင်းဆိုသည်။ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်မှ လမ်းလွဲခဲ့ကြပါက ဘုရားသခင်၏ ကျိန်စာသည် သူတို့အပေါ်ကျရောက်မည်ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားအား စိတ်နှလုံး၊ ဝိညာဉ်နှင့် ခွန်အားရှိသမျှဖြင့် ချစ်သောသူတို့အား၊ ကိုယ်တော်သည် ၎င်းတို့၏ တောင်းများ၊ စတုခန်းများကို ကောင်းချီးပေး၍ သူတို့အထဲမှ ဖျားနာခြင်းများကို ဖယ်ရှားပစ်လိုမည်” (Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 1, p. 609).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ ယောဒန်ကို အံ့ဖွယ်ကူးသွားခြင်းကိုဆွေးနွေးပါ။ အံ့ဖွယ်ကို မည်သို့အနက်ပြန်မည်နည်း။ ယနေ့တွင် ထာဝရဘုရားသည် အံ့ဖွယ်အမှုမပြုသကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်နေသနည်း။

၂။ ဝိညာဉ်ရေးအမေ့သန်ခြင်းကို တားဆီးနိုင်ရန် တစ်ကိုယ်ရေဖြစ်စေ၊ စုဖွဲ့၍ဖြစ်စေ မည်သို့လက်တွေ့လုပ်ရမည်နည်း။ ဘုရားသခင်နှင့်ဆက်ဆံခြင်း အရေးကြီးသောအချိန်တွင် လွန်ခဲ့သော အတွေ့အကြုံတို့မှ လုံးလုံးလျားလျားသင်ခန်းစာမယူဘဲ၊ ဘုရားပြုပေးသောဖြစ်ရပ်ဟောင်းများကို မည်သို့ပြန်လည်သတိလည်၍ အသုံးပြုနိုင်မည်နည်း။

၃။ ဥပုသ်နေ့သည် ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာတွင် ထာဝရဘုရား၏နိုင်ငံတော်ကို ကြိုတင်မြည်းစမ်းခြင်းမည်သို့ဖြစ်စေသနည်း။ ဥပုသ်နေ့သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်အောက်မေ့စရာသက်သက်မက၊ အနာဂတ်အတွက် မျှော်လင့်ခြင်းပင်မည်သို့ဖြစ်နိုင်သနည်း။

သင်္ခါနိပါတ် (၄)
ပဋိပက္ခအားလုံး၏ နောက်ကွယ်ကပဋိပက္ခ
အောက်တိုဘာလ ၁၈ - ၂၄

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **အောက်တိုဘာလ ၁၈ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ယောဂ္ဂ၊ ၅:၁၃-၁၅။ ဟေရု၊ ၃၇:၁၆။ ဗျ၊
၁၂:၇-၉။ တရား၊ ၃:၁၇။ ထွက်၊ ၁၄:၁၃၊ ၁၄။ ယောဂ္ဂ၊ ၆:၁၅-၂၀။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“ထာဝရဘုရားသည် လူစကားကိုနားထောင်၍ ထိုသို့သော
နေ့တစ်နေ့မျှမဖြစ်စဖူး။ နောက်တစ်ဖန်လည်းမဖြစ်။ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးဘက်မှ စစ်တိုက်တော်မူ၏”
(ယောဂ္ဂ၊ ၁၀:၁၄)။

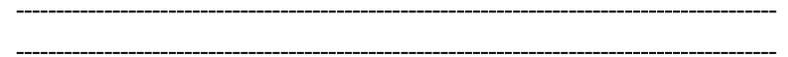
ယောဂ္ဂမှတ်စာဖတ်ရှုသောအခါ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အရ စစ်ခင်း
ကျင်းခြင်းနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရပါသည်။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်နှင့် သူ၏
စောင့်မခြင်းဖြင့်လည်းဖြစ်သည်။ ခါနာန်ပြည်ကို သိမ်းယူရာတွင် ထာဝရဘုရား
သည် နောက်ကွယ်မှာနေခဲ့သည်မှာ ယောဂ္ဂမှတ်စာတွင် အပြည့်အလျှင်ဖြစ်၍
ဇာတ်ကြောင်းတင်ပြသူများသည်လည်း အခိုင်အမာဆိုထားကြသည် (ယောဂ္ဂ၊
၁၀:၁၀၊ ၁၁)။ ဘုရားရှင်၏ နှုတ်တော်ထွက် (ယောဂ္ဂ၊ ၆:၂။ ယောဂ္ဂ၊ ၈:၁)၊
ယောဂ္ဂ၏ ပြောဆိုမှု (ယောဂ္ဂ၊ ၄:၂၃၊ ၂၄။ ၈:၇)၊ ရာခပ်မှ (ယောဂ္ဂ၊ ၂:၁၀)၊
သူလျှိုများမှ (ယောဂ္ဂ၊ ၂:၂၄)၊ လူများမှ (ယောဂ္ဂ၊ ၂:၄၁)။ ၎င်းပဋိပက္ခ
အားလုံးကို ထာဝရဘုရားသည် စတင်ဆောင်ရွက်သူဖြစ်သည်။

ဤဖြစ်ရပ်တို့မှ ရှောင်လွှဲ၍မရသောမေးခွန်းများထွက်ပေါ်စေသည်။
ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကာလတွင် ဘုရားသခင်၏ ရွေးချယ်ထားသောလူမျိုးတို့သည်
ဤသို့ပြုလုပ်သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့မည်သို့နားလည်နိုင်မည်နည်း။ “ရန်လို” သော

ဘုရားဆိုသည်နှင့် သူ၏ဝိသေသလက္ခဏာသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်သည်
ဆိုသည်တို့ကို မည်သို့ဖြေရှင်းနိုင်မည် (ထွက်၊ ၃၄:၆။ ဆာ၊ ၈၆:၁၅။ ဆာ၊
၁၀၃:၈။ ဆာ၊ ၁၀၈:၄)။

ယခုတစ်ပတ်နှင့် နောက်အပတ်တို့တွင် ယောဂ္ဂမှတ်စာ၏ ထာဝရ
ဘုရားအမိန့်တော်အရ ခင်းကျင်းသောစစ်ပွဲများနှင့်ပတ်သက်၍ ခက်ခဲနက်နဲ
သောမေးခွန်းများကို လေ့လာကြရပါမည်။

ဇာနည်ဇွဲနေ့ **အောက်တိုဘာလ ၁၉ ရက်**
ထာဝရဘုရား၏ ဗိုလ်ခြေကို အုပ်စိုးသော ဗိုလ်မှူး
ယောဂ္ဂ၊ ၅:၁၃-၁၅ ကိုဖတ်ပါ။ ခါနာန်ကို သိမ်းယူခြင်း၏
နောက်ခံကို မည်သို့ဆိုသနည်း။

ဣသရေလတို့သည် ယော်ဒန်ကိုကူးခဲ့ပြီး ရန်သူနယ်မြေပေါ်ခြေချ
ရုံလေးပင်ရှိသေးသည်။ သူတို့ရှေ့တွင် ယေရိခေါ၏ခံတပ်ကြီးသည် အခိုင်
အမာပိတ်ထားလျက်တည်ရှိနေ၏ (ယောဂ္ဂ၊ ၆:၁)။ ဤနေရာတွင် ဤလူတို့
သည် စစ်ပညာလုံးဝမတတ်ကြပါ။ ပိုဆိုးနေသည်က၊ ခံတပ်ကြီးဖြင့်ကာရံ
ထား၍ ရက်ကြာပိုင်းထားရမည့်မြို့ကို သိမ်းယူရန် ထိုသူတို့သည် လောက်လွဲ၊
လှံနှင့်မြားလောက်သာပိုင်ဆိုင်ကြ၏။

သူစိမ်းဧည့်သည်အား ယောဂ္ဂမေးလိုက်သောမေးခွန်းအား မရေရာ
သောအဖြေတစ်ခု “မဟုတ်ပါ” ဟုသာ ဖြေဆိုသွားသည်။ ဧည့်သည်၏အဖြေတွင်
သူသည် ယောဂ္ဂမှဖော်ပြသောအမျိုးတန်းစားတွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသည်ကို
ဖော်ပြသည်။ တစ်မျိုးပြောင်းပြောရလျှင် သူသည် ယောဂ္ဂဘက်တွင်လား၊
ယောဂ္ဂသည်ပဲ သူ့ဘက်မှပါဝင်ရမည်လားဟုဖြစ်သည်။

ယောဂ္ဂ၊ ၅:၁၄၊ ၁၅ နှင့် ၄ရာ၊ ၆:၈-၁၇။ နေဟမိ၊ ၉:၆
နှင့် ဟေရု၊ ၃၇:၁၆ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏ ဗိုလ်ခြေကို
အုပ်စိုးသော ဗိုလ်မှူးအကြောင်း မည်သည်တို့သင်ယူရပါသနည်း။

“ထာဝရဘုရား၏ဗိုလ်ခြေကို အုပ်စိုးသောဗိုလ်မှူး” ဟူသည်မှာ ဟေဗြဲကျမ်းစာတွင် ထင်ရှားသည်။ “ဗိုလ်မှူးနှင့်ဗိုလ်ခြေ” တို့ပေါင်းစပ်ထားသည်ဖြစ်၍ စစ်ခေါင်းဆောင်ကိုဆိုလိုသည်။ ကျမ်းစာတွင် “ဗိုလ်ခြေ” ဆိုသည်မှာ တပ်မတော်ဖြစ်၍ ကောင်းကင်တမန်နှင့် အာကာသသားများကိုဆိုလိုသည်။

ခရစ်တော်သည် လူ့ဇာတိခံမမွေးဖွားမီတွင် ယောရှုထံသို့ မဟာမိတ်မျှသာမဟုတ်ဘဲ၊ ဣသရေလတပ်မတော်၏ဗိုလ်မှူးအဖြစ်မျှသာမဟုတ်ဘဲ၊ ယောရှုနှင့် ခါနာန်လူတို့၏ပဋိပက္ခများတို့ထက် သာလွန်ကဲသော မမြင်နိုင်သည့် ပဋိပက္ခတို့၌ ကောင်းကင်တမန်များ၏ဗိုလ်မှူးဖြစ်သည်။ ယောရှု၏အဖြေသည် ထိုဗိုလ်မှူး၏ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကို ရှင်းလင်းစွာနားလည်သည်မှာ သေချာသည်။ သူသည် ဘုရားသခင်နှင့်တူသည်ဖြစ်သဖြင့် ယောရှုသည် ရိုသေသမုတ်ခြင်းနှင့် ဝတ်ပြုခြင်းအနေဖြင့် သူ့အရှေ့တွင်ပြပ်ဝပ်၍ကိုးကွယ်၏ (ယောရှု၊ ၅:၁၄။ က၊ ၁၇:၃။ ၂ရာ၊ ၉:၆။ ၆ရာ၊ ၂၀:၁၈)။ သာလွန်သော ဗိုလ်ခြေတို့၏ဘုရားကိုယ်တိုင် ပါဝင်တိုက်ခိုက်သောပဋိပက္ခတွင် ယောရှုသည် မိမိကိုယ်ပိုင်ပါဝင်ခြင်းအပြင် စစ်ဗျူဟာတစ်ခုရရှိရန် အဆင်သင့်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

“ထာဝရဘုရား၏ဗိုလ်ခြေကို အုပ်စိုးသောဗိုလ်မှူး” သည် မိမိ၏လူတို့အား ကာကွယ်နေသည်ကိုသိရှိခြင်းဖြင့် မည်သည့်နှစ်သိမ့်မှု ရရှိနိုင်မည်နည်း။

ဇနနီဇနု အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်
ကောင်းကင်၌စစ်ပွဲ

ဤစစ်ပွဲသည် သာ၍ကျယ်ပြန့်သောပဋိပက္ခတစ်ခု၏ အပိုင်းတစ်ခုသာဖြစ်သည်ကို ယောရှုသိလိုက်သည်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်ပါဝင်ဆင်နွှဲရသောပဋိပက္ခကို ကျွန်ုပ်တို့မည်သို့သိနိုင်မည်နည်း

(ဗျာ၊ ၁၂:၇-၉။ ဟေရှာ၊ ၁၄:၁၂-၁၄။ ယေဇကျေ၊ ၂၈:၁၁-၁၉။ ဒ်၊ ၁၀:၁၂-၁၄)။

ထာဝရဘုရားသည် စကြဝဠာကို သက်ဆိုင်ရာသက်ရှိတို့ဖြင့် ပြည့်စေလျက် လွတ်လပ်စွာရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ကို ချစ်ခြင်း၏ကြိုတင်လိုအပ်ချက်အဖြစ် ပေးထားသည်။ ဘုရား၏အလိုတော်နှင့်ဖြစ်စေ၊ ဆန့်ကျင်၍ဖြစ်စေ၊ လိုက်လျော၍ဖြစ်စေ ရွေးချယ်နိုင်သည်။ ကောင်းကင်တမန်တို့တွင် တန်ခိုးအရှိဆုံးသောသူ လူစီဖာသည် ထာဝရဘုရားကိုပုန်ကန်၍ ကောင်းကင်တမန်တချို့ကိုလည်း သူ့နောက်လိုက်များအဖြစ် ရရှိထားသည်။

ဟေရှာယနှင့် ယေဇကျေလတို့သည် ဟေရှာ၊ ၁၄ နှင့် ယေဇကျေ၊ ၂၈ တို့တွင် ထိုပဋိပက္ခကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နှင့် တုရရှင်ဘုရင်ဟု ရည်ညွှန်းထားသည်။ သို့သော် ကန့်ကွက်သူအချို့လည်းရှိသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ သမ္မာကျမ်းစာသည် ရှင်းလင်းစွာရည်ညွှန်းထားသည်ကို အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း တွေ့နိုင်သည်။ ဗာဗုလုန်၏ရှင်ဘုရင်သည် ကောင်းကင်ဘုရား၏ရာဇဝေလင်တွင် ပင်ရှိခဲ့သည်ဆို၏ (ဟေရှာ၊ ၁၄:၁၂၊ ၁၃)။ တုရရှင်ဘုရင်သည်လည်း ဒေဒင်တွင် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသောတောင်ကိုကာကွယ်သော ခေရုဗိမ်ဖြစ်ခဲ့သည်ဟုဆို၏ (ယေဇကျေ၊ ၂၈:၁၂-၁၅)။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နှင့် တုရရှင်ဘုရင်တို့တွင် ဤအရာတို့သည် တစ်ခုနှင့်မျှမကိုက်ညီပါ။

ထိုရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးတို့အား အပြစ်ကင်းစင်၍ “ပြည့်စုံလင်ခြင်း၏ ချိပ်တံဆိပ်လက်စွပ်ရှင်များ” ဟု သမုတ်နိုင်ရန်ကျိုးကြောင်းမရှိပါ။ အထက်ပါ ဝိသေသလက္ခဏာတို့သည် ဗာဗုလုန်နိုင်ငံနှင့် တုရရှင်နိုင်ငံတို့ကိုကျော်လွန်၍ ရည်ညွှန်းထားသည်။

ဟေရှာယသည် “သရုပ်ပြ” (မာရှာလ်)၊ ရာဇဝင်နှင့် တိုက်ရိုက်အနက်ပြန်၍မရသော စကားတစ်လုံးတင်ပြသည်။ ဤအရာတွင် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်

သည် ပုန်ကန်ခြင်း၊ စံနမူနာ၊ အတ္တဆန်ခြင်းနှင့် ဝါကြွားခြင်း၏စံနမူနာဖြစ် လာသည်။ အလားတူစွာ ယေဇကျေလသည် တုရု၏ဦးညောင်မင်းသား (ယေဇ၊ ၂၈:၂) နှင့် တုရု၏ရှင်ဘုရင် (ယေဇ၊ ၂၈:၁၁၊ ၁၂) ဟူ၍ ခြားနား စေကာ၊ ဦးညောင်မင်းသားသည် လောကရေးရာတွင် လက်တွေ့လှုပ်ရှားနေသူ ဖြစ်လျက် ကောင်းကင်တွင်လှုပ်ရှားသောရှင်ဘုရင်တစ်ပါး၏ သင်္ကေတပင် ဖြစ်သည်။

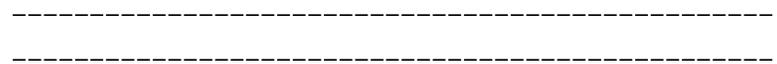
ဒံယေလ၊ ၁၀:၁၂-၁၄ အရ၊ ဤပုန်ကန်သောကောင်းကင်သားတို့ သည် ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်သည် လောကတွင်မပြည့်စုံနိုင်ရန် ဟန့်တား သည်ဆို၏။ ကောင်းကင်နှင့်လောကသည် အဆက်အသွယ်ရှိသည်ကိုသိကျွမ်း၍ ကုသရေလတို့၏စစ်ပွဲကိုလည်း အသိအမှတ်ပြုပေးသည်ကို သိရမည်။ ထာဝရ ဘုရားနှင့် စာတန်တို့အကြား၊ အကောင်းနှင့်အဆိုးတို့အကြား မဟာပဋိပက္ခ တို့ကို သိနားလည်၍၊ ကျဆုံးပြီးသောလောကတွင် ထာဝရဘုရား၏မျှတခြင်းနှင့် မေတ္တာကို ပြန်လည်ဆန်းသစ်စေမည်ကိုသိရမည်။

ဤလောကတွင် ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာ၊ အကောင်းနှင့်အဆိုးကြား စကြဝဠာ၏မဟာတိုက်ပွဲကြီးသည် မည်သည်တို့ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။

အင်္ဂါနေ့ အောက်တိုဘာလ ၂၁ ရက်

ထာဝရဘုရားသည် စစ်သူရဲဖြစ်တော်မူ၏

ထွက်၊ ၂:၂၃-၂၅။ ထွက်၊ ၁၂:၁၂၊ ၁၃ နှင့် ထွက်၊ ၁၅:၃- ၁၁ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် စစ်သူရဲဖြစ်တော်မူသည်ဟု ဆိုရာတွင် မည်သို့အနက်ရှိသနည်း။

အီဂျစ်တွင် ကြာရှည်စွာနေခဲ့ရသဖြင့် ဘိုးဘေးတို့၏မှန်ကန်သော ဘုရားကို မေ့လျော့ကြလေ၏။ သူတို့၏ကန္တာရခရီးစဉ်တွင် အခြေအနေ

အမျိုးမျိုးကြုံခဲ့ကြခြင်းဖြင့် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်နှင့် ယာကုပ်တို့၏ဘုရားအား သိကျွမ်းခြင်းမှန်ကျသွားကြောင်း ထင်ရှားသည်။ သူတို့၏ဘာသာရေးရာ များကို နတ်စားဘာသာရေးရာတို့နှင့် ရောနှောကြတော့သည် (ထွက်၊ ၃၂:၁- ၄)။ အီဂျစ်တို့၏ဖိနှိပ်ခြင်းခံရသဖြင့် ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်ကြ၏ (ထွက်၊ ၂:၂၃-၂၅)။ အချိန်မီကာ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အား ဝင်ရောက် ကူညီခဲ့သည်။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း၏အလျင်ဦး အခန်းကြီး ၁၂ ခန်းရှိ၊ ပဋိပက္ခ သည် မောရှေနှင့်ဖာရောတို့ အာဏာလုသည်ထက်ပို၏။ အရှေ့ပိုင်းလူမျိုး တို့၏ ပဋိပက္ခသည် သူတို့၏ဘုရားနှင့် ဘုရားမတို့ကြားရှိ ပဋိပက္ခဖြစ်သည်ဟု ယူဆလေ့ရှိသည်။ ထွက်မြောက်ရာ၊ ၁၂:၁၂ တွင် ဘုရားသည် ဖာရောဘုရင် တင်မကဘဲ အီဂျစ်တို့၏တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားများနှင့် ၎င်းတို့၏နောက်ကွယ် တွင် မတရားစွာဖိနှိပ်စေသော နတ်များကိုပင် ဒဏ်ခတ်လိုက်သည် (ဝတ်၊ ၁၇:၇။ တရား၊ ၃၂:၁၇)။

အမှန်တကယ်မှာ ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်နှင့် စစ်တိုက်တော်မူ သည်ဖြစ်၍ ထာဝရသည်ခံတော်မူမည်မဟုတ်ပါ (ဆာ၊ ၂၄:၈။ ဗျာ၊ ၁၉:၁၁။ ဗျာ၊ ၂၀:၁-၄၊ ၁၄)။ ကျဆုံးသောကောင်းကင်တမန်များနှင့် လူသားတို့သည် မိမိကိုယ်ကို အပြစ်လုပ်ကြသဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းခံရလိမ့်မည်။ ဤအရာကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် ပြည်သူပြည်သားတို့နှင့် စစ်တိုက်ရခြင်းသည် ပဋိပက္ခ၏အစော ပိုင်းကဏ္ဍသာဖြစ်၍၊ အထွတ်အထိပ်သည် ကပ်တိုင်တွင်ဖြစ်၏။ နောက်ဆုံးတွင် ထာဝရဘုရား၏တရားစီရင်ခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်မည်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏ မျှတခြင်းနှင့် မေတ္တာပြည့်ဝသော ထာဝရဘုရားရှင်၏ဝိသေသလက္ခဏာတော် ကို သက်သေထူသွားပါလိမ့်မည်။

ခါနာန်လူမျိုးများ လုံးဝဖျက်ဆီးခြင်းသဘောတရားကို သမ္မာကျမ်းစာ ၏ရှုထောင့်အမြင်အရ နားလည်ရမည်။ ထိုအမြင်တွင် ဘုရားသခင်သည် စကြဝဠာရှိ မကောင်းမှု၏ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် ကြီးမားသောပဋိပက္ခတွင်

ပါဝင်ပတ်သက်နေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်နှင့် သူ၏ စရိုက်လက္ခဏာတို့သည် ထိခိုက်နိုင်စေသောအခြေအနေတွင်ရှိနေသည် (ရောမ၊ ၃:၄။ ဗျာ၊ ၁၅:၃)။

လူတို့၌အပြစ်ဝင်လာသည်နှင့်အမျှ မည်သူမျှကြားနေ၍မရပါ။ ဘုရားဘက်မှပါဝင်မည်လား၊ နတ်ဆိုးဘက်မှပါဝင်မည်လား။ ဤအရာကို စိတ်သိမ့်လျက် ခါနာန်တို့အား ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းသည် နောက်ဆုံးသောတရားစီရင်ခြင်းကို အစမ်းကြည့်ရှုခြင်းဖြစ်သည်။

မဟာတိုက်လှန်ပွဲတွင် နှစ်ဘက်ရှိသည်ဖြစ်၍ တစ်ဘက်ဘက်တွင် ပါဝင်ရပါမည်။ သင်မည်သည့်ဘက်တွင်ရှိသည်ကို မည်သို့သိရသနည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ အောက်တိုဘာလ ၂၂ ရက်
သင်တို့ဘက်၌ထာဝရဘုရားသည် စစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်
ထွက်၊ ၁၄:၁၃၊ ၁၄၊ ၂၅ အရ၊ ဣသရေလတို့အား စစ်ပွဲများတွင်ပါဝင်စေရာတွင် ထာဝရဘုရား၏ မူရင်းရည်ရွယ်ချက်သည် အဘယ်နည်း။

ထိုသို့ကပ်ဆိုက်သောကာလတွင် ဣသရေလတို့သည် ချောင်ပိတ်မိခြင်းကိုပင် ခံနေရရာ၊ “မောရှေကလည်း၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြ။ ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့ပြတော်မူသောကယ်တင်ခြင်းကို ကြည့်ရှုကြလော့။ သင်တို့သည် ယနေ့မြင်သောအဲဂုတ္တုလူတို့ကို နောက်တစ်ဖန်အလျှင်းမမြင်ကြ။ သင်တို့ဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် စစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြမည်။” ဟုဆို၏။ (ထွက်၊ ၁၄:၁၃၊ ၁၄)။ ကျမ်းစာ၏ ဇာတ်ကြောင်းအရ အီဂျစ်လူတို့ကိုယ်တိုင်ကပင် အမှန်တရားကိုသိနိုင်ကြ၏။

“အဲဂုတ္တုလူတို့ကလည်း၊ ဣသရေလလူတို့ထံမှပြေးကြစို့။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ဘက်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့ဘက်၌ စစ်တိုက်သည်ဟုပြောဆိုကြ၏” (ထွက်၊ ၁၄:၂၅)။

အကူအညီမဲ့သောဣသရေလတို့အား ထာဝရဘုရား၏အံ့ဖွယ်ကြားဝင်ခြင်းသည် စစ်ပညာလုံးဝမတတ်သောလူတို့အတွက် စံနမူနာတစ်ခုဖြစ်လာသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလတို့အတွက် ကြားဝင်ခြင်းကို ထွက်မြောက်ရာကျမ်းတွင် စံနမူနာအဖြစ်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ယာဝေဘုရားကသာလျှင် ထိုစစ်ပွဲကိုတိုက်တော်မူသည်သာမက၊ ဣသရေလတို့အားစစ်မတိုက်ရန်ဆိုထားသည် (ထွက်၊ ၁၄:၁၄)။ ထာဝရဘုရားသည် စစ်သူရဲကြီးဖြစ်တော်မူသဖြင့် ပဏာမခြေလှမ်းတို့သည် သူ့အတာပင်ဖြစ်၏။ ဗျူဟာကိုသူမြဲမြဲစေ၍ တိုက်ပွဲကို သူဦးစီးသည်။ ယာဝေကသာမတိုက်ခဲ့သော် ထိုသူတို့သည် မအောင်မြင်နိုင်ကြပါ။

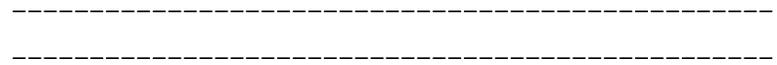
ဘုရားသခင်သည် ကတိတော်မြေကို စစ်မက်ဖြင့်သိမ်းယူရန် အလိုတော်မရှိခဲ့ပါ။ သူ၏အမိန့်တော်များကို လုံးလုံးလျားလျားနာခံခြင်းနှင့် အညံ့ခံခြင်းအားဖြင့်သာရယူရန် ရည်ရွယ်တော်မူခဲ့သည် (Ellen G. White, Signs of the Times, September 2, 1880). အီဂျစ်ပြည်မှထွက်လာခဲ့စဉ်ကအတိုင်း ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ဘက်မှတိုက်တော်မူလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေလျက် ထာဝရဘုရား၏ကြားဝင်ခြင်းကိုသာ သက်သေခံကြရပါမည်။ ရာဇဝင်အရ ဣသရေလတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ယုံကြည်သမျှကာလပတ်လုံး သူတို့တိုက်ခိုက်စရာမလိုခဲ့ကြပါ (၄ရာ၊ ၁၉။ ၆ရာ၊ ၃၂။ ဟော၊ ၃၇)။

ထာဝရဘုရား၏မူလအစီအစဉ်တွင် ဣသရေလတို့သည်တိုက်ခိုက်ရန် မလိုခဲ့ဖူးပါ။ သူတို့မယုံကြည်ခြင်း၏ အကျိုးဆက်ရလဒ်တို့ကြောင့်သာ ထွက်မြောက်ခဲ့ပြီးနောက် ခါနာန်တို့ကို စစ်ခင်းကျင်းရသောအခွင့်ကို ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ ထွက်မြောက်လာချိန်တွင်လည်း အီဂျစ်တို့အား ဓားတစ်ချောင်းပင်မထုတ်ခဲ့ရပါ။ ခါနာန်ကိုသိမ်းယူရန်လည်း မည်သောအခါမျှ တိုက်ခိုက်သိမ်းယူရန် လိုမည်မဟုတ်ပါ (တရား၊ ၇:၁၇-၁၉)။

“ဣသရေလတို့သည် ထာဝရဘုရားအား မညည်းညူခဲ့ကြပါက၊ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ရန်သူတို့နှင့် စစ်ခင်းကျင်း၍ပင်ပန်းစေမည်မဟုတ်ပါ” (Ellen G. White, The Story of Redemption, p. 134). ညည်းညူခြင်းသည် မိမိတို့၏အသက်တာအား မည်မျှစိုးမိုးနိုင်သနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ **အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက်**
အကောင်းဆုံးဒုတိယ

ထွက်၊ ၁၇း၇-၁၃ နှင့် ယောရှု၊ ၆:၁၅-၂၀ တို့ကိုဖတ်ပါ။
ဤစစ်ဖက်ဇာတ်လမ်းနှစ်ခုတို့၏အလားတူခြင်း မည်သို့ရှိသနည်း။
မည်သို့လည်းခြားနားသေးသနည်း။

ထွက်မြောက်ခဲ့ပြီး ဣသရေလတို့၏အလျင်ဦးတိုက်ခဲ့ရသောစစ်ပွဲသည် အာမလက်လူတို့မှလာတိုက်သည်ကို မိမိတို့ကိုယ်ကို ကာကွယ်ရခြင်းဖြစ်သည် (ထွက်၊ ၁၇)။ အီဂျစ်လူတို့အားစီရင်၍ ဣသရေလတို့အား ထုတ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရား၏အနန္တတန်ခိုးတော်ကို သက်သေခံခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ကနဦးအစီအစဉ်သည် တစ်ပါးသူတို့အားတိုက်ခိုက်ခြင်းမပါရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့မြင်တွေ့ခဲ့ပြီးဖြစ်သည် (ထွက်၊ ၂၃:၂၈။ ထွက်၊ ၃၃:၂)။ သို့သော်လည်း အီဂျစ်ပြည်မှထွက်လာခဲ့ပြီးနောက် ဣသရေလတို့သည် လမ်းခရီးတွင် ညည်းတွားစပြုလာကြ၍ (ထွက်၊ ၁၇:၃)၊ သူတို့အထဲတွင် ထာဝရဘုရားပါရှိခြင်းကိုပင် မေးခွန်းထုတ်လာကြတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင်ပင် အာမလက်လူတို့သည် ဣသရေလတို့အား စစ်ခင်းကျင်းလာတော့သည်။ အမှတ်မထင်ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားအား ယုံကြည်ခြင်းရှိနိုင်ရန် အာမလက်တို့ကို စစ်ခင်းကျင်းခွင့်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားသည် မိမိ၏ဥပဒေသတို့ကို လျှော့ပေးခြင်းမပြုဘဲ၊ မိမိကိုယ်တိုင် သူတို့နှင့်တူညီသောအဆင့်သို့ ဆင်းသက်လာကာ သူ၏စံတင်ထိုက်သောအစီအစဉ်သို့ပြန်ဆွဲခေါ်ကာ သူ့အားအကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ရန်ဖြစ်သည်။ စစ်မက်ရေးရာဥပဒေများကိုလည်း (တရား၊ ၂၀) နှစ်ပေါင်း ၄၀ ပြီးမှ၊ ဣသရေလတို့၏မယုံကြည်ခြင်းနောက်ပိုင်းမှ ထုတ်ဆင့်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အသစ်ဖြစ်လာသောအခြေအနေတွေကြောင့် ဗျူဟာအသစ်များလည်းထွက်လာရာ၊ ဣသရေလတို့အတွက် ခါနန်လူတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးစေလိုသောကြောင့် ဖြစ်သည် (တရား၊ ၂၀:၁၆-၁၈)။

အမှန်မလိုအပ်သော်လည်း ဣသရေလအတွက်စစ်ပွဲသည်၊ ယာဝေဘုရားအထံတော်တွင် သစ္စာစောင့်သိခြင်းကိုစမ်းသပ်ရန် မရှိမဖြစ်လိုအပ်လာသည်။ ဘုရားသည် သူတို့အား တမင်လက်လျှော့ထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ သူ၏အနန္တတန်ခိုးတော်ကို ယုံကြည်ကိုးစားကာ သက်သေခံနိုင်ရန် ခွင့်ပြုခြင်းသာဖြစ်သည်။

ပြည်တော်သိမ်းယူရာတွင် ဣသရေလ၏ပါဝင်မှုသည် ယောရှုမှတ်စာ၏နိဂုံးချုပ်တွင် မြင်သာထင်ရှားပေလိမ့်မည်။ ခါနန်လူတို့သည် ဣသရေလကိုတိုက်သည်ဟု ဆိုရပါမည် (ယောရှု၊ ၂၄:၁၁)။ အံ့ဩဖွယ်ယေရိခေါမြို့ရိုးပြိုကျခြင်းသည် ကောင်းကင်၏နိမိတ်ဖြစ်၍ ဣသရေလတို့သည် မြို့လူတို့၏ခေါင်းမာခြင်းကို တိုက်ခိုက်ရာတွင် ပါဝင်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဣသရေလတို့၏စစ်ခင်းမှုတွင် ယာဝေ၏ထောက်မခြင်းကို လုံးလုံးလျားလျားယုံကြည်နိုင်ကြရန်ဖြစ်သည်။ ဣသရေလအား အစဉ်သတိပေးသည်မှာ (ယောရှု၊ ၇:၁၂၊ ၁၃)၊ စစ်ပွဲ၏ရလဒ်မှန်သမျှ ထာဝရဘုရား၏လက်ရုံးတော်ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်းသိရန်ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏ကတိတော်အား ယုံကြည်ခြင်းနှင့် မယုံကြည်ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သည်။ မိမိတို့၏ရွေးချယ်မှုပင်ဖြစ်သည်။

သောကြာနေ့ ဆက်လက်လေ့လာရန်။

အောက်တိုဘာလ ၂၄ ရက်

Ellen G. White, "The Fall of Jericho," pp. 487-493, in Patriarchs and Prophets ကိုဖတ်ပါ။

စကြဝဠာတွင် ထာဝရဘုရား၏အချုပ်အခြာအာဏာအား ပုန်ကန်သောအခါ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းကိုစွန့်လွှတ်ကာ ပုန်ကန်သောဖန်ဆင်းခံသူ၏လက်ထဲ၌ ခေါင်းဆောင်မှုကိုထည့်ပေးထားခြင်း သို့မဟုတ် ပဓာနကျ၍မပြောင်းလဲနိုင်သောထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းမြဲ၊ မြောင့်မတ်မြဲ၊ မေတ္တာကရုဏာအရှင် ဘုရားဖြစ်မှုကို ပြုမြဲပြခြင်းကို ရွေးရသည်။ ကျမ်းစာသည် ဒုတိယတစ်ခုကို ဖော်ပြ၍ အကောင်းနှင့်အဆိုးတိုက်လှန်ပွဲဖြစ်ရသည်။

နိုင်ငံရေးနှင့် လူမှုသိုက်ဝန်းတို့ ပရမ်းပတာတွေဖြစ်ပြီး စကြဝဠာ၏ ပုန်ကန်သောအင်အားစုတို့သည် ယာဝေအားပုန်ကန်ကြသဖြင့်၊ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်ဆိုင်သောသူသည် ဝင်ရောက်ရပေသည်။

ယာဝေသည် စစ်သူရဲကြီးဖြစ်သည်မှာ၊ နောက်ဆုံးအောင်ပွဲဖြစ်သော စကြဝဠာ၏အကောင်းနှင့်အဆိုးအကြား ပဋိပက္ခကြီးအား အဆုံးသတ်နိုင်သူသည်လည်း ယာဝေသာဖြစ်ကြောင်းကို နိမိတ်ပြသခြင်းဖြစ်၏ (ဗျာ၊ ၂၀:၈-၂၀)။ ဣသရေလ၏သန့်ရှင်းသောစစ်ပွဲသည် စကြဝဠာ၏ပဋိပက္ခကြီးအား ကြည့်မှန်ထဲတွင် ရိပ်ကန်မြင်ရခြင်းဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏နောက်ဆုံးတရားစီရင်ခြင်းနှင့် မဟာတိုက်လှန်ပွဲ၏အပိုင်းအစတစ်ခုပင်ဖြစ်လေသည်။

“သူတို့သည် ထိုပြည်သို့ဝင်ရောက်ရန် ကြိုတင်သတ်မှတ်ချိန်ကို သူတို့၏အခွင့်အရေးနှင့် တာဝန်အဖြစ် ထာဝရဘုရားမှထားရှိ၍၊ ထိုခွင့်ပြုခြင်းကို သူတို့၏ဆန္ဒအလျောက် ဂရုမစိုက်ခြင်းကြောင့် ပြန်ရုပ်သိမ်းရ၏။ ပြည်တော်ကို စစ်မက်ရေးရာများအားဖြင့်သိမ်းယူရန် ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်မဟုတ်ပါ။ သူ၏ပညတ်တရားတော်ကို ကြပ်ကြပ်နားထောင်ခြင်းဖြင့်သာ ဖြစ်ရပါမည်”

(Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 392).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလတို့အား စစ်တိုက်ထွက်ရန် မိန့်တော်မူခြင်းဖြင့် စကြဝဠာပဋိပက္ခကြီး၏နောက်ခံကို သင်မည်သို့ပိုမိုနားလည်လာစေနိုင်သနည်း။

၂။ တနင်္လာ၏မေးခွန်းတွင် လောက၌ မဟာတိုက်လှန်ပွဲမည်သို့ဖြစ်နေသည်ကို ဆွေးနွေးကြပါ။ ဤတိုက်လှန်ပွဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သည့်နေရာမှပါဝင်၍ မည်သို့ပြည့်စုံရန် ပြုလုပ်ကြသနည်း။

၃။ ကျွန်ုပ်တို့၏ဝိညာဉ်အသက်တာတွင် ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ထာဝရဘုရား စစ်တိုက်တော်မူခြင်းကို မည်သို့စောင့်စားခြင်းပြုလုပ်ရမည်နည်း။

၄။ အသင်းတော်တွင် ရံဖန်ရံခါသဘောမတူညီမှုများ ပေါ်လာသောအခါ၊ မည်သူ့ကို မိမိဘက်မှပါဝင်စေလိုသနည်း။ ယောရှုကို အခြေပြု၍ မိမိတို့၏သဘောထားကို မည်သို့ပြောင်းလဲပေးရမည်နည်း (ယောရှု၊ ၅:၁၃-၁၅)။

သင်ခန်းစာ (၅)
သင်တို့ဘက်၌ထားဝရဘုရားသည်စစ်တိုက်တော်မူ၏
အောက်တိုဘာလ ၂၅ - ၃၁

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း အောက်တိုဘာလ ၂၅ ရက်
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ က၊ ၁၅:၁၆။ ဝတ်၊ ၁၈:၂၄-၃၀။ ၂တိ၊ ၄:၁၊
၈။ ထွက်၊ ၂၃:၂၈-၃၀။ တရား၊ ၂၀:၁၀၊ ၁၅-၁၈။ ဟေရှာ၊ ၉:၆။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထားဝရဘုရားသည် ဣသ
ရေလဘက်မှ စစ်တိုက်တော်မူသောကြောင့် ထိုပြည်များနှင့်တကွ
မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကို တစ်ခါတည်းအောင်လေ၏” (ယောရှု၊ ၁၀:၄၂)။

ယောရှုမှတ်စာတွင် စိတ်မကောင်းစရာမြင်ကွင်းတချို့ရှိ၏။ သန့်ရှင်း
သောဘုရား၏တပ်မတော်သည် ထားဝရဘုရားလုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာပေးခြင်းဖြင့်
အခြားလူမျိုးအား ဖျက်ဆီးရသည်ကို မေးခွန်းထုတ်ကြ၏။

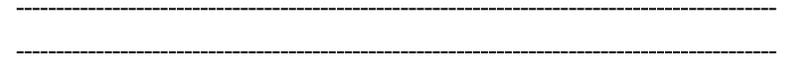
ဓမ္မဟောင်း၏သန့်ရှင်းသောစစ်ပွဲတွင် စိန်ခေါ်မှုများစွာရှိ၏။ ထားဝရ
ဘုရားသည် စကြဝဠာ၏အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်၍ လောကတွင်
ဖြစ်ပျက်သမျှအားလုံးတို့သည် ဘုရား၏အလိုတော်ကျ တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ သွယ်
ဝိုက်၍ဖြစ်စေ သက်ဆိုင်ပေ၏။ “ဤသည်တို့အား ဘုရားသည် မည်သို့ခွင့်ပြု
နိုင်သနည်း” ဟုမေးစရာရှိ၏။ လွန်ခဲ့သောအပတ်တွင် လောကလူ့ရာဇဝင်တွင်
ဖြစ်ဖူးသော စစ်ပွဲတကာတို့ထက်ကြီးမားသော ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝနှင့် ပတ်သက်
သောစစ်ပွဲတစ်ခုကို ဆင်နွှဲခဲ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ သမ္မာကျမ်းစာရာဇဝင်နှင့်
ပြင်ပရာဇဝင်တို့ကိုလည်း ဤပဋိပက္ခအားဖြင့် စုံလင်စွာနားလည်ကြရပေမည်။

ဤတစ်ပတ်တွင် ကောင်းကင်မှ တိုက်တော်မူသောစစ်ပွဲ၏ရှုပ်ထွေး
ခြင်း၊ ကောင်းကင်၏သတ်မှတ်ခြင်းနှင့် စစ်ပွဲ၏အခြေအနေ၊ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း

ပုရောဖက်တို့ဟောပြောသော ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ထိုစစ်ပွဲတို့၏ဂယက်ရိုက်ခတ်မှု
စသည်တို့ကို သင်ယူကြရပါမည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ အောက်တိုဘာလ ၂၆ ရက်

ခါနာန်လူတို့၏ဒုစရိုက်
ကမ္ဘာ၊ ၁၅:၁၆။ ဝတ်၊ ၁၈:၂၄-၃၀။ တရား၊ ၁၈:၉-၁၄
နှင့် ဇေရု၊ ၉:၁၁ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် ထိုပြည်ကို
ဣသရေလတို့အားပေးခြင်းတွင် သာ၍ကျယ်ပြန့်သောမည်သည့်အရာ
ရှိသနည်း။

ခါနာန်ပြည်တွင်နေထိုင်ကြသောလူတို့၏ဒုစရိုက်ကို ကောင်းစွာနားလည်
နိုင်ရန် ယောရှုမှတ်စာကိုကျော်လွန်ကာ ဖတ်ရှုရပါမည်။ ဤလူမျိုးတို့သည်
ကလေးယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ မှော်အတတ်၊ စုန်းကဝေအောက်လမ်း၊
လူသေဝိညာဉ်နှင့်ဆက်သွယ်ခြင်း (တရား၊ ၁၈:၉-၁၂) စသည်တို့ကိုပြုကြသည်။

Ras Shamra (ရာစ်ရှမ်ရာ) မှ ယူဂါရီတစ်စာပေ (Ugaritic
texts) တို့ကိုတွေ့ရှိခြင်းသည် ခါနာန်လူတို့၏ဘာသာရေးနှင့် လူမှုရေးအပေါ်
အမြင်ကျယ်စေသည်။ ဤရိုးရာတို့ကို ထိုစာပေတို့မှ ရှုတ်ချခဲ့သည်နည်းတူ၊
ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှလည်း ပြင်းထန်စွာရှုတ်ချထားသည်။

ခါနာန်လူတို့၏ဘာသာရေးသည် သဘာဝ၏ဖြစ်စဉ်များအား ယုံကြည်
ထား၍၊ အထူးသဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးခြင်းသည် နတ်ဘုရားနှင့် ဘုရားမတို့၏ကာမ
ဆက်ဆံခြင်းဖြင့် ထိန်းသိမ်းသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင်၏
ကာမဆက်ဆံခြင်းဖြင့် နတ်ဘုရားများ၏ဆက်ဆံခြင်းအဖြစ် မှန်းဆရည်ရွယ်
ကာ၊ ဘုရားနှင့်ဘုရားမတို့မှ ကာမဆက်ဆံနိုင်ရန် တိုက်တွန်းခြင်းအဖြစ် မိမိ
တို့ကိုယ်တိုင်ကာမဆက်ဆံကြသည်။ ဤအယူအဆသည် “သန့်ရှင်းသော
ပြည်တန်ဆာ” အဖြစ်၊ အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီးများတို့အား ပြည်တန်ဆာ

လုပ်ငန်းဖြင့် မူးရူးပျော်ပါးခြင်း အထုံးအဖွဲ့တွင်ပါဝင်စေ၍ ဘာသာရေး၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်စေသည်။

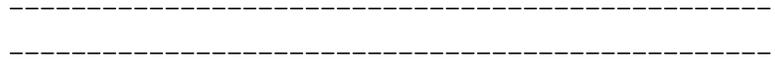
လူမျိုးစုတစ်ခု၏ ကိုယ်ကျင့်တရားသည် မိမိတို့ကိုးကွယ်သောဘုရားများထက် သာလွန်မြင့်မားခြင်းလုံးဝမရှိနိုင်ပါ။ ထိုဘုရားတို့၏အကြောင်းနားလည်ခြင်း၏ရလဒ်အရ၊ သမ္မာကျမ်းစာမှ အထူးတားမြစ်ထားသည့် ကလေးယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို ခါနာန်လူတို့သည် ပြုလုပ်ကြ၏။ ရှေးဟောင်းသုတေသနဆိုင်ရာတို့သည် ခါနာန်လူတို့မှ သူတို့ကိုးကွယ်သော တကယ့်နတ်စစ်နတ်မှန်တို့အား မိမိတို့၏သားဦးကိုပင် ပူဇော်ကြသည်ဟု သက်သေထူထားသည်။ သေးငယ်သောအရိုးစုတို့ကို ဖန်ဖူးများထဲတွင်တွေ့ရ၍ မိဘတို့သည် သူတို့ဘာသာအပေါ် ကတိသစ္စာဆိုထားသောစာသားများ၊ မြောက်မြားစွာသောသူတို့၏သားသမီးများနှင့် ပတ်သက်သည့်စာသားများကို ထွင်းရေးသားထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။

ခါနာန်လူတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းသည် သူတို့၏ခါနာန်ပြည်ကို ဣသရေလတို့အားပေးရန် ဘုရားသခင်၏ဆန္ဒပေါ်လာသောနောက်မှ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ ခါနာန်လူတို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် သူ၏ဝိသေသလက္ခဏာအားတွေ့ရှိနိုင်ရန် ၎င်းတို့အထဲတွင် ရှေးဘိုးဘေးများကိုပင် နေထိုင်စေခြင်းဖြင့် ကရုဏာအချိန်ကာလတစ်ခုသတ်မှတ်ပေးထားခဲ့ပါသည်။ သူတို့သည် အခွင့်အလမ်းရရှိကြသော်လည်း ဖြုန်းတီးပစ်လိုက်ကာ၊ မိမိတို့၏ရွံ့မှန်းစရာကောင်းသောလုပ်ရပ်များကိုပင် ဆက်လုပ်နေကြသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ထာဝရဘုရားမှ တားဆီးလိုက်ရတော့သည်။

တနင်္လာနေ့ **အောက်တိုဘာလ ၂၇ ရက်**
တရားသူကြီးချုပ်

ကမ္ဘာ၊ ၁၈:၂၅။ ဆာ၊ ၇:၁၁။ ဆာ၊ ၅၀:၆။ ဆာ၊ ၈၂:၁။ ဆာ၊ ၉၆:၁၀ နှင့် ၂၀၊ ၄:၁၊ ၈ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ကိုယ်ကျင့်တရားကို မည်သို့သွန်သင်သနည်း။

ထာဝရဘုရားသည် စကြဝဠာတစ်ခုလုံးအား စီရင်တော်မူခြင်းသည် ကောင်းကင်မှခင်းကျင်းသောစစ်ပွဲအား နားလည်နိုင်ရန် မည်သို့ ထောက်မသနည်း။

ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းတော်မူခြင်းသည် အပြစ်အားခွင့်ပြုခြင်းမပြုဟု ဆိုလိုသည်။ စိတ်ရှည်ကာ သည်းခံသော်လည်း၊ အပြစ်သည် ၎င်း၏နောက်ဆုံးအကျိုးဆက်ရိတ်သိမ်းကာ သေရပါမည် (ရော၊ ၆:၂၃)။ ယာဝေသည် ဣသရေလမှအစ ခါနာန်လူတို့တွင် အပြစ်ရှိသောနေရာကို စစ်ခင်းကျင်းတော်မူသည်။ သန့်ရှင်းသောစစ်ပွဲများကြောင့် ဣသရေလသည် အခြားလူမျိုးများထက် သန့်စင်စေသည်မဟုတ်ပါ (တရား၊ ၉:၄၊ ၅။ တရား၊ ၁၂:၂၉၊ ၃၀)။ ထာဝရဘုရားသည် ရွေးနုတ်တော်မူသောမိမိလူတို့အား စီရင်သောအခါတွင် ထိုလူမျိုးတို့သည် ယာဝေ၏အသုံးတော်ခံလူမျိုးဖြစ်လေ့ရှိကြ၏။ အရှေ့တိုင်းပြည်၏လူများနှင့်မတူဘဲ၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ဘက်မှတိုက်တော်မမူဘဲ ရန်သူဘက်မှ တိုက်တော်မူသောအခါ ဣသရေလတို့သည် သန့်ရှင်းသောစစ်ပွဲကို ပြောင်းပြန်တိုက်နေရကာ ဖိနှိပ်ခံရခြင်းကိုပင်ကြုံရသည် (ယောရှု၊ ၇ နှင့်ယုဉ်ဖတ်ပါ)။

သန့်ရှင်းသောစစ်ပွဲဟူသည်မှာ ထာဝရဘုရားသည် တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူသောစစ်ပွဲများကိုသာဆိုလိုသည်။ ဤအမြင်အရဆိုသော် ဣသရေလတို့၏သိမ်းယူခြင်းသည် မတူညီသောလက္ခဏာပင်ပြနေသေးသည်။ ဧကရာဇ်ဘုရင်ကြီးတို့သည် မိမိဩဇာအရှိန်အဝါချဲ့ထွင်ခြင်းအတွက် ရှေးအခါကလည်းကောင်း၊ ယနေ့အချိန်တွင်းလည်းကောင်း စစ်တိုက်ကြသည်။ ဣသရေလတို့၏စစ်တိုက်ခြင်းသည် မိမိတို့အတွက်မဟုတ်ဘဲ ထာဝရဘုရား၏တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းနှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းအတွက်သာဖြစ်ရမည်။ ထိုကြောင့် သန့်ရှင်းသောစစ်ပွဲဆိုသည့် အယူအဆနားလည်နိုင်ရန် ထာဝရဘုရားသည် အချုပ်အခြာ

အာဏာပိုင်ဆိုင်သူ၊ စိုးမိုးသူဖြစ်ကြောင်းသိရမည်။ သူသည် စစ်သူကြီး၊ ရှင်ဘုရင်ကြီးနှင့် တရားသူကြီးပင်ဖြစ်ကြောင်းဆိုရာတွင် နားလည်မှုမှားနိုင်စရာ အကြောင်းလည်းရှိသည်။

ယာဝေသည် စစ်သူရဲကြီးနှင့် တရားသူကြီးဖြစ်၍၊ မိမိ၏ဝိသေသလက္ခဏာအားဖြင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးစေကာ ထိန်းသိမ်းသောသူဖြစ်တော်မူသည်။ ထာဝရဘုရားသည် စစ်သူရဲကြီးဖြစ်ခြင်း၊ တရားသူကြီးနှင့် ရှင်ဘုရင်ကြီးဖြစ်ခြင်းကြောင့် သူသည် ပုန်ကန်ခြင်းကို လုံးဝခွင့်ပြုမည်မဟုတ်ဘဲ ထာဝရထာဝရကာလတရားဥပဒေစိုးမိုးစေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ယာဝေသည် တရားဥပဒေစိုးမိုးရန်စစ်တိုက်၍ အောင်နိုင်ခြင်းကို ရည်မှန်းချက်မထားကြောင်း သိရှိနိုင်ပါသည်။ တရားမျှတခြင်းနှင့် အေးချမ်းမှုကိုသာရည်ရွယ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် တရားစီရင်ခြင်း၊ တိုက်ပွဲဆင်နွှဲခြင်း၊ မျှတခြင်းကိုဖော်ဆောင်ခြင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အတာတွေသာဖြစ်ကြပါသည်။

ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်၍ ဘက်လိုက်ချစားခြင်းမပြုသော တရားသူကြီးဖြစ်သည်ကို စိတ်သိုမှီးထားပါ။ ဧဝံဂေလိတရား၏အပိုင်းတစ်ပိုင်းပင်ဖြစ်နေသောအပြစ်၊ ဖိနှိပ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်သူတို့၏ခံစားရခြင်းတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် မည်ကဲ့သို့မသည်းခံဘဲ နေနိုင်မည်နည်း။

အင်္ဂါနေ့ အောက်တိုဘာလ ၂၈ ရက်

သိမ်းယူခြင်းလော၊ အမြစ်ဖြတ်သုတ်သင်ခြင်းလော

ထွက်၊ ၂၃:၂၈-၃၀။ ၃၃:၂။ ၃၄:၁။ တော၊ ၃၃:၅။ တရား၊ ၇:၂၀။ ထွက်၊ ၃၄:၁၃။ တရား၊ ၇:၅။ တရား၊ ၉:၃။ တရား၊ ၁၂:၂၊ ၃ နှင့် တရား၊ ၃၃:၃၊ ၄ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်တို့သည် သိမ်းယူခြင်းနှင့် ဖျက်ဆီးခြင်းတို့၏ရည်ရွယ်ချက်ကို မည်သို့ဖော်ပြထားသနည်း။

ခါနာန်လူတို့အတွက် ထာဝရဘုရား၏အလျင်ဦးရည်ရွယ်ချက်သည် သုတ်သင်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ သိမ်းယူခြင်းဖြစ်သည်။ ဣသရေလတို့သည် စစ်ပွဲဆင်နွှဲ၍ သိမ်းယူရမည့်အစီအစဉ်အားလေ့လာရာတွင်၊ ကတိတော်ပြည်တွင် နေထိုင်သောသူတို့အားသိမ်းယူခြင်း၊ နှင်ထုတ်ခြင်းနှင့် လွင့်ပါးပပျောက်စေခြင်းကိုသာ အဆိုပြုထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ဣသရေလတို့မှ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရန် ဖော်ပြထားသောဒုတိယအဖွဲ့တွင် သက်မဲ့ဝတ္ထုများပါဝင်သော နတ်စားခြင်းအပြုအမူများအားလုံးတို့အား ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရန် ညွှန်ကြားထားသည်။ ၎င်းတို့တွင် ထင်ရှားသည်မှာ နတ်စားသောနေရာ ခါနာန်တို့၏ကိုးကွယ်ရာဘာသာတွင် အဓိကကျသောနတ်ပလ္လင်များဖြစ်သည်။

သန့်ရှင်းသောစစ်ပွဲသည် ခါနာန်တို့၏ယိုယွင်းသောရိုးရာနှင့် အသိုက်အဝန်းအား ရှေးရှုထားပါသည်။ ညစ်ညမ်းခြင်းကို ရှောင်ကျဉ်နိုင်မည်အကြောင်း ဣသရေလတို့သည် ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်းမျိုးကို မျိုးပွားစေသောအရာမှန်သမျှကို ဖျက်ဆီးပစ်ရမည်။ သို့သော်၊ ခါနာန်လူတို့အထဲတွင် တစ်ဦးချင်းစီသည် ပြည်သိမ်းယူခြင်းမပြုမီ ထာဝရဘုရား၏အချုပ်အခြာအာဏာစက်အား လက်ခံအသိအမှတ်ပြုသူတို့သည် ပြည်တွင်းသို့ တရားဝင်ဝင်ရောက်နေထိုင်ခြင်းဖြင့် အသက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်ဟူ၏ (ယောရှု၊ ၂:၉-၁၄။ တရားသူ၊ ၁:၂၄-၂၆)။ ခါနာန်လူတို့တွင် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည့်သူတို့သည် မိမိတို့၏မြို့ရိုးထဲသို့ပြန်ဝင်ပြေးကာ၊ ဣသရေလတို့အတွက် ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူခြင်းအား စိတ်နှလုံးခိုင်မာစွာဖြင့် ပုန်ကန်နေသောသူများတို့ဖြစ်ကြသည် (ယောရှု၊ ၁:၁၉-၂၀)။

ဤအချက်သည် မေးခွန်းတစ်ခုထွက်လာစေသည်။ ခါနာန်ကိုသိမ်းယူရန် ကနဦးရည်ရွယ်ချက်သည် ပြည်သူတို့အား နှင်ထုတ်ခြင်းသာဖြစ်၍ ၎င်းတို့အားသုတ်သင်ရှင်းလင်းခြင်းမပြုရန်ဖြစ်လျက်နှင့် ဣသရေလတို့သည် အဘယ်ကြောင့် လူပေါင်းမြောက်မြားစွာကိုသတ်ပစ်ရသနည်း။

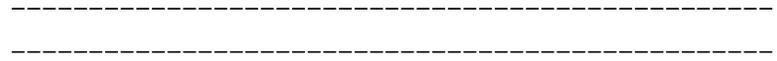
ခါနာန်သိမ်းယူခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော ကျမ်းချက်မြောက်မြားစွာတို့အား စိတ်ဖြာလေ့လာရာတွင် ကနဦးရည်ရွယ်ချက်သည် ခါနာန်လူတို့ကို

လွင့်ပါးပျောက်စေရန်သာဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ခါနာန်သားအများစု တို့သည် အီဂျစ်၏ဖာရောကဲ့သို့ပင် ၎င်းတို့၏ရိုးရာဓလေ့တို့ဖြင့် စိတ်နှလုံး ခိုင်မာကြသဖြင့်၊ ၎င်းတို့၏ရိုးရာဓလေ့တို့အားဖျက်ဆီးရာတွင် ၎င်းလူသား တို့ကိုပါ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရတော့သည်။

သင်တို့၏အကျင့်စာရိတ္တတို့တွင် အမြစ်မှလှန်၍ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးရမည့် အရာမည်သည် များရှိမည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ **အောက်တိုဘာလ ၂၉ ရက်**
လွတ်လပ်စွာရွေးချယ်ခြင်း

တရား၊ ၂၀:၁၀၊ ၁၅-၁၈။ ၁၃:၁၂-၁၈ နှင့် ယောရှု၊ ၁၀:၄၀ တို့ကိုဖတ်ပါ။ တရားဟောရာကျမ်းပါ စစ်ရေးကျင့်ထုံးဖြင့် ရုပ်တု ကိုးကွယ်သောမြို့များကို ကိုင်တွယ်ပုံသည် ဣသရေလတို့၏စစ်ပွဲ များတွင် “လုံးဝဖျက်ဆီးခြင်း” ၏ အကန့်အသတ်များကို မည်သို့ နားလည်စေသနည်း။

ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် လူသားအားဖျက်ဆီးခြင်းစစ်ပွဲကို ချေရဲမ် (cherem) ဟုဆိုသည်။ ဤစာလုံး၏အနက်သည် “တားမြစ်၊ ရှုတ်ချ၊ သုတ်သင်ရန်ရာထား” သည် စသဖြင့်ဖြစ်သည်။ မကြာခဏပင်လျှင်၊ ထာဝရ ဘုရား၏နိုင်ငံတော်တွင် လူသားများ၊ တိရစ္ဆာန်များနှင့် သက်မဲ့ဝတ္ထုများကို အပြီးပိုင်အပ်နှံခြင်းကိုဆိုလိုပြီး၊ စစ်ရေးအခြေအနေများတွင် ယင်းသည် များသော အားဖြင့် သူတို့၏ဖျက်ဆီးခြင်းဖြစ်သည်။ လူမျိုးတစ်ရပ်အား ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး ခြင်းသဘောဖြစ်သော “ချေရဲမ်” သည်၊ ယာဝေဘုရားရင်ဆိုင်ရသောစကြာဝဠာ ဆိုင်ရာဆိုးသွမ်းမှုကို (စာတန်) နှင့်ဖြစ်နေသောပဋိပက္ခရှုထောင့်ဖြင့် နားလည် ထားရပါမည်။ ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာနှင့် ဂုဏ်သတင်းတို့အား ပြိုင်ဆိုင်လာသောအခြေအနေကို သိရှိထားရမည်။

လောကတွင် အပြစ်တရားပေါ်လာကတည်းကပင် ကြားနေဝါဒမရှိပါ။ ထာဝရဘုရားဘက်မှာလား၊ ဆန့်ကျင်ဘက်မှာလား။ တစ်ဘက်သည် ထာဝရ အသက်သို့လည်းကောင်း နောက်တစ်ဘက်သည် ထာဝရသေခြင်းသို့လည်း ကောင်း ပို့ဆောင်ပါလိမ့်မည်။

ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းသဘောသည် အပြစ်အား ထာဝရဘုရားမှ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်တော်မူခြင်းသာဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူ၏တရား စီရင်ရာတွင် ရှေးနတ်တော်မူသောလူမျိုးတို့အား ပြိုင်ဘက်ကင်းရှင်းစွာ တာဝန် အပ်နှင်းတော်မူသည်။ ရှေးဟောင်းခါနာန်ပြည်ကြီးအား အချစ်ကြီးစွာဖျက်ဆီး ခြင်းသည် ဘုရားဇာတိ၏လက်အောက်တွင်ရှိသော ကာလသတ်မှတ်တစ်ခု အတွင်း သိမ်းယူခြင်း၊ ပထဝီမြေအနေအထားကိုပင် ပြုပြင်ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ မနေ့ကသင်ယူခဲ့ရသည့်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်အား ဆက်လက် ပုန်ကန်၍ ပမာမခန့်ပြုကာ နောင်တမရသောသူတို့သည် ဖျက်ဆီးရမည့်အမိန့် တော်အောက်ရောက်နေသူတို့ဖြစ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့အားဖျက်ဆီးရန် ထာဝရဘုရား၏စီရင်တော်မူခြင်းသည် အတ္တမနေ့၊ လူမျိုးရေးမရောပါ။ ထိုတင် မက ဣသရေလတို့သည်လည်း ခါနာန်တို့၏အသက်တာပုံစံကို ခံယူကြပါ သော် ထိုသို့ပင်ခံရကြမည်ဖြစ်သည် (တရား၊ ၁၃)။

ထာဝရဘုရား၏စစ်ပွဲတစ်ဘက်တွင် တည်ရှိသောအဖွဲ့တို့သည် (ဣသ ရေလတို့သည် ပြည်ဝင်စားရန်နှင့် ခါနာန်လူတို့သည်ဖျက်ဆီးရန်) ကြိုတင် သတ်မှတ်ထားခဲ့သော်လည်း ရာခေပ်၊ အာခန်နှင့် ဂိဗောင်တို့ကိစ္စတွင် တစ်ဘက် အဖွဲ့မှတစ်ဘက်သို့ ကူးသွားနိုင်လေသည်။ လူသားတို့ကို စိတ်ကူးပေါက်သလို ကာကွယ်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းပြုသည်မဟုတ်ပါ။ ယာဝေဘုရားနှင့်ဆက်ဆံရာမှ အကျိုးအမြတ်ရနိုင်သကဲ့သို့ ပုန်ကန်ခြင်းအားဖြင့်လည်း ထိုအခွင့်အရေးများကို ဆုံးရှုံးနိုင်ပါသည်။ ယာဝေ၏အချုပ်အခြာအာဏာအား အသိအမှတ်ပြုပါကလည်း အသက်ရှင်ခွင့်ရနိုင်ပါသည်။

ယနေ့၏သင်ခန်းစာအရ ခါနာန်လူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ပမာမခန့်ပြုခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ဝိညာဉ်ရေးကို မည်သို့ဂယက်

ရိုက်ခတ်နိုင်သနည်း။ ဆိုလိုသည်မှာ တစ်ကိုယ်ရေလွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ်ခြင်း၏အကျိုးဆက်သည် မည်သည်တို့နည်း။

ကြာသပတေးနေ့ **အောက်တိုဘာလ ၃၀ ရက်**
ငြိမ်သက်ခြင်းအရှင်

ထာဝရဘုရားသည် မိမိ၏လူတို့အတွက် မှန်းဆထားသည့် အရာများကို အောက်ပါကျမ်းချက်တို့မှ မည်သို့ဆိုထားသနည်း။ ဟောရှာယ၊ ၉:၆။ ဟော၊ ၁၁:၁-၅။ ဟော၊ ၆၀:၁၇။ ဟောရှေ၊ ၂:၁၈။ မိက္ခာ၊ ၄:၃။

ယခုတစ်ပတ်သင်ခန်းစာ၏ အဓိကဗဟိုချက်သည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်နှင့် ထောက်မသောစစ်ပွဲအကြောင်းဖြစ်၍၊ ၎င်းနှင့် တန်းတူအရေးပါသောအချက်ကိုလည်း ဖော်ပြရပါမည်။ ထိုအရာသည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ပုရောဖက်အနာဂတ္တိစကားအရ မေရိယအကြောင်းဖြစ်သည်။ ထိုမေရိယအား “ငြိမ်သက်ခြင်းအရှင်” ဟု သမုတ်ထားသည် (ဟောရှာယ၊ ၉:၆)။ ငြိမ်သက်ခြင်းစိုးမိုး၍ ခြင်္သေ့နှင့်သိုးသငယ်တို့သည် စားကျက်၌အတူတူ မြက်စားသည့်နိုင်ငံတွင် နေရာထိုင်ခင်းစီစဉ်ပေးသည် (ဟောရှာယ၊ ၁၁:၁-၈)။ ထိုနေရာတွင် ထိခိုက်ဖျက်ဆီးခြင်းမရှိ (ဟောရှာယ။ ၁၁:၉)၊ ငြိမ်သက်ခြင်းစိုးမိုးသောနေရာ (ဟောရှာယ၊ ၆၀:၁၇)၊ မြစ်ကဲ့သို့စီးဆင်းသည် (ဟောရှာယ၊ ၆၆:၁၂)။

၄ရာ၊ ၆:၁၆-၂၃ ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် သူ့လူတို့နှင့် လူသားအတွက် ပိုမိုနက်နဲသောရည်ရွယ်ချက်ရှိသည်ကို ဤရာဇဝင်သည် မည်သို့ပြသသနည်း။

ရှုရုံစစ်သားတို့အားကျွေးမွေးခြင်းနှင့် ဧလိရဲ့၏ပဏမခြေလှမ်းတို့အား စဉ်းစားကြည့်ပါ။ အစုလိုက်အပြုံလိုက်သတ်ဖြတ်သည်ထက် (၄ရာ၊ ၆:၂၂) ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့အတွက် အလိုတော်ရှိသော အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ငြိမ်သက်ခြင်းစံကို ပြသလိုက်သည်။ ရန်သူများတို့အားပိုင်းထားသော မျက်ကွယ် တပ်မတော်သားတို့သည် ပို၍အားကြီးကြောင်း ဧလိရဲ့သိထားသည်မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်သည် (၄ရာ၊ ၆:၁၇)။ စကြဝဠာ၏ပဋိပက္ခမှ ကယ်တင်ခြင်းစီမံကိန်း၏ နောက်ဆုံးပန်းတိုင်သည် ရာသက်ပန်ပဋိပက္ခဖြစ်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ ရန်သူလက်တွင် ကျွန်ဘဝဖြင့်နေခြင်းသည် ထာဝရပျောက်၍၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသည် ထာဝစဉ်စိုးမိုးရန်ဖြစ်သည်။ အကြမ်းဖက်ခြင်းသည် အကြမ်းဖက်ခြင်းကိုပင် မွေးမြူသည် (မသဲ၊ ၂၆:၅၂)။ ငြိမ်သက်ခြင်းသည် ငြိမ်သက်ခြင်းကိုပင် ဖြစ်ပွားစေသည်။ ထိုရာဇဝင်တွင် “ထိုနောက်တွင် ရှုရိလူတို့သည် ဣသရေလပြည်သို့မလာကြ” ဟူ၏ (၄ရာ၊ ၆:၂၃)။

ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ယေရှုအားအတုယူ၍ ငြိမ်သက်ခြင်း ဖန်တီးရှင်ဖြစ်နိုင်မည့်နည်းလမ်းတို့ကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ယခုနေ့သင့်ဘဝမည်သို့ရှိသနည်း။ မည်သည့်နည်းလမ်းဖြင့် မည်သည့်ပဋိပက္ခကိုပင် ရင်ဆိုင်နေသော်လည်း၊ သင်သည် ပဋိပက္ခဖန်တီးရှင်ထက်၊ ငြိမ်သက်ခြင်းဖန်တီးရှင်မည်သို့ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။

သောကြာနေ့ **အောက်တိုဘာလ ၃၁ ရက်**
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "The Fall of Jericho," pp. 491-493, in Patriarchs and Prophets ကိုဖတ်ပါ။

သမ္မာကျမ်းစာ၌ရှိသမျှ၏ နောက်ခံသမိုင်းကို သိရှိခြင်းသည် အသက်တမျှအရေးပါသည်။ ခါနာန်လူတို့အား ခင်းကျင်းသောစစ်ပွဲတွင် ထာဝရဘုရားသည် စကြဝဠာပဋိပက္ခ၏တရားသူကြီးအဖြစ် နားလည်ထားခြင်းလိုအပ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

“ထာဝရဘုရားသည် အမျက်ထွက်ခဲ့၏။ ဆိုးသွမ်းသောလူမျိုးတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် ဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာနှင့် ဆက်သွယ်လာနိုင်ရန် စာရိတ္တ ပြုပြင်ခြင်းအချိန်ကာလတစ်ရပ်ကိုပေးထားသည်။ ၎င်းတို့အားပေးထားသော အလင်းသည် ၎င်းအလင်းအား ငြင်းဆိုနိုင်ရန်နှင့် ထာဝရဘုရား၏လမ်းစဉ်ထက် မိမိတို့၏လမ်းစဉ်ကိုပင် ရွေးချယ်နိုင်ရန်လုံလောက်သည်။ ခါနန်လူတို့အား ချက်ချင်းလက်မဲ့ဖြစ်စေသည့် အကျိုးအကြောင်းကိုလည်း အသိပေးသည်။ အာမောရီလူတို့၏အပြစ်သည် အဆုံးစွန်မရောက်သေးပါ။ ၎င်းတို့၏အပြစ် တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ခံနိုင်ရည်လွန်သည်တိုင်အောင် ပို့ဆောင်သောအခါ သူတို့သည်လည်း အဆုံးသို့ရောက်သွားကြပါလိမ့်မည်။ သူတို့၏အပြစ်တို့သည် အဆုံးစွန်တိုင်အောင်မပြည့်လျှီမီတိုင်အောင် ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်သည် နှောင့်နှေးပါလိမ့်ဦးမည်။ လူမျိုးတိုင်းတို့သည်ပြင်ဆင်ရန် သတိကာလတစ်ရပ်စီ ရှိကြသည်။ ဘုရား၏ပညတ်တရားတို့အား ဟင်းလင်းစေသူတို့သည် ဆိုးသွမ်း ခြင်းတစ်ခုနောက်တစ်ခု တိုးပွားစေကြသည်။ သားသမီးတို့သည် မိဘတို့၏ ပုန်ကန်ခြင်းသဘောကို အမွေခံယူသဖြင့် ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော် ၎င်းတို့ အပေါ်မကျရောက်မခြင်း၊ မိဘတို့ထက် သာ၍သာ၍ဆိုးနေကြမည်ဖြစ်သည်။ ပြစ်ဒဏ်သည် ရွှေ့ဆိုင်းမည်မဟုတ်ချေ” (Ellen G. White, The SDA Bible Commentary, vol 2, p. 1005).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့မက စကြဝဠာ၏တရားသူကြီးချုပ် ဖြစ်သည်ကို ဆွေးနွေးပါ။ ဧဝံဂေလိသတင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကယ်တင်ခြင်းအခြေခံတရားတွင် ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်ကြောင့် တရားသူကြီးဖြစ်ရသနည်း။

- ၂။ ခါနန်တို့၏အမှုသည် ထာဝရဘုရား၏သည်းခံနိုင်ခြင်းနှင့် မျှတ ခြင်းတို့အား မည်ကဲ့သို့ဖွင့်ဟပေးပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မိတ်ဆွေလူသားတို့အပေါ် ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာ တော်ကို မည်သို့အလင်းပြန်စေနိုင်ကြမည်နည်း။
- ၃။ လွတ်လပ်သောဆန္ဒ၏သဘာဝအခြေခံကိုတွေးကြည့်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ ၏လွတ်လပ်စွာရွေးချယ်မှုကို အဘယ်ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ဂရုစိုက်လေးစားပေးသနည်း။ မေတ္တာသည် လွတ်လပ်စွာရွေးချယ်မှု နှင့် မည်သို့ပတ်သက်မှုရှိသနည်း။
- ၄။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းသည် အခြေခံအားဖြင့် စစ်မက်နှင့်ပဋိပက္ခ များစွာပင်ပါရှိသော်လည်း ငြိမ်သက်ခြင်း၏အမြင်အာရုံကိုပင် ပေးနေသေး၏။ ခရစ်ယာန်တို့သည် မိမိတို့၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ငြိမ်သက်ခြင်းတည်ဆောက်နိုင်ရန် မည်သည့်တာဝန်ထမ်းဆောင် ရမည်နည်း။

သင်္ခါနိစ္စ (၆)
အတွင်းရန်သူ
နိဝင်ဘာလ ၁ - ၇

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **နိဝင်ဘာလ ၁ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ၁ပေ၊ ၁၄၊ ယောဂ္ဂ၊ ၇။ ဆာ၊ ၁၃၉:၁-၁၆။
ဇေရ၊ ၁၀:၁၁။ လု၊ ၁၂:၁၅။ ယောဂ္ဂ၊ ၈:၁-၂၉။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“ငါထာဝရဘုရားသည် လူအသီးအသီးတို့အား မိမိတို့အကျင့်
အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကိုပေးခြင်းငှာ၊ နှလုံးကျောက်ကပ်တို့ကို စေ့စေ့
စစ်ကြောတတ်၏” (ယေရမိ၊ ၁၇:၁၀)။

ယောဂ္ဂ၊ ၇ တွင် ဣသရေလတို့သည် ဝမ်းနည်းဖွယ်အတွေ့အကြုံ
များနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပြီး၊ ပဋိညာဉ်၏အကျိုးဆက်တို့နှင့် နက်နဲသောအဓိပ္ပာယ်ကို
သင်ယူခဲ့ရခြင်းအကြောင်းပါဝင်သည်။ ပဋိညာဉ်၏တောင်းဆိုချက်တို့အား နာခံ
ခြင်းသည် အောင်မြင်ခြင်းဖြစ်စေပြီး၊ မေ့ပစ်ပါက ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်စေ၏။
ဣသရေလတပ်မတော်၏အောင်မြင်ခြင်းသည် လူအရေအတွက်၊ စစ်ဗျူဟာနှင့်
နည်းပညာဗျူဟာတို့ဖြင့်မဟုတ်ဘဲ စစ်သူရဲကြီးသည် သူတို့၌ကိန်းတော်မှုခြင်း
ကြောင့်သာဖြစ်သည်။

ကတိတော်ပြည်ကို လျာထားပေးသောကာလအတွင်း၌ပင် ဣသရေလ
တို့၏အဆိုးဆုံးရန်သူသည် အပြင်ဘက်မှလာသည်မဟုတ်ဘဲ သူတို့၏အမျိုး
တို့အထဲမှာပင် ရှိနေသည်ကို သင်ခန်းစာရရှိရန်ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့ရင်ဆိုင်ရသော
အကြီးဆုံးစိန်ခေါ်မှုသည်လည်း ခါနာန်တို့၏တံတိုင်းကာရံထားသောမြို့များနှင့်
၎င်းတို့၏စစ်နည်းဗျူဟာများမဟုတ်ပါ။ မိမိတို့စခန်းအတွင်းကပင် ခေါင်းမာ
သောသူတို့သည် မိမိတို့၏ဆန္ဒအရ ထာဝရဘုရား၏ညွှန်ကြားချက်များကို
ဂရုမစိုက်ဘဲနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်အမွေများအားဆက်ခံရန် စောင့်စားနေစဉ်တွင် (၁ပေ၊
၁၄။ ကော၊ ၃:၂၄) အလားတူစိန်ခေါ်မှုများကိုပင် ကျွန်ုပ်တို့ရင်ဆိုင်ရ၏။
ကတိတော်ပြည်၏နယ်စပ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ရှိနေစဉ်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏သစ္စာစောင့်သိ
မှုကို စမ်းသပ်ခဲ့ရာ၊ ယေရှုထံလုံးဝဆက်ကပ်ခြင်းဖြင့်သာ အောင်နိုင်ကြမည်
ဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ **နိဝင်ဘာလ ၂ ရက်**
ပဋိညာဉ်အားဖောက်ဖျက်ခြင်း
ယောဂ္ဂ၊ ၇ ကိုဖတ်ပါ။ အာဏုမြို့သားတို့၏ အောင်နိုင်ခြင်းခံရ
စေသော အဓိကနစ်ချက်တို့သည် အဘယ်နည်း။

စာဖတ်သူများသိခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ယာဝေဘုရား၏အမျက်တော်
စတင်ခြင်းနှင့် ထိုသို့ဖြစ်စေသောပုဂ္ဂိုလ်၏အမည်နာမကိုပင် သိပြီးသားဖြစ်သည်။
မသေချာမရေရာသောအာခန်၏ကျူးလွန်ခြင်းကို ဖော်ထုတ်ရာတွင် စာဖတ်သူတို့
မှအစ ယောဂ္ဂနှင့် ဣသရေလတို့အကြား စိုးရိမ်ပူပန်မှုရှိနိုင်၏။ ဓမ္မဟောင်း
ကျမ်း၏အခြားအခန်းကြီးများကဲ့သို့ပင် ယောဂ္ဂ၊ ၇ သည်လည်း ထပ်ခါတလဲလဲ
ရွတ်ဆိုသောအရာရှိ၏။ ဣသရေလတို့၏ အာဏုမြို့အပေါ် အလျင်ဦးဆုံး
ကြိုးစားအားထုတ်မှုတွင် မသိမ်းယူနိုင်ခြင်းအကြောင်းရင်းကို ဖြေဆိုထားသည်။
အာဏုမြို့သားတို့သည် ဣသရေလတို့အား အောင်နိုင်ခြင်းအကြောင်းရင်းနှစ်ခု
ရှိသည်။ အာခန်၏လွန်ကျူးခြင်းနှင့် ဣသရေလတို့သည် မိမိတို့အပေါ်
အယုံကြည်လွန်ကဲသွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ကိုယ်ကို ယုံကြည်လွန်းခြင်း
နှင့်၊ ရန်သူအင်အားကို အထင်မြင်သေးခြင်းတို့ဖြင့် ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်
အား စုံစမ်းမေးမြန်းခြင်းမပြုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ယောဂ္ဂ၊ ၇:၁၊ ၁၁-၁၃ တွင် အာခန်သည် သစ္စာဖောက်ကာ
တားမြစ်ချက်ကို ဖောက်ဖျက်ပစ်ရာမှ သူ့လုပ်ရပ်ကြောင့် တစ်မျိုးသားလုံးတို့

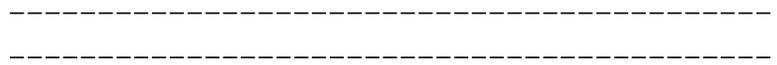
ခံနေရသည်။ အာခန်အပြစ်၏ကြီးလေး၊ လေးနက်ခြင်းသည် တဖြည်းဖြည်း တိုးပွားလာသည်ကို ထာဝရဘုရားသည် အငယ်၊ ၁၁ တွင် ကြိယာဝိသေသန “ပင်လျှင်၊ လည်းပဲ” (ဟေမြ၊ ဂမ် - gam) တို့ဖြင့်ပြသသည်။ အပြစ်ကို ခါတာ (Khata) ဟုခေါ်ဆိုသည်။ ထိုနောက်မှ ကျူးလွန်ခြင်းကို စကားလုံး ငါးလုံးနှင့် ကြိယာဝိသေသန “ဂမ် - gam” ဖြင့် ဖော်ပြသွားသည်။ (၁) အဘာရ် (abar)၊ ကျူးလွန်ခြင်း၊ (၂) ဖျက်ဆီး ခေရမ် - (kherem) ရန် ရာထားသောအရာများပင်လျှင် ယူသည် လာခဲက် - laqakh (၃) ဂဲနဲတ် - ganab လည်းပဲခိုးယူသည်။ (၄) ခါခါစ် - khashash လှည့်ဖြားကာနှင့် (၅) ခိုးယူထားသောခေရမ် - kherem များကို ပင်လျှင် (စိမ်း - sim) မိမိဥစ္စာထဲတွင်ထားသည်။

ယာဝေနှင့် ကုသရေလတို့၏ပဋိညာဉ်သည် လူထုနှင့်ဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ အကျိုးဝင်သည်။ ထိုပဋိညာဉ်အားဖြင့် ကုသရေလတို့သည် ခွဲခြမ်းခြင်းမရှိဘဲ တစ်လုံးတစ်ဝတ်တည်းသောသူများဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် တစ်ဦးဖြစ်စေ၊ တချို့ဖြစ်စေ သူတို့၏အပြစ်သည် အဖွဲ့အားလုံးအပေါ်သို့ ကျရောက်လေ၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်မှာ “ကုသရေလလူမျိုးသည် ပြစ်မှားပြီ။ ငါမှာထားသောပဋိညာဉ်တရားကို ဖျက်လေပြီ” (ယောရှု၊ ၇:၁၁) ဟူ၏။

တစ်စုံတစ်ဦးဖြစ်စေ၊ အဖွဲ့လိုက်ဖြစ်စေ သူတို့၏ပြစ်မှားခြင်းဖြင့် အသိုက်အဝန်းအဖွဲ့အစည်းလိုက်ခံရနိုင်ခြင်း၊ ခံရခဲ့ခြင်းလမ်းစဉ်သည် မည်သည်တို့နည်း။ မည်သည့်သာဓကကိုသင်တွေးမိ၍ အဖွဲ့အစည်းအား မည်သို့လွှမ်းမိုးနိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ နိုဝင်ဘာလ ၃ ရက်
အာခန်၏အပြစ်

ယောရှု၊ ၇:၁၆-၁၉ ကိုဖတ်ပါ။ ထိုဇာတ်လမ်းအစအဆုံးသည် ထာဝရဘုရားနှင့် အာခန်အကြောင်းဖြစ်သည်ကို မည်သို့တင်ဆက်သွားသနည်း။

အပြစ်ကျူးလွန်သူအားမဖော်ထုတ်ဘဲ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ၏မျှတခြင်းနှင့် ကျေးဇူးတော်ကိုပြသမည့်အစီအစဉ်ချမှတ်ပေးသည်။ ကုသရေလ၏ စစ်ရှုံးခြင်းအရင်းခံအား ရှင်းပြအပြီးတွင် မိမိတို့ကိုယ်ကိုသန့်စင်စေရန် ခေါ်တော်မူ၏ (ယောရှု၊ ၇:၁၃)။ ၎င်းဇာတ်လမ်းစဉ်အား မတင်ဆက်မီတွင် အာခန်သည် မိမိကိုယ်ကိုဆန်းစစ်၍ အပြစ်ဝန်ချကာ နောင်တရနိုင်ရန် အချိန်ကာလတစ်ခုကိုပေးထားသည်။ သူ၏မိသားစုတို့သည်လည်း အဖြစ်အပျက်အားသိနေခဲ့သော်၊ ဖုံးဖိခြင်းတွင်ပါဝင်ခြင်း သို့မဟုတ်၊ ကောရ၏သားသမီးများကဲ့သို့ ဖျက်ဆီးခြင်းမခံရခြင်းငှာ မိမိတို့ဖခင်ဘက်မှ ကြံရာပါခြင်းကို ငြင်းဆိုခြင်းဖြင့် သေဘေးမှလွတ်ခြင်းပြုနိုင်သည် (တော၊ ၁၆:၂၃-၃၃။ ၂၆:၁၁)။

ပြဿနာအကျပ်အတည်းကို ဖြေရှင်းရာတွင် ကပ်ဘေးဆိုက်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်နည်းဖြင့် ဖော်ထုတ်မည်ဖြစ်သည်။ ကုသရေလတစ်မျိုးလုံး၏ အပြစ်မှ မျိုးနွယ်တစ်ခုသို့ ကျဉ်းချပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် မျိုးနွယ်တစ်ခုမှ မိသားစုနွယ်သို့၊ မိသားစုနွယ်မှ အိမ်ထောင်တစ်ခုသို့ စသဖြင့်ဆန်းစစ်သည်။ စူးစမ်းလေ့လာစစ်ကြောရာတွင် ပြစ်မှားသူအားဖော်ထုတ်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ အပြစ်ကင်းစင်သူတို့ကို သန့်စင်စေခြင်းစနစ်ဖြစ်သည်။ တရားဥပဒေအကြောင်းအရ အသေးစိတ်ကိုစစ်ကြောကာ၊ ကွယ်ရာမှာ အာခန်ပြုလုပ်ခဲ့သောအရာကို ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်တိုင် သက်သေထွက်ဆိုတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

စာဖတ်သူသည် အာခန်၏အပြစ်အမှုကို ထာဝရဘုရားမှ လုံးဝဥသည့် ငြင်းပယ်ခြင်းဖြစ်သည်ကို တွေးမိနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ဖော်ထုတ်နိုင်မည်မထင်ဘဲ ခေါင်းမာစွာတင်းခံနေသည်ကို မည်သူမအံ့ဩဘဲရှိမည်နည်း။ ထာဝရဘုရား၏ ထိုးထွင်းမျက်စိရှေ့တွင် မည်သည့်အရာကိုကွယ်ဝှက်ထားနိုင်ပါ့မည်နည်း (ဆာ၊ ၁၃၉:၁-၁၆။ ၆ရာ၊ ၁၆:၉)။ လူ၏စိတ်ထဲတွင် ဝှက်ထားသောအရာကို သိတော်မူ၏ (၁ရာ၊ ၁၆:၇။ ယေရမိ၊ ၁၇:၁၀။ သုတ္တံ၊ ၅:၂၁)။

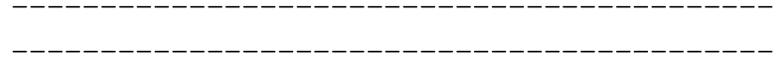
ယောရှုသည် အာခန်အားဆက်ဆံရာတွင် “ငါ့သား” ဟုခေါ်ဆိုရာ၊ အသက်အရွယ်နှင့် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခြင်းတို့တင်မက ထိုစစ်သူကြီးသည် မျှတသောသဘောအား ပြသခြင်းဖြစ်သည်။ ပြစ်မှားသောသူအား အဆုံးစီရင် ရမည်ဖြစ်သည့်တိုင် ယောရှုသည် အာခန်အပေါ်ကြင်နာသနားခြင်းအပြည့်အဝ ရှိ၏။ ထိုစိတ်နေသဘောထားတို့ဖြင့် ယောရှုသည် “တစ်ခါမျှမကြမ်းတမ်း၊ မလိုအပ်ဘဲ နာကျင်စေသောစကားမပြော၊ ထိရှလွယ်သောဝိညာဉ်အား မလိုအပ်သောနာကျင်မှုမပေးသောသူ...ဟန်ဆောင်ခြင်း၊ မယုံကြည်ခြင်းနှင့် ပြစ်မှားခြင်းအား ဆုံးမရာတွင် အသံတော်သည် မျက်ရည်များရောနှောနေသူ (ခရစ်တော်) အား ကြိုတင်အရိပ်ပြသွားခြင်းဖြစ်သည်” (Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 353).

သင်ပြုလုပ်သမျှအရာ၊ ကွယ်ဝှက်ထားသောအရာတို့ကိုပင်လျှင် ထာဝရဘုရားသိနေသည်ကို သတိပြုမိသောကြောင့် သင်၏အသက်တာအား မည်သို့လွှမ်းမိုးသနည်း။ မည်သို့လွှမ်းမိုးသင့်သနည်း။

အင်္ဂါနေ့ နိုဝင်ဘာလ ၄ ရက်

အကျိုးဆက်ရှိသောရွေးချယ်ခြင်းများ

ယောရှု၊ ၇:၁၉-၂၁ ကိုဖတ်ပါ။ ယောရှုသည် အာခန်အား မည်သည်ကိုပြုလုပ်စေသနည်း။ ထိုသို့သောတောင်းဆိုခြင်းသည် မည်သို့ထိရောက်သနည်း။ သူ၏ဝန်ချခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သို့နားလည်နိုင်သနည်း။

ယောရှုသည် အာခန်အားအရာနှစ်ခုပြုစေသည်။ အလျင်ဦးစွာ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်ထောက်မ၍ ချီးမွမ်းစေသည်။ ဒုတိယ၊ သူပြုသမျှအား ကွယ်ဝှက်ခြင်းမပြုဘဲဝန်ချစေသည်။ အာခန်သည် သူပြုသမျှအရာတို့ဖြင့် ထာဝရ

ဘုရားဘုန်းတော်ဖော်ပြရပါမည်။ ဤနေရာတွင် အသုံးပြုသော တိုဒါ - todah ဟူသောစကားတွင် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်း (ဆာ၊ ၂၆:၇။ ဟေရှု၊ ၅၁:၃။ ယေရမိ၊ ၁၇:၂၆)၊ နှင့် အပြစ်ကိုဝန်ချခြင်း (ဧဇေ၊ ၁၀:၁၁) တို့ပါဝင်သည်။ ဝမ်းနည်းစရာမှာ အာခန်သည် စစ်မှန်သောနောင်တလက္ခဏာ အရိပ်အယောင်ပင်မပြသခဲ့ပါ။ အဆုံးတိုင်အောင်ကွယ်ဝှက်နိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းဖီဆန်ခြင်းသဘောသည် နိုင်ထက်စီးနှင့် ပြုခြင်းအပြစ်ဖြစ်၍ မောရှေ၏ပညတ်တရားအရ အပြစ်ဖြေခြင်းမရှိနိုင်ပါ (တော၊ ၁၅:၂၇-၃၁)။

ယောရှု၊ ၇:၂၁ ပါ အာခန်၏စကားလုံးတို့သည် အာဒံ၊ ဧဝတို့ကိုပင် သတိပြန်လည်စေသည်။ ဧဝသည် သစ်ပင်၏စားဖွယ်ကောင်းခြင်း (ခါမာဒ်) ကိုမြင် (ရာအာ) သောနောက် အသီးကိုယူ (လာခါက်) ၏ (က၊ ၃:၆)။ အာခန်သည်လည်း မိမိအပြစ်ဝန်ခံရာတွင် လူယူသောဥစ္စာတို့တွင် လှသော ဝတ်လုံများနှင့် ငွေနှစ်ပိဿာ၊ ရွှေတုံးကျပ်ငါးဆယ်ကို မြင်သည် (ရာအာ) ဟုဆို၏။ ၎င်းတို့ကို တပ်မက် (ခါမာဒ်) ခြင်းဖြင့် ယူ (လာခါက်) မိသည်ဆို၏။ အာဒံ၊ ဧဝတို့ကဲ့သို့ပင် အာခန်၏အပြစ်သည် တပ်မက်ခြင်းအပြစ်နှင့် မယုံကြည်ခြင်းအပြစ်ဖြစ်သည်ကို ဖော်ပြသည်။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိဖန်ဆင်းထားသောသူများအတွက် အကောင်းဆုံးများကို မပေးလိုသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ လေးနက်သောပျော်ရွှင်မှုကို ဖုံးကွယ်ထားသည်ဟူ၍လည်းကောင်း မယုံသင်္ကာဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားကသာ ပိုင်ဆိုင်နိုင်သည့်အရာများကို တပ်မက်ကြသည်။

အောက်ပါကျမ်းချက်သည် လူသားကျဆုံးခြင်း၏အရိပ်အမြက်အပြင်၊ ရာခပ်၏သဘောထားနှင့် အာခန်၏သဘောထားတို့ လွန်စွာခြားနားကြောင်း နှိုင်းယှဉ်ပြခြင်းလည်းဖြစ်သည် (ယောရှု၊ ၂:၁-၃)။ တစ်ဦးသည် စစ်သားများမှမြင်စေရန် သူလျှိုနှစ်ဦးတို့အား ခေါင်းမိုးပေါ်တွင်ကွယ်ဝှက်ထားသည်၊ နောက်တစ်ဦးမှာမူ ယောရှုကတားမြစ်ထားသောအရာများကို ယောရှုမမြင်ရန် ကွယ်ဝှက်ထားသည်။ တစ်ဦးသည် ဣသရေလသူလျှိုတို့အပေါ် ကောင်းမြတ်

ခြင်းဖြင့် လုံခြုံစေနိုင်သည်။ နောက်တစ်ဦးသည် ဣသရေလအပေါ်သို့ ဒုက္ခ
ရောက်စေကာ သူ၏အတ္တဖြင့် ဆုံးရှုံးစေသည်။ တစ်ဦးသည် ဣသရေလတို့နှင့်
ပဋိညာဉ်ပြု၍ နောက်တစ်ဦးသည် ယာဝေနှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်အား ဖောက်ဖျက်
သည်။ ရာခပ်သည် မိမိနှင့်မိမိ၏မိသားစုတို့ကိုကယ်တင်၍ ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိ
ဣသရေလမိသားစုဝင်ဖြစ်လာသည်။ အာခန်သည် မိမိကိုယ်ကိုမက မိမိ၏
မိသားစုအား ကြမ္မာဆိုးဆိုက်စေ၍ ဂုဏ်သိက္ခာယုတ်စေခြင်းသည် သတိပေး
သောသက်သေဖြစ်လေပြီ။

**အတ္တဖြင့်အပြစ်ဖြစ်ခြင်းကို တွေးတောကြည့်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၌
မရှိသောအရာများအား အရှုံးပေးခြင်းကို မည်ကဲ့သို့ရှောင်ရှားနိုင်
မည်နည်း (လု၊ ၁၂:၁၅)။**

**ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နိုဝင်ဘာလ ၅ ရက်
မြော်လင့်ခြင်းတံခါး**

**ယောရှု၊ ၈:၁-၂၉ ကိုဖတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ကမ်းကုန်ဆုံးရှုံး
ခြင်းများကို ထာဝရဘုရားသည် အခွင့်အရေးကောင်းတစ်ခုအဖြစ်သို့
ပြောင်းလဲစေနိုင်သည်ကို ဤဇာတ်လမ်းမှ မည်သို့သွန်သင်သနည်း။**

ထာဝရဘုရား၏ဗျူဟာသည် ကနဦးဆုံးရှုံးခြင်းကို အကျိုးအမြတ်
ဘက်သို့ နည်းစနစ်ကျကျပြောင်းလဲကာ အာခေါ်ရ် (ဟေဗြဲစကားဖြစ်၍ ဒုက္ခ
ဆင်းရဲဟူ၍အနက်ရှိသည်) ချိုင့်ဝှမ်းအား မျှော်လင့်ခြင်းတံခါးပင်ဖြစ်စေသည်
(ဟောရှု၊ ၂:၁၅)။ အာဏုလူတို့သည် ဣသရေလလူတို့အပေါ် အောင်နိုင်
ခဲ့သဖြင့်၊ မိမိတို့ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုအားကြီးစေကာ၊ ဣသရေလတို့သည်
နဂိုက အရှုံးဖြင့်နောက်ဆုတ်ခဲ့သည်နည်းတူ နောက်ဆုတ်ဟန်ပြသည်ကို အဟုတ်
ထင်ကာ အာဏုလူတို့သည် မိမိတို့၏နဂိုဗျူဟာဖြင့်ပင် တိုက်ခိုက်ပြန်၏။

အာဏုလူတို့ကို မိမိတို့၏မြို့ရိုးအတွင်းမှ ခေါ်ထုတ်စဉ်တွင် ဣသရေလလူ
၃၀,၀၀၀ တို့သည် မြို့မှမလှမ်းမကမ်းတွင် နေရာယူထား၍ (ယောရှု၊ ၈:၄)
လွတ်လပ်လဟာဖြစ်နေသော မြို့ထဲသို့ဝင်ကာ မီးတင်ရှို့ရမည်ဖြစ်သည်။ ယောရှု၊
၈:၇ ရှိ အောင်နိုင်ခြင်းသည် ဗျူဟာမဟုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင်မှ
အာဏုမြို့ကို ဣသရေလလက်သို့အပ်နှင်းကာ အောင်ပွဲပေးသည်ကို ရှင်းလင်း
စွာဖော်ပြသည်။ ယောရှုမှတ်စာတစ်အုပ်လုံးတွင် ဤအခန်းတွင် စစ်ရေးကဏ္ဍ
အများဆုံးတွေ့ရသည်။ အောင်နိုင်ခြင်းသည် ယာဝေဘုရား၏ဆုလာဘ်ဖြစ်
ကြောင်း မီးမောင်းထိုးပြထားသည်။

အာဏုမြို့သားတို့သည် မြို့ထဲမှထွက်လာ၍ ဣသရေလတို့အား လိုက်
လာသည့်အချိန်သည် တိုက်ပွဲအောင်နိုင်ရေးအတွက် အခရာဖြစ်ခဲ့သည်။ ယောရှု၊
၈:၂ ပြီးနောက် ဒုတိယအကြိမ်စစ်ဗျူဟာပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စစ်ပွဲများအား
ထာဝရဘုရားမှ အုပ်စိုးသည့်အကြောင်း ပြောပြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအချိန်
တိုင်အောင် စစ်ပွဲ၏ရလဒ်ကို မသိရသေးပါ။ ဤနေရာကစ၍ ဣသရေလ
တပ်မတော်သည် အောင်မြင်သောတပ်မတော်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ယောရှု၏လက်ထဲရှိလက်နက်သည် ဓားရှည်၊ လှံတံများမဟုတ်ဘဲ
တံစဉ်ဓား သို့မဟုတ် ဓားမောက်ရှည်မျှသာဖြစ်သည်။ ယောရှုလက်ထက်တွင်
၎င်းတို့ကို လက်နက်အဖြစ်အသုံးမပြုဘဲ အချုပ်အခြာအာဏာ၏သင်္ကေတသာ
ဖြစ်သည်။ အာဏုမြို့အားတိုက်ခိုက်ရန် အချက်ပြပြီးနောက် ထိုမြို့အားဖျက်ဆီး
သော ထာဝရဘုရား၏အချုပ်အခြာအာဏာကို ပုံဆောင်သည်။ နောက်ဆုံး
စစ်ပွဲအောင်မြင်ပြီးဆုံးသည့်ထိတိုင်အောင် ထိုဓားမောက်ရှည်ကောက်ကို ဆန့်တန်း
ရသည်မှာ မောရှေသည် ပင်လယ်နီကိုဖြတ်ကျော်ခြင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်
နေခြင်း (ထွက်၊ ၁၄:၁၆) နှင့် အာမလက်လူတို့နှင့် စစ်ခင်းကျင်းစဉ် (ထွက်၊
၁၇:၁၁-၁၃) ယောရှုသည် တိုက်ပွဲကို မိမိကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်ခဲ့သည်တို့ကို
ပြန်သတိလည်စေသည်။

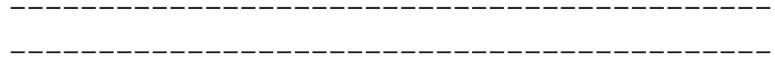
ဤတစ်ချိန်တွင် ထာဝရဘုရား၏မျက်မြင်အံ့ဖွယ်ဝင်ရောက်စွက်ဖက်
ခြင်းမရှိသော်လည်း၊ အလျင်ဦးမျိုးဆက်တို့အား အီဂျစ်တွင် ထောက်မခံခဲ့သည်

အရာများနှင့် လောလောလတ်လတ် ယေရိခေါကိုအောင်နိုင်ခဲ့ခြင်းတို့ထက် ထောက်မခြင်းမလျော့ကျခဲ့ပါ။ အောင်မြင်ခြင်း၏သော့ချက်သည် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို ယောရှုသည် တသဝေမတိမ်းယုံကြည်သောကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ဤဇာတ်လမ်း၏ဥပဒေသည် ယနေ့ထာဝရဘုရား၏လူတို့သည် မည်သည့်နေရာတွင်နေနေ၊ မည်သည့်စိန်ခေါ်မှုပင်လာလာ သူတို့အတွက်ပင် တည်နေဆဲဖြစ်သည်။

ကြာသပတေးနေ့ နိုဝင်ဘာလ ၆ ရက်
ထာဝရဘုရားတန်ခိုးတော်၏ သက်သေတစ်ချ

သင်ခန်းစာ၊ ၅ တွင် သင်ယူခဲ့သည့်အတိုင်း ထာဝရဘုရားသည် နတ်စားလူမျိုးတို့မှ မိမိအကြောင်းကိုသိကျွမ်း၍ ဆိုးညစ်သောလမ်းစဉ်ကို စွန့်ရ မည်အကြောင်း အခွင့်အခါပေးခဲ့သည်။ သို့သော် သူတို့မှငြင်းပယ်ကြ၍ ထာဝရဘုရား၏စီရင်ခြင်းကို ရင်ဆိုင်ကြရသည်။

ယောရှု၊ ၇:၆-၉ တွင် ၎င်းတို့အပေါ်ကျရောက်သော ကပ်ဘေး တို့အား ကနဦးရင်ဆိုင်ခြင်းကို မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။ ယောရှု၊ ၇:၉ ကို အထူးဗဟိုပြုပေးပါ။ သူ၏စကားလုံးတို့တွင် မည်သည့် သာသနာ့ပဏ္ဍာတို့ပါဝင်နေသနည်း။

အစပိုင်းတွင် ယောရှုသည် အီဂျစ်မှထွက်ခွာအပြီး ဣသရေလတို့ ညည်းညူသောစကားများကဲ့သို့ “ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ အမဲသားချက် သောအိုးကင်နားမှာထိုင်၍ ဝစ္စာစားရသောအခါ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်ဖြင့် သေလျှင် သာ၍ကောင်း၏။ ယခုဤစုဝေးလျက်ရှိသော လူအပေါင်းတို့ကို ငတ်မွတ်ခြင်းအားဖြင့် သတ်လိုသောငှာ၊ ဤတောအရပ်သို့ဆောင်ခဲ့ပြီတကား” (ထွက်၊ ၁၆:၃) ဟုဆိုသည်နှင့် အလားတူစွာညည်းညူ၏။

ယောရှုကလည်း “အို၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဤ လူအပေါင်းတို့ကို အာမောရီလူတို့လက်သို့အပ်၍ ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှာ ယော်ဒန် မြစ်တစ်ဘက်သို့ အဘယ်ကြောင့်ဆောင်ယူခဲ့တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရောင့်ရဲသောစိတ်ရှိ၍ ယော်ဒန်မြစ်ရှေ့၌ နေကြပါစေသော” (ယောရှု၊ ၇:၇) ဟုဆို၏။

ထိုနောက်မကြာမီတွင် ဤရှုံးပွဲကြောင့် ထာဝရဘုရား၏နာမတော် ဂုဏ်သိက္ခာသည် အလွန်ကျဆင်းလိမ့်မည်ကို သူစိုးရိမ်ကြောင်းဆို၏။ “ခါနနိ လူအစရှိသော ဤပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ထိုသတင်းကိုကြားလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကိုဝိုင်း၍ အကျွန်ုပ်တို့နာမတော်ကို မြေကြီးမှပယ်ရှင်းကြပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်သောနာမတော်အဖို့အလိုငှာ မည်သို့ပြုမည်နည်း” (ယောရှု၊ ၇:၉)။

ဤအဆိုသည် ဣသရေလအပေါ် ထာဝရဘုရား၏အဓိကကျသော ရည်ရွယ်ချက်ပင်ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်မှုရှိသော သူ၏ လူတို့အတွက် ကြီးမားသောအမှုပြုလုပ်ခြင်းများနှင့် ထာဝရဘုရား၏တန်ခိုးတော် ဖြင့် သူ၏လူများတိုက်ခိုက်သိမ်းယူနိုင်ခြင်းတို့ကို ရာခမ်သင်ယူသကဲ့သို့ ဘေး ဝန်းကျင်ရှိ နတ်စားတို့ကိုလည်း သင်ယူစေလိုသည်။ တစ်ဘက်တွင်လည်း ဆိုးဆိုးဝါးဝါးဖြစ်နေသည်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်လူမျိုးတို့သည် ဣသရေလ၏ ဘုရားသည် အားနည်းလွန်းသောကြောင့် သူ့လူများကို မပို့ဆောင်နိုင်ဟုဆို၍ ခါနနိလူတို့သည် အတင့်ရဲလာကြသည် (တော၊ ၁၄:၁၆။ တရား၊ ၉:၂၈)။

တစ်နည်းပြောရလျှင် ဟေဗြဲတို့၏ပြည်သိမ်းပွဲတွင် ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်အားချီးမြှောက်ခြင်း၊ သူသည်ပင် နတ်စားတို့၏မျှော်လင့်ရာဖြစ်နေ ကြောင်းအစရှိသည့် ကြီးစွာသောကိစ္စများနှင့် ဥပဒေသတို့ကို သိမြင်လာကြသည်။

တရားဟော၊ ၄:၅-၉ ကိုဖတ်ပါ။ ဣသရေလတို့သည် လောကသို့သက်သေခံခြင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ခရစ်တော်ကိုမြော်လင့်သော သတ္တမနေ့အသင်းတော်၏သက်သေခံခြင်းသည် မည်သို့အလားတူနေ သနည်း။

**သောကြာနေ့
ဆက်လက်လေ့လာရန်**

နိဝိသေသ ၇ ရက်

Ellen G. White, "The Fall of Jericho," pp. 493-498 in *Patriarchs and Prophets* ကိုဖတ်ပါ။

သေစေလောက်သောအပြစ်၊ အာခန်အားဖျက်ဆီးသောအပြစ်သည် တပ်မက်စိတ်တွင် အမြစ်တွယ်သဖြင့် အပြစ်တကာတို့တွင် အရေးကြီးထားသောအပြစ်ဖြစ်သည်။ အာခန်သည်လည်း မိမိအမှားကိုသိနေသော်လည်း ဝန်ချလွတ်ကင်းရန် နောက်ကျနေလေပြီ။ ဣသရေလတပ်မတော်သည် အာဏု၏ ဖျက်ဆီးခြင်းခံရကာ စိတ်ပျက်စွာပြန်လာနေကြသော်လည်း၊ သူသည် မိမိအပြစ်ကို ဝန်မချဘဲနေ၏။ ယောရှုနှင့် ဣသရေလအကြီးအကဲတို့သည် သောကပူဆွေးခြင်းဖြင့် မြေပေါ်တွင်ပင် ဝပ်လျက်နေကြသည်ကို သူမြင်နေသည်။ ဤအချိန်တွင် သူသည် စစ်မှန်သောနောင်တဖြင့် ဝန်ချလိုက်မည့်အစား နှုတ်ဆိတ်နေလေ၏။ ကြီးမားသောလွန်ကျူးခြင်းတစ်ခုရှိသည်ဆိုကာ၊ တိကျစွာဖော်ပြသည်ကို သူကြားနေရသော်လည်း သူ၏နှုတ်ခမ်းတို့ကို အလုံပိတ်ထားဆဲပါ။

အသေးစိတ်စုံစမ်းခြင်းစတင်လာတော့သည်။ သူ၏အမျိုးအနွယ်အား ညွှန်ပြလာ၍ သူ၏မိသားစုတို့မှ သူ၏အိမ်ထောင်စုကိုပင် ညွှန်ပြလာသောအခါ ကြောက်ရွံ့စွာဖြင့် မည်မျှရင်ဖိုလိမ့်မည်နည်း။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား၏ လက်ချောင်းသည် မိမိအားညွှန်ပြလာသည်တိုင်အောင် လုံးဝဝန်ချခြင်းမပြုခဲ့ပါ။ ယခုတွင်မူ သူ့အပြစ်ကို မည်သို့မျှမဖုံးဖိနိုင်တော့သဖြင့် အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရတော့၏။ အလားတူသောဝန်ချခြင်း မည်မျှပင်ရှိနိုင်မည်နည်း။ တိကျစွာဖော်ထုတ်ပြီးမှ ဝန်ခံသောအပြစ်နှင့် မိမိနှင့်ထာဝရဘုရားကသာလျှင် သိရှိရသော အပြစ်ပုန်းများကိုဝန်ခံခြင်းတို့သည် လွန်စွာခြားနားခြင်းရှိ၏။ အာခန်သည် မိမိအပြစ်၏အကျိုးဆက်တို့ကို မိမိရှောင်လွှဲနိုင်ကောင်းသည်ဟု မျှော်လင့်ခြင်း မရှိပါက ဝန်ခံမည်ပင်မဟုတ်ပါ။ ယခုဝန်ခံခြင်းသည်လည်း သူရင်ဆိုင်ရမည့်

ပြစ်ဒဏ်သည် မျှတခြင်းရှိကြောင်း ပြသရုံမျှသာဖြစ်သည်။ စစ်မှန်သောနောင်တဖြင့် ပူပန်ခြင်းနှင့် ပြောင်းလဲရန်ဆန္ဒနှင့် အပြစ်အားရှုမှန်းခြင်း လုံးဝမပါပါ” (Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, pp. 496-498).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

- ၁။ ကြော်ငြာစာတမ်းနှင့် များများထုတ်များများသုံးခြင်းဝါဒလွှမ်းမိုးထားသောလောကနှင့်ပတ်သက်၍ ပညတ်တော်ဆယ်ပါး၏ဂယက် (ထွက်၊ ၂၀:၁၇) ကို ပြန်ဆွေးနွေးပါ။ လိုအပ်သည်နှင့် လိုချင်သည်တို့ကို မည်သို့ခွဲခြားနိုင်ကြမည်နည်း။ ထိုသို့ခွဲခြားတတ်ခြင်းသည် မည်မျှအရေးကြီးသနည်း။
- ၂။ ဒံ၊ ၉:၄-၁၉ တွင် ဒံယေလ၏ဆုတောင်းခြင်းကိုဖတ်ပါ။ ဣသရေလအပြစ်များကို ဝန်ချပေးရာတွင် ဒံယေလသည် စွဲစွဲမြဲမြဲ “ကျွန်ုပ်တို့” သည် ဤဆိုးသွမ်းခြင်းတို့ကို ပြုကြပါပြီဟု ပြောဆိုသည်။ သို့သော် ဒံယေလ၏အပြစ်လုပ်ခြင်းမှတ်တမ်းမရှိခဲ့သည်မှာ မည်သည့်ထူးကဲမှုရှိသနည်း။
- ၃။ ကြာသပတေးမေးခွန်းကို ပြန်စဉ်းစားပါ။ ဣသရေလတို့သည် “တည်ဆဲဥပဒေများနှင့် တရားစီရင်ခြင်း” တို့အား နားထောင်ခြင်းသည် သူတို့၏သက်သေခံရာတွင် အဘယ်ကြောင့်အရေးပါသနည်း။ ယနေ့အသင်းတော်တွင် မည်သို့အသုံးပြုကြမည်နည်း။ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောအရာအားလုံးတို့ကို လိုက်လျှောက်ပါက မိမိတို့သက်သေခံခြင်းသည် မည်မျှသာ၍ထိရောက်မည်နည်း။

သင်္ခါရာ (၇)
အဆုံးခွန်သစ္စာစောင့်ခြင်း - ခစ်မက်နဲ့အတွင်းတွင်ပင်
ကိုးကွယ်ခြင်း
နိုဝင်ဘာလ ၈ - ၁၄

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **နိုဝင်ဘာလ ၈ ရက်**
 ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ယောဂျ၊ ၅:၁-၇။ ထွက်၊ ၁၂:၆။ ၁ကော၊ ၅:၇။ ယောဂျ၊ ၈:၃၀-၃၅။ တရား၊ ၈:၁၁၊ ၁၄။ ဟေဗြဲ၊ ၉:၁၁၊ ၁၂။

အလွတ်ကျမ်းချက်

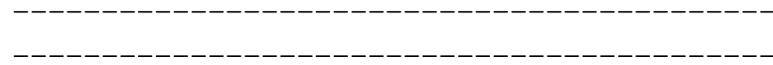
“ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို ရှေးဦးစွာရှာကြလော့။ နောက်မှထိုအရာများကို ထပ်၍ပေးတော်မူလတ္တံ့။” (မသဲ၊ ၆:၃၃)။

ယခုတစ်ပတ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ကြည့်ရှုရမည့်အရာမှာ ဣသရေလတို့သည် ကတိတော်ပြည်တွင် နေထိုင်စဉ်တွင်ပင် အန္တရာယ်ရှိအံ့သောအချိန်တွင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ မိမိတို့ကိုယ်ကို ပြန်လည်ဆက်ကပ်သောအချိန်လေးများဖြစ်သည်။ ယောဂျသည် မဆင်မခြင်ဘဲ အကျိုးမဲ့ရန်သူနယ်စပ်တစ်လျှောက်ရှိ ဣသရေလတို့ကို အရေဖြားလှီးဖြတ်စေသည် (ယောဂျ၊ ၅:၁-၉)။ အန္တရာယ်ရှိအံ့ဆဲဆဲတွင် ပသခါပွဲကိုကျင်းပစေသည် (ယောဂျ၊ ၅:၁၀-၁၂)၊ ပြည်သိမ်းခြင်းသည်လည်း စုံလင်မည့်ဆဲဆဲတွင် ယဇ်ပလ္လင်တည်စေသည် (ယောဂျ၊ ၁၈:၁၊ ၂)။ ဣသရေလတို့သည် မိမိတို့၏အမွေများကိုလည်း မရရှိသေးမီတွင် ထာဝရဘုရားအားဝတ်ပြုရန် သန့်ရှင်းရာဌာနကိုတည်စေသည် (ယောဂျ၊ ၈:၃၀-၃၅) ဟု ထင်စရာအကြောင်းရှိသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏မအားမလပ်သောအသက်တာတွင် အသက်တာ၏အရေးတကြီးလိုအပ်ချက်တို့ကိုသာ ဂရုပြုလေ့ရှိသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ပြုပေးသောအရာများအတွက် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းကာ မိမိတို့၏ဆက်ကပ်ခြင်းကိုလည်း သစ်ဆန်းစေမည်ကို မကြာခဏမေ့လျော့နေတတ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ပင်ပန်းခြင်း၊ ဘဝအဆင်ပြေစေရေး၊ အောင်မြင်ခြင်းသို့ ဦးတည်ခြင်းတို့ကြောင့် နံနက်နှင့်ညနေမိသားစုဝတ်ပြုခြင်းမပြုလုပ်နိုင်ဘဲ ချန်လှပ်ထားခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်နှလုံးထဲတွင်မူ ထာဝရဘုရားနှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့ရသောအချိန်သည် ချစ်သောမိသားစုတို့အတွက် အကောင်းဆုံးရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဖြစ်ကြောင်း သိရှိကြသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ **နိုဝင်ဘာလ ၉ ရက်**
ပဋိညာဉ်အားဦးထိပ်ထားခြင်း

ယောဂျ၊ ၅:၁-၇ ကိုဖတ်ပါ။ ဒုတိယမျိုးဆက်တို့အား ပြည်သိမ်းယူနေချိန်အတွင်းမှာပင် အရေဖြားလှီးရန် ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်ကြောင့် ယောဂျအားမိန့်တော်မူသနည်း။

ပြည်တော်အားစူးစမ်းလေ့လာပြီးနောက် ခွန်အားပေးသောသူလျှို့တို့၏ တင်ဆက်မှုနှင့် အံ့ဖွယ်ယော်ဒန်ကူးသွားခြင်းအပြီးတွင် ရန်သူတို့နှင့် ချက်ချင်း ဆုံတွေ့ရမည်ဟု မျှော်လင့်ထားကြပါမည်။ သို့သော်လည်း စစ်မက်ရေးရာ အောင်နိုင်ခြင်းထက် သာလွန်အရေးကြီးသည်မှာ ထာဝရဘုရားနှင့် ဣသရေလ၏ ပဋိညာဉ်တရားပင်ဖြစ်သည်။

မျိုးဆက်သစ်တို့သည် ပြည်တော်ကိုသိမ်းယူခြင်းတွင် မပါဝင်ရမီတွင် ထိုပြည်အား အမှန်တကယ်ပိုင်ဆိုင်သောသူနှင့် အထူးမိတ်သဟာယဖွဲ့ရန်လိုအပ်သည်။ ပဋိညာဉ်လက္ခဏာကို ဆန်းသစ်စေခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် ယော်ဒန်

လွန်သည်တိုင်အောင် ခေါ်ဆောင်လာခြင်းကျေးဇူးတော် အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်များကို တုံ့ပြန်ခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ပဋိညာဉ်တရားသည် သူတောင်းဆို ထားသောအရာများကို ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်း လိုက်လျှောက်ခြင်းဖြင့် ကိုက်ညီစေရန် ကြိုးစားသည်ထက်၊ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် သူပြုပေးသောအရာ များအတွက် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းသာဖြစ်ရမည်။ (ရှင်ပေါလုသည်လည်း ဂလာတီဩဝါဒစာတွင် သာသနာပလူယောက်ျားများ ပြောင်းလဲလာသောအခါ၊ အရေဖြားလှီးရန် အမိအရတိုက်တွန်းထားခဲ့သည်နှင့်ပင် တူညီနေသည်)။

ဣသရေလသည် မိမိတို့၏ရာဇဝင်တွင် အင်အားအကြီးဆုံးဖြစ်လှ ဆဲဆဲဖြစ်၍ သူတို့၏စခန်းအတွင်းကိုလည်း စစ်ဗျူဟာပြင်ဆင်ခြင်းတို့ဖြင့် ပြည့်စုံနေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သမားရိုးကျတော့မဟုတ်ပါ။ မြင်းကကြီး ဆင်ခြင်းနှင့် ဓားသွေးခြင်းအမှုတို့ပြုလုပ်မည့်အစား စစ်တိုက်ချိန်တွင် အနည်းဆုံး သုံးရက်လောက် အားနွဲ့စေမည့် ဘာသာရေးထုံးတမ်းကို ပြုလုပ်ရသည်။

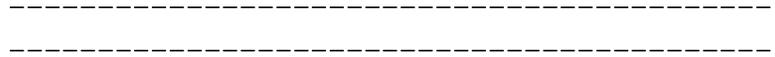
ဤသည်တို့ကိုပြုလုပ်ရသည့်အကြောင်းမှာ သူတို့အား အီဂျစ်ပြည်မှ ထုတ်ဆောင်ခဲ့သောထာဝရဘုရားနှင့် သူတို့၏မိတ်သဟာယအား အောင်ပွဲ ခံခြင်းဖြစ်သည်။ တိုက်ပွဲတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အတာဖြစ်သည်ဟု အသိ အမှတ်ပြုကြသောကြောင့်လည်းဖြစ်သည်။ သူတို့အားအောင်နိုင်ခြင်းကတိပေး သည်မှာလည်း ဘုရားပင်ဖြစ်သည်။ ယေရှုကလည်း ၎င်းဥပဒေကို စကားလုံး အနည်းငယ်ပြောင်းလဲကာ မိန့်တော်မူသည်မှာ “ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို ရှေးဦးစွာရှာကြလော့။ နောက်မှ ထိုအရာများကို ထပ်၍ပေးတော်မူလတ္တံ့။” (မသဲ၊ ၆:၃၃) ဟူ၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏နေ့စဉ်အသက်တာတွင် အရေးပေါ်လိုအပ်သောအရာ မြောက်မြားစွာတို့ဖြင့် ဝန်ပိနေသဖြင့်၊ အသက်တာ၏အရေးအကြီးဆုံးအရာ တည်းဟူသော နေ့စဉ်ခရစ်တော်၌ ဆက်ကပ်အပ်နှံခြင်းကို မေ့လျော့နေတတ် ကြသည်။

ထာဝရဘုရားထက် သာ၍အရေးကြီးနေသောအရာများကြောင့် ထာဝရဘုရားနှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်းကို မေ့လျော့နေသည်များကို ပြန်တွေးကြည့်ပါ။ ဤအရာသည် မည်မျှဖြစ်လွယ်၍ မည်သို့ရှောင်ရှား ရပါမည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ နိုဝင်ဘာလ ၁၀ ရက်
ပသခါပွဲတော်

အလွန်ကြီးမားသောကတိတော်ပြည်သိမ်းပွဲကြီး ဝန်ပိနေစဉ် တွင်ပင် ပသခါပွဲတော်ကြီးကိုကျင်းပရန် အဘယ်ကြောင့် ယောရှုက ရွေးချယ်ရပါသနည်း (ယောရှု၊ ၅:၁၀။ ထွက်၊ ၁၂:၆။ ဝတ်၊ ၂၃:၅။ တော၊ ၂၈:၁၆။ တရား၊ ၁၆:၄၊ ၆)။

ပြည်တော်မသိမ်းယူမီတွင် ဒုတိယအရေးကြီးသောလှုပ်ရှားမှုသည် ပသခါပွဲတော်ကျင်းပခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုပွဲတော်သည် ထိုလ၏ဆယ့်လေးရက် ညနေတွင် ထာဝရဘုရားမှညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း တိကျစွာပြုလုပ်ရပါမည်။ ပသခါပွဲတော်ကျင်းပခြင်း၏သင်္ကေတသည် အထူးအလေးထားသောအရာရှိ သည်။ ယောရှုသည် ထွက်မြောက်ခြင်းကို ပြန်ကြည့်နေသည်။ ပသခါပွဲတော် တွင် ကောင်းကင်တမန်တော်သည် အီဂျစ်တို့၏သားဦးအား သတ်ဖြတ်၍၊ ဣသရေလသားဦးတို့အား ချမ်းသာစေသောဒသမကပ်ဘေးကို သတိရရန် နှိုးဆွပေးသည် (ထွက်၊ ၁၂)။ ထိုနောက် အီဂျစ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၊ ပင်လယ်နီ ဖြတ်သန်းခြင်းနှင့် ကန္တာရတွင်လှည့်လည်ခြင်းတို့မှ လိုက်လာသည်။

တစ်ဘက်တွင် ဒုတိယမျိုးဆက်တို့သည် သဲကန္တာရမှစတင်၍ ယော်ဒန် အားဖြတ်ကူးသွားခြင်း၊ အရေဖြားလှီးဖြတ်ခြင်းနှင့် ပသခါပွဲတော်ကျင်းပခြင်း နောက်တွင် အံ့ဖွယ်ထာဝရဘုရား၏ကြားဝင်ခြင်းဖြင့် ရန်သူများဖြစ်သော ခါနန် လူတို့အား တိုက်ထုတ်ပေးရန်မျှော်လင့်ကြသည်။ ထိုသို့ အလျင်ဦးပြုသော

အရာများနှင့် ပသခါပွဲတော်ကျင်းပခြင်းသည် ဣသရေလ၏ခေတ်သစ်စတင်ခြင်း အမှတ်အသားပင်ဖြစ်သည်။

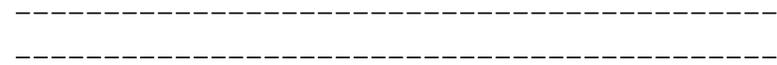
ယဇ်ပူဇော်ရာသိုးသငယ်အားဖြင့်လည်း ပသခါပွဲတော်သည် အီဂျစ် ကျွန်ဘဝမှ ဣသရေလတို့အား ရွေးနုတ်ကယ်တင်ခြင်းကို ညွှန်ပြသည်။ ထိုမျှမက အစစ်အမှန်ဖြစ်သော ဘုရား၏သိုးသငယ် (ယောဟန်၊ ၁:၂၉၊ ၃၆။ ၁ကော၊ ၅:၇။ ၁ပေ၊ ၁:၁၈၊ ၁၉) ကျွန်ုပ်တို့အား အပြစ်ကျွန်ဘဝမှ ကယ်တင်သူကိုပင် ညွှန်ပြနေသေးသည်။ နောက်ဆုံးယဇ်ပူဇော်ရာသိုးမဝင်ရမီ ကိုယ်တော်၏ညစာစားခြင်းတွင် ယေရှုသည် သူ၏သေခြင်းအား အောက်မေ့ ရမည်အကြောင်း ပသခါပွဲကျင်းပပေးထားသည် (မသဲ၊ ၂၆:၂၆-၂၉။ ၁ကော၊ ၁၁:၂၃-၂၆)။

ပသခါပွဲတော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ညစာတို့သည် ရွေးနုတ်ခံသူအားလုံး ကောင်းကင်ခါနာန်သို့ဝင်ရောက်ရသည်ဟု သင်္ကေတဆောင်လေ၏။ ဗျာဒိတ် ယောဟန်သည်လည်း “ကူးသွားခြင်း” ကို ၁၄၄,၀၀၀ တို့၏ ထာဝရဘုရား ပလ္လင်တော်ရှေ့ ဖန်ပင်လယ်အပေါ်တွင် လျှောက်ရခြင်းကိုပုံဆောင်စေသည်။ ပင်လယ်နီနှင့် ယော်ဒန်အားဖြတ်ကူးသွားခြင်းဖြင့် ပုံဆောင်သည် (ဗျာ၊ ၄:၆။ ဗျာ၊ ၇:၉၊ ၁၀)။ ပသခါပွဲတော်ညစာဖြင့် သိုးသငယ်၏မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို ညွှန်ပြသည် (မသဲ၊ ၂၆:၂၉။ ဗျာ၊ ၁၉:၉)။

ကိုယ်တော်၏ညစာကျင်းပနေချိန်မဟုတ်သည့်တိုင် ကပ်တိုင် အား နေ့စဉ်ရှေ့ရှုနိုင်ရန် မည်သည့်လမ်းစဉ်များရှိနိုင်မည်နည်း။

အင်္ဂါနေ့ နိုဝင်ဘာလ ၁၁ ရက်
သစ်လွင်စေသောယဇ်ပလ္လင်များ

ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပလ္လင်တစ်ခုတည်ဆောက်ခြင်းတွင် ယောရှုသည် မည်ကဲ့သို့စိတ်ရင်းခံရှိသနည်း (ယောရှု၊ ၈:၃၀၊ ၃၁ ကို တရား၊ ၁၁:၂၆-၃၀။ တရား၊ ၂၇:၂-၁၀ တို့နှင့်ယှဉ်ဖတ်ပါ)။

ရှေးဘိုးဘေးတို့ကာလတွင် ယဇ်ပလ္လင်တို့သည် ၎င်းတို့၏ခရီးစဉ်ကို ဖော်ပြ၍၊ ၎င်းတို့ရောက်သည့်နေရာကို မြင်တွေ့စေနိုင်သောအမှတ်အသား ဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရားကတိတော်အားဖြင့် မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ပြသစေခြင်း လည်းဖြစ်သည်။ ယဇ်ပလ္လင်တစ်ခုတည်ခြင်းဖြင့် ဣသရေလတို့သည် ဘိုးဘေး တို့အားပေးထားသောကတိတော်ကို စုံလင်စေသည်ဟု သက်သေထူခြင်းဖြစ် သည်။ ဤကိစ္စတွင် ယဇ်ပလ္လင်တည်ခြင်းသည် မောရှေညွှန်ကြားထားသည့် အတိုင်း စုံလင်စေခြင်းလည်းဖြစ်သည် (တရား၊ ၁၁:၂၆-၃၀။ တရား၊ ၂၇:၂- ၁၀)။

ယောရှု၊ ၈:၃၀-၃၅ သည် ဤကျမ်းတစ်ခုလုံး၏သတင်းစကားကို ပုံဖော်ပေးရာတွင် အထူးအရေးပါသည်။ ထိတ်လန့်ကြောက်မက်ဖွယ်အကောင်း ဆုံး ကြမ်းကြုတ်သောစစ်ပွဲများအကြောင်းနှင့် လုံးဝကွဲပြားနေသောပဋိညာဉ်ကို ပြည်လည်အတည်ပြုခြင်းဟူသော ဝတ်ပြုခြင်းသို့ပို့ဆောင်ပေးသည်။ ယောရှု သည် သူ၏မှတ်စာအုပ်ကို စတင်လိုက်သည်နှင့် ယောရှုတွင် ဣသရေလ တို့အား ပဋိညာဉ်စကားနားထောင်သောအသက်တာသို့ပို့ဆောင်ရန် တာဝန် ရှိသူဖြစ်သည်ကို ပြသပေးသည် (ယောရှု၊ ၁:၇)။ စာအုပ်၏အဆုံး (ယောရှု၊ ၂၄) တွင်လည်း ထိုသို့ပင်ဖော်ပြသွား၏။

စစ်မက်ရေးရာနှင့် ပြည်သိမ်းယူခြင်းတို့သည် အရေးကြီးသော်ငြားလည်း၊ သာ၍အရေးကြီးသောအရာသည် ထာဝရဘုရားပညတ္တိတရား၏တောင်းဆိုခြင်း တို့အပေါ် သစ္စာစောင့်သိခြင်းဖြစ်သည်။ ပြည်သိမ်းယူခြင်းသည် ဣသရေလ အတွက် ထာဝရဘုရား၏အစီအစဉ်ပြည့်စုံစေခြင်းနှင့် လူသားမျိုးနွယ်အား သစ်လွင်စေခြင်းတွင် ခြေလှမ်းတစ်ခုသာဖြစ်သည်။ ‘တိုရာ’ ၏ကျင့်ဝတ်သီလ အပေါ် သစ္စာစောင့်သိခြင်းသည် လူသားတို့၏အနာဂတ်ရေးရာမေးခွန်းအားလုံး တို့ကို ဖြေဆိုပေးသည်။ ထိုပညတ်တရားတို့ကို ယဇ်ပလ္လင်ကျောက်တို့နှင့်

မတူသော အဖြူသုတ်ကျောက်ပြားပေါ်တွင် ယောဂျူရေးသားထား၏ (တရား၊ ၂၇:၂-၈)။ ပညတ်တရားဆယ်ပါးပါရှိသောကျောက်ပြားတို့သည် ယဇ်ပလ္လင် ကျောက်တို့နှင့် ကွဲပြားသောမော်ကွန်းဝင်သောကျောက်ဖြစ်သည်။ ပဋိညာဉ် တရားတွင် ဣသရေလတို့၏အထူးအခွင့်အရေးနှင့်တာဝန်တို့ကို အမြဲအသိ ပြန်လည်စေသည်။

ယောဂျူသည် ဓမ္မသစ်ကျမ်း၏ ယေဟိုရှူ (ယေရှူ) အား ကြိုတင် အရိပ်ပြသွားသည်။ ယေရှူ၏အမှုတော်သည်လည်း လူသားတို့ကို ထာဝရ ဘုရားအား နားထောင်စေခြင်းသို့ လမ်းပြသောအမှုတော်ဖြစ်သည်။ ဤပုဒ်တိုက် ကိုစုံလင်စေရန် သူသည် မာရ်နတ်၏တန်ခိုးနှင့် ပဋိပက္ခပြုခြင်းကို တာဝန် ယူထားသည်။ သူ၏အဆုံးစွန်ပန်းတိုင်သည် ပဋိညာဉ်မှ ကျွန်ုပ်တို့အား တောင်းဆိုထားသောအရာများကို ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်စားစုံလင်စေရန်ဖြစ်၍ “ဘုရား သခင်၏ကတိတော်ရှိသမျှတို့သည် ခရစ်တော်၌ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်အားဖြင့် အာမင်ဖြစ်သတည်းဟု ငါတို့ဆိုလျက် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေ၏” (၂ကော၊ ၁:၂၀)။

ရှေးကာလတွင် ယဇ်ပလ္လင်တည်ဆောက်သကဲ့သို့ ယခုခေတ် တွင်လည်း ဝိညာဉ်ရေးလုပ်ရပ်အဖြစ် မည်သည်များကိုပြုလုပ်နိုင် မည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်
ကျောက်ပြားပေါ်တွင်ရေးကူးသည်

ယောဂျူ၊ ၈:၃၂-၃၅ ကိုဖတ်ပါ။ ဤလုပ်ဆောင်မှုသည် မည်သည့်အနက်ရှိ၍ ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မည်သို့သွန်သင်သနည်း။

ဘောလတောင်အကြောင်းသည် တရားဟောရာကျမ်းနှင့် (တရား၊ ၁၁:၂၉။ ၂၇:၄၊ ၁၃) ယောဂျူမှတ်စာတို့မှသာ (ယောဂျူ၊ ၈:၃၀၊ ၃၃) ဖော်ပြသည်။

ဂေရဇိမ်နှင့်တကွ ပဋိညာဉ်တရား၏ကောင်းချီးများနှင့် ကျိန်ခြင်းတို့ကို အလွတ် ရွတ်ဆိုသောနေရာဖြစ်သည်။ သာ၍အသေးစိတ်ကျစွာ တရား၊ ၁၁:၂၉ နှင့် ၂၇:၄၊ ၁၃ တို့တွင် ကျိန်ခြင်းနေရာလည်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ဤနေရာတွင် ဣသရေလ တို့သည် ပဋိညာဉ်သေတ္တာ၏ တစ်ဘက်တစ်ချက်စီတွင် မတ်တပ်အနေအထား ဖြင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အရှေ့တွင် နေကြသည် (ယောဂျူ၊ ၈:၃၃)။ တစ်ဖွဲ့ သည် ဧဘလတောင်အရှေ့တွင်လည်းကောင်း၊ အခြားတစ်ဖွဲ့သည်လည်း ဂေရဇိမ် တောင်အရှေ့တွင်လည်းကောင်း မတ်တပ်နေကြ၏။ ဤနေရာတွင် သူတို့ သည် ပဋိညာဉ်ဖြင့်တော်စပ်ခြင်းကို လမ်းစဉ်နှစ်မျိုးဖြင့် သရုပ်ဆောင်ဖော်ပြ ကြသည်။ သူတို့ယူဆောင်လာသောယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ပဋိညာဉ်၏ကျိန်ခြင်း အမင်္ဂလာအပေါင်းတို့ကို မိမိအပေါ်ယူတင်တော်မူသော ယေရှူအားညွှန်ပြရာ၊ သူ့အားယုံကြည်သူတို့သည် ၎င်းတို့၏ကောင်းချီးမင်္ဂလာများကို ခံစားကြရ လိမ့်မည် (ဂလာတိ၊ ၃:၁၃။ ၂ကော၊ ၅:၂၁)။

ပဋိညာဉ်၏မိတ္တူကို အများမြင်သာနိုင်ရန် မော်ကွန်းကျောက်တိုင် တွင် အဘယ်ကြောင့်ရေးကူးသနည်း (တရား၊ ၄:၃၁။ ၆:၁၂။ ၈:၁၁၊ ၁၄။ ၄ရာ၊ ၁၇:၃၈။ ဆာလံ၊ ၇၈:၇)။

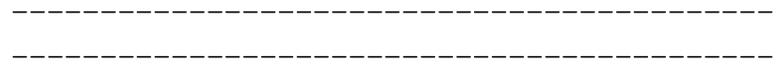
ကျွန်ုပ်တို့လူသားတို့သည် မေ့လွယ်တတ်ကြသည်။ နေ့စဉ်အသက်တာ ၏တောင်းဆိုမှုတို့သည် မွန်ထူစေလောက်အောင်များပြားလျက် အချိန်တို အတွင်းတွင်ပြီးမြောက်အောင် စုပြုကာလုပ်ဆောင်ရသည်။ ပြင်းထန်စွာထပ်ခါ ထပ်ခါမပေါ်လာသောအရာတို့ကို မေ့လျော့ကြတော့သည်။ ပွဲတော်ကျင်းပသော အခါတိုင်းတွင် မိမိကိုယ်ကို ကိုယ်တော်ထံပြန်လည်ဆက်ကပ်ခြင်းဖြင့် ပဋိညာဉ် နှင့်ဆိုင်သော မိမိတို့၏ကတိများအား ပြန်လည်သစ်လွင်စေနိုင်ပါသည်။ ဤ အခွင့်အရေးတို့သည် တစ်ဦးချင်းပြန်လည်ဆက်ကပ်နိုင်ရန် အခွင့်ထူးဖြစ်သည် သာမက အဖွဲ့လိုက်နှင့်လည်း ထာဝရဘုရားထံတော်တွင် သစ္စာစောင့်သိခြင်းကို

ပြန်လည်ဆန်းသစ်စေခြင်းလည်း ဖြစ်စေနိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ကိုယ်
ကောင်းဆန်သောအသိုက်အဝန်းထဲတွင် နေထိုင်ကြရသည်ဖြစ်၍ တူညီသော
လောကအမြင်ကိုလည်းကောင်း၊ တူညီသောယုံကြည်ခြင်းနှင့် တူညီသောအမှုတော်
လုပ်ငန်းတို့ကိုလည်းကောင်း ဝေမျှနိုင်သောပတ်ဝန်းကျင်ကို ရှာဖွေရန်လိုအပ်
လာပါသည်။

ဆူညံပွက်ထနေသောအသက်တာတွင် ကိုယ်တော်ကိုမေ့ပျောက်
၍ မိမိခွန်အားနှင့် မိမိတန်ခိုးကို အမှီပြုလုပ်ဆောင်ခြင်းသည် မည်မျှ
လွယ်ကူသနည်း။ သင်အဆင်ပြေနေချိန်တွင် ဤသို့ပြုရန် အဘယ်ကြောင့်
လွယ်ကူနိုင်သနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ **နိုဝင်ဘာလ ၁၃ ရက်**
သူ၏ ကိန်းတော်မူခြင်းကို တမ်းတခြင်း

ယောရှု၊ ၁၈:၁၊ ၂ ကိုဖတ်ပါ။ ယောရှုသည် ပြည်တော်အား
ခွဲဝေနေသည်ကို မည်သည့်အလုပ်မှ ကြားဝင်စွပ်သနည်း။

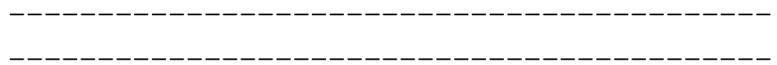

ယောဒန်အနောက်ကမ်းခြေဒေသကို မနာရှေ့မျိုးနွယ်တစ်ဝက်၏ ပိုင်နက်
နယ်မြေအဖြစ် ခွဲဝေပေးပြီးနောက်၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ရှိလောတွင်
စုဝေးကြကာ၊ သာ၍ငယ်သောမျိုးနွယ်ခုနစ်ခုအား ထပ်မံခွဲဝေပေးလိုက်သည်။

ဗိမာန်တော်တည်ဆောက်ရာတွင် “ငါ၏ တဲတော်” ဟူသည် သူ၏
လူတို့၌ ထာဝရဘုရားကိန်းတော်မူမည့်ကတိတော်ကို စုံလင်စေခြင်း (ထွက်၊
၂၅:၈။ ဝတ်၊ ၂၆:၁၊ ၁၂) နှင့် ယောရှုမှတ်စာ၏ဗဟိုဥပဒေသကို ဖော်ပြ
သည်။ ဣသရေလလူတို့၌ ထာဝရဘုရားကိန်းတော်မူခြင်းသည် ပြည်တော်
သိမ်းယူရန် ထောက်မပေးရုံမက ဣသရေလမှစ၍ လောက၏ကောင်းချီး
မင်္ဂလာစေခြင်းအဖြစ် ဆက်လက်တည်ရှိနေမည်ဖြစ်သည် (က၊ ၁၂:၃)။ ထာဝရ

ဘုရားအားဝတ်ပြုခြင်းသည် လှုပ်ရှားမှုအားလုံး၊ ပြည်တော်သိမ်းယူခြင်းအမှု
တို့၏ အလယ်ဗဟိုဖြစ်သည်။ တဲတော်၏တည်ရှိခြင်း၊ နောက်ပိုင်းတွင်
ဗိမာန်တော်တို့သည် သူတို့၌ ထာဝရဘုရား၏ကိန်းတော်မူခြင်းနှင့် သူတို့သည်
ပဋိညာဉ်တရားကို လိုက်လျှောက်ရမည့်ဝတ္တရားတို့ကို သတိထားမိစေသည်။

ဟေဗြဲ၊ ၆:၁၉၊ ၂၀။ ၉:၁၊ ၁၂ နှင့် ၁၀:၁၉-၂၃ တို့ကို
ဖတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ကိန်းတော်မူခြင်းကို ဌာပနာ
ပြုထားသော လောကဗိမာန်မရှိသည်တိုင် ယောရှုထံမှ မည်သည့်
အရာကို သင်ယူခဲ့ရသနည်း။

ဗိမာန်တော်၏ နည်းဥပဒေသတို့သည် ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်အားဖြင့်
ယောရှုနှင့်ပြောဆိုရာတွင် အားလုံးချပြုပြီးသားဖြစ်သဖြင့် ဗိမာန်တော်သည်
မမျှော်လင့်ဘဲဖြစ်လာသည်မဟုတ်ပါ။ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်သည် အသန့်ရှင်းဆုံး
အခန်းရှိ ပရိဘောဂအားလုံး၏ဗဟိုချက်ဖြစ်၍ ယောရှုမှတ်စာ၏ အလျင်ဦး
အခန်းကြီးနှစ်ခုရှိ ကူးသွားခြင်းနှင့် သိမ်းယူခြင်းတို့၏အမှတ်အသားဖြစ်သည်။
မြေပုံကျ၏အလယ်ဗဟိုတွင် တဲတော်အားတည်ထားခြင်းဖြင့်၊ ယာဝေဘုရား၏
လောကရုံးချုပ်ဖြစ်သော ထိုဗိမာန်တော်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဣသရေလလူတို့
နေထိုင်နေရသည်ကို ယောရှုမှပြသလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

အပြစ်မြေခြင်းကာလတွင် အသက်ရှင်သောကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းကင်
ဗိမာန်ကိုရှေ့ရှု၍ မိမိတို့အသက်တာ၏ယုံကြည်ခြင်း၊ မျှော်လင့်ခြင်းနှင့် ဝိညာဉ်
အမွေအနစ်များအား စိန်ခေါ်နေသောအရာများကို အာရုံစိုက်ရန်လိုအပ်သည်။
ခရစ်တော်၏ကပ်တိုင်ပေါ်နှင့် ကောင်းကင်ဗိမာန်တော်တွင် ပြုလုပ်ပေးသော
အလုပ်ကို အားကိုးလိုက်ပါက၊ နောင်တစ်ချိန်တွင် ထာဝရဘုရားသည် သူ့လူ
တို့၌ ထာဝရကာလပြန်လည်ကိန်းတော်မူခြင်းအား မျှော်လင့်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်
(ဗျာ၊ ၂၁:၃)။

သောကြာနေ့ ဆက်လက်လေ့လာရန်။

နိုဝင်ဘာလ ၁၄ ရက်

Ellen G. White, "The Blessings and the Curse," pp. 499-503 in Patriarchs and Prophets ကိုဖတ်ပါ။

“မောရှေ၏ညွှန်ကြားချက်အရ မော်ကွန်းကျောက်တိုင်ကို ဧဘလ တောင်တွင် စိုက်ထူထားသည်။ ထိုကျောက်များအား အင်္ဂတေဖြင့်ဖုံးအုပ်ပြီး၊ သိနာတောင်တွင်မိန့်တော်မူ၍ ကျောက်ပြားပေါ်တွင် ကဗွည်းတင်ထားသော ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့တင်မက၊ မောရှေသည် စာအုပ်တွင်ရေးသားထားသော ဆက်စပ်ပညတ်တရားတို့ကိုပါ ရေးထွင်းထားသည်။ ထိုမော်ကွန်းကျောက်တိုင် အနားတွင် မထွင်းဖြတ်ထားသောကျောက်တုံးများဖြင့် ယစ်ပလ္လင်တစ်ခုတည်ကာ ကိုယ်တော်အား ယစ်ကောင်များကို ပူဇော်လေ့ရှိကြသည်။ ကျိန်ခြင်း စာသားများကိုထားရှိသော ဧဘလတောင်ပေါ်တွင် ယစ်ပလ္လင်အားတည်ထားရခြင်းသည် အရေးပါလှသည်။ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရားတို့ကို ချိုးဖောက်ကြသဖြင့် ဣသရေလသည် သူ၏အမျက်တော်သင့်ခဲ့ကြပြီး ချက်ချင်းပင် လိုက်လာတော့မည်ဖြစ်သဖြင့် ခရစ်တော်၏အပြစ်လွှတ်ခြင်းတရားကို ယစ်ပလ္လင်အားဖြင့် ကိုယ်စားပြုစေခြင်းအဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်စေသည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 500).

“ပွဲတော်မင်္ဂလာသည် ဝမ်းနည်းရမည့်အချိန်မဟုတ်ပါ။ ၎င်း၏ရည်ရွယ်ချက်လည်းမဟုတ်ပါ။ တပည့်တော်တို့သည် စားပွဲတွင်စုဝေးနေသောအခါ မိမိတို့၏ချို့ယွင်းမှုများအပေါ် ပူဆွေးခြင်းများမပြုရပါ။ သူတို့၏ကုန်လွန်ခဲ့ပြီးသောအတွေ့အကြုံများသည် ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ နိမ့်ကျသည်ဖြစ်စေ စိတ်ထဲမသိုမှီးထားရပါ။ မိတ်ဆွေများနှင့် မိမိတို့၏ခြားနားခြင်းများကို ပြန်မဖော်ထုတ်ရပါ။ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုတွင် ဤအရာများအား ပွေ့ဖက်ရပါမည်။ မိမိကိုယ်ကိုဆန်းစစ်ခြင်း၊ အပြစ်ဝန်ချခြင်း၊ မတူခြားနားခြင်းတို့ကို သင့်မြတ်စေခြင်းပြုကြရမည်။ ခရစ်တော်နှင့်တွေ့ရန် လာကြရပါသည်။ ကပ်တိုင်၏

အရိပ်တွင်သာမနေဘဲ ၎င်း၏ကယ်တင်ခြင်းအလင်းတွင် နေရပါမည်။ မိမိတို့၏ဝိညာဉ်အား ပြောမတ်ခြင်း၏နေရောင်ခြည်ဝင်လာစေရန် ဖွင့်ထားရကြပါမည်” (Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 659).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ

- ၁။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အား ရှေးဦးစွာရှာခြင်းသည် မည်သည့်အနက်ရှိသနည်း။ ၎င်းဥပဒေသည် သင့်အသက်တာအား မည်သို့ပုံစံသွင်းပေးနိုင်သနည်း။
- ၂။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မေးခွန်းအား သင့်အဖြေကိုကြည့်၍ နေ့စဉ်လုပ်ငန်းဆောင်တာအတွက် ပြေးလွှားရာတွင် ကိုယ်တော်အား မည်မျှမေ့လွယ်သည်ကိုသိရ၏။ အဘယ်ကြောင့်လွယ်သနည်း။ မည်သို့ဖြေရှင်းရမည်နည်း။
- ၃။ မြော်လင့်ခြင်းအသင်းတော်သည် ကောင်းကင်ဗိမာန်တော်တွင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ယေရှုအမှုဆောင်ပေးနေသည်ကို ယုံကြည်ကြသည်။ ဤယုံကြည်ခြင်းသည် မည်ကဲ့သို့မျှော်လင့်ခြင်းခွန်အား ဖြစ်စေနိုင်မည်နည်း။ ယေရှုသည် အဘယ်ကြောင့် အထက်အရပ်တွင် ကြားဝင်ဖြန့်ဖြူးပေးရပါသနည်း (ဟောပြော၊ ၇:၂၅)။ ၎င်းသည် ယခုအပြစ်ဖြေခြင်းအစစ်အမှန်ခေတ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကောင်းကင်ဗိမာန်တော်သည် သတင်းကောင်းဖြစ်နိုင်သနည်း။

သင်ခန်းစာ (၈)

ယုံကြည်ခြင်းအားကြီးသူများ - ယောဂျနှင့်ကာလက်

နိုဝင်ဘာလ ၁၅ - ၂၁

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း

နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်

ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ တော၊ ၁၃:၆၊ ၃-၃၂။ ယောဂျ၊ ၁၄:၆-၁၄။ လု၊ ၁၈:၁-၅။ ယောဂျ၊ ၁၉:၄၉-၅၁။ ၂ကော၊ ၃:၁၈။ ရောမ၊ ၁၂:၁၊ ၂။

အလွတ်ကျမ်းချက်

“ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို သင်တို့အားဟောပြော၍ သင်တို့ကိုအုပ်သောသူတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ သူတို့သည် အဘယ်သို့ကျင့်ကြံပြုမူ၍ စုတေ့သည်ကို စေ့စေ့ဆင်ခြင်လျက် သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို မိအောင်လိုက်ကြလော့” (ဟေဗြဲ၊ ၁၃:၇)။

သားသမီးတို့သည် မိဘထံမှ သင်ယူကြရသည်ကို မိဘတိုင်းသိရှိကြ၏။ မိဘတို့သည် မိမိတို့၏ကောင်းသောပုံသက်သေထက် မကောင်းမှုများကိုသာ သားသမီးတို့မှတူယူသည်ကို စိုးရိမ်ပူပန်ကြသည်။ အသက်ဘယ်အရွယ်ရောက်ရောက် အမှန်တရားပြုကျင့်ရမည်ထက် မှားယွင်းရန်သာ လွယ်ကူပေ၏။ ကျဆုံးသောသူများဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။ “အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်ကိုမနှစ်သက်။ ကျင့်ချင်သောအကျင့်ကိုမကျင့်၊ မကျင့်ချင်သောအကျင့်၊ ရွံရှာသောအကျင့်ကိုကျင့်၏” (ရောမ၊ ၇:၁၅)။

လူသားသည် ပုံသက်သေယူခြင်းဖြင့်ဆောက်တည်သည်မှာ မွေးရာပါဖြစ်သည်။ အသက်တာ၏အခြေခံအကျဆုံးလမ်းလျှောက်ခြင်း၊ စကားပြောခြင်းနှင့် ကိုယ်ဟန်ပြခြင်းတို့ကို မိမိနှင့် အနီးကပ်ဆုံးလူထံမှ အတုယူကြပါသည်။ သက်ကြီးပိုင်းတို့သည်လည်း မစုံလင်သည်တိုင် စံနမူနာဖြစ်ရပါမည်။ သားသမီး

တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအားကြီးသူများဖြစ်လာနိုင်ကြစေရန် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝိညာဉ်ရေးစရိုက်များကို အတုယူစေရပါမည်။

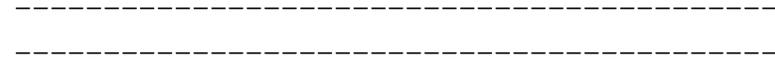
ယခုတစ်ပတ်တွင် ယောဂျမှတ်စာမှ ယုံကြည်ခြင်းအားကြီးသူနှစ်ဦး တည်းဟူသော ယောဂျနှင့်ကာလက်တို့အကြောင်းကို နက်နဲစွာလေ့လာကြပါစို့။ ဣသရေလ၏သေရေးရှင်ရေးကာလအတွင်းတွင် ထာဝရဘုရား၏လူတို့အတွက် အဓိကကျသောကဏ္ဍမှ တာဝန်ယူနိုင်စေရန် မည်သည့်အရာမှ တွန်းပို့ပေးရသနည်း။

တန်ခိုးနေ့နေ့

နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက်

သစ္စာစောင့်သိခြင်း

တော၊ ၁၃:၆၊ ၃၀-၃၂ နှင့် ယောဂျ၊ ၁၄:၆၊ ၁၄ တို့ကို ဖတ်ပါ။ ကာလက်သည် မည်သူနည်း။ ဣသရေလတို့၌ မည်သည့်ကဏ္ဍမှပါဝင်လာသနည်း။

ကာလက်၏နာမသည် ဟေဗြဲစာ ကေလက်-keleb “ခွေး” မှ ဆင်းသက်လာ၍ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင် အနှုတ်လက္ခဏာသဘောဆောင်လေ့ရှိ၏။ အခြားနေရာတို့တွင် ကေလက်ကို ကျမ်းစာ၏ဖြည့်စွက်စာလုံးနှင့် သီချင်းတို့ထဲတွင် သခင်အပေါ်တွင် ကျွန်တစ်ဦး၏သတ္တိ၊ ကြံ့ခိုင်ခြင်းနှင့် သစ္စာစောင့်သိခြင်းတို့ကိုဖော်ဆောင်ရာတွင် အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ ဤရှုထောင့်တွင် ကာလက်သည် သူ၏နာမအပေါ်တွင်သစ္စာစောင့်သိ၍ သူ၏သခင်အပေါ်တွင်ပါ မယိမ်းမယိုင်ဘဲ အသက်ထက်ဆုံးတည်မြဲခဲ့သည်။

ဣသရေလလူထုမှ သတ်ပစ်လိုသည့်တိုင်အောင်၊ သူလျှို့အများစုတို့တင်ပြခြင်းတို့နှင့် လုံးဝကွဲပြားသောအချက်များကို ပြောဆိုတင်ပြရန် ကာလက်သည် မိမိစိတ်တွင် မည်သို့ရှိသည်ဆိုသနည်း။

(တော၊ ၁၄:၆-၁၀၊ ၂၁-၂၅။ တော၊ ၂၆:၆၅။ တော၊ ၃၂:၁၂) တို့ကို ဖတ်ပါ။

ဣသရေလ၏ခေါင်းဆောင်ယောရှုနှင့်ကာလက် ဤနှစ်ဦးတို့နှင့်အတူ ခေတ်ပြိုင်အသက်ရှင်သူတွေဖြစ်သော ရှာမ္မာ၊ ရှာဖတ်၊ ဣဂလ်၊ ပါလ်တီ၊ ဂါဒျေလ်၊ ဂဒ္ဒါ၊ အာမေလ်၊ သေသုရ်၊ နာဘီ၊ ဝေလ်တို့အကြောင်း တွေးကြည့် လိုက်ပါ။ ဤနာမတို့နှင့် ကျွမ်းဝင်ပါသလား။ လုံးဝကျွမ်းဝင်မည်မဟုတ်ပါ။

၎င်းတို့သည် ခါနာန်ပြည်အားစူးစမ်းရန် မောရှေမှလွတ်လိုက်သော အခြားသောသူလျှိုဆယ်ဦးတို့ပင်ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့၏နာမတို့သည် မှတ်သား ထိုက်ခြင်းမရှိသောကြောင့် မေ့လျော့ခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည်။ သူတို့၏အစီရင်ခံခြင်း တွင် ကတိတော်ပြည်အားသိမ်းယူရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်းတွေသာ ပုံဖော်ကြသည်။ ထိုပြည်သားတို့အား ဘီလူးကြီးများကဲ့သို့မြင်၍ မိမိတို့ကိုယ်ကို နှံ့ကောင်ကဲ့သို့ သာ မြင်ကြသောကြောင့်၊ ကြောက်ခြင်းဖြင့် သူတို့၏နှလုံးအရည်ပျော်စေကာ ခါနာန်တို့၏ မြို့ရိုးများကို မထိုးဖောက်ရဲကြတော့ချေ။

သူလျှိုနှစ်ဦးတို့မှ အသက်ကြီးသောကာလက်သည် ကောင်းသော အစီရင်ခံခြင်းကို တင်ပြလာကာ၊ ဖြစ်နိုင်မည့်လမ်းစဉ်တစ်ခုရှိကြောင်း၊ ယုံကြည် ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တင်ပြသည်။ “ပရိသတ်အားလုံးတို့သည် ထိုသူနှစ်ယောက်ကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်စေခြင်းငှာ စီရင်ကြ၏” (တော၊ ၁၄:၁၀)။ သေနိုင်သော အန္တရာယ်ရှိလင့်ကစား သူသိရှိသောအမှန်တရားကိုပြောပြရန် ဆန္ဒရှိ၏။

သင်နက်နဲစွာပင် ယုံကြည်ရသောအတွေးအခေါ်နှင့် လုံးဝ ဆန့်ကျင်သောအရာအား သင့်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိလူအားလုံးတို့ တွေးခေါ် လာသောအခါ မည်သို့ပြုသနည်း။

တနင်္လာနေ့ နိုဝင်ဘာလ ၁၇ ရက်
ဤတောင်ကုန်းဒေသကိုငါအားပေးလော့

ယောရှု၊ ၁၄:၆-၁၄။ တော၊ ၁၄:၂၄။ တော၊ ၃၂:၁၂။ တရား၊ ၁:၃၆ နှင့် လုကာ၊ ၆:၄၅ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ယောရှုနှင့်ကာလက်တို့၏ စိတ်နေသဘောကို သင်မည်သို့ဖော်ပြမည်နည်း။ ကိုယ်တော့်နောက်သို့ အပြည့်အဝလိုက်ခြင်းသည် မည်သို့နည်း။

မောရှေအားဖြင့် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ကတိတော်ဖြစ်သည့် သူ့ခြေဖြင့် နင်းခဲ့သောမြေကို ထာဝရဘုရားပေးတော်မူမည် (တော၊ ၁၄:၂၄) ကို ကာလက်သည် မမေ့လျော့ပါ။ ထို့နောက် နှစ်လေးဆယ်ကုန်လွန်သည့် တိုင် “ကိုယ်စိတ်ရှိသည်အတိုင်း” တင်ပြလေ၏ (ယောရှု၊ ၁၄:၇)။ သူ၏ အစီရင်ခံခြင်းသည် ထာဝရဘုရား၏ပို့ဆောင်ခြင်းနှင့် စောင့်မခြင်းဖြင့် ဣသရေလ သည် ထိုပြည်ကိုသိမ်းယူနိုင်မည်ဟူ၏။

ဣသရေလတို့၌ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကိုဖြစ်စေသော သူလျှိုဆယ်ဦးတို့၏ အစီရင်ခံခြင်းနှင့် ကွဲပြားစွာဖြင့် ကာလက်သည် ထာဝရဘုရား၏ကတိတော် ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ယုံကြည်ကြောင်း ကာလက်မှ အစီရင်ခံလေသည်။ ဟေဗြဲစာတွင် “ထာဝရဘုရား၏နောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်ပါ၏” (ယောရှု၊ ၁၄:၈) ဟူသည်မှာ ရှည်လျားသောဥပမာစကားတစ်ခုကို အတိုချုံးပြောဆို ခြင်းသာဖြစ်သည်။ “ငါ၏နှလုံးသည် ထာဝရဘုရား၏နောက်တော်သို့ လုံးလုံး လိုက်ပါ၏” သို့မဟုတ် “ငါ၏စိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရား၏နောက်တော် သို့ လုံးလုံးလိုက်ခြင်းဖြင့် ပြည့်လျှံစေသည်” ဟုလည်းပြောဆိုနိုင်သည်။

ထာဝရဘုရား၏နောက်တော်သို့ လုံးလုံးမလိုက်ဘဲ အခြားသော ဘုရားတို့၏နောက်သို့လိုက်သောသူတို့နှင့် ယှဉ်ကြည့်သောအခါ၊ ကာလက်၏ နှလုံးသည် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ လုံးလုံးလျားလျားဆက်ကပ်သူဖြစ်၏။

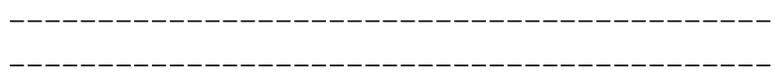
ကာလက်၏သစ္စာစောင့်သိခြင်းကို ယောဂျ၊ ၁၄:၉၊ ၁၄ တို့တွင် နှစ်ကြိမ် တိုင်အောင်ဖော်ပြထားသည်။ သူ၏ထားခြားချက်သည် ထာဝရဘုရားကိုယ်တော် တိုင်မှ အခြားသောသူလျှိုဆယ်ဦးတို့နှင့်မတူ “ထူးခြားသောသဘော” (ယောဂျ၊ ၁၄:၂၄) ရှိသည်ဟုဆို၏။ လူသားတို့သည် ထာဝရဘုရားအပေါ် လုံးလုံး ဆက်ကပ်သောသူတို့၏အောင်မြင်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ပုံသက်သေအဖြစ် သူသည် အသက် ၈၅ နှစ်တိုင်အောင် အသက်ရှင်လေ၏။

မျိုးနွယ်စုတိုင်းတို့၏ပိုင်ဆိုင်ရမည့်နယ်မြေတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ကတိတော်အား ယုံကြည်နိုင်ခြင်းနှင့် မိမိတို့ခြေဖြင့်နင်းနိုင်ခြင်းနှင့် သက်ဆိုင် သည်ကို ကာလက်သည် ကောင်းစွာသိရှိသည်။ ထာဝရဘုရား၏ကတိတော် တို့သည် မိမိဖာသာပြည့်စုံစေရန်မဟုတ်၊ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် မိမိတို့၏ လိုအင်ဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ အလိုလိုပြည့်စုံခြင်းမရှိနိုင်ပါ။ ခိုင်မာတည်မြဲသောယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့်သာပြည့်စုံနိုင်သည်။ ဟေဗြဲစာတွင် “အူလေ-ulay” သည် “လိမ့်မည်” (ယောဂျ၊ ၁၄:၁၂) အနက်ရှိ၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် သံသယကိုပါ ဖော်ပြနိုင်သည်။ သို့သော် အများအားဖြင့် ကောင်းမွန်သောမျှော်လင့်ခြင်းမျိုးကို ဖော်ပြရာတွင်ပင် အသုံးပြု ကြသည် (ကမ္ဘာ၊ ၁၆:၂။ တော၊ ၂၂:၆၊ ၁၁။ တော၊ ၂၃:၂)။

“သေးငယ်နေသည့်တိုင်” မည်သည့်လိုက်လျောခြင်းသည် ထာဝရဘုရားနောက်တော်လိုက်ခြင်းမှ သွေဖည်စေနိုင်သနည်း။

အင်္ဂါနေ့ နိုဝင်ဘာလ ၁၈ ရက်
ပုံသက်သေ၏တန်ခိုး

ယောဂျ၊ ၁၅:၁၆-၁၉။ သူကြီး၊ ၁:၁၃။ ၃:၇-၁၁ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဤဇာတ်လမ်းသည် ပုံသက်သေ၏တန်ခိုးကို မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။ ကာလက်၏စိတ်နေသဘောသည် နောက်ပေါက်မျိုးဆက်တို့ကို မည်သို့ ဖြစ်ပေါ်စေသနည်း။

ဤစာပိုဒ်တွင် ကာလက်သည် မိမိ၏သမီးအာခသကို ဒေဗီရိမြို့ အောင်နိုင်သူအားပေးစားမည်ဟု ကမ်းလှမ်းထားသည်။ ဩသံယေလ်သည် ထိုမြို့အားသိမ်းယူနိုင်သဖြင့် အာခသကို ပိုင်ဆိုင်ရလေ၏။ ဤဇာတ်လမ်း သည် ကာလက်၏ယုံကြည်ခြင်းနှင့် စိန်ခေါ်မှုအား သတ္တိရှိရှိရင်ဆိုင်တတ် ခြင်းကို ပေါ်လွင်စေသည်။ ဣသရေလ၏မျိုးဆက်သစ်တို့သည် ဤယုံကြည် ခြင်းအားကြီးသောကာလက်နှင့် ယောဂျတို့၏နောက်သို့ ပုံသက်သေလိုက်ကြ သည်ကိုတွေ့ရသည်။ အလျင်ဦးမျိုးဆက်သည် အမှုတော်လုပ်ငန်းအား သေစေ သော်လည်း မျိုးဆက်သစ်တို့သည် ဣသရေလအတွက် ထာဝရဘုရား၏ စီမံကိန်းတို့အား ပြည့်စုံစေသောစိန်ခေါ်မှုများကို ရင်ဆိုင်ရန်အဆင်သင့်ရှိကြ ပါသည်။

ဤသို့ပြုခြင်းဖြင့် ကာလက်သည် ယောဂျထံသို့ “ဤတောင်ကုန်း ဒေသကို ငါ့အားပေးလော့” ဟု တောင်းဆိုခြင်းမဟုတ်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ အခသသည်လည်း မိမိခင်ပွန်းသည် ခမည်းတော်၏ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ဤအမှု တို့ကိုပြုရန် ခွန်အားပေးခြင်းဖြင့် ပါဝင်ဆောင်ရွက်၏။ အာခသသည်လည်း ရဲဝင့်စွာပါဝင်ခြင်းဖြင့် ပြည်သိမ်းယူရာတွင် ခမည်းတော်ကာလက်မျိုးနွယ်၏ ရဲဝင့်ခြင်းသာကေအဖြစ် စုံလင်ခဲ့သည်။

ထိုပြည်သည် ဣသရေလတို့အတွက် ယာဝေ၏ဆုလက်ဆောင်ဖြစ် သော်လည်း သူတို့သည် ထိုကတိတော်ပြည်ကို ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ဝီရိယဖြင့် ရယူကြရပါမည်။ အာခသ၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည်၊ ဧဝံဂေလိသတင်းတွင် ပါဝင် ကြသောယောဂျထံမှ ကောင်းချီးမင်္ဂလာများကိုမရမခြင်း လက်မလွှတ်ကြသော အမျိုးသမီးများ၏တည်မြဲခြင်းကိုပင် ကြိုတင်အရိပ်ပြသွားလေ၏။

လုကာ၊ ၁၈:၁-၅ ကိုဖတ်ပါ။ မည်သည့်သင်ခန်းစာပါဝင် သနည်း။

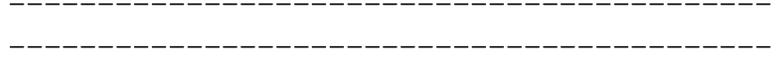

မိမိတို့၏ယုံကြည်ခြင်းမီးရှူးတိုင်ကို မျိုးဆက်သစ်များထံသို့ လက်ဆင့်ကမ်းခြင်းသည် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော အမှုတော် ဖြစ်လေသည်။ မိမိတို့၏ယုံကြည်ခြင်းမီးရှူးတိုင်ကို မျိုးဆက်သစ် များထံသို့ လက်ဆင့်ကမ်းခြင်းကိုတွေးကြည့်ရာတွင် ထိုလူငယ်တို့ သည် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်၌ သာ၍ကြီးမားသောတာဝန်များ ရှိကြသည်ကိုလည်း ထည့်စဉ်းစားရပါမည်။ တရားကြည်ညိုသော ခေါင်းဆောင်များဖြစ်စေရန် ထိုလူငယ်တို့အား မည်သို့တွန်းပို့ရ မည်နည်း။ ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ပုံသက်သေသည် မည်မျှ အရေးကြီးမည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နိုဝင်ဘာလ ၁၉ ရက် နိမ့်ချသောသူရဲ

ဣသရေလအနွယ်လိုက် ဝေခွဲသတ်မှတ်ထားပေးသော နယ်ဒေသ နာမည်စာရင်းအရည်ကြီးတို့သည် ရှေးဦးကင်းထောက်သူရဲကြီးနှစ်ဦးဖြစ်သော ကာလက်နှင့်ယောရှုတို့၏ နေရာချပေးခြင်းအစီရင်ခံစာတွင် ပြည့်လျှံနေလေ သည်။ ကာလက်သည် သူ၏အမွေကို အလျင်ဦးရရှိပြီးနောက်မှ ယောရှုသည် ရရှိလေ၏။ ဤသည်တိုင်အောင် ယောရှုသည် ဣသရေလတို့အား နေရာ ခွဲဝေသတ်မှတ်ပေးသွားသည်။ ယခုတွင်မူကား၊ ဣသရေလတို့သည် ယောရှု၏ အမွေကို ပေးရမည့်အချိန်ဖြစ်လာသည်။

ယောရှု၊ ၁၉:၄၉-၅၁ ကိုဖတ်ပါ။ မြေဒေသဝေပုံချပေးသော ဣသရေလခေါင်းဆောင်ကြီးသည် မိမိ၏ဝေပုံကျအား နောက်ဆုံးမှ ရယူခြင်း၏သင်ခန်းစာတို့သည် မည်သည်တို့နည်း။

ယောရှုမှရရှိသော တိမနသေရမြို့၏နာမည်သည် စာလုံးနှစ်လုံး ပေါင်းစပ်ထားသောနာမည်ဖြစ်၏။ တိမနသည် ပြုလုပ်ခြင်း “မာနာ” ဖြစ်၍ ရေတွက်ခြင်း၊ ခွဲဝေသတ်မှတ်ခြင်း အနက်ရှိရာ၊ နယ်မြေဒေသ၏ဝေပုံကို ဆိုလိုသည်။ ဒုတိယစာလုံးသည် ဟေဗြဲစာ “စီရာဂ်” မှဆင်းသက်၍ အပို၊ အကြွင်းဟု အနက်ရှိသည် (ထွက်၊ ၂၆:၁၂)။ ယောရှုရရှိသောမြို့၏အနက်ကား ကြွင်းသောမြေဒေသဟုပင် ပြန်ရမည်ဖြစ်သည်။

ယောရှုရွေးချယ်လိုက်သောမြို့၏နာမည် ဣသရေလဒုတိယ ခေါင်းဆောင်ကြီးက အကြွင်းထဲမှပင်ရယူသည့် မွန်မြတ်သောဝိသေသလက္ခဏာ အား သက်သေထူပေး၏။ ပြည်သူလူထုအားလုံးတို့အတွက် မိမိတို့အသီး အသီး၏ဝေစုများကို အလျင်ဦးချထားပေးခဲ့သည်။ ထိုနောက်မှ ယောရှုသည် မိမိအတွက် လူဦးရေအထူထပ်ဆုံး၊ အထင်ကြီးခြင်းအခံရဆုံးနေရာကို မရွေးချယ် ခဲ့ဘဲ၊ တော်ရုံသင့်ရုံအရှိဆုံး၊ ပျက်စီးသောအခါလည်း ပြန်တည်ဆောက်ရန် အားအင်အလိုအပ်ဆုံးနေရာကိုသာ ရွေးချယ်ခဲ့သည် (ယောရှု၊ ၁၉:၅၀)။

“တိမနသေရမြို့” သည် ရှိလောအနီး၊ ဗိမာန်တော်၏အနီးနား ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ယောရှုသည်လည်း အသည်းစွဲခြင်းဖြစ်သည်ကို ပြသခြင်း လည်းဖြစ်သည်။ အမှန်တော့ မွေးကင်းစကလေး ဣသရေလမျိုးနွယ်ကို ထာဝရ ဘုရား၏စောင့်မခြင်းဖြင့် ကတိတော်ပြည်ထဲသို့ပို့ဆောင်ခဲ့ပြီး မိသားစုတိုင်းအား ဘေးကင်းလုံခြုံစေပြီးနောက်တွင် ယောရှုသည် ပိုကောင်းသည့်နေရာကို တောင်း ဆိုခဲ့မည်ဆိုပါက ကန့်ကွက်ကြမည်မဟုတ်ပါ။ ယောရှုသည် ရိုးရှင်းသော ဘဝအသက်တာ၊ ဒါဝိဒ်၏တောင်းဆိုချက်ဖြစ်သော အရေးကြီးဆုံးသောအရာ အားဖြင့် ကျေနပ်ခဲ့သည်။ “ထာဝရဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်းအသရေတော်ကို ဖူးမြင်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ပျော်မွေ့ခြင်းအလို့ငှာ၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်မှာ တစ်သက်လုံးနေရမည်အကြောင်းတည်းဟူသော အခွင့်တစ်ခုကို ထာဝရဘုရား၌ ငါဆုတောင်းပြီ။ ထိုအခွင့်ကိုရာရဦးမည်” (ဆာလံ၊ ၂၇:၄)။

ယောရှု၏စိတ်နေသဘောထားအားဖြင့် မည်သည့်သင်ခန်းစာကို သင်ဆွဲယူနိုင်သနည်း။ ယခုပင် သင်မည်သို့ကျင့်သုံးအသက်ရှင်နိုင်မည်နည်း။

ကြာသပတေးနေ့ နိုဝင်ဘာလ ၂၀ ရက်

အာရုံပြုဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် ပြောင်းလဲသည်

ယုံကြည်ခြင်းသူရဲကောင်းတို့၏စံနမူနာအား မိမိတို့၏ဝိညာဉ်ရေးတိုးပွားရန် ချင့်ချိန်စဉ်းစားခြင်းလိုအပ်ပါသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ယေရှု၏အဆုံးစွန်စံနမူနာ၊ သူ၏အသက်တာနှင့် သွန်သင်ချက်များကိုပါ ဆင်ခြင်ပါ။ ယေရှု၏အသက်တာအား ဗဟိုပြုခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အသက်တာကို မည်သို့ပြောင်းလဲပေးနိုင်သနည်း (ဟေဗြဲ၊ ၁၂:၁၊ ၂။ ၂ကော၊ ၃:၁၈)။

မာရ်ကိုအေကိုဘိုနီဆိုသူ၊ လော့စ်အင်ဂျယ်လိစ်မြို့၊ ကာလီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်တွင် အာရုံကြောပညာရှင်ကြီးသည် အာရုံကြောကြည့်မှန်ကို သုတေသနပြုခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုခုပြုသောအခါ၊ ဥပမာ ရယ်မောခြင်း၊ ပွေဖက်ခြင်းနှင့် တစ်စုံတစ်ဦးမှ ထိုသို့ပြုသည်ကို မြင်တွေ့ရခြင်းတို့ဖြင့် ဤအာရုံကြောပတ်လမ်းတို့ကို အသက်ရှင်စေသည်။ ထိုအာရုံကြောတို့လှုပ်ရှားခြင်းဖြင့် မြင်တွေ့ခြင်းနှင့် လုပ်ဆောင်ခြင်းတို့၏ကွာဟမှုကို လျော့ချပေးသည်။

အယ်လင်ဂျီဂိုက်သည် ယေရှု၏ဝိသေသလက္ခဏာအား ရှုမြင်ခြင်းသည် အရေးပါကြောင်းပြောဆိုခဲ့သည်။ “ယေရှုအားမျှော်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရားကို ပိုမိုတောက်ပရှင်းလင်းစွာတွေ့ရှိနိုင်သည်။ ထိုသို့ကြည့်ရှုခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ကိုပြောင်းလဲစေသည်။ ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ မိတ်ဆွေများအားချစ်ခြင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ပင်ကိုယ်ဗီဇဖြစ်လာစေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏စာရိတ္တသည်

ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာတော်အရည်အသွေးနှင့် တူစေသည်။ သူနှင့် တူခြင်းတွင် ကြီးပွားခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရားအားသိကျွမ်းစေနိုင်ခြင်းစွမ်းအား မြင့်စေသည်။ ကောင်းကင်၏မိတ်သဟာယတွင် ပါဝင်လေလော၊ ထာဝရကာလအား သိကျွမ်းနားလည်ခြင်းတွင် ပုံမှန်တိုးပွားလေလေဖြစ်စေသည်” - Ellen G. White, Christ Object Lessons, p. 355.

ရောမ၊ ၁၂:၁၊ ၂ ကိုဖတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏အသက်တာတွင် ပဋိပက္ခဖြစ်နိုင်သော ရည်ရွယ်ချက်နှစ်ခုသည် မည်သည်တို့နည်း။ မှန်ကန်သောတစ်ခုအား မည်ကဲ့သို့နေရာပေးနိုင်မည်နည်း။

ရှင်ပေါလုသည် ရောမဩဝါဒစာအုပ်ချိုးရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာ ပုံသွင်းခြင်းအားဆန့်ကျင်သော တစ်ခုခုနှစ်မျိုးအကြောင်းပြောဆို၏။ တစ်မျိုးအားဖြင့် လောကတွင်ဩဇာမျိုးစုံတို့သည် ကျွန်ုပ်အား နေ့စဉ်တို့ထိကာ အပြင်ဘက်မှ အတွင်း၏ပုံသဏ္ဍာန်ကို ပိုမိုထိရောက်စွာပုံသွင်းနေလေ၏။

၎င်းကိုရင်ဆိုင်နိုင်ရန် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အတွင်းမှအပြင်သို့တိုင်အောင် ခူကောင်ပေါက်ဖတ်တို့သည် ပိုးတုံးလုံးဘဝမှ လှပသောလိပ်ပြာသို့ ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်းသည်နည်းတူ ပြောင်းလဲပေး၏။ ထိုသို့ဖြစ်နိုင်ရန် မိမိတို့ကိုယ်ကို ထာဝရဘုရားထံတော်တွင်ဆက်ကပ်၍ ကျွန်ုပ်တို့အထဲတွင် သူကိုယ်တိုင်စတင်ထားသော ထိုအလုပ်ကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်စေရပါမည် (ဖိလိပ္ပို၊ ၁:၆)။ နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝိညာဉ်တော်၌ လျှောက်လှမ်းခြင်းကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အမြဲရွေးချယ်ရပါမည်။

သောကြာနေ့ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်

ဆက်လက်လေ့လာရန်။

“ကာလက်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သူလျှိုဆယ်ဦးတို့၏မကောင်းသော အစီရင်ခံခြင်းအား ဆန့်ကျင်ခွဲစဉ်ကအတိုင်းပင် ဖြစ်နေသေး၏။ ထာဝရဘုရား၏

ကတိတော်တွင် သူ၏လူတို့အား ကတိတော်ပြည်၌ထားရမည်ကိုယုံကြည်၍ ကိုယ်တော်တော်သို့ အပြည့်အဝလိုက်ရမည်ဟုယုံကြည်သည်။ သူသည် မိမိလူတို့နှင့်အတူ ကန္တာရ၌ခရီးနှင့်ခွဲ၍ စိတ်ပျက်စရာအပြစ်များကို မျှဝေခံစားခဲ့ရာ၊ ထိုကိစ္စအတွက် မကျေနပ်၍ ညည်းညူခြင်းလုံးဝမပြုခဲ့ပါ။ မိမိညီအစ်ကိုများဖျက်ဆီးခံရသော်လည်း သူသည် ထာဝရဘုရား၏ကရုဏာတော်အား ထောမနာပြု၏။ အခက်အခဲများ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲနှင့် ကပ်လေးများကြားမှာပင် ခရီးနှင့်ကြ၍ ခါနာန်သို့ဝင်ရသည်တိုင် ထာဝရဘုရားမှ စောင့်မခြင်းဖြင့် သက်တော် ၈၀ တိုင်အောင် ကြံ့ခိုင်မှုလျော့နည်းခြင်းမရှိသေးချေ။ သိမ်းပိုက်နယ်မြေများကို အခြားသောသူတို့မရမီ မိမိအပိုင်ဖြစ်ရန် တောင်းလျှောက်ခြင်းလုံးဝမပြုခဲ့ပါ။ ဣသရေလတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို ယိုင်နဲ့စေသောလူ့ဘီလူးကြီးများကို ထာဝရဘုရား၏စောင့်မခြင်းဖြင့် ခုခံတွန်းလှန်ခဲ့သည်။ ကာလက်၏ တောင်းဆိုခြင်းသည် မိမိကိုယ်ကိုဂုဏ်ဖော်ခြင်းနှင့် မိမိ၏ပမာဏတန်ခိုးကြီးလာစေမည့်အရာများမဟုတ်ပါ။ စစ်သူရဲအိုကြီးသည် ထာဝရဘုရားဂုဏ်တော်ကိုသာ ထင်ရှားစေသော သူတစ်ပါးတို့အား စွန့်ကြဲခြင်းစိတ်သဘောရှိ၏။ ဘိုးဘေးတို့မှ မျှော်လင့်ခြင်းလက်လျှော့ထားသောထိုပြည်ကို သိမ်းယူနိုင်ရန် ခွန်အားပေးသည်” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, pp. 512, 513).

“ကာလက်အားသတ္တိရှိစေသည်မှာ ထာဝရဘုရား၌ ယုံကြည်ခြင်းဖြစ်သည်။ လူအားကြောက်ခြင်းမှစောင့်မ၍ အမှန်တရားအတွက် ရဲဝံ့စွာ ရပ်တည်နိုင်စေသည်။ ထိုတန်ခိုးအပေါ်တွင်ပင်မှီခိုပါက၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတပ်ချုပ်၏မစကူညီခြင်းဖြင့် ကပ်တိုင်စစ်သည်တော်တိုင်းတို့သည် ကျော်လွှားနိုင်ခြင်းရှိဟန်မတူသော အခက်အခဲများကို အောင်နိုင်ခြင်းခွန်အားကို ပေးလိမ့်မည်” (Ellen G. White, Advent Review and Sabbath Herald, May 30, 1912).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

- ၁။ သက်တူရွယ်တူတို့၏ဖိအားနှင့် အခြားသူများမပြောဆိုရဲသည့် အရာအား ပြောရဲဆိုရဲရန် မည်သည့်သတ္တိလိုအပ်ကြောင်း ဆွေးနွေးပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို သတ္တိရှိရှိမည်သို့ကျင့်သုံးရမည်နည်း။ အမှန်တရားအတွက်ရပ်တည်ရသည့်တိုင် ကြမ်းကြုတ်ခြင်းကို မည်သို့ရှောင်ရှားရမည်နည်း။
- ၂။ သင့်ဘဝနှင့်စာရိတ္တတို့ကိုပုံဖော်ပေးသော ယုံကြည်ခြင်းမျိုးကို ဝေမျှပေးပါ။ အတုယူလိုက်လျှောက်သင့်သောလူတို့၏စရိုက်သည် မည်သည်တို့နည်း။
- ၃။ ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝကိုလွှမ်းမိုးသော ဆက်သွယ်ရေးစနစ်အားတွေးကြည့်ပါ။ ၎င်း၏အားနည်းချက်တို့ကိုရှောင်ရှားလျက်၊ ကောင်းခြင်းများကို မည်ကဲ့သို့အသုံးပြုနိုင်မည်နည်း။
- ၄။ ဗိမာန်တော်အနားတစ်ဝိုက်တွင် နေထိုင်လို၍ နှိမ့်ချခြင်းရှိသော ယောဂူအကြောင်းစဉ်းစားကြည့်ပါ။ သူ၏ပုံသက်သေတို့သည် သင့်အားမည်ကဲ့သို့သွန်သင်နေသနည်း။

သင်္ခါနိစ္စ (၉)
ကတိတော်အမွေခံသူများ၊
မျှော်လင့်ခြင်း၏အကျဉ်းသားများ
နိုဝင်ဘာလ ၂၂ - ၂၈

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက်
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ကမ္ဘာ၊ ၃:၁၇-၂၄။ တရား၊ ၆:၃။ ယောရှု၊
၁၃:၁-၇။ ဟေဗြဲ၊ ၁၂:၂၈။ ဝတ်၊ ၂၅:၁-၅၊ ၈-၁၃။ ယေဇ၊ ၃၇:၁၄၊ ၂၅။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“အချုပ်ခံ၍မျှော်လင့်သောသူတို့၊ ရဲတိုက်သို့ပြန်လာကြလော့။
ငါသည် နှစ်ဆသောကျေးဇူးကိုပြုဦးမည်” (ဇာခရိ၊ ၉:၁၂)။

ယောရှု၊ ၁၃-၂၁ တွင် ဣသရေလတို့အား နေရာချထားရာတွင် အသေးစိတ်ချပြသော ရှည်လျားလှသည့်ပထဝီရေးရာ မြေနယ်နိမိတ်စာရင်းများ ပါရှိသည်။ ယနေ့စာဖတ်သူတို့အတွက် ဤစာရင်းတို့သည် မဖြစ်နိုင်သော အရာများကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ကတိတော်ပြည်ကို ဘာသာရေးယုံကြည်မှု အမြင်ဖြင့်ကြည့်ပါက ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့အတွက်လည်း အရေးကြီးပါသည်။ ဣသရေလတို့သည် အိပ်မက်မက်နေသည်မဟုတ်ကြောင်းကို ဤခိုင်လုံသော စာရင်းများအားဖြင့် သွန်သင်၏။ မြင်တွေ့ရသောအရာများနှင့် တိုင်းတာရသော အရာများဖြင့် ကတိထားတော်မူ၏။ သို့သော် ကတိတော် အမှန်တကယ် ပြည့်စုံနိုင်ရန် သူတို့ကလည်း အလုပ်နှင့်သက်သေပြရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ပြည်တော်ကို အမွေပေးတော်မူမည်ဖြစ်သည်။ ဆုလာဘ်အဖြစ် ဘိုးဘေးတို့အားပေးထားသောကတိတော်အတိုင်း စုံလင်စေ

မည်ဖြစ်သည်။ “ထိုပြည်ကို သင်တို့ရှေ့မှာငါထားပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အဘအာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်မှစ၍ သူတို့အမျိုးအနွယ်အားပေး မည်ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်ကို ဝင်၍သိမ်းယူကြလော့” (တရား၊ ၁:၈)။ သူတို့သည်လည်း မိမိတို့ကျရာမှ လုပ်ဆောင်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုတစ်ပတ်တွင် ကတိတော်ပြည်နှင့်ဆက်စပ်နေသော သာသနာ့ ပဏ္ဍာဆိုင်ရာအမြင်နှင့် ယေရှု၏ကတိတော်များ၏ ဝိညာဉ်ရေးရာဆက်စပ်မှုကို လေ့လာကြရပါမည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ နိုဝင်ဘာလ ၂၃ ရက်
ဒေင်နှင့်ခါနာန်

ကမ္ဘာ၊ ၂:၁၅ နှင့် ၃:၁၇-၂၄ တို့ကိုဖတ်ပါ။ လူသားကျဆုံး ခြင်း၏အကျိုးဆက်သည် မည်သည်တို့ဖြစ်၍ အလျင်ဦးလူသားစုံတွဲ တို့၏ အသက်တာကာလတို့နှင့် မည်သို့သက်ဆိုင်သနည်း။

ထာဝရဘုရားသည် အာဒံနှင့်ဧဝအားဖန်ဆင်းစဉ်တွင် စုံလင်လှပသော ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုပေးထားသည်။ အလျင်ဦးလူသားစုံတွဲတို့သည် ချစ်စရာ ကောင်း၍ ကိုယ်ကာယလိုအပ်ချက်အလုံးစုံတို့အား စီမံထားသောနေရာတွင် မိမိတို့၏ဖန်ဆင်းရှင်အား တွေ့ရကြသည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည် အတိုင်း ဒေင်ဥယျာဉ်တွင် အာဒံ၊ ဧဝတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသ လက္ခဏာတော်နှင့် ထာဝရဘုရားအလိုတော်ရှိသောအသက်တာကို သင်ယူရန် နေရာဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဖန်ဆင်းရှင်နှင့် သူတို့၏မိတ်သဟာယကို ဖောက် ဖျက်လိုက်သောအခါ ဒေင်ဥယျာဉ်နှင့် မိတ်သဟာယသည်လည်း ပြောင်းလဲ သွားခဲ့ရာ၊ ထိုသူတို့သည် ဥယျာဉ်တော်ကိုစွန့်လွှတ်ရလေတော့၏။ ထာဝရ ဘုရားပေးအပ်ထားသော နယ်မြေဒေသကိုလည်း လက်လွှတ်လိုက်ရ၏။ ထိုသို့

ဒေသဥယျာဉ်သည် စုံလင်သောအသက်တာ၏သင်္ကေတဖြစ်ရာ၊ ၎င်း၏ပုံစံတို့ကို ကတိတော်ပြည်တွင် မြင်တွေ့ရလိမ့်မည်။

ဘိုးဘေးတို့သည် ပြည်တော်၏ကတိတော်ကို မည်သို့မြင်တွေ့ကြသနည်း (ကမ္ဘာ၊ ၁၃:၁၄။ ၁၅။ ၂၆:၃၊ ၂၄။ ၂၈:၁၃)။ ကျွန်ုပ်တို့ မြော်လင့်ခြင်းအသင်းသားများအတွက် ကတိတော်အမွေခံရန် အသက်ရှင်ခြင်းသည် မည်သည့်အနက်ရှိနိုင်သနည်း (ဟေဗြဲ၊ ၆:၁၁-၁၅)။

အာဗြဟံသည် ထာဝရဘုရားညွှန်ပြတော်မူသောပြည်သို့ဝင်ရောက်သည်နှင့် ထိုပြည်သည် ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် မျိုးနွယ်ဆက်တို့၏ကတိတော်ပြည်ဖြစ်စေသည်။ ကတိတော်ပြည်အဖြစ် နှစ်ပေါင်း ၄၀၀ ခန့်တည်ရှိခဲ့သည်။ ဘိုးဘေးတို့သည် ထိုပြည်ကိုအမှန်မပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြပါ။ နောင်လာနောက်သားတို့အား အမွေအဖြစ်ပေးနိုင်ခြင်းသည် သူတို့၏အတာပင်မဟုတ်ပါ။ ဒေသဥယျာဉ်အား ထားဝရဘုရားကသာပိုင်ဆိုင်သကဲ့သို့ ထိုပြည်သည်လည်း ထာဝရဘုရားပိုင်ဆိုင်တော်မူ၏။ ဒေသဥယျာဉ်တွင် အာဒံ၊ ဧဝတို့သည် မည်သည့်ကင်ပွန်းတပ်ခြင်းမျှမပြုခဲ့သကဲ့သို့ ဣသရေလတို့သည်လည်း ထိုပြည်တော်နှင့် ထိုက်တန်ခြင်းစိုးစဉ်မျှ မရှိခဲ့ပါချေ။ ကတိတော်ပြည်သည် ထာဝရဘုရား၏ပဏာမခြေလှမ်းဆုလာဘ်ပင်ဖြစ်သည်။ ဣသရေလတို့သည် ထိုပြည်အား ပိုင်ဆိုင်ရသောအခွင့်ကိုပင်မရှိပါ (တရား၊ ၉:၄-၆)။ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်သက်သက်ကြောင့်သာ ပိုင်ဆိုင်ရ၏။

ဘိုးဘေးတို့သည် ကတိတော်မပြည့်စုံမချင်း ကတိတော်၏အမွေခံများဖြစ်ကြသည်။ ခရစ်တော်၏နောက်လိုက်ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့သည် သာ၍မြတ်သောပဋိညာဉ်ကို အမွေခံခဲ့ကြပြီး (ဟေဗြဲ၊ ၈:၆)၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် “ယုံကြည်ခြင်းနှင့် သည်းခံခြင်းဖြင့် ကတိတော်တို့ကိုအမွေခံရသောသူ” ဖြစ်နိုင်ပါသည် (ဟေဗြဲ၊ ၆:၁၂)။

တနင်္လာနေ့
ပြည်တော်ကိုဆုလာဘ်အဖြစ်

နိုဝင်ဘာလ ၂၄ ရက်

ထွက်၊ ၃:၈။ ဝတ်၊ ၂၀:၂၂။ ၂၅:၂၃။ တော၊ ၁၃:၂၇။ တရား၊ ၄:၁၊ ၂၅၊ ၂၆။ ၆:၃ နှင့် ဆာ၊ ၂၄:၁ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလများနှင့် ကတိတော်ပြည်တို့သည် မည်သို့အထူးဆက်စပ်နေကြသနည်း။

အခြေခံကျကျပြောရသော် မြေကြီးသည် လူတစ်မျိုး၏နေထိုင်တည်ရှိခြင်းကို ပေးစွမ်း၏။ လူမျိုးတစ်ခုကို နေရာချပေးလိုက်သည်နှင့် ထိုလူမျိုး၏ လုပ်ငန်းနှင့် အသက်တာပုံစံဖြစ်ပေါ်လာစေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မြေမဲ့နေရာ မဲ့များဖြစ်၍ မိမိတို့လုပ်ဆောင်ချက်၏အကျိုးများကို အခြားသူများမှ ခံစားရရှိကြသည်။ မြေပိုင်ရှိခြင်းသည်လည်း လွတ်လပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရွေးချယ်တော်မူသောလူတို့နှင့် သူတို့နေထိုင်သောပြည်တော်သည် အလွန်နီးကပ်စွာဆက်စပ်မှုရှိလေသည်။

ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလတို့နှင့် ကတိတော်ပြည်တို့သည် အထူးဆက်စပ်ခြင်းရှိ၏။ ဣသရေလသည် ပြည်တော်ကို ဘုရားထံမှ ဆုလာဘ်တစ်ခုအဖြစ်သာရရှိထားသည်။ ပြန်လည်ရုတ်သိမ်းနိုင်သည်။ ယာဝေဘုရားနှင့် ထားရှိသောပဋိညာဉ်အား လေးစားသည့်ကာလပတ်လုံး ထိုပြည်ကိုပိုင်ဆိုင်နိုင်၏။ တစ်မျိုးပြောရပါက၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းချီးမပါဘဲလျက် ထိုပြည်ကိုမပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါ။

တစ်ချိန်ထဲမှာ ထိုပြည်တော်သားသည် ဣသရေလတို့အတွက် ထာဝရဘုရားအားသိကျွမ်းစေနိုင်သော မှန်ဘီလူးတစ်ချပ်ကဲ့သို့ဖြစ်နေသည်။ ထိုပြည်တွင် နေထိုင်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်သည် သစ္စာစောင့်သိခြင်း၊ ကတိတည်ကြည်ခြင်းနှင့် ယုံကြည်အားကိုးထိုက်သောဘုရားရှင်ဖြစ်ကြောင်းကို သတိရစေမည်

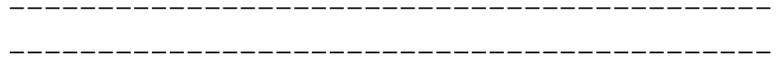
ဖြစ်သည်။ ဣသရေလတည်ရှိခြင်း၏ ဖြစ်မြစ်ဖြစ်သော ထာဝရဘုရား၏ ပဏာမ ခြေလှမ်းမရှိဘဲ ပြည်တော်ဖြစ်စေ၊ ဣသရေလတို့ဖြစ်စေ မတည်ရှိနိုင်ပါ။ ဣသရေလတို့သည် အီဂျစ်တွင်ရှိနေစဉ်ခါ၊ နိုင်းမြစ်နှင့် ရေသွယ်မြောင်းစနစ် တို့ကို အခြေခံလျက် သီးနှံများအတွက် အလုပ်ကြီးစားလုပ်ကာ အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းပြုကြရသည်။ ခါနာန်သည် ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ဝပြောစွာရိတ်သိမ်းရန် မိုးရေကိုအားကိုးကြသည်။ ရာသီဥတုကို ထာဝရဘုရားထိန်းချုပ်ပေးသည်။ ထိုသို့ပင် ပြည်တော်အားဖြင့် ထာဝရဘုရားကိုသာ မှီခိုအားကိုးခြင်းပြုရန် သတိရစေသည်။

ဣသရေလတို့သည် ပြည်တော်ကို ဆုလာဘ်အဖြစ်ရရှိသည့်တိုင် ယာဝေထာဝရဘုရားသည် စစ်မှန်သောပိုင်ရှင်ပင်ဖြစ်နေသေး၏။ လောကကြီး၏ စစ်မှန်သောပိုင်ရှင် (ဆာ၊ ၂၄:၁) အနေဖြင့် ယာဝေသည် ဣသရေလတို့အား ပြည်တော်ကိုပေးအပ်ပိုင်၍ ပြန်ယူပိုင်၏။ ထာဝရဘုရားသည်သာ ပြည်တော် ကိုပိုင်ဆိုင်သည်ဖြစ်သော် ဣသရေလအပါ လူသားအားလုံးတို့သည် ခေတ် စကားအရ ခရီးသွားဧည့်သည်များသာဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏မြေပေါ်တွင် ရေရှည်တည်းခိုသော ဧည့်သည်များသာဖြစ်ကြပါသည်။

၁ပေ၊ ၂:၁၁ နှင့် ဟေဗြဲ၊ ၁:၁၉-၁၃ အရ၊ ထာဝရဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် တည်ဆောက်တော်မူသောမြို့တော်သို့ ဦးတည်နေ ကြသော ခရီးသွားဧည့်သည်များသာဖြစ်ရသည်မှာ သင့်အတွက် မည်သို့အဓိပ္ပာယ်ရှိသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ နိုဝင်ဘာလ ၂၅ ရက်
ပြည်တော်၏စိန်ခေါ်မှု

ယောရှု၊ ၁:၃-၇ ကိုဖတ်ပါ။ ခါနာန်ပြည်သည် ထာဝရ ဘုရား၏ဆုလာဘ်ဖြစ်သည့်တိုင်၊ ဝင်ရောက်ပိုင်ဆိုင်နိုင်ရန် မည်သည့် စိန်ခေါ်မှုများရှိနေကြသနည်း။

ဣသရေလတို့သည် ကျွန်ဘဝဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာနေထိုင်ခဲ့ရသဖြင့် စစ်နှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့၏တိုက်ရည်ခိုက်ရည်သည် ပြည်တော်ကိုသိမ်းယူ နိုင်ရန် လုံးဝမလုံလောက်ပါ။ ခါနာန်မြို့တို့၏ လုံခြုံလွန်းသောမြို့ရိုးတို့ကြောင့်၊ အရည်အချင်းရှိ၍ စစ်လက်နက်ပြည့်စုံသော ကျွန်သခင်အီဂျစ်လူတို့ကပင်လျှင် မြို့ရိုးများသည် ကြံ့ခိုင်လွန်းသောကြောင့် အပြီးအပိုင်သိမ်းယူခြင်းမပြုနိုင်ကြပါ။ ယခုအခါ ထိုကျွန်သခင်တို့ကပင် သိမ်းယူနိုင်ခြင်းမရှိသောပြည်ကို ၎င်းတို့၏ ကျွန်သပေါက်တို့မှ သိမ်းယူကြရန်ပင်ဖြစ်နေသည်။ ထိုပြည်အား ပိုင်ဆိုင်နိုင် သည်ရှိသော် မိမိတို့၏အားထုတ်ခြင်းဖြင့်မဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူး တော်သက်သက်သာဖြစ်လိမ့်မည်။

ယောရှု၊ ၁၃ မှ ၂၁ အထိသည် ဣသရေလအနွယ်တို့၏မြေခွဲဝေမှု ကိုင်တွယ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ဤဝေပုံချခြင်းဖြင့် ဣသရေလတို့သည် ယခု ဝေပုံကျသောမြေများကိုသာမက ထိုနယ်ဒေသတစ်ဝိုက်လုံးကို ထပ်မံသိမ်းပိုက် ရဦးမည်ဟု အနက်ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားမှ အမွေပေးထားသည်ဖြစ်၍ ထိုလူ တို့သည် လုံခြုံစွာနေထိုင်ကြရပါမည်။ ထာဝရဘုရား၏ပိုင်ဆိုင်မှုအောက်တွင် ဥပဒေလမ်းကြောင်းဖြင့် တရားဝင်မြေငှားသူများဖြစ်ကြသည်။ ထာဝရဘုရား ၏ပဏာမခြေလှမ်းအား လူသားတို့၏တုံ့ပြန်ခြင်းအားဖြင့် ဖမ်းဆုပ်ရပါမည်။ မှတ်စာအုပ်ပထမပိုင်းတွင် ခါနာန်လူတို့အား ပြည်တော်မှနှင်ထုတ်ခြင်းနှင့် ဒုတိယပိုင်းတွင် ဣသရေလသည် မည်သို့သိမ်းယူ၍ အခြေချသည်တို့ကို တင်ပြထားသည်။

ပြည်တော်အားသိမ်းယူရာတွင် ခက်ခဲရှုပ်ထွေးခြင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ ၏ကယ်တင်ခြင်းစွမ်းအားကို ပုံဆောင်သည်။ ဣသရေလတို့နှင့်အလားတူ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ကယ်တင်ခြင်းအတွက် မည်သည့်အရာကိုမျှ မပြုနိုင်ပါ (ဇဖက်၊ ၂:၈၊ ၉)။ ဆုလာဘ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ဣသရေလသည် ထာဝရ

ဘုရားနှင့် ပဋိညာဉ်မိတ်သဟာယပြုခြင်းအပေါ်မူတည်၍ ပြည်တော်သည် ဆုလာဘ်အဖြစ်ပေးတော်မူသည့်အလားတူဖြစ်၏။ ၎င်းတို့၏ကောင်းမှုကုသိုလ်ကြောင့်မဟုတ်ပါ (တရား၊ ၉:၅)။

ဣသရေလတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဆုလာဘ်တွင် သာယာကြည်နူးနိုင်ရန်၊ သူတို့သည် ထိုပြည်၌နေထိုင်သောအခါ မိမိတို့၏ကျရာတာဝန်အားလုံးကို ကျေပွန်ကြရပါမည်။ ထိုနည်းတူစွာ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏နိုင်ငံတော်သားများဖြစ်ရသောအခါ ချစ်ခြင်းဖြင့်နားထောင်သောကြောင့် သန့်ရှင်းခြင်းရှိရမည့်အကြောင်းတည်း။ ပစ္စည်းခြင်းမတူညီသည့်တိုင်၊ ပြည်တော်ကို ကျေးဇူးတော်ဖြင့် ပေးသနားခဲ့သည်နည်းတူ၊ ကယ်တင်ခြင်းကိုလည်း ကျေးဇူးတော်ဖြင့်သာ ကျွန်ုပ်တို့အားပေးသနားခြင်းသည် အလွန်ပင်ထပ်တူကျလျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့အား အံ့ဖွယ်ဆုလာဘ်ကိုပင် ပေးခဲ့သော်လည်း၊ သတိကြီးစွာမထိန်းသိမ်းပါက လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးနိုင်၏။

ကတိတော်ပြည်အား သိမ်းယူစဉ်တွင် ရင်ဆိုင်ရသောစိန်ခေါ်မှုများကဲ့သို့ ယနေ့ခရစ်ယာန်တို့သည် မည်သည့်စိန်ခေါ်မှုများကိုပင် ရင်ဆိုင်နေကြရသနည်း (ဖိလိပ္ပို၊ ၂:၁၂။ ဟေဗြဲ၊ ၁၂:၂၈)။

ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် နိဝင်ဘာလ ၂၆ ရက် ဂျူဗီလီ

ထာဝရဘုရား၏လူတို့ရှင်သန်တည်မြဲနိုင်ရန်အတွက် ထိုပြည်သည် အလွန်အရေးပါသောကြောင့် အလုံးလိုက်ပေး၍မဖြစ်နိုင်ပါ။ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းလူနည်းစုတို့၏ အပိုင်စီးရယူခြင်းမျိုးကို ဟန့်တားနိုင်ရန်၊ မျိုးနွယ်စု၊ အဆွေစု၊ မိသားစုအလိုက်ဖြင့် ဝေပုံချပေးရပါသည် (တော၊ ၃၄:၁၃-၁၈)။

ဝတ်၊ ၂၅:၁-၅။ ၈-၁၃ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဥပုသ်နှစ်နှင့် ဂျူဗီလီနှစ်တို့သည် မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက်ရှိသနည်း။

အီဂျစ်တွင် ပြည်သူတို့သည် မိမိတို့၏ပိုင်မြေများဆုံးရှုံးကြကာ ဖာရော၏မြေကျွန်များဖြစ်ကြသော်လည်း၊ ယခုတွင်မူ သူတို့သည် မဲပေးပိုင်ခွင့်မရှိသောသူများ မည်သည့်အခါမျှမဖြစ်တော့ဘဲ ကျွန်ဘဝမှ လုံးဝလွတ်လပ်သောသူများဖြစ်စေလိုသည်။ မူရင်းဝေပုံကျသောမိသားစုများမှအပ အခြားမည်သူမျှ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိရပါ။ ထာဝရဘုရား၏အစီအစဉ်အရ မြေကိုမရောင်းရပါ။ မြေငှားပတ္တာဖြင့်သာ ဂျူဗီလီနှစ်တိုင်အောင် အကန့်အသတ်ဖြင့် တန်ရာတန်ကျေးပေးဆောင်၍ ငှားရမ်းရပါသည်။ ထိုမြေအား “ရောင်းချ” ပိုင်ခွင့်ရှိသူဆွေမျိုးတစ်ဦးဦးမှ ဂျူဗီလီမတိုင်မီ ဘိုးဘွားပိုင်မြေကိုရွေးယူရပါမည် (ဝတ်၊ ၂၅:၂၅)။

မြေအားဝေပုံချခြင်းသည် ထာဝရဘုရား၏နှလုံးတော်သို့ ပြုတင်းပေါက်တစ်ခုပွင့်စေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ခမည်းတော်သည်၊ မိမိတို့ထက် ကုသိုလ်ကံနိမ့်ကျသောသူတို့အပေါ် သတ္တမခုနှစ်တိုင်းတွင် သဒ္ဒါကြည်လင်စွာ စွန့်ကြဲစေလိုသည်။ ထိုဥပုသ်နှစ်သည် ဥပုသ်နေ့ပညတ်တော်အား အကျယ်တစ်ဝင့်ချပြခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ ကြီးစားကာအလုပ်လုပ်ခြင်းကို အားပေးတန်ဖိုးထားသည့်အပြင် မြေပိုင်ဆိုင်ခြင်းသည် ငွေကြေးအခက်အခဲရင်ဆိုင်ရသူတို့အား လေးစားကြင်နာရမည့်အကြောင်းဖြစ်သည်။

ဥပဒေအရ မြေပိုင်ဆိုင်ခြင်းသည် ဣသရေလအတွက် ဘဝသစ်တစ်ခုကို ပြန်လည်ထူထောင်နိုင်ရန် အထောက်အပံ့ဖြစ်စေသည်။ ဖိနိပ်ခံရသောဘဝမှ လွတ်မြောက်စေသည်။

ဤသည်မှာ ဧဝံဂေလိတရား၏အနှစ်သာရပင်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲ၊ ချမ်းသာခွဲခြားနားခြင်းကိုဖျက်သိမ်းကာ၊ အလုပ်ရှင်နှင့်အလုပ်သမား၊ အခွင့်သာသူနှင့်အခွင့်လျော့နည်းသူတို့သည် တူညီစေကာ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်သာလျှင် လုံးဝလိုအပ်နေကြောင်း သိကျွမ်းနိုင်ရန်ဖြစ်သည်။

ရာစုနှစ်ကုန်လွန်လာသောအခါ ဣသရေလတို့သည် ထာဝရဘုရားပေးထားသောစံချိန်စံနှုန်းတို့ကို လျစ်လျူရှုမိသောကြောင့် သတိအစဉ်ပေးထားသော လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြင်းသည် ပြည့်စုံလာလေ၏ (ဖိရာ၊ ၃၆:၂၀၊ ၂၁)။

ဣသရေလတို့၏မြေငှားဝေပုံချခြင်းနှင့် ဥပုသ်နေ့တို့သည် ထာဝရဘုရားမျက်မှောက်တွင် လူသားအားလုံးတန်းတူညီကြောင်း မည်သို့ပြသသနည်း။ အဖွဲ့အစည်းပေါင်းများစွာတို့ကို ရက်စက်စွာ ကပ်ဆိုက်စေသော များများထုတ်များများသုံးဝါဒ၊ အမြတ်ထုတ် ခေါင်းပုံဖြတ်ခြင်းတို့အား ဥပုသ်နေ့၊ ဥပုသ်နှစ်တို့၏မူအရ မည်သို့ ကန့်ကွက်သနည်း။

ကြာသပတေးနေ့ **နိုဝင်ဘာလ ၂၇ ရက်**
မြေကိုမူလအတိုင်းပြန်ဖြစ်စေခြင်း

ယေရမိ၊ ၂၄:၆။ ၃၁:၁၆။ ယေဇကျေ၊ ၁၁:၁၇။ ၂၈:၂၅ နှင့် ၃၇:၁၄၊ ၂၅ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဣသရေလတို့သည် ကတိတော်ပြည်သို့ ပြန်လာရန် ဘုရားသခင်၏ကတိတော်သည် မည်သည်ဖြစ်၍ မည်သို့ ပြည့်စုံသနည်း။

ဗာဗုလုန်ကျွန်ဘဝသို့ရောက်သွားခြင်းအားဖြင့် ဣသရေလတို့သည် မြေနေရာမှဖြစ်သွားရုံမက၊ ထာဝရဘုရား၏ကတိတော်ရှိသည့်တိုင် ပြည်တော် ကိုပိုင်ဆိုင်ခြင်းနှင့် မိတ်သဟာယသည် မရေမရာဖြစ်ခြင်းနှင့် အကန့်အသတ် ရှိနေခြင်းတို့ကို ခံစားခဲ့ကြရသည်။ ဣသရေလတို့သည် အပြစ်ကိုနောင်တ ရကာ ဝန်ချ၍စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ထာဝရဘုရားအား မျှော်ကြည့်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည်လည်း မိမိ၏ကတိတော်ကို ပြန်လည်ပြည့်စုံစေလျက် ၎င်း တို့အား မူလနေရာကတိတော်ပြည်သို့ ပြန်ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုပြည်တွင် မနေရသောအချိန်များတွင်လည်း သူသည် ၎င်းတို့၏ဘုရားဖြစ်မြဲပင်ဖြစ်၏။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ ထိုပြည်အား ထာဝရပိုင်ဆိုင်ခြင်းသည် အခြေ အနေအရသာဖြစ်သည် (တရား၊ ၂၈:၆၃၊ ၆၄။ ယောရှု၊ ၂၃:၁၃၊ ၁၅။ ၃၇၊ ၉:၇။ ၄၇၊ ၁၇:၂၃။ ယေရမိ၊ ၁၂:၁၀-၁၂) ကတိတော်ကို နဂိုမူလ

အတိုင်းပြန်ဖြစ်စေ၍ ကျွန်ဘဝကုန်ဆုံးပြီး ပြည်တော်တွင် ကြွယ်ဝစွာနေရန် ဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဓမ္မဟောင်းပုရောဖက်တို့သည် အနာဂတ် ဒါဝိဒ်မင်းနွယ်အဆက်မှ အသစ်တစ်ဖန်ပြုပြင်ခြင်းဖြစ်စေမည်ကို ဆိုထားကြ၏ (ဟေရှာ၊ ၉:၆၊ ၇။ ဇာခရိ၊ ၉:၉၊ ၁၆)။ ဤကတိတော်ကို ယေရှုခရစ်တော် ၏အသက်၊ သေခြင်းနှင့် ထမြောက်ခြင်းတို့ဖြင့်ပြည့်စုံသည်။ ရှေးအခါ ဣသ ရေလတို့၏ကတိတော်တို့သည်လည်း ထိုသို့ပင်ပြည့်စုံခဲ့လေပြီ။

ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင်လည်း ကတိတော်ပြည်ကို တိုက်ရိုက်မဖော်ပြသည့် တိုင် ယေရှုခရစ်တော်အားဖြင့် ကတိတော်အားလုံးပြည့်စုံစေသည်ကို သွန်သင် ထားပါသည် (၂ကော၊ ၁:၂၀။ ရောမ၊ ၁၅:၈)။ ခရစ်တော်၌ ပြည်တော်ကို သစ်လွင်စေခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် သစ္စာစောင့်သိသူတို့အား ဝိညာဉ်ရေး ကောင်းချီးပေးခြင်း သင်္ကေတဖြစ်စေသည် (ဇဖက်၊ ၂:၆)။ ကမ္ဘာသစ်တွင် အပြစ်နှင့်သူ၏အကျိုးဆက်တို့ကင်းဝေးလျက်၊ အနားယူခြင်း၊ ကြွယ်ဝခြင်းနှင့် ကျန်းမာချမ်းသာခြင်းတို့တည်ရလိမ့်မည်။ ဤသည်တို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ မျှော်လင့်ခြင်းသည် ခရစ်တော်ပြန်ကြွလာတော်မူခြင်းနှင့် ထို့နောက် ကောင်းကင် တွင် နှစ်တစ်ထောင်စိုးစံပြီးသည့်နောက် ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာကြီးအား အသစ်ပြုပြင်၍ မိမိနိုင်ငံတော်တည်ထောင်မည်။ ဤသည်မှာ ပြည်တော်နှင့် ပတ်သက်သောကတိတော်အလုံးစုံတို့၏ အဆုံးစွန်ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်လေ၏။

ယောဟန်၊ ၁၄:၁-၃။ တိတု၊ ၂:၁၃ နှင့် ဗျာ၊ ၂:၁-၃ တို့ကိုဖတ်ပါ။ ဤကျမ်းချက်တို့တွင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အဆုံးစွန် မျှော်လင့်ခြင်းသည် မည်သည့်အရာဖြစ်၍၊ ထိုမျှော်လင့်ခြင်းသည် စုံလင်မည်အကြောင်း ယေရှု၏အသေခံခြင်းဖြင့် မည်သို့အာမခံထား သနည်း။

သောကြာနေ့ **နိုဝင်ဘာလ ၂၈ ရက်**
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "The Great Controversy Ended," pp. 672-678, in the Great Controversy ကိုဖတ်ပါ။

“မြို့တော်အတွင်းသို့ တံခါးမှဝင်သွားရသည်နှင့်အမျှ ထာဝရလုံခြုံခြင်း ရရှိကြပါမည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရကယ်တင်ခြင်းရရှိကြသည်ဖြစ်သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြလိမ့်မည်။ ထိုနေ့ရက်တိုင်အောင် တမန်တော်၏တား ဝမ်းဖြစ်သော “ကတိတော်သည် ငါတို့၌ရှိရစ်လျက်နှင့် အချို့တို့သည် မမိပဲ နေမည်ကို စိုးရိမ်ကြကုန်အံ့” (ဟောပြော၊ ၄:၁) ဟူသည်ကို သတိပြုကြပါစို့။ ခါနာန်အကြောင်း ဗဟုသုတရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ခါနာန်သီချင်းတို့ကိုလည်းသီဆိုကာ ထိုခါနာန်သို့ဝင်ရန် မျှော်လင့်ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းလျက်၊ ထိုကတိ ပြည်၏စပျစ်ခြံနှင့် သံလွင်တောအုပ်ထဲသို့ မဝင်စားခဲ့ရသော ဣသရေလမျိုးနွယ် တို့၏အတွေ့အကြုံများကို သိရှိခဲ့ပြီ။ ထိုပြည်ကိုသိမ်းယူနေထိုင်နိုင်ရန် အခြေ အနေအရ ထာဝရဘုရားထံတော်တွင် အသက်ရှင်သောယုံကြည်ခြင်း၊ ကတိတော် တို့ကို မိမိတို့အတွက်လျာထားခြင်းတို့ဖြင့် ပြည့်စုံစေနိုင်သည်။” (Ellen G. White, Youth's Instructor, February 17, 1898.

“ကျမ်းစာတွင် ကယ်တင်ခံရသူတို့၏အမွေသည် “ပြည်တစ်ခု” (ဟောပြော၊ ၁၁:၁၄-၁၆) ဖြစ်သည်။ မိမိသိုးစုကို အသက်စမ်းရေသို့ခေါ်ဆောင်လာသော ကောင်းကင်သိုးထိန်းတစ်ပါးရှိ၏။ အသက်ပင်သည် မိမိအသီးတို့ကို လစဉ် အသီးသီး၍ အရွက်တို့သည်လည်း လူမျိုးတို့အားဝန်ဆောင်ပေး၏။ သလင်း ကျောက်ကဲ့သို့ကြည်လင်၍ ထာဝရစီးဆင်းသောချောင်း၏ တစ်ဖက်တစ်ချက် တွင် ပေါက်ရောက်သောသစ်ပင်တို့သည် မိမိတို့အကိုင်းများကို ချောင်းဘေး လမ်းပေါ်အရိပ်ကျစေခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ရွေးနှုတ်သောသူတို့အဖို့ လမ်းများ ပြင်ဆင်ပေးထား၏။ ကျယ်ပြန့်သောလွင်ပြင်သည်လည်း တောင်တန်းများ၏ အလှတရားများကို ဖော်ဆောင်ပေး၍ ထာဝရဘုရား၏တောင်တို့သည် ၎င်း တို့၏နောက်ကျောတွင် အထွတ်အထိပ်အဖြစ်တည်ရှိ၏။ ထိုအသက်စမ်းချောင်း ၏ဘေးနှစ်ဘက်နှစ်ချက်တွင်ရှိ၍ ငြိမ်သက်သောဤလွင်ပြင်တို့တွင် ကြာရှည် စွာခရီးနှင့်ခဲ့သော ထာဝရဘုရား၏လူတို့သည် အိမ်ဆောက်ကြ၏။” (Ellen G. White, The Great Controversy, p. 675).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

- ၁။ ယောဟန်၊ ၁၀:၁၀ တွင် ခရစ်တော်မှတပည့်တော်တို့အား ကတိ ပေးခဲ့သော ကြွယ်ဝသောအသက်တာကို ကတိတော်ပြည်မှ သင်္ကေတ ဆောင်သည်ကိုတွေးကြည့်ပါ။ ပြည်တော်တွင် ကြွယ်ဝစွာနေထိုင် ရခြင်းသည် ကယ်တင်ခြင်းကြောင့်ခံရသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို မည်သို့ပြသသနည်း။
- ၂။ နိုင်ငံတစ်ခု၏ပြည်သားဖြစ်ရခြင်းနှင့် ထိုပြည်၏အသက်တာပုံစံ ဖြင့် နေထိုင်ခြင်းတို့သည် မည်သို့ဆက်စပ်နေသနည်း။ တစ်ဦး နှင့်တစ်ဦး မည်သို့အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိနိုင်သနည်း။ ထာဝရ ဘုရား၏နိုင်ငံသားဖြစ်ရခြင်း၏သက်ရောက်မှုသည် မည်သည် တို့နည်း။
- ၃။ လူသားတို့သည် မိမိအတွက် မိမိပြုသောကတိနှင့် သူတစ်ပါးမှ မိမိအပေါ်ပြုသောကတိများကြောင့် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ရှိတတ် ကြပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် ထာဝရဘုရား၏ကတိတော်ကို ယုံကြည်နိုင်သနည်း။
- ၄။ မြေကြီးသစ်နှင့်ဆိုင်သောကတိတော်အား ယခုအတွက်ဖြစ်စေ၊ အနာဂတ်အတွက်ဖြစ်စေ မည်သို့လက်တွေ့ကျကျခံယူထားရ မည်နည်း။

သင်ခန်းစာ (၁၀)
ဖြောင့်မတ်သောယောရှု
နိုဝင်ဘာလ ၂၉ - ဒီဇင်ဘာလ ၅

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **နိုဝင်ဘာလ ၂၉ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ၁ကော၊ ၁၀:၁-၁၃။ မသဲ၊ ၂:၁၅။ ယောရှု၊
၁:၁-၃။ တမန်၊ ၃:၂၂-၂၆။ ဟေဗြဲ၊ ၃:၇-၄:၁၁။ ၂ကော၊ ၁၀:၃-၅။

အလွတ်ကျမ်းချက်
“ထိုအကြောင်းအရာရှိသမျှတို့သည် ပုံသက်သေဖြစ်အံ့သောငှာ
ထိုသူတို့၌ရောက်ကြ၏။ ကပ်ကာလအဆုံးတွင်ဖြစ်သော ငါတို့ကို
ဆုံးမစရာဖို့ ကျမ်းစာ၌ရေးသားထားလျက်ရှိသတည်း” (၁ကော၊
၁၀:၁၁)။

ယောရှုမှတ်စာတွင်၊ သူ့အသက်တာ၏ အဓိကဝိသေသလက္ခဏာ
သည် အမှန်တကယ်ဖြစ်နေခြင်းကိုကျော်လွန်ကာ သူကိုယ်တိုင်ဖြစ်သည်ထက်
အလွန်ကြီးမားခြင်းအာရုံခံစားမှုတစ်ခုပင်ရှိနေသည်။ ဤဥပဒေကို ကျမ်းစာ
တွင်တောက်လျှောက်တွေ့ရရာ၊ ခါနာန်ပြည်သည် ကျွန်ုပ်တို့မျှော်လင့်နေသော
ကမ္ဘာသစ်၏သင်္ကေတအဖြစ်တည်ခြင်းဖြစ်သည်။ လောကဗိမာန်တော်အထုံး
အဖွဲ့တို့သည် သာ၍ကြီးမြတ်သောအရာကို ညွှန်ပြသည်။ “ယခုမှာ လူလက်
ဖြင့်မလုပ်၊ ဤလောကဓာတ်နှင့်မစပ်ဆိုင်၊ သာ၍ကြီးမြတ်စုံလင်သောတော်၌
နောက်မင်္ဂလာအကျိုးတို့၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သောခရစ်တော်” (ဟေဗြဲ၊
၉:၁၁)။

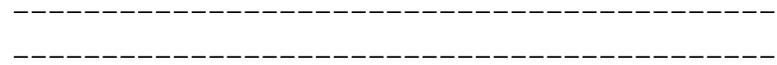
မေးခွန်းတစ်ခုတော့ပေါ်လာသည်။ နောင်ကာလတွင် စုံလင်
လာမည်ကို ယောရှုသည် မည်သို့ညွှန်ပြသနည်း။ ဤစာအုပ်အား

ဤသို့အနက်ပြန်ခြင်းသည် မည်သို့ခိုင်လုံမှုရှိမည်နည်း။ ယောရှု
မှတ်စာကို ဓမ္မသစ်ကျမ်းရှိ ဝိညာဉ်ရေးအမှန်တရားများနှင့် နောက်ဆုံး
ကာလဖြစ်ရပ်များနှင့် ဆက်စပ်အသုံးချရာတွင် ထိန်းချုပ်ထားသော
သမ္မာကျမ်းစာပါ အခြေခံမူများကားအဘယ်နည်း။

ယခုအပတ်တွင် ကျမ်းစာရေးရာပုံဆောင်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အဓိပ္ပာယ်
ပြန်ဆိုခြင်း၏နိယာမတို့ကို လေ့လာကြရပါမည်။ ကျမ်းစာတွင် ပုံဆောင်
ညွှန်ပြချက်များပါဝင်ကြောင်း၊ ယောရှု၏အသက်တာသည် မေရှိယ၏အမှုတော်
အား အရိပ်ပြကြောင်း၊ ပုံဆောင်အရိပ်ပြချက်များသည် အသင်းတော်ထဲတွင်
ဖြစ်စေ၊ လူ့ရာဇဝင်တွင်ဖြစ်စေ ပြည့်စုံခြင်းအကြောင်းများကို သင်ကြားကြရ
ပါမည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ **နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်**
ကျမ်းစာ၏ရှေ့ပြေးပုံဆောင်ချက်များ

အောက်ပါကျမ်းချက်ရှိ ပုံဆောင်ချက်များကိုလေ့လာ၍ မည်သည့်
အရာများကိုဆိုလိုကြောင်းရှင်းပြပါ (ရောမ၊ ၅:၁၄။ ၁ကော၊ ၁၀:၁-
၁၃။ ဟေဗြဲ၊ ၈:၅။ ဟေဗြဲ၊ ၉:၂၃) ကိုဖတ်ပါ။

ကျမ်းစာရေးရာအထက်ပါအချက်တို့သည် “ပုံဆောင်မှု” (ဂရိ၊ typos)
သို့မဟုတ် “အစစ်အမှန်” (ဂရိ၊ antitypos) ကို ဓမ္မသစ်ကျမ်းကလောင်ရှင်
တို့မှ အနက်ဖော်ရာတွင် ဓမ္မဟောင်းထဲမှ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုခု၏အနက်သည်
ထိုအချိန်နှင့် အနာဂတ်အချိန်၏ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုခုနှင့် ဆက်စပ်မှုရှိကြောင်း
ကိုဆိုလို၏။

ရှေ့ပြေးပုံဆောင်ချက်ဟူသည် လူများ၊ အဖြစ်အပျက်များ၊ အဖွဲ့အစည်း
တို့မှ ယေရှုအကြောင်း သို့မဟုတ် ဧဝံဂေလိသတင်းများတွင် ပါဝင်သည့်

အခြားသောဖြစ်ရပ်တစ်ခုခုကို ကြိုတင်အရိပ်အမြွက်ပြသောအရာကို ဆိုသည်။ ပုံဆောင်မှု (type) သည် အစစ်အမှန် (antitype) နှင့်ဆက်စပ်မှုရှိသည်မှာ ပုံသွင်းခွက်သည် မူလအစစ်ပုံစံကို ထင်ဟပ်စေသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သို့သော် အစစ်အမှန်သည် ပုံဆောင်မှု၏ရည်ရွယ်ချက်ကို ပြည့်စုံစွာဖြည့်ဆည်းပေးသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျမ်းစာရေးရာပုံဆောင်မှုဟူသည် ထာဝရဘုရား၏စိတ်နှလုံးတော် ထဲတွင် အထင်အရှားတည်ရှိထား၍ နောက်နောင်ဖြစ်လာမည့်အရာ (အစစ်အမှန်) ကို ပုံတူကူးပြသထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏အချက်အလက်တို့ကို ရှေ့ပြေးပုံဆောင်မှုသဘောဖြင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်း၏ကလောင်ရှင်တို့မှ လိုရာဆွဲသုံးခြင်းမပြုကြကြောင်း နားလည်သိကျွမ်းရန်လိုအပ်သည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ပုံဆောင်မှုတစ်ခုသည် ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် အစစ်အမှန်အဖြစ် မပြည့်စုံမီတွင်ပင် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင် ပုရောဖက်ပြုကြိုတင်ဟောထားချက်အမြဲရှိသည်။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင် ဒါဝိဒ်အကြောင်းမည်သို့ဖော်ပြ၍ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် မည်သို့နိမိတ်လက္ခဏာပြသည်ကို သုံးသပ်ပါ။ ဤဥပမာမှ ပုံဆောင်မှုသည် မည်သို့ရှိ၍ မည်သည့်သင်ခန်းစာရသနည်း။
၁။ ဒါဝိဒ် (ဆာလံ၊ ၂၂:၁။ ၁၄-၁၈)-----

၂။ ဒါဝိဒ်အသစ် (ယေရမိ၊ ၂၃:၅။ ဟေရု၊ ၉:၅၊ ၆။ ၁၁:၁-၅)-----

၃။ အမျိုးမှန်သောဒါဝိဒ် (ယောဟန်၊ ၁၉:၂၄)-----

ဤအချက်များအားဖြင့် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှပင် နှုတ်ကပတ်တော်၌ ရှိသောပုံဆောင်မှုများကို မည်သို့သိရ၍ မည်သို့အသုံးပြုရမည်ဆိုသော သော့ချက်ကိုဖော်ပြထားသည်။ ဓမ္မသစ်ကလောင်ရှင်တို့မှ အသုံးပြုသောနှုတ်ကပတ်တော်သည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းပင်ဖြစ်၍၊ ထိုဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ပုံဆောင်မှုများကို

ဖော်ထုတ်နိုင်ရန် ဓမ္မသစ်ကလောင်ရှင်တို့ကို သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ မှုတ်သွင်းခြင်းဖြင့် “ယနေ့အတွက်သမ္မာတရား” တည်းဟူသော ယေရှုနှင့် သူ၏အမှုတော်အကြောင်းကို ဖော်ပြပေးသည် (၂ပေါ၊ ၁:၁၂)။

တနင်္လာနေ့ **ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်**
ပုံဆောင်မှုနှင့် အစစ်အမှန်

သမ္မာကျမ်းတွင်ရှိသော ပုံဆောင်မှုများနှင့် ၎င်းတို့၏ပြည့်စုံလာခြင်းတို့ကို ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင်ဖြစ်စေ၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်းပြင်ပတွင်ဖြစ်စေ ကျမ်းစာအနက်ပြန်သူတို့မှ မိမိတို့ထင်ရာမြင်ရာအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ရန်မဟုတ်ပါ။ ကျမ်းစာနှင့်ပတ်သက်သော ရှေ့ပြေးပုံဆောင်မှုများကို မည်သို့ကိုင်တွယ်ထိန်းချုပ်ရမည်ဆိုသည့် မူဘောင်ကိုလည်း ကျမ်းစာကပင်စီစဉ်ထားပေး၏။

အလားတူ၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ပုံဆောင်မှုတစ်ခုမှ အစစ်အမှန်ဖြင့် ပြည့်စုံခြင်းကို အဆင့်သုံးဆင့်သတ်မှတ်၍ ဖော်ပြပေးသွားသည်။ (၁) ခရစ်တော်အသက်တာဖြင့် (ခရစ်ဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း) (၂) အသင်းတော်၏အတွေ့အကြုံဖြင့် (သာသနာဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း) (၃) နောက်ဆုံးသောအချိန်ကာလ (နောက်ဆုံးကြမ္မာဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း) တို့ဖြစ်သည်။

ဤပုံဆောင်မှုများနှင့် အစစ်အမှန်များတို့အား သမ္မာကျမ်းစာတစ်လျှောက်တွင် တွေ့နိုင်ပါသည်။ ကျမ်းစာဖတ်ရှုသောသူတို့မှ နှုတ်ကပတ်တော်၏သမ္မာတရားများသည် ယေရှုနှင့် သူ၏ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏အဆုံးစွန်မျှော်လင့်ခြင်းတို့ကို သိကျွမ်းနားလည်နိုင်ရန် ထောက်မသည်။

အောက်ပါဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ ပုံဆောင်မှုများကိုလေ့လာပါ။ ဣသရေလ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းနှင့် ဗိမာန်တော်၊ သုံးဆင့်ပိုင်းခြား၍ပြည့်စုံခြင်း မည်သို့ရှိလာသနည်း။ ခရစ်ဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း (Christological)၊ သာသနာဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း (Ecclesiological)၊ နောက်ဆုံးကြမ္မာဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း (Eschatological)။

၁။ ဣသရေလ

- က။ ခရစ်ဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း (မဿဲ၊ ၂:၁၅)-----
- ခ။ သာသနာဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း (ဂလာ၊ ၆:၁၆)-----
- ဂ။ နောက်ဆုံးကြမ္မာဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း (ဗျာ၊ ၇:၄-၈၊ ၁၄)-----

၂။ ထွက်မြောက်ခြင်း

- က။ ခရစ်ဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း (မဿဲ၊ ၂:၁၉-၂၁)-----
- ခ။ သာသနာဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း (၂ကော၊ ၆:၁၇)-----
- ဂ။ နောက်ဆုံးကြမ္မာဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း (ဗျာ၊ ၁၈:၄)-----

၃။ ဗိမာန်တော်

- က။ ခရစ်ဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း (ယောဟန်၊ ၁:၁၄။ ၂:၂၁။ မဿဲ၊ ၂:၆)-----
- ခ။ သာသနာဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း (၁ကော၊ ၃:၁၆၊ ၁၇။ ၂ကော၊ ၆:၁၆)-----
- ဂ။ နောက်ဆုံးကြမ္မာဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း (ဗျာ၊ ၃:၁၂။ ၁၁:၁၉။ ၂:၃။ ၂:၂၂)-----

“သမ္မာကျမ်းစာရေးသားသူသည် ဘုရားရှင်တစ်ဦးတည်းသာဖြစ်သော ကြောင့် ကျမ်းစာအပိုင်းပိုင်းတို့သည် အပြောင်းအလဲမရှိ တစ်သမတ်တည်း ရှိ၏။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ သွန်သင်ချက်အားလုံးတို့သည် ကျိုးကြောင်းဆီလျော်ခြင်းရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ အပိုဒ်အားလုံးတို့သည် ပေးထားသောမူလအကြောင်းရင်း တစ်ခုအား သွန်သင်ရာတွင် လုံးလုံးလျားလျားစည်းဝါးကိုက်ညီကြသည်” – Raoul Dederen, ed., Handbook of Seventh-day Adventist Theology (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 2000), p. 65.

ကျမ်းပိုဒ်တချို့အား အနက်ရှာရခက်ခဲသောအခါ သင်မည်သို့ ပြုလုပ်သနည်း။

အင်္ဂါနေ့

ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်

ယောရှု၏ပုံဆောင်မှု

ကျမ်းစာဆိုင်ရာ ရှေ့ပြေးပုံဆောင်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ မောရှေနှင့်ယောရှုတို့၏အလားတူညီမှုတို့သည် မည်သို့အရေးကြီးသနည်း (ထွက်၊ ၃:၁၊ ၂။ ယောရှု၊ ၁:၁-၃။ တော၊ ၁၃:၁၊ ၂။ ယောရှု၊ ၂:၁။ ထွက်၊ ၃:၅။ ယောရှု၊ ၅:၁၅)။

အလျင်ဦးအပတ်တွင် မြင်တွေ့ခဲ့သည်နည်းတူ ယောရှုသည် အသစ်သောမောရှေအဖြစ် တင်ဆက်ထားရာ၊ ဒုတိယမျိုးဆက်တို့၏အသက်တာဘဝတွင် အီဂျစ်ပြည်မှထွက်ခွာခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်ရှိသောခြေလှမ်းကို ပြန်လှမ်းကြသည်။ မောရှေသည် ထာဝရဘုရားနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ခန့်အပ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ နှစ်ဦးလုံးတို့၏ခေါင်းဆောင်မှုအောက်တွင် ပတ်ဝန်းကျင်လူမျိုးတို့အတွက် ဣသရေလအားကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိ၏။ မောရှေသည် ဣသရေလတို့အားဦးဆောင်၍ ပင်လယ်နီကိုကူးသွားသကဲ့သို့ ယောရှုသည်လည်း ယော်ဒန်မြစ်ကို အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်ဖြင့် ဦးဆောင်ကူးသွားစေ၏။

နှစ်ဦးလုံးတို့သည် အရေဖြားလှီးဖြတ်ခြင်းနှင့် ပသခါပွဲတော်၏အရေးပါခြင်းကို သတိရစေသည်။ မာနမုန့်သည် မောရှေခေတ်မှစတင်ကျလာ၍ ယောရှုခေတ်တွင် အဆုံးသတ်၏။ နှစ်ဦးလုံးတို့အား ခြေရင်းများချွတ်ရန် မိန့်တော်မူ၏။ ဆန့်တန်းသောလက်နှစ်ခုသည် ဣသရေလအား အောင်နိုင်ခြင်းပေး၏။ မြေကြီးကိုခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာရမည့်ပုံနှင့် ခိုလှုံရာမြို့တို့ကို မောရှေညွှန်ကြား၏။ ထိုညွှန်ကြားခြင်းကို ယောရှုမှပြည့်စုံစေ၏။ နှစ်ဦးလုံးတို့သည် ပြည်သူလူထုတို့မှ ခရီးဆုံးသို့ရောက်ကြသောအခါ ပဋိညာဉ်အား သစ်လွင်စေရမည်အကြောင်း နောက်ဆုံးမှာကြားသွားကြ၏။

တရားဟောရာကျမ်း၊ ၁၈:၁၅-၁၉။ ၃၄:၁၀-၁၂။ ယောဟန်၊ ၁:၂၁။ တမန်၊ ၃:၂၂-၂၆။ တမန်၊ ၇:၃၇ တို့ကိုဖတ်ပါ။ မောရှေ၏

အနာဂတ္တိစကားတွင် သူနှင့်တူသောပုရောဖက်တစ်ဦးသည် မည်သူက ပြည့်စုံစေသနည်း။ ထိုပုံရိပ်တွင် ယောဂ္ဂအားဖြင့် မည်သို့အံဝင်ဝင်ကျ ဖြစ်သနည်း။

မောရေ၏အနာဂတ္တိစကားကို ယောဂ္ဂ၏အသက်တာအားဖြင့် တစ်ပိုင်း တစ်စပြည့်စုံစေသည် (တရား၊ ၁၈:၁၅၊ ၁၈)။ သို့သော် မောရေ၏ အနာဂတ္တိစကားတို့သည် အဆုံးစွန်တိုင်ပြည့်စုံခဲ့၏။ အဆုံးစွန်တိုင်အောင်ပြည့်စုံ စေနိုင်သည်မှာ မေရိယသာဖြစ်သည်။ သူသည် ခမည်းတော်ကို ရင်းနှီးစွာ သိကျွမ်း၏ (ယောဟန်၊ ၁:၁၄၊ ၁၈)။ သူသည် မှန်ကန်၍ ခမည်းတော် ကိုလည်း မှန်ကန်စွာဖော်ပြ၏ (လု၊ ၁၀:၂၂။ ယောဟန်၊ ၁၄:၆။ မသဲ၊ ၂၂:၁၆)။ ထာဝရဘုရားသည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို သူ၏နှုတ်တွင်သွင်းပေး၏ (ယောဟန်၊ ၁၄:၂၄)။ ထို့ကြောင့် မောရေနှင့် ယောဂ္ဂတို့၏အသက်တာသည် ရောက်လာမည့် မေရိယ၏ပုံဆောင်မှုဖြစ်ကြ၏။

ကိုယ်တော်နှင့် အတူလက်တွဲလျှောက်ရာတွင် ယေရှုသည် မည်မျှဗဟိုကျနိုင်သနည်း။ သင်၏ခရစ်ယာန်အတွေ့အကြုံ၏အုတ်မြစ် သည် အဘယ်ကြောင့် ယေရှုနှင့် သူပြုပေးသောအရာများဖြစ်ရမည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ **ဒီဇင်ဘာလ ၃ ရက်**
ယောဂ္ဂ၊ အစစ်အမှန်

ယောဂ္ဂ၏အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ရှေးပြေးပုံဆောင်မှုဖြင့် ကြည့်ရှုနိုင်သည်။ ယောဂ္ဂခင်းကျင်းသောစစ်ပွဲတို့သည် ရာဇဝင်ဖြစ်ရပ်များဖြစ်၍ ဣသရေလရာဇဝင် ၏ပဓာနကျသောအစိတ်အပိုင်းများဖြစ်သည်။ ထိုစစ်ပွဲတို့၏ရည်ရွယ်ချက်သည် ဣသရေလတို့အား ကတိတော်ပြည်တွင် အခြေချနေထိုင်နိုင်စေရန်နှင့် မိမိတို့၏ ဝေပုံကျအမွေများအားဖြင့် ငြိမ်သက်သာယာကြည်နူးကာ၊ ထာဝရဘုရား၏

ပညတ်တရားအပေါ်အခြေပြုသော အဖွဲ့အစည်းအသိုက်အဝန်းသစ်တစ်ခုတည် ဆောက်ရန်ဖြစ်သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် ဓမ္မဟောင်းကလောင်ရှင်ဟောရှာယသည် မေရိယ၏ လုပ်ငန်းတွင် “ဆိတ်ညံ့သောအမွေခံရာအရပ်တို့ကို အမွေပေးစေမည်” (ဟောရှာ၊ ၄၉:၈) ဟုဆိုရာတွင် ယောဂ္ဂမှတ်စာတွင် မကြာမကြာပါရှိသော စကားရပ် များကို အသုံးပြုထားသည်။ ယောဂ္ဂ၏တာဝန်သည် ဣသရေလလူတို့အား မြေခွဲဝေပေးခြင်းဖြစ်သကဲ့သို့ မေရိယသည် အသစ်သောယောဂ္ဂဖြစ်၍ အသစ်သော ဣသရေလလူတို့အား ဝိညာဉ်ရေးရာအမွေကို လွှဲပြောင်းအပ်နှံပေးသည်။

ဟေဗြဲ၊ ၃:၇ - ၄:၁၁ ကိုဖတ်ပါ။ ယောဂ္ဂ၊ အသစ်သော မောရေသည် မိမိကိုယ်တိုင် ယေရှုခရစ်တော်အား ပုံဆောင်မှုဖြစ် သည်ကို ဓမ္မသစ်ကျမ်းမှ မည်သို့အတည်ပြုသနည်း။

ဓမ္မသစ်ကျမ်း၏ကလောင်ရှင်တို့သည် ယေရှုခရစ်တော်၏သာသနာ လုပ်ငန်းအရပ်ရပ်ကို ယောဂ္ဂ၏ဆောင်ရွက်ချက်တို့ဖြင့် တင်ဆက်ထားသည်။ ယောဂ္ဂသည် ကန္နာရတွင် နှစ် ၄၀ နေပြီးမှ ခါနာန်သို့ဝင်ရသည်နည်းတူ၊ “ယောဂ္ဂပုံဆောင်မှု၏ အစစ်အမှန်ယေရှု” သည်လည်း ကန္နာရတွင် ရက် ၄၀ နေပြီးမှ လောကအမှုတော်ထံသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့လေ၏ (မသဲ၊ ၄:၁-၁၁။ လု၊ ၁:၂၊ ၉-၁၁။ ဟေဗြဲ၊ ၁:၂)။ ထို့ပြင် လောက၏ကန္နာရတွင် ရက် ၄၀ နေပြီးမှ ကောင်းကင်အမှုတော်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည် (တမန်၊ ၁:၃၊ ၉-၁၁၊ ဟေဗြဲ၊ ၁:၂)။

ယော်ဒန်မြစ်တွင် ရေနစ်ခြင်းခံပြီးနောက် (ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးသွားခြင်း၊ မသဲ၊ ၃:၁၃-၁၇။ မာကု၊ ၁:၉-၁၁)၊ ဧဝံဂေလိကလောင်ရှင်တို့သည် ဆာလံ၊ ၂:၇ နှင့် ဟောရှာ၊ ၄၂:၁ တို့မှကောက်နုတ်ကာ မေရိယဖြစ်ခြင်းနှင့် ဒုက္ခ ဆင်းရဲခံရသော ယာဝေဘုရား၏အစေခံဖြစ်ကြောင်း (မသဲ၊ ၃:၁၇။ မာကု၊

၁:၁၁။ လု၊ ၃:၂၂) ဆိုကြသည်။ ရေနစ်ခြင်းခံရခြင်းဖြင့် ယေရှုသည် စစ်သူရဲကြီးဖြစ်တော်မူ၍ သေသည်တိုင်အောင် နားထောင်သောအသက်တာဖြင့် အဆိုးအားတိုက်လှန်ရင်ဆိုင်ရသော ယာဝေ၏စစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲလေ၏။ သူ၏ အသက်တာနှင့် ကပ်တိုင်ပေါ်တွင်သေခြင်းတို့သည် စာတန်အားမောင်းထုတ် ပစ်ကာ၊ ဝိညာဉ်ရန်သူများကို အောင်နိုင်၍၊ သူ့လူတို့အား ငြိမ်သက်ချမ်းသာ ပေးကာ၊ ရွေးနုတ်သောသူတို့အတွက် အမွေခွဲဝေပေး၏ (ဧဖက်၊ ၄:၈။ ဟေဗြဲ၊ ၁:၄။ ဟေဗြဲ၊ ၉:၁၅)။

ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ခရစ်တော်ပြုပေးသောအရာများတွင် “အနားယူ” နေခြင်းသည် မည်သည့်အနက်ရှိသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ ယေရှုသည် စာတန်အား အနိုင်ယူခဲ့ပြီးသည်ကို မည်သို့အတည်ပြုနိုင် မည်နည်း။

ကြာသပတေးနေ့ ဒီဇင်ဘာလ ၄ ရက်
ယောရှုနှင့် ကျွန်ုပ်တို့

ယောရှုသည် ပုံဆောင်မှုအဖြစ် ယေရှုခရစ်တော်၏သာသနာ တော်ကို ညွှန်ပြပေးသည်မကဘဲ ခရစ်တော်၏ခန္ဓာကိုယ်ဖြစ်သော အသင်းတော်အတွက်ပါ စုံလင်စေခြင်းကို ညွှန်ပြပေး၏။ ယောရှု ခင်းကျင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့သောစစ်ပွဲများတို့သည် အသင်းတော်အတွင်း ကျွန်ုပ်တို့ရုန်းကန်ရသော ဝိညာဉ်ရေးတိုက်ပွဲများကို မည်သို့အရိပ်ပြ ပေးခဲ့သနည်း (၁တိ၊ ၁:၁၈။ ၂တိ၊ ၄:၇။ ဧဖက်၊ ၆:၁၀-၁၂။ ၂ကော၊ ၁၀:၃-၅။ တမန်၊ ၂၀:၃၂)။ မည်သို့ခြားနားမှုရှိသနည်း။

ခမ္မသစ်ကလောင်ရှင်တို့သည် ယောရှု၏ရှေ့ပြေးပုံဆောင်မှုများအား အသင်းတော်ရေးရာဗေဒများတွင် ပြည့်စုံလာသည်ကို သတိပြုမိကြသည်။

ခရစ်တော်၏ကိုယ်ခန္ဓာ၊ အသင်းတော်သည် ဆိုးယုတ်ခြင်းအားဆန့်ကျင်ကာ ဝိညာဉ်ရေးစစ်ပွဲဆင်နွှဲနေသော်ငြားလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးကရုဏာ တော်နှင့် သူတို့ခံစားရသောဝိညာဉ်ရေးအမွေများတွင် သာယာကြည်နူးကြ၏ (ဟေဗြဲ၊ ၄:၉-၁၁)။

ယောရှု၏ပုံဆောင်မှုများ၏ အဆုံးစွန်တိုင်စုံလင်ခြင်းကို အောက်ပါကျမ်းချက်တို့သည် မည်သို့ဖော်ပြကြသနည်း (၁ပေ၊ ၁:၄။ ကော၊ ၃:၂၄။ ဗျာ၊ ၂၀:၉။ ဗျာ၊ ၂၁:၃)။

ယောရှု၏ပုံဆောင်မှုများသည် ယေရှုခရစ်တော်ဒုတိယအကြိမ်ကြွလာ သောအခါတွင် အဆုံးစွန်တိုင်အောင် စုံလင်ခြင်းသည် ရှိလိမ့်မည် (နောက်ဆုံး ကြမ္မာဗေဒဖြင့်ပြည့်စုံခြင်း Eschatological အမြင်အရ)။

ယောရှု၏အသက်တာသည် ထာဝရဘုရား၏ဝိသေသလက္ခဏာကို ရောင်ပြန်ဟပ်နေသဖြင့် သူ၏အသက်တာတစ်ပိုင်းတစ်စတို့သည် မေရှိယ၏ လှုပ်ရှားမှုနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကိုပင် ကြိုတင်အရိပ်ပြသော အနာဂတ်ရေးရာလုပ်ဆောင် မှုများပင်ရှိ၏။

ယနေ့ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မေရှိယကြွလာခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သူ၏ရွေးနုတ် ခြင်းလုပ်ငန်းတို့သည် ကြိုတင်ပြသရန် မလိုအပ်တော့သည့်တိုင် ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ၏ဝိသေသလက္ခဏာတော်--တပည့်တော်တို့တွင် ရှိစေချင်လှသောဘုန်းတော် ကို (ယောဟန်၊ ၁၇:၂၂) ဆင်ခြင်ကာ တည်ဆောက်ရသောအခွင့်ရှိသည်။ ခရစ်တော်၏လှပသောဝိသေသလက္ခဏာတော်ကို အာရုံပြုခြင်းများလေလေ၊ ဝိသေသလက္ခဏာတော်၏လှပခြင်းအား ရောင်ပြန်ဟပ်ခြင်းများလေလေဖြစ်၏။ ဤသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် နေ့စဉ်ခရစ်တော်နှင့်အတူလျှောက်ရာတွင် အခြေခံ အကျဆုံးဖြစ်သည်။ ဤသည်ကြောင့် နှုတ်ကပတ်တော်တွင် နေ့စဉ်ပျော်မွေ့ ခြင်းသည် အရေးပါစေသည်။ ဤသည်ကြောင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ယေရှု၏

သွန်သင်ခြင်းများနှင့် ဝိသေသလက္ခဏာတော်တို့၌ အချိန်ယူကာ ပျော်မွေ့နေ ရမည့်အကြောင်းတည်း။ ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲ ရကြ၏။

ယောရှုသည် ကုသရေလတို့အား “သင်တို့ ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောမြေကို မသိမ်းမယူဘဲ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနေကြလိမ့်မည်နည်း” (ယောရှု၊ ၁၈:၃) ဟု မေးခဲ့သည်။ ယနေ့ယောရှုမှအရိပ်ပြခဲ့သော အစစ်အမှန်ယေရှုသည် ထိုမေးခွန်းကို မည်သို့မေးတော်မူသနည်း။

သောကြာနေ့ **ဒီဇင်ဘာလ ၅ ရက်**
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

“ခရစ်တော်၏အမှုတော်အား သူ့ခေတ်လူသားတို့သည် နားမလည် ခဲ့ကြပါ။ လူသားများတို့၏ရိုးရာဓလေ့များ၊ ဆိုရိုးနီတီများ၊ ၎င်းတို့ပြုသော ဥပဒေများတို့သည် ထာဝရဘုရားမှပို့ချလိုသော သင်ခန်းစာများကို ဖုံးဖိထား လေသည်။ ထိုဆိုရိုးနီတီများနှင့် ရိုးရာဓလေ့များတို့သည် မှန်ကန်သောကိုးကွယ် ခြင်း၏အပြုအမူများအား နားလည်နိုင်ရန် အတားအဆီးဖြစ်စေသည်။ အစစ် အမှန်ဖြစ်သောခရစ်တော်သည် ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်ကြွလာသောအခါ သူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ကြိုတင်အရိပ်ပြသခဲ့သော ပုံဆောင်မှုအားလုံးတို့၏ ပြည့်ဝ စုံလင်ခြင်းဖြစ်သည်ကိုပင် သတိမထားမိကြတော့ပါ။ အစစ်အမှန်အားငြင်းပယ်ကာ၊ အသုံးမဝင်တော့သော သူတို့၏ပုံဆောင်သောအရာများကိုသာ စွဲကိုင်ကြလေသည်။

ဘုရားသခင်၏သားတော်ကြွလာခဲ့သော်လည်း သူတို့သည် လက္ခဏာ ကိုပင် တောင်းနေကြသေး၏။ “နောင်တရကြလော့။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော် သည် တည်လုနီးပြီ” ဟူသောသတင်းအား သူတို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာဖြင့် တောင်းဆိုကြ၏။ နိမိတ်လက္ခဏာကိုသာတောင်းဆိုသောကြောင့် ခရစ်တော်၏

ဧဝံဂေလိတရားတော်သည် သူတို့အတွက်ကယ်တင်ရှင်မဟုတ်ဘဲ ထိမိလဲစရာ ပင်ဖြစ်နေလေ၏။ ပျက်စီးယိုယွင်းသောကမ္ဘာကို ကြီးမားသောလုပ်ဆောင်မှု တို့ဖြင့်သိမ်းယူကာ သူ၏ဧကရာဇ်နိုင်ငံတော်ကိုတည်ထောင်ရန် မျှော်လင့်ကြ သည်။ ဤမျှော်လင့်ခြင်းကို ခရစ်တော်သည် မျိုးစေ့ကြိသောပုံဆောင်မှုပုံပြင်ဖြင့် ဖြေဆိုခဲ့၏။ ထာဝရဘုရား၏နိုင်ငံတော်သည် လက်နက်ခဲယမ်းဖြင့် နေရာ လှယူကာ တည်ရန်မဟုတ်ပါ။ လူသားတို့၏စိတ်နှလုံးထဲတွင် ဥပဒေသအသစ်ကို ပျိုးထောင်၍သာ တည်ရပါသည်” (Ellen G. White, Christ's Object Lessons, pp. 34, 35).

“သစ္စာရှိသောကာလက်များနှင့် ယောရှုများ၊ ထာဝရအသက်အတွက် ဘုရားသခင်၏ရိုးရှင်းသော တောင်းဆိုမှုဖြစ်သော နားထောင်မှုလက်ခံလိုသူ တို့ကို အသင်းတော်သည် အလိုရှိ၏။ အသင်းတော်သည် အမှုဆောင်များ လိုအပ်နေ၏။ လောကသည် ကျွန်ုပ်တို့၏လယ်ကွက်ဖြစ်သည်။ အရှေ့ပိုင်း တိုင်းပြည်တို့တွင် နတ်ကိုးကွယ်၍ မှန်သောအလင်းတရားကိုပင် မမြင်ဖူးကြသော မြို့များနှင့် ကျေးလက်တို့တွင် သာသနာပြုသူများ လိုအပ်လျက်ရှိ၏။ အသင်းတော် တို့တွင် ဝိညာဉ်များကို ခရစ်တော်ထံသို့ခေါ်ဆောင်ရန် ချစ်သောစိတ်ထား မရှိတော့သဖြင့် မှန်ကန်သောသာသနာပြုစိတ်သဘောသည် အသင်းတော်၌ မရှိတော့ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်အားထက်သန်သောအမှုဆောင်များအလို ရှိ၏။ “လာရောက်၍ကူညီကြပါ” ဟူသော ကြွေးကြော်သံအား မည်သူမျှ တုံ့ပြန်မည့်သူမရှိတော့သလော” (Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 4, p. 156).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

- ၁။ ကျမ်းစာရှိ ရှေ့ပြေးပုံဆောင်မှုတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ယေရှု ၏အမှုတော်ကိုနားလည်ရန် မည်သို့ထောက်မသနည်း။

- ၂။ ကျွန်ုပ်တို့၏ဝိညာဉ်စစ်ပွဲသည် ခါနာန်ပြည်သိမ်းယူခြင်းနှင့် မည်သို့အလားတူ၍ မည်သို့ကွာခြားသနည်း။
- ၃။ ယောဂျ၏ပုံဆောင်ခြင်းတို့၏စုံလင်ခြင်းကို အာရုံပြုပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏နေ့စဉ်ဘဝရုန်းကန်ရာတွင် နာခြင်း၊ ဒုက္ခနှင့် သေခြင်း ကင်းသောကမ္ဘာသည် ကျွန်ုပ်တို့အား စစ်မှန်သောမျှော်လင့်ခြင်း မည်သို့ပေးသနည်း။

-၀-

သင်ခန်းစာ (၁၅)
ပြည်တော်တွင်နေထိုင်ခြင်း
 ဒီဇင်ဘာလ ၆ - ၁၂

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း ဒီဇင်ဘာလ ၆ ရက်
 ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ယောဂျ၊ ၂၂။ ဧဖက်၊ ၆း၇။ ယောဟန်၊ ၇း၂၄။
 တော၊ ၂၅။ သုတ္တံ၊ ၁၅း၁။ ၁ပေ၊ ၃း၈၊ ၉။

အလွတ်ကျမ်းချက်
 “ဖြည်းညင်းသောစကားသည် စိတ်ကိုဖြေတတ်၏။ ကြမ်းတမ်းသောစကားမူကား အမျက်ကိုနှိုးဆော်တတ်၏” (သုတ္တံ၊ ၁၅း၁)။

အသိုက်အဝန်းတွင်နေရသည်မှာ ရံဖန်ရံခါ အငြင်းပွားခြင်းနှင့် တင်းမာခြင်းများဖြစ်တတ်သည်။ အထူးသဖြင့် အသင်းတော်တစ်ခုတွင် နောက်ခံဘဝ၊ လူမှုအဆင့်အတန်းမျိုးစုံနှင့် လုံးဝကွဲပြားသောရိုးရာဓလေ့ရှိသောသူများ အတူနေထိုင်၍ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုအတွက် လုပ်ကိုင်ကြရာတွင် ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ယခုအပတ်တွင် ယောဂျမှတ်စာ ၂၂ နှင့် လူထုအတွင်း ကြီးမားသောနားလည်မှုလွဲမှားခြင်းတစ်ခုဖြစ်လာသည့် စိန်ခေါ်မှုအကြောင်း လေ့လာရပါမည်။ မှတ်စာအုပ်အစတွင် ယောဂျသည် မျိုးနွယ်စုတချို့အား ယော်ဒန်ကိုကူးသွား၍၊ ယော်ဒန်၏အနောက်ကမ်းလွန်ဒေသမှ မျိုးနွယ်စုတို့နှင့်အတူ သိမ်းယူခြင်းအမှုတွင် ပါဝင်ရမည်အကြောင်း အမိန့်ထုတ်ပြန်၏ (ယောဂျ၊ ၁း၁၂-၁၈)။ လုပ်ငန်းတာဝန်ပြီးဆုံးသောအခါ သူတို့ပြန်သွားကြရမည်ဖြစ်သော်လည်း ယော်ဒန်အရှေ့ဘက်ခြမ်းတွင် ယဇ်ပလ္လင်တစ်ခုတည်ထားခဲ့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အနောက်ကမ်းလွန်မျိုးနွယ်တို့နှင့် အချေအတင်ရှိကြ၏။

သူတစ်ပါးတို့၏အပြုအမူတို့အပေါ် မဆင်မခြင်နှင့် အလျင်စလို ကောက်ချက်ချခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်အန္တရာယ်များသနည်း။ အသင်းတော် ထဲတွင် စည်းလုံးခြင်းကို မည်သို့တည်ဆောက်နိုင်မည်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့အား ခေါ်တော်မူခြင်းကို စိတ်ရှုပ်ထွေးခြင်းမဖြစ်စေဘဲ သာ၍ကျယ်ပြန့်သောအမြင် နယ်ပယ်၌ စိတ်ထဲသို့မှီးကြရန် အဘယ်ကြောင့်အရေးကြီးသနည်း။ ဤသည် တို့သည် ယခုအပတ်အတွင်း လေ့လာရမည့်အရာများဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ **ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်**
ကတိပြုခြင်း

ယောရှု၊ ၂၂:၁-၈ ကိုဖတ်ပါ။ ရှုဗင်လူများ၊ ဂဒ်လူများနှင့် မနာရှေတစ်ဝက်တို့၏ ကတိပြုခြင်းကို ဤကျမ်းချက်တို့မှ မည်သို့ ပြောဆိုသနည်း။

ယော်ဒန်တစ်ဘက်ကမ်း၏မျိုးနွယ်တို့သည် မောရှေနှင့်ယောရှုတို့မှ အပ်နှင်းသော လူသရေလအားလုံး၏ဘုံတာဝန်ကို ဆက်ကပ်ခြင်းဖြင့် ထမ်းဆောင် ရခြင်းတွင် အပြည့်အဝနှစ်ထောင်းအားရကြသည်ဟု ယောရှုကအတည်ပြုထား သည်။ မိမိတို့၏ညီအစ်ကိုများနှင့်တကွ “ရက်ပေါင်းများစွာ” တိုက်ခိုက်ရသည် ဆိုရာတွင် အမှန်တကယ်တော့ ခြောက်နှစ်မှ၊ ခုနစ်နှစ်မျှပင်ရှိ၏ (ယောရှု၊ ၁၁:၁၈။ ၁၄:၁၀။ တရား၊ ၂:၁၄)။ သူတို့၏ဇနီး၊ သားသမီးတို့သည် ယော်ဒန်အရှေ့ဘက်ကမ်းရှိအိမ်တွင် ကျန်ခဲ့ကြရသော်လည်း သူတို့သည် မိမိတို့ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ နာကျင်ခြင်း၊ သေခြင်းကိုရင်ဆိုင်ကာ ရွတ်ရွတ်ချွန်ချွန် တိုက်ပွဲဝင်ကြသည်။

ဤကျမ်းချက်တို့သည် ပြည်တော်သို့ဝင်ရန် ထိုလူမျိုးတို့၏စည်းလုံး ခြင်းအရေးကြီးကြောင်း ဖော်ပြသည်။ စည်းလုံးခြင်း၏ အဆုံးစွန်အကျိုးဆက်

အတွက်လည်း ပြင်ဆင်ထားကြသည်။ ယော်ဒန်မြစ်၏ ခိုင်မာသောပထဝီ မြေခြားနားခြင်းရှိသည့်တိုင် လူသရေလူတို့သည် စည်းလုံးစွာဆက်လက် တည်နေကြမည်နည်း။ ပထဝီမြေအနေအထားသည် မိမိတို့လူမျိုးဖြစ်တည် စေခြင်းကို ခွင့်ပြုမည်လော။ ထာဝရဘုရားအား ဘုံဝတ်ပြုခြင်းဖြင့် သူ၏ရွေးချယ် ထားသောလူမျိုးအဖြစ်ရပ်တည်ကာ ဘုရား၏ခေါင်းဆောင်မှုအောက်တွင် စည်းလုံး ၍ တောင့်တင်းခိုင်မာကြမည်လော။

ဤသို့မဖောက်ပြန်ဘဲ တည်မြဲနိုင်ရန်၊ မိမိတို့ညီအစ်ကို လူသရေလူ တို့၏အမှုကို ထမ်းရွက်ရသည်မဟုတ်ဘဲ သူတို့အား တာဝန်အပ်နှင်းသော ယာဝေ၏အမှုကိုထမ်းရွက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ယောရှုသည်ရှင်းပြလေ၏။ ဤနိယာမ နှင့်အလားတူကိုပင် ဓမ္မသစ်တွင်လည်း တွေ့ရပါသေးသည်။ တမန်တော် ပေါလုက ခရစ်ယာန်တို့သည် လူသား၏အမှုသာဆောင်ရွက်သည်မဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရသည်ဆို၏ (ဇေက၊ ၆:၇။ ကော၊ ၃:၂၃။ ၁၁က၊ ၂:၄)။ စကြဝဠာဖန်ဆင်းရှင်၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရ သည်ထက် မြင့်မားသောခေါ်တောမူခြင်း ရှိသေးသလော။

နေ့စဉ်အသက်တာတွင် စိန်ခေါ်မှုအခက်အခဲများကို ရင်ဆိုင်နေရသော အခါ တိုက်ခိုက်လိုစိတ်ကုန်စေလောက်သော စိတ်ဓာတ်ကျခြင်းတို့ကို ကြိုဆုံ ကြရပါသည်။ ဖြစ်လေ့ရှိတတ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သူတောင်းဆိုသမျှအားပြုနိုင်ရန် ထောက်မမည့်ကတိပေးတော်မူသောကိုယ်တော် အား ခေါ်နိုင်ပါသည်။ မြင့်မားသောခေါ်တော်မူခြင်းကိုစောင့်ထိန်းပါက၊ ဤ လောက၏ကျဆုံးပြီးသောလူသားများအား မလွဲဇကန်စိန်ခေါ်မှုများနှင့် စိတ် ဆင်းရဲခြင်းတို့ကိုဘေးဖယ်ကာ ရှေ့သို့ချီတက်နိုင်ပါသည်။

ယောရှု၊ ၂၂:၅၊ ၆ တွင်၊ အိမ်ပြန်သွားရမည့် မျိုးနွယ်တို့အား ထာဝရဘုရားထံတော် သစ္စာစောင့်သိရန်မှာကြားကာ ကောင်းချီးပေး လေ၏။ အသင်းတော်တွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သာ၍ဆုတောင်းပေး ကြပါက ကျွန်ုပ်တို့၏မိတ်သဟာယသည် မည်သို့ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲ ခြင်းရှိနိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့

ဒီဇင်ဘာလ ၈ ရက်

စွပ်စွဲအပြစ်တင်ခြင်း

အိမ်သို့ပြန်လာသောမျိုးနွယ်စုအကြောင်း ယောရှု၊ ၂၂:၉-၂၀ တွင်ဖတ်ပါ။ ယော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်ကမ်း၏မျိုးနွယ်တို့သည် အရှေ့ဘက်ကမ်း၏မျိုးနွယ်တို့အား မည်သို့ပြစ်တင်ဝေဖန်ကြသနည်း။ ဤပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းပမာဏသည် မည်မျှထိရှိသနည်း။

ယောရှု၊ ၂၂:၁ တွင် အရှေ့ဘက်ကမ်း၏မျိုးနွယ်တို့အား ရှုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး စသည်ဖြင့်ခေါ်ဆိုထားသော်လည်း၊ ယောရှု၊ ၂၂:၁၁ တွင်မူ ရှုဗင်၏သားများ၊ ဂဒ်၏သားများနှင့် မနာရေမျိုးနွယ်တစ်ဝက်ဟုခေါ်ဆိုပြန်ရာ၊ “ဣသရေလ၏သားများ” ဟူသောခေါ်ဆိုခြင်းနှင့်ယှဉ်ပါက သီးခြားကွဲပြားနေသယောင်ဖြစ်၏။ ထိုဇာတ်လမ်းစဉ်တွင် “ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့” ဟူသည်မှာ ယော်ဒန်မြစ်အနောက်ကမ်းလွန်၏ ကိုးမျိုးနွယ်နှင့်တစ်ဝက်တို့ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၍ ထိုနှစ်ဖွဲ့တို့အကြားတွင် အက်ကြောင်းကို ကြီးထွားစေ၏။ ဤသည်တို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏ရာဇဝင်တွင် ၎င်းတို့အပေါင်းအား ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်ကမ်း၏မျိုးနွယ်တို့အား ဣသရေလအမျိုးသားဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ခြင်း ရှိမရှိဖြစ်လာသည်။

ထိုရာဇဝင်အား ချောမွေ့သောနိဂုံးကိုသာ မျှော်လင့်ပါသော်လည်း၊ အရှေ့ဘက်ကမ်း၏မျိုးနွယ်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်တွင် ယဇ်ပလ္လင်တစ်ခုတည်ကြသောကြောင့် တင်းမာခြင်းတစ်ခုဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ကျမ်းစာသည် ထိုယဇ်ပလ္လင်၏အား မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်တည်ဆောက်၍ မည်သို့မည်ပုံအသုံးပြုကြသည်ကို တိတိကျကျဖော်ပြခြင်းမပြုပါ။ ထိုယဇ်ပလ္လင်၏အကြောင်းတရားသည် ထွေပြားလှ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ခါနာန်ပြည်မသို့ဝင်လာရန် ယော်ဒန်အား အလျင်ဦးကူးသွားရန် မြစ်ကမ်းစပ်သို့

ရောက်လာခဲ့ချိန်ကို (ယောရှု၊ ၃၊ ၄) နောက်ကြောင်းပြန်တွေးကြည့်ရာတွင် သာ၍ပင်မရေမရာဖြစ်နေသေး၏။ ဤနေရာတွင် ဣသရေလတချို့တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်အား ဆန့်ကျင်ဘက်ပြန်ကူးသွားရန် မြစ်နားသို့ရောက်လာကြ၏။

ဖြစ်ရပ်နှစ်ခုလုံးတွင် ကျောက်ပုံတည်ကြသည်။ အလျင်ဦးသည် အောက်မေ့ရာဖြစ်၍၊ ဒုတိယသည် ထယ်ဝါသောယဇ်ပလ္လင်ဟု ထင်မြင်ကြသည်။ မေးခွန်းတစ်ခု မလွဲဧကန်ထွက်လာသည်။ “ဤကျောက်တို့သည် အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်း” (ယောရှု၊ ၄:၆၊ ၂၂)။ ဤယဇ်ပလ္လင်တည်ထားခြင်းသည် ယဇ်ပူဇော်ရန်လော၊ အောက်မေ့စရာလော။ ဤတစ်ခြားမျိုးနွယ်တို့သည် ဖောက်ပြန်စပြုကြပြီလား။

ယောရှုနှင့် ဧလျာဇာမှအစ မျိုးနွယ်ခေါင်းဆောင်တို့အား မေးမြန်းခြင်း မရှိခြင်းကြောင့် ကြောက်မက်ဖွယ်ပဋိပက္ခကြီး ဖြစ်နိုင်ချေရှိသော နားလည်မှုလွဲမှားခြင်းဖြစ်စေသည်။

ယေရှုနှင့်ပေါလုတို့သည် သူတစ်ပါးအား တရားစီရင်ခြင်းကို ရောင်ကြည်ရန် မည်သို့တိုက်တွန်းထားသနည်း။ (လု၊ ၆:၃၇။ ယောဟန်၊ ၇:၂၄။ ၁ကော၊ ၄:၅)။ သူတစ်ပါး၏လှုပ်ရှားမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အဘယ်ကြောင့် ပြစ်မှားလွယ်သနည်း။

အင်္ဂါနေ့

ဒီဇင်ဘာလ ၉ ရက်

အတိတ်အားဖြင့် စိုးရိမ်ကြောင့် ကြခြင်း

ယောရှု၊ ၂၂:၁၃-၁၅ ကို တော၊ ၂၅ နှင့်ယှဉ်၍ဖတ်ပါ။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မျိုးနွယ်နှစ်ခုနှင့် တစ်ဝက်တို့ထံသို့ စေလွှတ်သောကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ဖိနဟတ်အား အဘယ်ကြောင့် ခန့်အပ်သနည်း။

သီးခြားလွတ်လပ်ရေးကို တရားဝင်ကြေညာသည်ဟူ၍ လေ့လာခြင်းမှ တွေ့ရှိကြောင်း ကောလဟလသတင်းအား အတည်မပြုမီတွင် မျိုးနွယ်ကိုးနွယ် တို့နှင့် တစ်ဝက်တို့သည် ဒုတိယအကြိမ် မိမိတို့ကိုယ်ကို “ဣသရေလ၏ သားများ” ဟုသတ်မှတ်ကာ၊ ထိုယဇ်ပလ္လင်၏အနက်နှင့် ရည်ရွယ်ချက်ကို ရှင်းလင်းစေရန် တောင်းဆိုသောကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကို စေလွှတ်လေ၏။ ထိုကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တွင် ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းကြီး ဇလာဇာကွယ်လွန်ပြီးသော် သူ၏နေရာဆက်ခံမည့်သား ဖိနဟတ်ပါဝင်၏ (ယောရှု၊ ၂၄:၃၃)။ ဖိနဟတ် သည် ဗာလပေဂုရုတွင် ကာမရာဂလိုက်စားပျော်မြူးနေသော ဣသရေလတို့အား ရပ်တန့်စေခဲ့ခြင်း မျက်မြင်လက်တွေ့ရှိသူဖြစ်သည် (တော၊ ၂၅)။

“ထိုအမှုကို ယဇ်ပရောဟိတ်အာရုန်၏သား ဖိနဟတ်သည်မြင်လျှင် ပရိသတ်ထဲမှထ၍ လုံ့ကိုကိုင်လျက်၊ ဣသရေလလူကို တဲအတွင်းလိုက်ပြီးမှ ယောက်ျားကိုထုတ်ခြင်းခတ်အောင်လည်းကောင်း၊ မိန်းမကိုဝမ်းပေါက်အောင် လည်းကောင်း ထိုးလေ၏။ ထိုသို့ပြုသောအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးတို့တွင် ဘေးငြိမ်းလေ၏” (တော၊ ၂၅:၇၊ ၈)။

ဖိနဟတ်သည် ဩဇာအရှိန်အဝါရှိသူဖြစ်သည်။ အခြားသောအထောက် တော်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းမှ မျိုးနွယ်ကိုးနွယ်တို့နှင့် တစ်ဝက်တို့၏ကိုယ်စားလှယ်များဖြစ်ကြ၍၊ တစ်ဦးစီတို့သည် မိသားစုအသီးသီးမှ ခေါင်းဆောင် (အိမ်ထောင်ဦးစီးများ) ဖြစ်ကြသည်။

ထိုကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တို့သည် အနာဂတ္တန်ယမအရ “နှုတ်ကပတ် လာသည်ကား” ကိုစွဲကိုင်လျက် ဘာသာစော်ကားခြင်းနှင့် ပုန်ကန်ခြင်းအမှု တို့ဖြင့် အမှုဖွင့်ကြသည်။ ထူးခြားမှုအနေဖြင့် ထာဝရဘုရားက မိန့်တော်မူခြင်း မဟုတ်ဘဲ “ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်အပေါင်း” တို့မှ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည် (ယောရှု၊ ၂၂:၁၆)။

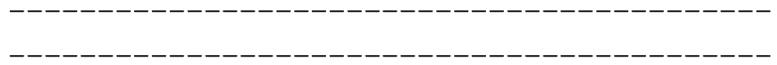
ဣသရေလသည် အပြစ်ကျူးလွန်သည်၊ သစ္စာဖောက်၍ ပုန်ကန် သည်ဟုစွဲချက်တင်၏။ ဤနေရာတွင် “ကျူးလွန်” သည်ကို အာခန်၏

အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်းစကားလုံးကိုပင် အသုံးပြုထားရာ (ယောရှု၊ ၇:၁)၊ မောရှေ ၏စာအုပ်ငါးအုပ်တို့တွင် တော်တော်များများပါရှိသည် (ဝတ်၊ ၅:၁၅။ ၆:၂။ တော၊ ၅:၆။ ၁၂)။ အာခန်နှင့် ဗာလပေဂုရုတို့ သာဓကရှိနှင့်ပြီးဖြစ်၍ ပထမ သည် သစ္စာဖောက်လွဲခြင်းနှင့် နောက်တစ်ခုသည် ပုန်ကန်ခြင်းအတွက်ဖြစ်သည်။ ခွင့်ပြုမိန့်မရှိသောယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ခြင်းဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ ရုပ်တုကိုးကွယ် ခြင်းနှင့် စာရိတ္တပျက်ပြားခြင်းကြောင့် ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်သည် ဣသရေလတစ်မျိုးလုံးအပေါ်သို့ ကျရောက်မည့်အန္တရာယ်အတွက် ကိုးနွယ်နှင့် နွယ်တစ်ဝက်တို့မှ စိုးရိမ်ခြင်းကိုတင်ပြလာသည်။

လွန်ခဲ့သောအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် မကောင်းသော အတွေ့အကြုံများကြုံခဲ့၍ အနာဂတ်ဖြစ်ရပ်များကို အလားတူပင်ဖြေရှင်း ကြမည်ဆိုပါစို့။ ယခုမိမိတို့၏အိမ်နီးချင်းများအား ဆက်ဆံပုံများကို အတိတ်က ကျွန်ုပ်တို့၏အဖြစ်ဆိုးများတို့ကဲ့သို့မဖြစ်စေရန် ထာဝရ ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်သည် မည်ကဲ့သို့ကူညီနိုင်မည်နည်း။

ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဒီဇင်ဘာလ ၁၀ ရက် ဖြည်းညင်းသောအဖြေ

ယောရှု၊ ၂၂:၂၁-၂၉ ကို သုတ္တံ၊ ၁၅:၁ နှင့်နှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ။ အရှေ့ပိုင်းမျိုးနွယ်တို့၏ဖြေဆိုခြင်းမှ မည်သည့်သင်ခန်းစာရနိုင်သနည်း။

စွပ်စွဲခြင်း၏အဖြေသည် စွပ်စွဲချက်ကဲ့သို့ပင် ရိုးရှင်း၍တန်ခိုးပါနေ လေရာ၊ အမှုအကြောင်းအရာအရရာ၊ အမှုတည်ဆောက်ပုံပါ တစ်ထပ်တည်း ကျကြ၍ ကျမ်းတစ်ခုလုံး၏ဗဟိုချက်အဖြစ်တည်ရှိ၏။ ထိုမျိုးနွယ်စုတို့သည် အစောတလျင်ဖြေဆိုခြင်းမပြုဘဲ၊ သက်သေအထောက်အထားမပြုနိုင်သောစွပ်စွဲ ခြင်းကို ငြိမ်သက်စွာနားထောင်၍သာနေကြ၏။ ဣန္ဒြေရှိစွပ်စွဲခဲ့ကြပြီးဖြစ်သဖြင့်၊

သူတို့၏သည်းခံနိုင်စွမ်းသည် စံနမူနာတင်ထိုက်၍ “ဖြည်းညင်းသောစကားသည် စိတ်ကိုဖြေတတ်၏။ ကြမ်းတမ်းသောစကားမူကား အမျက်ကိုနှိုးဆော်တတ်၏” ဟူသော ကျမ်းစာကို မှန်ကန်စေ၏ (သုတ္တံ၊ ၁၅:၁)။

ပြန်လည်ချေပခြင်းဝါကျအစပြုရာတွင် ဣသရေလဘုရား၏နာမ အဲလ်၊ အဲလိုဟိမ်၊ ယာဝေတို့ဖြစ်သည် (ယောရှု၊ ၂၂:၂၂)။ ၎င်းကို နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ရွတ်ဆိုရသည်။ အကြောင်းမှာ၊ ပြည်တွင်းစစ်အသွင်သို့ပင် ကူးသွားနိုင်သော မသင်္ကာခြင်းဖြင့် မမှန်မကန်စွဲခြင်းများကိုဖယ်ရှားရန် ကျမ်းကျိန်ခြင်းဖြစ် သည်။ ထာဝရဘုရားသည် အရာအားလုံးသိနားလည်သည်ကို သူတို့သိရှိ၍ ၎င်းတို့စေလွှတ်သောကိုယ်စားလှယ်တို့သည်လည်း နိဂုံးထိတိုင် ပို့ဆောင်နိုင် လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားကြသည်။ မျိုးနွယ်နှစ်ခုနှင့်တစ်ဝက်တို့သည်လည်း မိမိတို့တွင် အပြစ်ထင်ရှားသည်ဖြစ်ပါက လက်စားချေခြင်းခံရမည်ဟု ထာဝရ ဘုရားရှေ့မှောက်တွင် ခေါ်ဆိုကြ၏ (တရား၊ ၁၈:၁၉။ ၁၉၊ ၂၀:၁၆)။

အမှုစွဲဆိုခြင်းအခြေခံစွဲချက်ကိုပင် ရှောင်ကွင်းနိုင်သော အံ့အားသင့် စေသောအချက်ဖော်ထုတ်လာကြသည်။ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ခြင်းထက် ဣသရေလမှစွဲထွက်မည်ကို စိုးရိမ်ခြင်းသည် သူတို့၏မူရင်းလုပ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ ယဇ်ပလ္လင်တစ်ခုတည်ခြင်းသည် မိမိတို့ထင်မြင်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဖောက်လွှဲ ဖောက်ပြန်ခြင်း၏သာဓကမဟုတ်ပါ။ ဧကန်အမှန်မှာ အရှေ့သားတရားခံတို့ သည် ယော်ဒန်အနောက်သားတို့ကဲ့သို့ပင် ထာဝရဘုရားအား ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဖြင့်သာ ပြုသည်ဖြစ်၍ မှန်ကန်ကြ၏။ ဣသရေလတို့၏မူရင်းစည်းလုံးခြင်း သည် ပထဝီမြေ၊ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် သူတို့၏အမွေအနှစ်ကြောင့်မဟုတ်ဘဲ၊ ထာဝရ ဘုရားတောင်းဆိုသောအရာများအပေါ် သစ္စာစောင့်သိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

မြစ်အနောက်ဘက်သားတို့၏ စစ်မှန်သောစိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းဖြင့် အရှေ့ သားတို့၏အပြစ်ကင်းစင်ခြင်းကို ယဇ်ပလ္လင်လေးလစ်ခြင်းကြောင့် အနောက် သားတို့သည်လည်း လွန်စွာရွှင်လန်းကြ၏။ မိမိတို့ညီအစ်ကိုတို့၏လျှောက်လဲ ချက်တို့ကြောင့် အမှုရှုံးသည်ဟုမခံစားကြဘဲ မိမိတို့၏မယုံသင်္ကာခြင်းသည်

မှားယွင်းနေကြောင်း သိရှိရခြင်းတွင်ပင် ဝမ်းမြောက်နေကြသေး၏။ ဣသရေလ အတွင်း စစ်ပြဲဖြစ်မည်ကို ရှောင်လွှဲနိုင်ခဲ့၍ စည်းလုံးခြင်းသည် ထိုလူမျိုးတွင် တည်မြဲနေ၏။

မှားယွင်းသောပြစ်တင်ခြင်းကို သင်မည်သို့ကိုင်တွယ်သနည်း။ ဆာ၊ ၃၇:၃-၆၊ ၃၄၊ ၃၇ တို့ကိုဖတ်၍ သင့်အမြင်တချို့ကိုဝေမျှပါ။

ကြာသပတေးနေ့ ဒီဇင်ဘာလ ၁၁ ရက်
ပဋိပက္ခဖြေရှင်းခြင်း

ယောရှု၊ ၂၂:၃၀-၃၄ ကိုဖတ်ပါ။ ဤဆူပူမှုဖြစ်ရပ်တစ်ခုလုံး သည် အသင်းတော်အတွင်း ပဋိပက္ခဖြေရှင်းခြင်းနည်းလမ်းတချို့ကို မည်ကဲ့သို့သွန်သင်ပြသသနည်း (ဆာ၊ ၁၃၃။ ယောဟန်၊ ၁၇:၂၀-၂၃။ ၁၆၊ ၃:၈၊ ၉)။

ယောရှု၊ ၂၂ ၏ဇာတ်လမ်းစဉ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့မိသားစု၊ အသင်းတော် နှင့် အသိုက်အဝန်းတွင် အသုံးပြုနိုင်မည့်ဆက်ဆံရေးဥပဒေတချို့ပင်ပါရှိ၏။

(၁) အမှားအယွင်းရှိသည့်အချိန်တွင်ဖြစ်စေ၊ မှားယွင်းသည်ဟုထင်ရသည့် အချိန်တွင်ဖြစ်စေ၊ မိမိတို့၏အမြင်ဖြင့်လုပ်ဆောင်ခြင်းထက် သေသေချာချာ အဆက်အသွယ်ပြုခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏လူတို့သည် ပြဿနာတက်မည့်ဆဲဆဲတွင် ရေငုံနှုတ်ပိတ်မနေခြင်းသည် သာ၍ကောင်း၏။ ယော်ဒန်ကမ်းလွန်မျိုးနွယ်တို့သည် ယဇ်ပလ္လင်တစ်ခုတည်ဆောက်လိုကြောင်း ရှင်းလင်းခြင်းပြုခဲ့ပါက ဤဆူပူမှုအားလုံးကို ရှောင်လွှဲနိုင်ခဲ့လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

(၂) တစ်စုံတစ်ဦးသည် စီရင်တော့မည်ဟု ပြုခဲ့သည့်တိုင် ဆုံးဖြတ်ချက် ချရန် ဆန္ဒမစောသင့်ပါ။ အရှေ့ယော်ဒန်မျိုးနွယ်တို့သည် ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် ကုန်ပြီဟူသော ကောလဟာလသည် အနောက်မျိုးနွယ်တို့၏နားသို့ ရောက်လာ သောအခါ သူတို့သည် ယုံမြန်ကြ၏။

(၃) နိဂုံးမချုပ်မီတွင် သင်လေ့လာခဲ့ရသော ပြဿနာအရင်းအမှန်ကို ရေလည်ရှင်းလင်းပြောဆိုပါ။

(၄) စည်းလုံးခြင်းရရှိနိုင်ရန် စွန့်လွှတ်ခြင်းပြုနိုင်ပါ။ ယော်ဒန်အရှေ့မျိုးနွယ် တို့၏ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ခြင်းသည် ယော်ဒန်တစ်ဖက်ကမ်းတွင် နေထိုင်ရခြင်း ကြောင့်ဖြစ်ခဲ့သော် အနောက်ကမ်းလွန်မျိုးနွယ်များတို့သည် မိမိတို့ညီအစ်ကို များတို့အတွက် မိမိတို့၏ဝေပုံကျကိုပင်စွန့်လွှတ်ရန် အလိုရှိကြ၏။

(၅) စွပ်စွဲခံရရာတွင် မှန်သည်၊ မှားသည်၊ အမျက်ကိုပြေစေသော ဖြည်းညင်း သောအဖြေကိုသာပေးပါ။ စွပ်စွဲခြင်းတစ်ခုအား တန်ပြန်စွပ်စွဲခြင်းဖြင့် ငြိမ်သက် ခြင်းသို့မပို့ဆောင်နိုင်ပါ။ နားလည်ခြင်းရရှိနိုင်ရန် နားလည်တတ်ရန်ကြိုးစားပါ။

(၆) ငြိမ်သက်ခြင်းပြန်ရရှိသောအခါ ရွှင်လန်းခြင်းရှိ၍ ဘုရားကိုချီးမွမ်းပါ။ ဣသရေလပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ထိုနှစ်မျိုးနွယ်နှင့် နွယ်ဝက်တို့၏စိတ်ရင်းခံ အမှန်ကို သိရှိသောအခါ လွန်စွာရွှင်လန်းခြင်းရှိကြသည်။ ထိုသို့ပြုခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိခဲ့သောကြောင့် မိမိတို့၏စီရင်ခြင်းကိုလည်း ဂုဏ်ယူဝင့်ကြား လွန်းခြင်းကိုလည်း မပြုကြပါ။

ယော်ဒန်အရှေ့မျိုးနွယ်တို့သည် ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ခြင်းပြုခဲ့သော် ဣသရေလတို့သည် ပဋိညာဉ်တရား၏တောင်းဆိုချက်များအရ ပြုကြရလိမ့် မည်။ စည်းလုံးခြင်းသည် အမှန်တရားကိုရေဆေးချရန်နှင့် ကျမ်းစာရေးရာ ဥပဒေသတို့အား လျစ်လျူရှုနိုင်ရန် လျှောက်လဲချက်မဟုတ်ပါ။ မည်သို့ဆို စေကာမူ အသင်းတော်၏စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတို့ကို ဦးထိပ်မတင်ထားရပါ။ တာဝန်ရှိသင်းအုပ်ဆရာသည် နှုတ်ကပတ်တော်အရ ကြားဝင်ဆွေးနွေးပေးခြင်း ဖြင့် မအောင်မြင်သောအခါမှသာ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းအရ ပြုရပါမည်။ အသင်းတော်ထဲတွင် ရိုးရှင်းသောဤဥပဒေသတို့ကိုအသုံးပြုပါက အသင်းတော် ၏အခြေအနေသည် မည်မျှပင်ပြောင်းလဲခြင်းရှိမည်နည်း။

သောကြာနေ့ ဆက်လက်လေ့လာရန်။

ဒီဇင်ဘာလ ၁၂ ရက်

Ellen G. White, "The Division of Canaan," pp. 517-520, in Patriarchs and Prophets.

“အပြစ်စီရင်ရာတွင် ပေါ့ပေါ့လျော့လျော့လုပ်ခြင်းကို ရှောင်ရှားရန် အရေးကြီးသည်နည်းတူ၊ တစ်ဘက်တွင်လည်း ကြမ်းတမ်းသောစီရင်ခြင်းနှင့် အခြေအမြစ်မရှိသော မသင်္ကာမှုကိုလည်းရှောင်ရှားရန် အရေးကြီးသည်။”

“ရူပင်မျိုးနွယ်နှင့်အပေါင်းအပါတို့၏ ပညသားပါပါပြုလုပ်ခြင်းသည် အတုယူလောက်သောစံဖြစ်၏။ မှန်ကန်သောဝတ်ပြုခြင်းကို ရိုးရှင်းစွာအားပေး နေရင်း၊ သူတို့အား ထင်မြင်ယူဆမှုလွဲကြကာ ပြင်းထန်စွာပြစ်တင်ခံရသော အခါ၊ သူတို့သည် ခါးသီးသောခံစားချက်မထားကြပါ။ မိမိတို့ကိုယ်ကို ကာကွယ် ပြောဆိုခြင်းမပြုမီ၊ မိမိတို့ညီအစ်ကိုများ၏ စွပ်စွဲခြင်းများအားလုံးကို ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့စွာနားထောင်ကြပြီးနောက်၊ သူတို့၏လှုပ်ရှားမှုအစုံကိုရှင်းပြကာ မိမိ တို့၌ အပြစ်ကင်းစင်ကြောင်းပြသကြသည်။ ထိုနည်းအားဖြင့် သူတို့အား ချိန်းခြောက်နေသော အကျိုးဆက်အားလုံးတို့ရှောင်ရှားနိုင်လျက် ခင်မင်မပျက် ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ကြ၏။”

“မှန်ကန်နေလျက် မှားယွင်းစွာစွပ်စွဲခံရသောသူတို့သည်လည်း တည်ငြိမ် စွာထောက်ထားညွှာတာနိုင်ပါသည်။ လူသားတို့၏နားလည်မှုနှင့် အဓိပ္ပာယ် ကောက်လွှဲသောအရာအားလုံးကို ထာဝရဘုရားသည် စေ့စေ့လေ့လာတော်မူ သဖြင့် မိမိတို့အမှုအားလုံးတို့ကို ဘုရား၏လက်ဝယ်သို့သာ အပ်နှံထားပါ။ အာခန်၏အပြစ်ကို စေ့စေ့ရှာဖွေသကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားအား ယုံကြည်အားကိုး သောသူတို့အမှုကို သူကိုယ်တိုင်သက်သေထုဖော်ထုတ်ပေးလိမ့်မည်။ ခရစ်တော် ၏ဝိညာဉ်တော်နှိုးဆော်ခြင်းရှိသူတို့သည် သည်းခံကြင်နာသော စာနာစိတ်ရှိ ကြလိမ့်မည်။”

“ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့၌ စည်းလုံးခြင်းနှင့် ညီအစ်ကိုချစ်ခြင်း ရှိရန် အလိုရှိတော်မူ၏။ ကပ်တိုင်မတက်မီတွင် ခရစ်တော်၏ဆုတောင်းခြင်း

တွင် သူနှင့်ခမည်းတော်တို့သည် တစ်လုံးတစ်ဝဖြစ်သည်နည်းတူ တပည့်တော် တို့သည်လည်း တစ်လုံးတစ်ဝပင်ဖြစ်စေရန်နှင့် သူ့အား ထာဝရဘုရားစေလွှတ် တော်မူသည်ကို လောကမှသိရှိရန် ဆုတောင်း၏။ အထိရောက်ဆုံးနှင့် အံ့ဖွယ် အကောင်းဆုံးထိုဆုတောင်းခြင်းသည် ယခုခေတ်အထိ လက်လှမ်းမီနေသည်။ “ထိုသူတို့အဖို့သာ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းသည်မဟုတ်ပါ။ သူတို့ဟောပြောခြင်း အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည်သောသူတို့အဖို့ကိုလည်း ဆုတောင်းပါ၏” (ယောဟန်၊ ၁၇:၂၀)။ သမ္မာတရားဥပဒေသတစ်ခုတည်းကိုပင် စွန့်လွှတ်ခြင်း မပြုသည်နည်းတူ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ပန်းတိုင်သည်လည်း စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်းရရှိရန် ဖြစ်သည်။” – Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, pp. 519, 520.

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

- ၁။ ပေါလု၏ “သူတစ်ပါးတို့သည် ကိုယ့်ထက်သာ၍ကောင်းမြတ် သည်ဟု ထင်မှတ်ရမည်” (ဖိ၊ ၂:၃) ဟူသော စကားသည် မိမိတို့ညီအစ်ကိုများတို့အား မကောင်းထင်မြင်မှန်းဆခြင်းကို ရှောင်ရှားရန် မည်သို့ထောက်မနိုင်မည်နည်း။
- ၂။ အတိတ်က မိမိတို့ဆုံးရှုံးခြင်းနှင့် မှားယွင်းခြင်းတို့အပေါ် မည်သို့ ခြေလှန်လက်လွန်ပြုခဲ့ကြသနည်း။ ထိုအမှားကို မည်သို့ရှောင်ရှား နိုင်မည်နည်း။
- ၃။ သူတစ်ပါးတို့၏ အမြင်ကိုနားထောင်ခြင်း အရေးကြီးကြောင်း ဆွေးနွေးပါ။ နားထောင်တတ်ခြင်းကို အသင်းတော်ထဲတွင် မည်ကဲ့သို့ပျိုးထောင်နိုင်မည်နည်း (ယာကုပ်၊ ၁:၁၉)။

သင်ခန်းစာ (၅၂)
ထာဝရဘုရားသည်သစ္စာတည်၏
 ဒီဇင်ဘာလ ၁၃ - ၁၉

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း **ဒီဇင်ဘာလ ၁၃ ရက်**
ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ယောရှု၊ ၂၁:၄၃-၄၅။ ၂တိ၊ ၂:၁၁-၁၃။ ယောရှု၊ ၂၃။ ဗျာ၊ ၁၄:၁၀၊ ၁၉။ တရား၊ ၆:၅။

အလွတ်ကျမ်းချက်
 “ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအဖို့ မိန့်တော်မူသောကောင်း ကျိုးတစ်စုံတစ်ပါးမျှမလျော့၊ ရှိသမျှတို့သည် ပြည့်စုံကြ၏” (ယောရှု၊ ၂၁:၄၅)။

၁၉၆၁ ပြည့်နှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် သမ္မတဂျွန်အဲဗ်ကယ်နဒီ သည် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုခြင်း အခမ်းအနားအဖွင့်မိန့်ခွန်းတွင် စကားလုံး ၁၃၆၆ လုံးကိုသာအသုံးပြု၍ မိန့်ခွန်းချော့ခဲ့ရာ၊ အမေရိကန်ပြည်သူတို့သည် မေ့မရနိုင် အသည်းစွဲကျန်ခဲ့ကြသည်။ ပြည်သူတို့သည် မိမိတို့၏အခွင့်အရေးကိုသာ အာရုံ မစိုက်ကြဘဲ၊ မိမိတို့၏တာဝန်များကိုသာ အာရုံစိုက်ကြပါရန် “ကောင်းမွန်သော အသိတရားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏သေချာသောဆုလာဘ်တည်းဟူသော ကျွန်ုပ်ပြုမှုသော အရာများအား နောက်ဆုံးတရားစီရင်ခြင်းကို အောက်မေ့လျက်၊ ကျွန်ုပ်တို့ချစ်သော ပြည်ကို ဦးဆောင်၍ ရှေ့သို့ချီကာ၊ ထာဝရဘုရား၏ပို့ဆောင်ခြင်းနှင့် ကောင်းချီး မင်္ဂလာကိုတောင်းဆိုလျက် ဤလောကတွင် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အမှုကိုစွဖြစ်စေကြစို့” ဟုဆို၏။

ဣသရေလတို့၏သက်ကြီးရွယ်အိုခေါင်းဆောင်ယောရှုသည် မိမိအသက် မီးစာကုန်ဆုံးတော့မည်ကို သတိပြုမိလျက်၊ ဣသရေလတို့နှင့် ၎င်းတို့၏

ခေါင်းဆောင်များအား မိန့်ခွန်းချွေခဲ့သည် (ယောရှု၊ ၂၃၊ ၂၄)။ ယောရှု၊ ၂၃ သည် အနာဂတ်တွင် ထာဝရဘုရားအား ကိုးကွယ်ခြင်းကို ဗဟိုပြုသည်။ ယောရှု၊ ၂၄ သည် လွန်ခဲ့သောအတိတ်တွင် ထာဝရဘုရားသည် သစ္စာတည်ခဲ့သည်ဖြစ်သော ကြောင့်၊ ယာဝေဘုရားသည်သာလျှင် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ထိုက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခုတစ်ပတ်တွင် ယောရှုသည် အတိတ်က ဣသရေလတို့၏အောင်မြင်ခြင်းအား ဖျတ်ခနဲပြောလိုက်ခြင်းသာမက နောက်နောင် ၎င်းတို့၏အောင်မြင်ခြင်းလမ်းစဉ်အား ရှာဖွေခြင်းတို့ကို သင်ယူကြရပါမည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ **ဒီဇင်ဘာလ ၁၄ ရက်**

ရှိသမျှတို့သည်ပြည့်စုံကြ၏

ယောရှု၊ ၂၃:၄၃-၄၅ တွင် ဘုရားသခင်၏ပုံရိပ်မည်သို့ရှိသနည်း။ ဤစာသားတို့သည် ကတိတော်ပြည်ကိုသာမက ကျွန်ုပ်တို့၏ ကယ်တင်ခြင်းကိုပါ မည်သို့ဆိုလိုသနည်း (၂တိ၊ ၂:၁၁-၁၃)။

ဤကျမ်းချက်တို့သည် စာအုပ်၏အထွတ်အထိပ်နှင့် သာသနာ့ပဗျာဆိုင်ရာတို့ပါရှိသည်။ စာအုပ်တစ်ခုလုံး၏အဓိကဆိုလိုရင်းဖြစ်သော ပဋိညာဉ်အပေါ် ယာဝေ၏သစ္စာစောင့်သိခြင်း၊ ကတိတည်ခြင်းနှင့် သူ၏ကတိပြုချက်များကို ပြည့်စုံစေခြင်းတို့ကို မီးမောင်းထိုးထားသည်။ ဤအပိုဒ်တိုလေးသည် စာအုပ်တစ်ခုလုံးပါရှိသောအရာများကို အတိုချုံးလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ယောရှု၊ ၂၃:၄၃ တွင် ပြည်တော်ကို ဝေပုံချ၍နေထိုင်ခြင်းကို ဖော်ပြသည် (၁၃-၂၁)။ ၂၃:၄၄ တွင်မူ ရန်သူများအပေါ်အောင်နိုင်ခြင်းနှင့် ပြည်တော်အားသိမ်းယူထိန်းသိမ်းခြင်းပါရှိသည် (ယောရှု၊ ၁-၂)။ ဤသည်အားလုံးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတည်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်၍ ဣသရေလတို့သည် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်တွင် သစ္စာစောင့်သိခြင်းမရှိဘဲ မိမိတို့ဖာသာ ရန်သူတို့ကို အောင်နိုင်ခြင်းနှင့် အမွေခံနိုင်ခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း မမေ့သင့်ပါ။

ထာဝရဘုရားသည် “ပြည်ရှိသမျှကို” (ယောရှု၊ ၂၃:၄၃) နှင့် “ရန်သူရှိသမျှကို သူတို့လက်ထဲသို့” (ယောရှု၊ ၂၃:၄၄)၊ ဘိုးဘေးတို့အား

ကျိန်ဆိုခဲ့သည်နည်းတူ (ယောရှု၊ ၂၃:၄၄)၊ ရှိသမျှတို့ကိုပြည့်စုံစေသည် (ယောရှု၊ ၂၃:၄၅) ဆို၏။ ပြန်ရွတ်ဆိုသည်ဆိုရာတွင် “ကောလ်-kol” အနက်သည် “အားလုံး” ဖြစ်၍ ခြောက်ကြိမ်တိုင်ပါရှိသည် (ယောရှု၊ ၂၃:၄၃-၄၅)။ ပြည်တော်သည် ယာဝေ၏ဆုလာဘ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဣသရေလသည်လည်း မည်သည့် မြီရှင်စာရင်းမျှမရှိဘဲ လက်ခံရယူနိုင်သည်။ ပြည်ကိုပေးရန်နှင့် ရန်သူတို့ကို မိမိတို့လက်ထဲသို့ပေးအပ်ရန် ပဋိညာဉ်ပြုသူသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်။

ဣသရေလ၏အောင်မြင်ခြင်းအလုံးစုံသည် ထာဝရဘုရား၏ပဏာမခြေလှမ်းနှင့် ယုံကြည်ထိုက်ခြင်းတို့ကြောင့်သာဖြစ်ရသည်။ ဤသည်ပင်လျှင် ကျွန်ုပ်၏ကယ်တင်ခြင်းနှင့်အလားတူ၏။ “ယုံကြည်သောအားဖြင့် ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရ၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက်ရောက်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သနားတော်မူရာဖြစ်သတည်း။ ကိုယ်ကုသိုလ်ကြောင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်သည်မဟုတ်။ အဘယ်သူမျှဝါကြွားစရာမရှိ” (ဇဖက်၊ ၂:၈၊ ၉)။

ထာဝရဘုရား၏ယုံကြည်ထိုက်ခြင်းကိုပင် ပေါလုသည် “သစ္စာစကား ဟူမူကား၊ ထိုသခင်နှင့်အတူသေလျှင် အတူရှင်လိမ့်မည်။ အတူဒုက္ခခံလျှင် ထိုသခင်နှင့်အတူ စိုးစံလိမ့်မည်။ ထိုသခင်ကို ငါတို့ငြင်းပယ်လျှင် ငါတို့ကို ငြင်းပယ်တော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့သည် မယုံကြည်သော်လည်း၊ ထိုသခင်သည် သစ္စာတည်သဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုငြင်းပယ်တော်မမူနိုင်” (၂တိ၊ ၂:၁၁-၁၃)။

ထာဝရဘုရားသည် မိမိ၏ကတိတော်တို့အပေါ် သစ္စာတည်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း အနာဂတ်အတွက် မိမိကတိတော်တစ်စုံတစ်ခုမျှ ပျက်ကွက်မည်မဟုတ်ကြောင်း မည်ကဲ့သို့စိတ်ချမှုပေးသနည်း (၁ကော၊ ၁၀:၁၃။ ၂ကော၊ ၁:၁၈-၂၀)။

တနင်္လာနေ့ **ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက်**

ပတ်သက်ဆက်နွယ်ခြင်း၏သင်္ကေတ

ယောရှု၊ ၂၃:၄၃-၄၅ တွင် နားထောင်ခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို နိဂုံးအဖြစ်ဖော်ပြထားသည်။ အောင်မြင်ခြင်းဟူသည် အလွယ်

တကူအခမဲ့ရသည်ဟု မယူဆသင့်ပါ။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အား နားထောင်ခြင်းဖြင့် အမြဲချိတ်ဆက်ကာနေသည်။ ပြည်တော်အားဝေပုံချခြင်းသည် ဣသရေလအပေါ် ထာဝရဘုရား၏ သစ္စာတည်ကြည်ခြင်းအမှတ်အသား ဖြစ်သည့်အပြင် (နေဟမ်၊ ၉:၈)၊ အနာဂတ်တွင် တိုးတက်ကြီးပွားခြင်းအတွက် လည်းဖြစ်သည်။ သို့သော် သူတို့၏စိတ်နေစိတ်ထားအပေါ်မူတည်စေသည်။ ဣသရေလသည် မိမိတို့ရရှိထားသောအရာများကို လုံခြုံစွာထိန်းသိမ်းနိုင်ပါ မည်လား။

ယောရှု၊ ၂၃:၁-၅ ကိုဖတ်ပါ။ ယောရှု၏နိဒါန်းပျိုးခြင်းတွင် အဓိကဗဟိုချက်သည် မည်သည်တို့နည်း။

ယောရှု၏မိန့်ခွန်းသည် သက်ကြီးရွယ်အိုဖြစ်ကြောင်း နှစ်ကြိမ်ထည့် သွင်းပြောကြားကာ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားအပ်နှင်းထားသော လုပ်ငန်းကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရမည်ဟုဆိုသည်။ ထိုပြည်အား သိမ်းယူ နိုင်ခြင်းသည် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အတွက်တိုက်တော်မူသောကြောင့် ဖြစ်သည်ကို ဖော်ပြသည်။ သူတို့၏သစ္စာမတည်ခြင်းနှင့် မယုံကြည်ခြင်းတို့ ဖြင့်ပင် ဣသရေလသည် ထွက်မြောက်ခြင်းအပြီးတွင် စစ်မက်ရေးရာတွင် ပါဝင်နေရသော်လည်း၊ သူတို့၏စစ်တပ်အင်အားကြောင့်မဟုတ်ဘဲ၊ ထိုပြည်ကို သိမ်းယူနိုင်ခြင်းသည် ထာဝရဘုရား၏ ကြားဝင်စွက်ခြင်းဖြင့်သာဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအား ရန်သူများ၏တိုက်ခိုက်ခြင်းမှ အနားပေးခဲ့ပြီးဖြစ်သော်လည်း လူမျိုးတချို့ကို ထပ်မံနှင့်ထုတ်ရဦးမည်ဖြစ်သည်။ အောင်နိုင်ခြင်းသည် ပြီးပြည့်စုံခြင်း၊ ဣသရေလတို့အတွက် မပြောင်းလဲနိုင်သော ဖြစ်တည်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားမှကူညီစောင့်မိန့်ရန် သူ့အပေါ် အစဉ်အမြဲ ယုံကြည်အားထားခြင်းရှိရပါမည်။

ယောရှု၏ဦးဆောင်မှုအောက်တွင် ဣသရေလတို့သည် ခါနာန် အားသိမ်းယူနိုင်ခြင်းသည် ယနေ့ခရစ်ယာန်တို့၏အောင်မြင်သော

ဝိညာဉ်အသက်တာရရှိနိုင်ခြင်းနှင့် မည်သို့အလားတူနိုင်သနည်း (ယောရှု၊ ၂၃:၁၀။ ကော၊ ၂:၁၅။ ၂ကော၊ ၁၀:၃-၅။ ဧဖက်၊ ၆:၁၁-၁၈)။

ဣသရေလတို့၏အောင်နိုင်ခြင်းတို့သည် သူတို့၏အင်အားနှင့် ဗျူဟာ တို့ကြောင့်ဟု မှတ်ယူခြင်းမပြုနိုင်ပါ။ ထိုနည်းတူ အပြစ်နှင့်စုံစမ်းခြင်းအပေါ် ဝိညာဉ်ရေးအောင်နိုင်ခြင်းသည်လည်း ယေရှုခရစ်တော်၏စွန့်လွှတ်ခြင်းနှင့် ထမြောက်ခြင်းဖြင့်သာရရှိသည်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏လူတို့သည် အလွန်ထူးကဲ သောဝိညာဉ်ရေးအောင်မြင်ခြင်းရရှိနိုင်ရန် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ ဝိညာဉ် ခွန်အားပေးသွင်းခြင်းအပေါ် အားထားကြရပါမည်။

အံ့ဖွယ်ကတိတော်မြောက်မြားစွာရှိနေလျက်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အမှားပြုလုပ်လွယ်နေကြသေးသနည်း။

အင်္ဂါနေ့ **ဒီဇင်ဘာလ ၁၆ ရက်**
ရှင်းလင်းသောနယ်နိမိတ်

ယောရှုမှတ်စာ၏နိဒါန်းစကားများနှင့် အလားတူသောစကားလုံးများကို အသုံးပြု၍ (ယောရှု၊ ၁:၇)၊ ယောရှုသည် ဣသရေလတို့ရင်ဆိုင်ရမည့်အရာ သည် စစ်ပွဲစစ်မဟုတ်ကြောင်း၊ ဝိညာဉ်ရေးစစ်ပွဲသာဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ သည်။ တိုရာကျမ်း၌ရှိသော ထာဝရဘုရား၏အလိုတော်အား နားထောင်ခြင်း ဖြင့်သာ ပြုလုပ်ရန်ဖြစ်ကြောင်းပြောဆိုသည်။

ဣသရေလတို့နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်လူမျိုးတို့၏ဆက်ဆံမှုတွင် ယောရှုသည် အဘယ်ကြောင့် ဤမျှခိုင်မာသောရပ်တည်မှုပြုရသနည်း (ယောရှု၊ ၂၃:၆-၈၊ ၁၂၊ ၁၃)။

ဣသရေလတို့မှရင်ဆိုင်ရသောအန္တရာယ်သည် ကျန်နေသေးသော ရန်သူတို့၏မလိုမုန်းတီးခြင်းမဟုတ်ပါ။ သူတို့၏မိတ်သဟာယဖွဲ့လာခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သူတို့၏စစ်လက်နက်တို့သည် ဣသရေလအား မစိန်ခေါ်နိုင်ပါ။ ၎င်းတို့၏အတွေးအမြင်နှင့် သဘောထားမှုတို့သည် သူတို့၏စစ်အင်အားတို့ ထက် သာ၍ဒုက္ခပေးနိုင်ပါသည်။ ယောရှုသည် ခေါင်းဆောင်တို့၏အာရုံကို ဆွဲယူခြင်းတွင် သူတို့ပါဝင်တိုက်ခိုက်နေရသည်မှာ ဝိညာဉ်ရေးပဋိပက္ခပင်ဖြစ် သည်ဟုဆိုသည်။ ဣသရေလလူတို့သည် သူတို့၏ဖြစ်တည်မှုတွင် တည်မြဲ ကြရပါမည်။

ဘုရားတစ်ပါးပါး၏နာမကိုခေါ်ကာ ၎င်းအားဖြင့်ကျိန်ဆိုခြင်း၊ ၎င်း အရှေ့တွင် ပျပ်ဝပ်ခြင်းသည် ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အရှေ့တိုင်း နိုင်ငံတို့တွင် ဘုရားတစ်ပါးပါး၏နာမတော်သည် ၎င်း၏တန်ခိုးအာဏာကိုပါ ဖော်ပြ၏။ နေ့စဉ်အသက်တာတွင် အခြားသောဘုရားတစ်ပါးပါး၏နာမကို ခေါ်ဆိုနေခြင်းသည် ဣသရေလလူတို့၏အခက်အခဲကာလတွင် ထိုဘုရား၏ တန်ခိုးကို တောင်းဆိုခြင်းနှင့် အသိအမှတ်ပြုခြင်းပင်ဖြစ်သည် (တရားသူကြီး၊ ၂:၁-၃၊ ၁၁-၁၃)။

ကျန်ကြွင်းနေသေးသောခါနာန်လူတို့နှင့် ဇာတ်ကွဲထိမ်းမြားခြင်းသည် ဣသရေလ၏ဝိညာဉ်ရေးသန့်ရှင်းခြင်းမှ ယုတ်လျော့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ယောရှု ၏သတိပေးခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် လူမျိုးရေးသန့်ရှင်းခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ ဣသရေလဝိညာဉ်ရေးကို ယိုယွင်းစေနိုင်သောရုပ်တုများကို ရှောင်ရှားနိုင်ရေးသာ ဖြစ်သည်။ ရှောလမုန်၏ကိစ္စသည် ဇာတ်ကွဲထိမ်းမြားခြင်း၏အကျိုးဆက်များ ပင်ဖြစ်သည် (၃ရာ၊ ၃:၁။ ၁၁:၁-၈)။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ခရစ်ယာန်တို့အား မယုံကြည်သောသူများနှင့် ထိမ်းမြားခြင်းကို သတိပေးထားသည် (၂ကော၊ ၆:၁၄)။ ထိမ်းမြားပြီးသားဖြစ်ခဲ့သည်တိုင် ပေါလုသည် မယုံကြည်သောခင်ပွန်း သည်များကို ကွာရှင်းခြင်းမပြုဘဲ၊ သူတို့ကို ထာဝရဘုရားထံသို့ အနိုင်အထက် ရယူကာ ခရစ်ယာန်အသက်တာ၏အတုယူဖွယ်ဖြစ်စေရန် တိုက်တွန်းထားသည် (၁ကော၊ ၇:၁၂-၁၆)။

အန္တရာယ်ရှိသောအသိုက်အဝန်းသည် ခရစ်ယာန်အသိုက်အဝန်း ကို လောကသို့မလွဲဧကန်ဆွဲခေါ်မည်ဟု ယောရှုကသတိပေးထားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ပတ်ဝန်းကျင်လူမှုအသိုက်အဝန်းနှင့် ချိန်ခွင်ညီမျှသော ဆက်ဆံရေးကို မည်သို့ပြုနိုင်မည်နည်း။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဒီဇင်ဘာလ ၁၇ ရက်
ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်

ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်နှင့် မျှတသောဒဏ်ခတ်ခြင်းကို ယောရှု၏ဖော်ပြခြင်းအား ကျွန်ုပ်တို့မည်သို့နားလည်ကြသနည်း (ယောရှု၊ ၂၃:၁၅၊ ၁၆။ တော၊ ၁၁:၃၃။ ၆ရာ၊ ၃၆:၁၆။ ဗျာ၊ ၁၄:၁၀၊ ၁၉။ ၁၅:၁)။

ဣသရေလသည် တော၌လှည့်လည်စဉ်အခါတွင် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို ကြုံတွေ့ခဲ့ပြီးဖြစ်သည် (တော၊ ၁၁:၃၃။ ၁၂:၉)။ ကတိတော် ပြည်တွင်လည်း ကြုံရသည် (ယောရှု၊ ၇:၁)။ ပဋိညာဉ်ကို ပြောင်ပြောင်းတင်းတင်း ဖောက်ဖျက်ခြင်းကြောင့် ယာဝေ၏အမျက်တော်အကျိုးဆက်တို့ကို ကောင်းမွန်စွာ နားလည်ထားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ဤကျမ်းချက်တို့သည် ထိရောက်မှုအရှိဆုံးသော ယောရှု၏အာစလျာစတို့ကို ဖော်ပြသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးမည်ဟုဆိုရာတွင်၊ ခါနန်လူတို့အား ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးမည်ဟု ဆိုသောစကားလုံးများကို ပြန်လည်အသုံးပြုထားသည်။

ထာဝရဘုရား၏ကတိတော်များကို သစ္စာရှိရှိစုံစုံလင်စေခြင်းဖြင့် ဣသရေလခံစားရမည့်ကောင်းချီးများ၊ ပဋိညာဉ်တရားကို ငြင်းပယ်ပါကလည်း (ဝတ်၊ ၂၆၊ တရား၊ ၂၈) ပဋိညာဉ်တရား၏ကျိန်ခြင်းတို့သည် ဧကန်ပြည့်စုံ လိမ့်မည်။ ခါနန်လူတို့အား ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် သိမ်းယူလက်မဲ့ဖြစ်စေခြင်းကို

ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယာဝေဘုရားသည် လောကတစ်ခုလုံးအား စီရင်သူဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေသည်။ အပြစ်သည် မည်သည့်နေရာတွင်ပင်တွေ့ရပါစေ ယာဝေမှ စစ်ကြေညာလေသည်။ နတ်စားလူမျိုးတို့သည် ရွေးချယ်ထားသောလူမျိုးတို့အား တရားစီရင်ရာတွင် ယာဝေဘုရား၏လက်သုံးဖြစ်လာသောအခါ၊ ဣသရေလသည် သန့်ရှင်းခြင်းမရှိ၊ အထူးကုသိုလ်များဆည်းပူးခြင်းလည်းမရှိကြပါ။ အတိတ်က ဂုဏ်ကျက်သရေရှိခဲ့ခြင်းသည် အနာဂတ်အားရင်ဆိုင်နိုင်ရန် အခြေခံအုတ်မြစ် ဖြစ်စေမည်အကြောင်း ဣသရေလသည် ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ရှိ၏။

ရိပ်ကန်ကြည့်လိုက်သည်နှင့် ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်အကြောင်း ကျမ်းစာ၏သွန်သင်ခြင်းတွင် ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူ သည် (ယောဟန်၊ ၃:၁၆။ ၁ယော၊ ၄:၈) ဟူသည်နှင့် လုံးဝသဟဇာတ မဖြစ်သကဲ့သို့ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်သည် ကျမ်းစာရေးရာယုံကြည် ခြင်းဖြစ်သော ထာဝရဘုရားသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူသည်ဟူသည်နှင့် သာ၍ဆက်စပ်နေသည်။ ထာဝရဘုရားသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ စိတ်ရည်သည်းခံ၍ အပြစ်လွတ်ရန်အသင့်ရှိသည်ဟု ကျမ်းစာသွန်သင်ထားသည် (ထွက်၊ ၃၄:၆။ မိက္ခာ၊ ၇:၁၈)။ အပြစ်ကြောင့်ပျက်စီးရသောလောကတွင် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်သည် အပြစ်နှင့်ဆိုးသွမ်းခြင်းတို့မှ ရင်ဆိုင်ပြိုင်လာသောအခါ သူ၏ သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်ခြင်းစိတ်နေသဘောထားဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏အမျက် တော်သည် စိတ်ခံစားမှု၊ လက်စားချေလိုစိတ်၊ ကြိုခန့်မှန်းမရသော လွန်ကဲသော တုံ့ပြန်ခြင်းမျိုးမဟုတ်ပါ။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ခရစ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အပြစ်ရှိသူဖြစ်စေသည် (၂ကော၊ ၅:၂၁) ဆို၏။ သူ၏သေခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ် တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် သင့်မြတ်ခြင်းရှိရ၏ (ရော၊ ၅:၁၀)။ သူ့အား ယုံကြည်သောသူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို မရင်ဆိုင်ရပါ (ယောဟန်၊ ၃:၃၆။ ဧဖက်၊ ၂:၃။ ၁သက်၊ ၁:၁၀)။ ထာဝရဘုရား၏အမျက် တော်သည် ထာဝရဘုရားသည် စကြဝဠာ၏ဖြောင့်မတ်သောတရားသူကြီးနှင့် တရားမျှတခြင်းကို ခိုင်မာစေသောဘုရားဖြစ်ကြောင်း တင်ဆက်ခြင်းဖြစ်သည် (ဆာ၊ ၇:၁၁။ ၅ဝး၆။ ၂တိ၊ ၄:၈)။

ကြာသပတေးနေ့

ဒီဇင်ဘာလ ၁၈ ရက်

ထာဝရဘုရားအားဖက်တွယ်ထားခြင်း

ဣသရေလသည် ရုပ်တုဆင်းတုတို့၏ဖြားယောင်းခြင်းနှင့် ထာဝရ ဘုရား၏အမျက်တော်ကို ရှောင်ရှားနိုင်သောနည်းလမ်းသည် ပဋိညာဉ်တရား၏ “မလုပ်ရ” ဟူသော တားမြစ်ခြင်းကိုသာ အာရုံမပြုဘဲ၊ မိမိတို့၏သတိစိတ်ဖြင့် ထာဝရဘုရားထံတော်တွင် သစ္စာရှိခြင်းဖြင့် ရှောင်ရှားနိုင်လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော် ကိုမှီဝဲဆည်းကပ်သည် (တရား၊ ၄:၄) ဟူသောစကားလုံးကိုပင် ဇနီးနှင့် ခင်ပွန်းထိမ်းမြားခြင်း (က၊ ၂:၂၄) နှင့် ရသသည် နောမိအပေါ်သစ္စာရှိခြင်း (ရသ၊ ၁:၁၄) ကိုပင်ဖော်ပြရန် အသုံးပြုထားသည်။ ဣသရေလတို့ကို ယနေ့တိုင်အောင် လူမျိုးတစ်ခုအနေဖြင့် ရပ်တည်စေသောဝိသေသလက္ခဏာ သည် သစ္စာစောင့်သိခြင်းပင်ဖြစ်သည်ဟု ယောရှုမှဆို၏။ ထိုအဆိုသည် ဣသရေလ၏နောက်ပိုင်းရာဇဝင်တွင် တရားသူကြီးမှတ်စာ၏ဖော်ပြခြင်းအရ မှန်နိုင်မည်မဟုတ်တော့ပါ (သူကြီး၊ ၂:၂၊ ၇၊ ၁၁။ ၃:၇၊ ၁၂။ ၄:၁)။

ဣသရေလတို့သည် မိမိတို့၏ထာဝရဘုရားကို ချစ်မြတ်နိုးရန် ယောရှုမှနှိုးဆော်ထား၏ (ယောရှု၊ ၂၃:၁၁ နှင့် တရား၊ ၆:၅ ကို နှိုင်းယှဉ်ဖတ်ပါ)။ မေတ္တာကို အတင်းအကျပ်စေခိုင်း၍မရပါ။ ထိုသို့ ပြုလျှင် အခြေခံအားဖြင့် ၎င်းသည် ရပ်စဲပါလိမ့်မည်။ သို့သော် မည်သည့်အနေအထားမှာ မေတ္တာကို စေခိုင်း၍ရနိုင်မည်နည်း။

ဣသရေလတို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်တွင် သစ္စာစောင့်သိခြင်းဖြင့် သူတို့၏ပဋိညာဉ်ကောင်းချီးများကို ခံစားပျော်ရွှင်ကြရပါမည်။ ဟေဗြဲဩဝါဒစာ တွင် “သင့်ဝိညာဉ်အတွက် လွန်စွာသတိပြုပါ” ဟု လိုရင်းတိုရှင်းဆို၏။ “အဟာဘာ-ahabah” ၏အနက် “မေတ္တာ” သည် လူသားချင်းစုံမက်ခြင်း၊

မိတ်ဆွေဖြစ်ခြင်း၊ ကာမရာဂတပ်မက်ခြင်း၊ မိခင်၏မေတ္တာ၊ စိတ်ကူးယဉ်မေတ္တာ နှင့် ဘုရားထံတော် သစ္စာစောင့်သိခြင်းတို့ဖြစ်ကြသည်။

ထာဝရဘုရားအားစုံမက်ခြင်းသည် စိတ်နှလုံးဆက်ကပ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိကျွမ်းသူသည် သူ၏သဘာဝဖြစ်တည်ခြင်းကို ဖောက်ဖျက်မည်မဟုတ်ပါ (ယောဟန်၊ ၁၃:၃၄)။ ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကိုယ်တိုင်နှင့် မိတ်သဟာယ ပြုခြင်းဖြင့် မိမိ၏အမိန့်တော်တို့အား နားထောင်ခြင်းဖြစ်စေလိုသည် (ထွက်၊ ၁၉:၄)။ “ငါသည် ကိုယ်အဖို့သင်တို့ကိုသိမ်းယူပြီ” (တရား၊ ၆:၅ နှင့် မ၊ ၂၂:၃၇ ဆက်ဖတ်ပါ) ဟုဆိုရာတွင် ကြီးမားသောမေတ္တာကရုဏာဖြင့် သူပြုခဲ့ သမျှကို ဆိုလိုသတည်း။ ထာဝရဘုရားအားချစ်ရန် အမိန့်တော်သည် နှစ်ဦး နှစ်ဘက်အပြန်အလှန်ဖြစ်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း၊ ကောင်းကင်၏မေတ္တာနှင့် အချိုး ညီမျှမည်တော့မဟုတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိနှင့်မေတ္တာဖလှယ်မည့်သူတို့ သည် မိမိနှင့်ပင် လူသိရှင်ကြားရင်းနှီးသော ကိုယ်ရေးကိုယ်တာမိတ်သဟာယ ဖွဲ့ရန် အလိုရှိ၏။ ထိုသို့အားလုံးနှင့်ဆိုင်သောမေတ္တာသည် စေတနာအလျောက် ဖြစ်သော နှစ်ဦးနှစ်ဘက်မေတ္တာမျှနိုင်ရန် အခြေခံစနစ်ကို ဆောက်တည်ပေး၏။

ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့အား အသစ်သောပညတ်တရားကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုပညတ်တရားသည် တစ်ချိန်တည်းမှာ မည်ကဲ့သို့ အဟောင်းနှင့်အသစ်ဖြစ်ကြသနည်း (ယောဟန်၊ ၁၃:၃၄။ ၁၅:၁၇။ ၁ယော၊ ၃:၁၁ နှင့် ၀တ်၊ ၁၉:၁၈ ကိုဖတ်ပါ)။

သောကြာနေ့ **ဒီဇင်ဘာလ ၁၉ ရက်**
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "The Last Words of Joshua," pp. 521, 522 in Patriarchs and Prophets ကိုဖတ်ပါ။

“စာတန်မှာ ထာဝရဘုရားသည် လူသားတို့အား ချစ်အားကြီးလွန်း သောကြောင့် ထိုမေတ္တာထဲတွင် အပြစ်ကိုခွင့်ပြုသည်ဟုဆို၍ ယုတ္တိရှိသော

နိယာမတစ်ခုအားဖြင့် လှည့်ဖြား၏။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်တွင် ခြိမ်းခြောက်သောစကားလုံးများတို့သည် ကိုယ်ကျင့်တရားအုပ်ချုပ်ရေးအတွက် သာဖြစ်၍ မည်သို့မျှပြည့်စုံလာလိမ့်မည်မဟုတ်ဟုဆိုသည်။ သို့သော် ဖန်ဆင်း ထားသောသဘာဝတို့နှင့်ဆက်ဆံရာတွင် ဖြောင့်မတ်ခြင်း၏ဥပဒေအား တည်မြဲ စေကာ အပြစ်၏စာရိတ္တမှန်၏ရလဒ်သည် စိတ်ဒုက္ခနှင့် သေခြင်းသာဖြစ်သည် ကို ဖော်ပြပေးသည်။

အခြေအနေနှင့်မဆိုင်သော အပြစ်လွတ်ငြိမ်းခြင်းဟူသည် မရှိခဲ့ပါ။ ရှိလာဦးမည်လည်းမဟုတ်ပါ။ ဤအပြစ်လွတ်ခြင်းမျိုးသည် ထာဝရဘုရား နိုင်ငံတော်၏ အခြေခံအုတ်မြစ်ဖြစ်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းဥပဒေတို့ကို စွန့်ပစ် ခြင်းသာဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ကျဆုံးသောစကြဝဠာအား အံ့အားသင့်ထိတ်လန့် စေလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်၏ရလဒ်ကို သစ္စာရှိရှိဖော်ပြပေးနေ သည်။ ဤသတိပေးစကားတို့မမှန်ကန်ပါက သူပေးထားသောကတိတော်တို့ သည် မည်သို့ပြည့်စုံနိုင်လိမ့်မည်နည်း။ စေတနာသဒ္ဓါတရားတော်သည် မျှတ ခြင်းအား ဖယ်ရှားပစ်မည်ဆိုပါက ထိုစေတနာသဒ္ဓါတရားတော်သည် အားနည်း ခြင်းသာဖြစ်လိမ့်မည်။

ထာဝရဘုရားသည် အသက်ပေးသူဖြစ်သည်။ အစအဦးတည်းမှစ၍ ပညတ်တရားတော်ကို အသက်အတွက်ချမှတ်ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ထာဝရ ဘုရားတည်ထောင်ထားသောပညတ်တရားပေါ်တွင် အပြစ်ပေါ်ပေါက်လာ၍ စိတ်ဝမ်းကွဲပြားခြင်းဖြစ်လာသည်။ အပြစ်တရားရှိနေသမျှကာလ ဒုက္ခဆင်းရဲနှင့် သေခြင်းတို့သည် မလွဲဇကန်ရှိနေမည်ဖြစ်သည်။ ရွေးနုတ်ရှင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ နေရာတွင် အပြစ်၏ကျိန်ခြင်းကို ခံယူသောကြောင့် လူသားသည် မိမိ၏ ကြောက်ဖွယ်ရလဒ်များမှ လွတ်မြောက်ရာမျှော်လင့်ခြင်းရှိလာသည်။” (Ellen G. White, Patriarchs and Prophets, p. 522).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

- ၁။ သင့်ဘဝတွင် ဘုရား၏သစ္စာစောင့်သိခြင်းကို ပြန်တွေးကြည့်ပါ။ ဖော်ပြစရာဘာရှိသနည်း။ ထိုအချိန်အခါတွင် သင်မျှော်လင့်၍ ဆုတောင်းထားသကဲ့သို့ ဖြစ်မလာသောအရာများကို မည်သို့ တုံ့ပြန်လေ့ရှိသနည်း။ ကတိတော်ပြည့်စုံခဲ့သော် ရေငုံနှုတ်ပိတ် နေသနည်း။
- ၂။ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို ကျမ်းစာအရဆွေးနွေးပါ။ ဘုရား၏အမျက်တော်သည် ဧဝံဂေလိသတင်းကောင်း၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်ကြောင်း မည်သို့တင်ဆက်သနည်း။
- ၃။ ယခုအပတ်သင်ခန်းစာမှ မယုံကြည်သောသူတို့နှင့် အဖွဲ့အစည်းတွင်ပါဝင်ရသောအခါ သင်မည်သည့်ဥပဒေသရရှိသနည်း။ လူများနှင့် ရောနှောနေထိုင်၍ သူတို့၏ကောင်းကျိုးသယ်ပိုးရာတွင် မိမိတို့၏လက်တွေ့နှင့် ဥပဒေသတို့ကို မည်သို့ပြတ်သားသော နယ်နိမိတ်များချိန်ညှိနိုင်မည်နည်း။
- ၄။ အကြွင်းမဲ့စိတ်နှလုံးဖြင့် ထာဝရဘုရားထံဆည်းကပ်နိုင်ရန် ဟန့်တားလေ့ရှိသော ဆူးငြောင့်ခလုတ်တို့သည် မည်သည်တို့နည်း။

သင်ခန်းစာ (၁၇)
 ယနေ့တွင်ရွေးချယ်ပါ
 ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ - ၂၆

ဥပုသ်နေ့မွန်းလွဲပိုင်း ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ ရက်
 ဖတ်ရန်ကျမ်းချက်များ။ ယောရှု၊ ၂၄။ က၊ ၁၂း၇။ တရား၊ ၁၇း၁၉။
 ၅း၆။ ၃ရာ၊ ၁၁း၂၊ ၄၊ ၉။ ၂တိ၊ ၄း၇၊ ၈။

အလွတ်ကျမ်းချက်
 “ထာဝရဘုရားအား ဝတ်မပြုကောင်းဟု သင်တို့ထင်လျှင် အဘယ်မည်သောဘုရားတို့အား သင်တို့ဝတ်ပြုမည်အရာကို ယနေ့ ရွေးကြလော့။...ငါနှင့်ငါ့အိမ်သားဖြစ်လျှင် ထာဝရဘုရားကိုသာ ဝတ်ပြုမည်” (ယောရှု၊ ၂၄း၁၅)။

ယောရှုမှတ်စာ၏နောက်ဆုံးအခန်းကြီးသည် ပဋိညာဉ်တရားအား ပြန်သစ်ဆန်းစေသောပွဲတော်ဖြစ်၍ သက်ကြီးရွယ်အိုခေါင်းဆောင်ကြီးမှ ကြီးမှူးလေ၏။ ပဋိညာဉ်ကိုဖော်ပြခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ သစ်ဆန်းစေခြင်းပွဲတော်သာဖြစ်သည်။ ထိုအခန်းကြီးသည် အရှေ့တိုင်းသားတို့၏ နိုင်ငံတော်တည်တံ့ရေး သဘောတူညီစာချုပ်အကြောင်းဖြစ်၍ (၁) စာချုပ်၏နိဒါန်းပိုင်းတွင် စတင်ဆောင်ရွက်သူ၏ နယ်ပယ်ကိုဖော်ပြခြင်း။ (၂) ရာဇဝင်ဆိုင်ရာဆက်စပ်သော အရှင်သခင်နှင့် မှီခိုသူတို့၏ပဏာမစကား။ (၃) ပဋိညာဉ်စာချုပ်တွင် တောင်းဆိုထားသောကျေးဇူးဥပကာရတင်ခြင်းဖြင့် အရှင်သခင်ထံတော်တွင် သစ္စာတည်မည်အကြောင်းကို သဘောတူညီရန်။ (၄) ပဋိညာဉ်အားနားထောင်ခြင်းဖြင့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ဖောက်ဖျက်ခြင်းကြောင့် အမင်္ဂလာ။ (၅) မှီခိုသူ၏ ကတိပြုခြင်းကို သက်သေခံသူများ (၆) စာချုပ်စာတမ်းအား နောက်နောင်

ဖတ်ကြားနိုင်ရန် ရုံးတော်သို့တင်ပြခြင်း။ (၇) ပဋိညာဉ်ကို သဘောတူလက်မှတ် ရေးထိုးခြင်း စသည်တို့ဖြစ်သည်။

ယောဂ္ဂ၏အသက်မီးစာသည် ကုန်ဆုံးလုပြီဖြစ်၍ သူ၏အတွေ့အကြုံ တို့ကို အစားထိုးနိုင်သူမရှိပါ။ ပဋိညာဉ်ကိုသစ်ဆန်းစေခြင်းသည် ယာဝေ ကိုယ်တိုင်အား ဣသရေလ၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည်ကို အောက်မေ့စေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ယာဝေထံတွင် သူတို့သည် သစ္စာတည်ကြသော် သူ၏ကွယ်ကာ ခြင်းတွင် ရွှင်လန်းကြလိမ့်မည်။ ဣသရေလသည် လူသားရှင်ဘုရင်မလိုအပ်ပါ။ ဘုရားမှအုပ်ချုပ်သောလူမျိုးအနေဖြင့် မိမိတို့၏ရှင်ဘုရင်သည် ထာဝရဘုရား တစ်ပါးတည်းသာဖြစ်သည်ဟု စိတ်နှလုံးအမြဲသိုမှီးထားရပါမည်။

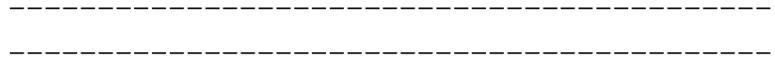
တနင်္ဂနွေနေ့ **ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်**
ထိုနေရာတွင်သင်ရှိ၏

“ယောဂ္ဂသည် ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကို ရှေ့ခင်မြို့၌ စည်းဝေးစေ၍၊ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီးသူ၊ အကဲအမှူး၊ တရားသူကြီး။ အရာရှိသောသူတို့ကိုခေါ်သဖြင့် သူတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ချဉ်းကပ် ကြ၏” (ယောဂ္ဂ၊ ၂၄:၁)။

ရှေ့ခင်မြို့ဟူသည် အာဗြဟံဘုရားသခင်ထံတော်မှ ထိုပြည်သို့ အလျင် ဦးရောက်လာသောနေရာ၊ ထိုပြည်၏ကတိတော်ကို ပထမဆုံးရရှိ၍ ယဇ်ပလ္လင် တည်ဆောက်သောနေရာဖြစ်သည် (က၊ ၁၂:၇)။ ယခုတွင် အာဗြဟံအား ပေးသောကတိတော်ပြည့်စုံခဲ့ပြီဖြစ်သဖြင့် ဣသရေလတို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် ပြုထားသောပဋိညာဉ်တရားအား နဂိုမူလပေးအပ်သောနေရာတွင်ပင် ဆန်းသစ် စေရသည်။ ယောဂ္ဂမှ လှိုက်လှဲစွာမေတ္တာရပ်ခံထားသောစကား “သင်တို့တွင် ရှိသော တစ်ကျွန်းတစ်နိုင်ငံဘုရားတို့ကိုပယ်၍” ဟူသော စကားလုံးတို့သည် ယာကုပ်၏စကားလုံးတို့နှင့်ပင် အလားတူ၏ (ယောဂ္ဂ၊ ၂၄:၂၃။ က၊ ၃၅:၂-၄)။ အဖြစ်အပျက်တို့၏ ပထဝီမြေအနေအထားတို့သည် ထာဝရဘုရားထံ

တော်တွင် မကွဲပြားသောသစ္စာစောင့်သိခြင်းနှင့် အခြားသောဘုရားအားလုံးတို့ကို ငြင်းပယ်ရန် ခေါ်တော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

ယောဂ္ဂ၊ ၂၄:၂-၁၃ ကိုဖတ်ပါ။ ဣသရေလအပေါ် ထာဝရ
ဘုရား၏အဓိကလှုံ့ဆော်သောအရာသည် အဘယ်နည်း။

ထာဝရဘုရားသည် အတိတ်ကိုပြန်ကြည့်သော အဓိကတာဝန်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ “ငါခေါ်၏၊ ငါပေး၏၊ ငါပို့ဆောင်၏၊ ငါဆုံးမ၏၊ ငါနုတ် ဆောင်၏၊ ငါလွတ်မြောက်စေ၏” စသဖြင့်ဆို၏။ ထိုဇာတ်လမ်း၏ အဓိက ဇာတ်ဆောင်သည် ဣသရေလမဟုတ်ဘဲ၊ ရည်ညွှန်းထားသူသာဖြစ်ခဲ့သည်။ ဣသရေလအား ဖန်ဆင်းဖြစ်ပွားစေသူမှာ ထာဝရဘုရားသာဖြစ်သည်။ အာဗြဟံ ၏အသက်တာတွင် ထာဝရဘုရားမှ ဝင်စွက်ခြင်းမပြုပါက သူတို့သည် ရုပ်တုများ ကိုသာ ကိုးကွယ်လောက်၏။ ဣသရေလတို့သည် လူမျိုးတစ်ခုဖြစ်လာရ သည်မှာ သူတို့ဘိုးဘေးတို့၏ကုသိုလ်တော်ကြောင့်မဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ဖြင့် လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်၏။ ဣသရေလအား ထိုပြည်တွင် နေရာချထားခြင်းသည်မှာ ကြွားဝါစရာမဟုတ်ဘဲ ထာဝရဘုရားကိုသာ ဝတ်ပြု နိုင်ရန်ဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရား၏မိန့်ခွန်းတွင် “သင်တို့” နှင့် “သူတို့” (ဘိုးဘေးများ) စပ်ကြား ငါးကြိမ်တိုင်တိုင်ပါလာသည်။ ဘိုးဘေးများနှင့် ဤမျိုးဆက်ကို ရှေ့ခင်မြို့တွင် တစ်ခုတည်းဟု မှတ်ယူထားသည်။ မောရှေသည် တရား၊ ၅:၃ တွင် အတည်ပြုထားသောအရာကို ယောဂ္ဂသည် ထုတ်ဖော်၍ ဘုရား သခင်သည် ဘိုးဘေးများနှင့်သာ ပဋိညာဉ်ပြုသည်မဟုတ်ဘဲ၊ ယောဂ္ဂမိန့်ခွန်း ချွေနေချိန် ကြားရသောသူများနှင့်ပါပြုသည်ဟု ဖော်ပြ၏။ ပရိသတ်အများစု သည် ထွက်မြောက်ခြင်းကို မကြိုရသူတို့သာဖြစ်ကြသည်။ သူတို့အားလုံး ဟောရပ်တွင် တစ်ယောက်မျှမရှိပါ။ သို့သော် ယောဂ္ဂသည် သူတို့အားလုံး

ဟောရပ်တွင်ရှိသည်ဆို၏။ လိုရင်းတိုရှင်းပြောရလျှင် လွန်ခဲ့သောသင်ခန်းစာများကို မျိုးဆက်သစ်တို့မှ ကြိုဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ဘိုးဘေးတို့အတွက်လုပ်ဆောင်သောဘုရားသည် ယခုမျိုးဆက်တို့အတွက်ပါ လုပ်ဆောင်တော်မူ၏။

အသင်းတော်အလိုက် စုပေါင်းလုပ်ဆောင်ခြင်းကို မည်သို့ရရှိနိုင်မည်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့ပြုသမျှအရာတို့သည် လူအားလုံးကို အကျိုးသက်ရောက်နိုင်သည်ကို မည်သို့လက်ခံနိုင်မည်နည်း။

တနင်္လာနေ့ ဇီဇင်ဘာလ ၂၂ ရက်

ကြည်ဖြူခြင်းနှင့် သစ္စာစောင့်ခြင်း

ယောရှုသည် ဣသရေလတို့အား မည်သို့ပြုရန်တိုက်တွန်းသနည်း (ယောရှု၊ ၂၄:၁၄၊ ၁၅)။ ထာဝရဘုရားအား ကြည်ဖြူခြင်းနှင့် သစ္စာစောင့်ခြင်းဖြင့် ဝတ်ပြုခြင်းဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း။

ယောရှုသည် ဣသရေလတို့မှ ဆုံးဖြတ်ရမည့်အရာဆိုရာတွင်၊ ဖန်ဆင်းရှင်အပေါ် သစ္စာစောင့်သိခြင်းဖြင့် ထိုပြည်တွင် လူမျိုးတစ်ခုအဖြစ် ရပ်တည်ရန် သို့မဟုတ် ရုပ်တုကိုးကွယ်သူတို့ကဲ့သို့ လူမျိုး၊ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် လုပ်ငန်းမည်မည်ရရမရှိဘဲနေခြင်းတို့ကို မိမိတို့ဆန္ဒအလျောက်ရွေးချယ်ရန် အတိအလင်းရွေးချယ်စေသည်။

ယောရှု၏တိုက်တွန်းခြင်းသည် အစိတ်အပိုင်းနှစ်ပိုင်းပါဝင်၏။ ဣသရေလသည် ထာဝရဘုရားအားကြောက်ရွံ့ကာ “ကြည်ဖြူခြင်းနှင့် သစ္စာစောင့်ခြင်းဖြင့်” ဝတ်ပြုရပါမည်။ ထာဝရဘုရားအားကြောက်ရွံ့ရာတွင် ရာသက်ပန်တုန်လှုပ်ကာ မလုံခြုံခြင်းကိုမဆိုလိုပါ။ ရိုသေလေးစားခြင်းဖြင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ အတိုင်းမသိသောသူ၏ကြီးမြတ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းနှင့် အကန့်အသတ်မဲ့ခြင်းတို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏အားနည်းခြင်း၊ အပြစ်ရှိခြင်း၊ ကန့်သတ်ချက်ရှိခြင်းတို့ကို

ဆိုလိုသည်။ ထာဝရဘုရားအား ကြောက်ရွံ့ခြင်းဟူသည် သူ၏တောင်းဆိုချက်၏ပဏာမကိုသိကျွမ်းခြင်း၊ ကောင်းကင်အဖေမည်းတော်သာမဟုတ်ဘဲ ကောင်းကင်ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ကြောင်းကို သိကျွမ်းခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့သိကျွမ်းခြင်းသည် ထာဝရဘုရားအား နားထောင်သောအသက်တာသို့ ပို့ဆောင်သည် (ဝတ်၊ ၁၉:၁၄။ ၂၅:၁၇။ တရား၊ ၁၇:၁၉။ ၄ရာ၊ ၁၇:၃၄)။ “ကြောက်ရွံ့ခြင်း” သည် အတွင်းစိတ်သဘောကိုဖော်ပြ၍ ဣသရေလ၏ဂုဏ်အင်္ဂါကိုပါ ဖော်ထုတ်သည်။ ထာဝရဘုရားအား ကြောက်ရွံ့ခြင်း၏ရလဒ်သည် အမှုတော်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဣသရေလ၏အမှုဆောင်ခြင်းကို ဟေဗြဲစာသားနှစ်မျိုးဖြင့်ဖော်ပြသည်။ “ကြည်ဖြူခြင်း” နှင့် “သမ္မာတရား” အလျင်ဦးစားလုံး (တာမိမ်) သည် တိရစ္ဆာန်ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို ဖော်ပြသည်။ ဒုတိယစာသားသည် “သမ္မာတရား” နှင့် “သစ္စာစောင့်ခြင်းဖြင့်” (ဟေဗြဲ၊ ဧမဲတ်)။ ထိုစာသားသည် အစဉ်တည်မြဲခြင်းဟူသော အနက်ရှိ၏။ ၎င်းသည် ထာဝရဘုရားကို ရည်ညွှန်းထားရာ ထာဝရဘုရားသည် ပင်ကိုယ်သစ္စာစောင့်သိခြင်းရှိ၍ ဣသရေလအတွက် ပင်ဖြစ်၏။

သစ္စာစောင့်သိသောသူဟူသည် ယုံကြည်အားထားရသောသူဖြစ်သည်။ အခြေခံအားဖြင့် ယောရှုသည် ၎င်းတို့၏ရာဇဝင်တွင် ထာဝရဘုရားမှ ဖော်ပြခဲ့သောသစ္စာတရားကိုပင် ဣသရေလတို့မှ ပြန်လည်တုံ့ပြန်ရန် တောင်းဆိုနေခြင်းဖြစ်သည်။ ထာဝရဘုရား၏တောင်းဆိုမှုများကို အပေါ်ယံလေးစားလိုက်နာရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ အတွင်းစိတ်ထဲမှ လုံးလုံးလျားလျားနာခံဆက်ကပ်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ၎င်းတို့၏အသက်တာသည် ထာဝရဘုရားပြုသောအရာတို့အတွက် ကျေးဇူးတင်တတ်ခြင်းရှိရပါမည်။ ယနေ့ယေရှုနှင့် ဆက်နွယ်ရမည့်ပုံဖြစ်ပါသည်။

ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို “ကြည်ဖြူခြင်းနှင့် သစ္စာစောင့်ခြင်းဖြင့်” ဆောင်သည်ဆိုရာတွင် သင့်အတွက်မည်သို့အဓိပ္ပာယ်ရှိ

သနည်း။ ထာဝရဘုရားထံသို့ အပြည့်အဝဆက်ကပ်ခြင်းကို ဟန့်တား နိုင်သော စိတ်အာရုံပြောင်းလဲစေသည့်အရာသည် မည်သည်တို့နည်း။

အင်္ဂါနေ့ **ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ ရက်**

အလိုအလျောက်အမှုထမ်းခြင်း

“စစ်မှန်၍ သစ္စာတည်သော ခေါင်းဆောင်ယောဂျီသည် သူ့လူတို့၏ လွတ်လပ်သောဆန္ဒကို လေးစားမှုပြု၍ ဣသရေလသည် ဘုရားအမှုဆောင် ရာတွင် အတင်းအကြပ်မဟုတ်ဘဲ ၎င်းတို့၏အလွတ်သဘောအရသာဖြစ်ရမည်။ “ရွေးချယ်ထားသော” သူတို့ဟူသော စကားလုံးကို ပေါ်လွင်စေခြင်းဖြစ်သည် (ယောရှု၊ ၂၄:၂၂)။ အခြားနေရာတွင် ဘာခါရ် “ရွေးချယ်သည်” သည် ဣသရေလအား ယာဝေမှရွေးချယ်ခြင်း (တရား၊ ၇:၆၊ ၇။ ၁၀:၁၅။ ၁၄:၂) ဟုဆိုသည်။ ဣသရေလသည် ထာဝရဘုရား၏ရွေးချယ်ခြင်းအား “ဟင့်အင်း” ဟု ငြင်းဆိုနိုင်သော်လည်း၊ အဓိပ္ပာယ်မဲ့လွန်း၍ သဘာဝလည်းမကျလှပါ။ ဣသရေလသည် ထာဝရဘုရား “ဟုတ်” ဟုလက်ခံ၍ အသက်ဆက်လက် ရှင်သန်ခြင်း သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားအား ကျောခိုင်းခြင်းဖြင့် ပျောက်ဆုံး နိုင်၏။

ယောဂျီ၏တိုက်တွန်းခြင်းအား ဣသရေလတို့သည် မည်သို့ တုံ့ပြန်သနည်း (ယောရှု၊ ၂၄:၁၆-၁၈)။ သူတို့၏အဖြေကို ယောဂျီ သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့တုံ့ပြန်ရသည်ဟုထင်သနည်း (ယောရှု၊ ၂၄:၁၉-၂၁)။

သူတို့၏လုံးလုံးလျားလျားကောင်းမွန်သောအဖြေတွင် ဣသရေလသည် ဘိုးဘေးများ၏ဘုရားရှင်သည် သူတို့၏ဘုရားပင်ဖြစ်သည်ကို အောက်မေ့လျက် “ငါတို့၏ဘုရားသခင်” (ယောရှု၊ ၂၄:၁၇၊ ၁၈) ဟုခေါ်ဆို၍ စိတ်နှလုံး

အကြွင်းမဲ့ဝတ်ပြုလိုကြ၏။ မေးခွန်းထုတ်စရာပင်မလိုအပ်သောသူတို့၏တည်ကြည် ခြင်းကို အတည်ပြုပြီးနောက်၊ ယောဂျီထံမှအတည်ပြုခြင်းနှင့် အားပေးစကား ကိုပင်ကြားရ၏။ သို့သော် အခြေအနေမှန်တော့မဟုတ်ပါ။ ယောဂျီနှင့်သူ၏ လူတို့အကြား အပြန်အလှန်ပြောဆိုသောစကားတို့၏ မူလအရင်းအမြစ်၌ ယောဂျီသည် မာရ်နတ်အား ရှေ့နေလိုက်ပေးသယောင်ဖြစ်နေသည်။ အတိတ် က ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးကရုဏာတော်ဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်းမှ ထာဝရ ဘုရား၏အလိုတော်အတိုင်း သူ၏အမှုတော်ထမ်းရွက်ရန် မလွယ်ကူကြောင်း တို့ဖြင့် ဣသရေလတို့အား ခြိမ်းခြောက်ပြောဆိုခဲ့သေးသည်။

အလျင်ဦးမျိုးဆက်တို့၏ မတည်ငြိမ်ခြင်းသည် ထာဝရဘုရားအား နားထောင်ရန် ကတိပေးကြသော်လည်း (ထွက်၊ ၁၉:၈။ ၂၄:၁။ တရား၊ ၅:၂၇)၊ သူတို့နှုတ်ခမ်းတွင် သူတို့စကားကျန်နေစဉ်တွင်ပင် (ထွက်၊ ၃၂) သူတို့၏ကတိများကို မေ့ကြလေသည်ဆို၏။ ယောဂျီသည် မိမိ၏ထိရောက် သောစကားများအားဖြင့် အောက်ပါတို့ကို သတိထားစေလိုသည်။ ရှေးဦးစွာ၊ ထာဝရဘုရားအားဝတ်ပြုခြင်းသည် အရေးကြီးသောအရာဖြစ်၏။ တစ်မျိုးသား လုံးတို့အား ထာဝရဘုရားဖော်ပြသည်အတိုင်း ပုံစံသွင်းပေးရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုကောင်းချီးမင်္ဂလာပန်းတုံးတိုင်၏ နောက်သို့လိုက်နေခြင်းသည် ထင်ရှား မြင်သာ၍ နားမထောင်ခြင်း၏အကျိုးဆက်တို့ကိုလည်း ပြည့်စုံစွာနားလည် ထားကြသည်။ အပြစ်လွတ်ခြင်းသည် ငြင်းပယ်၍မရနိုင်သော လူသား၏ အခွင့်အရေးမဟုတ်ဘဲ ထာဝရဘုရား၏အံ့ဖွယ်ကရုဏာသာဖြစ်သည်။ ဒုတိယ၊ ဣသရေလ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်သော ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုခြင်းသည် မိမိတို့၏ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်၍ ယောဂျီကဲ့သို့ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး၏ပြစ်ဒဏ် သတ်မှတ်ခြင်းကြောင့် မဟုတ်ရပါ။ တတိယ၊ လူသားသည် မိမိခွန်အားဖြင့် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုခြင်းမပြုနိုင်သည်ကို နားလည်ထားရမည်။ ဝတ်ပြုခြင်း ဟူသည် ပဋိညာဉ်၏တောင်းဆိုမှုများကို စက်ရပ်ကဲ့သို့ လိုက်နာပြုမူခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကယ်တင်ရှင်အား ကိုယ်စီကိုယ်၎င်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်းဖြင့်သာ ဖြစ်နိုင်သည် (ထွက်၊ ၂၀:၁၊ ၂။ တရား၊ ၅:၆၊ ၇)။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

ဒီဇင်ဘာလ ၂၄ ရက်

ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်း၏အန္တရာယ်များ

ယောဂျ၊ ၂၄:၂၂-၂၄ ကိုဖတ်ပါ။ ဣသရေလတို့သည် ရုပ်တုဆင်းတုများနှင့် ကင်းရှင်းရမည်အကြောင်း အဘယ်ကြောင့် ယောဂျသည် ထပ်တလဲလဲတိုက်တွန်းရန် လိုအပ်သနည်း။

ရုပ်တုဆင်းတုများ၏ ခြိမ်းခြောက်မှုတို့သည် အယူအဆလောက်သာ မဟုတ်ပါ။ အစောပိုင်းတုန်းက မောဘလွင်ပြင်တွင် မောရှေကပင် အလားတူ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို တောင်းဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်၏ (တရား၊ ၃၀:၁၉၊ ၂၀)။ ယခုတွင် ကျွန်ုပ်တို့မြင်တွေ့လာရသော ဘုရားများတို့သည် အီဂျစ်ပြည်နှင့် မြစ်ကမ်းလွန်ရှိ ဘုရားများမဟုတ်၊ သူတို့အထဲ၌ရှိနေပြီဖြစ်သော ဘုရားဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် ယောဂျသည် သူ့လူတို့မှ မိမိတို့စိတ်နှလုံးကို ထာဝရဘုရားဘက်သို့ ငဲ့ညွှတ်ရန် အသနားခံတောင်းဆိုလေသည်။

ဤနေရာတွင် ဟေဗြဲစာ နာတာ-natah အနက် “ဆွဲဆန့်ထားသည်၊ စောင်းငဲ့သည်” ဟူ၏။ လူသား၏ဆုတောင်းသံကိုနားညောင်းရန် ထာဝရဘုရားမှ ငဲ့၍နားထောင်သည်ကို ဆိုလိုသည် (၄ရာ၊ ၁၉:၁၆။ ဆာ၊ ၃၁:၂၊ ၃။ ဒံယေလ၊ ၉:၁၈)။ နောက်ပိုင်းတွင်လည်း ပုရောဖက်တို့သည် ထိုသို့ စိတ်သဘောထားရန် ဣသရေလတို့အား တောင်းဆိုထားသည် (ဟေရာ၊ ၅၅:၃။ ယေရမိ၊ ၇:၂၄)။ ရောလမုန်သည် ဖောက်ပြန်၍ အခြားသောဘုရားထံ မိမိစိတ်နှလုံးစောင်းငဲ့သောအခါ ဤသို့ပင်ဖော်ပြပေးထားသည် (၃ရာ၊ ၁၁:၂၊ ၄၊ ၉)။ အပြစ်ပြည့်ဝသောလူသား၏စိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရား၏အသံတော် အားကြားနာရန် စောင်းငဲ့လိုသောစိတ်သဘောမရှိပါ။ ထာဝရဘုရား၏အလိုတော် အား စုံလင်စေနိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ အသိစိတ်ဖြင့် စိတ်နှလုံးစောင်းငဲ့ပေးရန် လိုအပ်သည်။

ဣသရေလတို့၏အဖြေသည် “သူ၏စကားကို ကျွန်ုပ်တို့နားထောင်ပါမည်” ဟူ၏။ ဤသို့ဖော်ပြခြင်းသည် နားထောင်လိုသောစိတ်ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဣသရေလတို့အား ပုံမှန်လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း အသက်မဲ့သော ဥပဒေကိုလိုက်နာရန် တောင်းဆိုသည်မဟုတ်ပါ။ ပဋိညာဉ်ဟူသည် ထာဝရဘုရားနှင့် အသက်ရှင်သောဆက်နွယ်မှုဖြစ်၍ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းလောက်ဖြင့် ဖော်ပြရန် မလုံလောက်ပါ။ ဣသရေလတို့၏ကိုးကွယ်ခြင်းသည် ဥပဒေအရ ပုံသေနည်းအတိုင်းပြုလုပ်ရန်မဟုတ်။ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းဖြင့်၊ သန့်ရှင်းသောကရုဏာရှင် ကယ်တင်ရှင်အား အမြဲအဆက်အသွယ်ပြုခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုလူသားတို့သည် ထာဝရဘုရားအားဝတ်ပြုမည်ဟု သုံးထပ်ကွမ်းကတိပြုပြီးသည့်တိုင် ၎င်းတို့၌ရှိသော အခြားသောဘုရားများကိုဖယ်ရှားရန် ယောဂျမှာကြားထားသည်အတိုင်း ပြုပြီးသည့်အစီရင်ခံစာသည် တက်မလာပါ။ ယောဂျမှတ်စာတစ်လျှောက်လုံးတွင် ယောဂျနှင့် (မောရှေအပါ) မှာကြားထားသည်အတိုင်း ပြုပြီးသည်ကို အစီရင်ခံရသည်မှာ နားထောင်ခြင်း၏သာဓကအဖြစ် ပြုလုပ်နေကြဖြစ်သည်။ မှတ်စာအုပ်အဆုံးတွင် ထိုသို့ပြုရန် ပျက်ကွက်ခြင်းသည် ယောဂျ၏တောင်းဆိုခြင်းကို မလိုက်လျှောက်သည့်အနေအထားဖြင့် အဆုံးသတ်စေသည်။ ထိုစာအုပ်၏ဗဟိုချက်ဖြစ်သော ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုခြင်းသည် ယောဂျ၏မျိုးဆက်တင်မက ထာဝရဘုရား၏လူများဖြစ်ကြသော မျိုးဆက်တိုင်းအတွက်ဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားထံသို့ မိမိပြုရန် ကတိပေးခဲ့သော်လည်း မပြုသည်များမည်မျှရှိသနည်း၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ သင့်အဖြေသည် ကျေးဇူးတော်အကြောင်း မည်သို့ခံယူစေမည်နည်း။

ကြာသပတေးနေ့

ဒီဇင်ဘာလ ၂၅ ရက်

ကောင်းမွန်စွာအဆုံးသတ်သည်
ယောဂျမှတ်စာ၏နိဂုံးချုပ်စာသားများကို ဖတ်ကြည့်ပါ (ယောဂျ၊ ၂၄:၂၉-၃၃)။ ဤစာသားတို့သည် ယောဂျ၏အသက်တာကိုသာ

နောက်ကြောင်းပြန်လှန်ကြည့်နေရုံမက၊ အနာဂတ်ကိုပါမျှော်ကြည့်နေသည်ဟု မည်သို့ဖော်ပြသနည်း။

ယောရှုနှင့် ဧလာဇာကွယ်လွန်ခြင်းကို အစီရင်ခံရာတွင်၊ ယဇိပုရောဟိတ်မင်းကြီးသည် ယောရှု၏မှတ်စာအုပ်ကို ယူဆောင်လာ၍ သင့်တင့်ငြိမ်သက်စွာအဆုံးသတ်ခြင်းပြု၏။ ယောရှုနှင့် ဧလာဇာတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းနှင့် ယောသပ်၏အရိုးစုတို့အားသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းတို့ကို စားမြို့ပြန်ရာတွင်၊ ကလောင်ရှင်သည် ပြည်၏ပြင်ပတွင် နေထိုင်ရခြင်းနှင့် ပြည်အတွင်းစတင်နေထိုင်ရခြင်းတို့အား နှိုင်းယှဉ်ပြသွားလေ၏။ လှည့်လည်သွားလာရန် မလိုတော့ပါ။ ခေါင်းဆောင်ကြီးတို့၏လောကရုပ်ကြွင်းတို့ကို သယ်ဆောင်နေရန်လည်း မလိုတော့ပါ။

ဘိုးဘေးတို့သည် မိမိတို့နှင့်တော်စပ်သူများအား ရှေ့ခင်မြို့တွင် ဝယ်ယူထားသော (က၊ ၃၃:၁၉) ဂူတစ်ခုတွင် သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည် (က၊ ၂၃:၁၃၊ ၁၉။ က၊ ၂၅:၉၊ ၁၀)။ ယခုတွင်လည်း ထိုလူတို့သည် မိမိတို့၏ခေါင်းဆောင်ကြီးများအား မိမိတို့အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သောနယ်မြေတွင် သင်္ဂြိုဟ်ရသည်မှာ တည်မြဲခိုင်ခံ့မှု ခံစားကြရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဘိုးဘေးတို့အားပေးထားသော ကတိတော်တို့သည် စုံလင်လေပြီ။ ယာဝေ၏သစ္စာတည်ခြင်းသည် ယခုနှင့်အနာဂတ်၏နောင်လာနောက်သားများတို့ဆက်နွယ်ကြောင်း ဖော်ပြပေးသည်။

ထိုမှတ်စာအုပ်၏နိဂုံးစာပိုဒ်သည် အတိတ်ကဖြစ်ခဲ့သော ဇာတ်လမ်းတစ်ခုလုံးကို ကျယ်ပြန့်စွာဖော်ပြ၍ အနာဂတ်အတွက်ပါ လမ်းဖွင့်ပေးသွားသည်။ ကန်တာဘာရီ၏ဂိုဏ်းချုပ် (ငြိမ်း) သခင်ဂျောဂ်ကယ်ရီသည် ရှိစ်ဘာရီတွင်ရှိသော Holy Trinity အသင်းတော်တွင် မိန့်ခွန်းမိန့်ကြားရာတွင် အင်္ဂလိကန်အသင်းတော်သည် “မျိုးသုဉ်းရန် မျိုးဆက်တစ်ခုသာဝေးသည်” ဟု မိန့်ကြားခဲ့သည်။

ဧကန်အမှန်မှာ အသင်းတော်သည် “မျိုးသုဉ်းရန်မျိုးဆက်တစ်ခုသာဝေးသည်” ဆိုသည့်အတိုင်း ဓမ္မဟောင်းခေတ် ထာဝရတရား၏လူတို့သည်လည်း ထိုနည်းတူဖြစ်၏။ ဣသရေလ၏ရာဇဝင်တွင် ကြီးကျယ်သောအခန်းကဏ္ဍတစ်ရပ်အဆုံးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ သူ၏အနာဂတ်သည် ထိုအနာဂတ်အတွက် များစွာသောမေးခွန်းများအား ဖြေပုံဖြေနည်းအပေါ်မူတည်၏။ ဘုရားထံတော်သစ္စာတည်ကြမည်လော။ ပြည်တော်သိမ်းယူရန်ကျန်နေသော တာဝန်များ ပြီးဆုံးနိုင်ပါမည်လော။ ရုပ်တုများဖြင့်မရှုပ်ထွေးဘဲ ထာဝရတရားထံတွယ်ဖက်နိုင်မည်လော။ ယောရှုလက်ထက်တွင် မျိုးဆက်တစ်ခုသည် ဘုရားထံပါးသစ္စာတည်ခဲ့သော်လည်း နောက်မျိုးဆက်တို့သည် ခေါင်းဆောင်ကြီးမှ ညွှန်ပြထားသောဝိညာဉ်ဆိုင်ရာလမ်းစဉ်သို့ လိုက်ကြပါမည်လော။ ဘုရားသခင်၏လူများ ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်မျိုးဆက်တို့သည် ယောရှုမှတ်စာအုပ်ကိုဖတ်၍ ဤမေးခွန်းများကိုရင်ဆိုင်ကြရပါမည်။ ၎င်းတို့၏အောင်မြင်ခြင်းသည် သူတို့၏နေ့စဉ်အသက်တာတွင် သူတို့အမွေခံထားသော သမ္မာတရားအား ဖြေဆိုသည့်ပုံအပေါ်တွင် မူတည်သည်။

ယောရှုသည် ပေါလုကဲ့သို့ “ကောင်းသောတိုက်လှန်ခြင်း” ကို တိုက်ခဲ့၏ (၂တီ၊ ၄:၇)။ ယောရှု၏အောင်မြင်ခြင်းသော့ချက်သည် အဘယ်နည်း။ မိမိ၏ကယ်တင်ခြင်းအားရရှိနိုင်ရန် ယနေ့တွင် သင်မည်သို့သောဆုံးဖြတ်ချက်ပြုရမည်နည်း။

သောကြာနေ့ **ဒီဇင်ဘာလ ၂၆ ရက်**
ဆက်လက်လေ့လာရန်။

Ellen G. White, "The Last Words of Joshua," pp. 522-524, in *Patriarchs and Prophets* ကိုဖတ်ပါ။

“အီဂျစ်ပြည်မှထွက်လာသောလူအုပ်ကြီးသည် ရုပ်တုကိုးကွယ်သူများပြားသဖြင့်၊ ထိုအပြုအမူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာတည်ရှိနေရာ ခါနာန်တွင်

အခြေချပြီးသည့်တိုင်ပင်ဖြစ်သည်။ ယောရှုသည်လည်း ထိုဆိုးညစ်ခြင်းသည် ဣသရေလတို့တွင်ရှိနေသေးသည်ကို စဉ်းစားမိလာရာ၊ ရောက်လာမည့်ရလဒ်၏ အန္တရာယ်ကိုပါ ရှင်းလင်းစွာကြိုမြင်ထားလေသည်။ ထိုဟေဗြဲလူထု၌ ပုံသဏ္ဍာန် ပြောင်းလဲခြင်းရှိစေလိုသည်။ ထိုလူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ဝတ်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်ရပ်တည်ခြင်းမပြုပါက၊ ထာဝရဘုရားထံမှ ဝေးသထက်ဝေးစွာ ကွေကွင်းနေမည်ကို သိရှိနေသည်။ ထိုဟေဗြဲလူထုမှ တချို့တို့သည် ဝိညာဉ်ရေးရာဖြင့် ဝတ်ပြုကြသူများဖြစ်သည့်တိုင် များစွာတို့ သည် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်သမားများသာဖြစ်ကြ၍၊ သူတို့ဝတ်ပြုခြင်း၌ စိတ်အား ထက်သန်တည်ကြည်ခြင်းတို့မရှိကြပါ။ တချို့တို့သည် စိတ်ရင်းဖြင့် ရုပ်တု ကိုးကွယ်သူများဖြစ်ကြသဖြင့်၊ ထိုစိတ်အားထက်သန်တည်ကြည်ခြင်းမျိုးရှိရန် ရှက်ကြ၏ ” (Ellen G. White, Signs of the Times, May 19, 1881.

ဤတည်ကြည်သောပဋိညာဉ်တရားကို ပညတ်တရားစာအုပ်တွင် မှတ်တမ်းတင်ထားရာ၊ ရိုသေစွာထိမ်းသိမ်းထားရပါမည်။ ယောရှုသည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်အနီးနား ဝက်သစ်ချပင်အောက်တွင် ကျောက်ကြီး တစ်ခုမတ်ထူထားလေသည်။ ယောရှုသည် လူထုအား “ဤကျောက်သည် ငါတို့အားသက်သေဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား၏စကားများကို ထိုကျောက်သည်ပင် ကြားရသည်ဖြစ်၍ သင်တို့၏ဘုရားအား ငြင်းပယ်သောအခါ ထိုကျောက်သည် သင်တို့၌သက်သေဖြစ်လိမ့်မည်” ဟုဆို၏။

ထပ်မံ၍ ယောရှုသည် သူ၏ညွှန်ကြားချက်နှင့် သတိပေးခြင်းတို့သည် သူ့ကိုယ်ပိုင်စကားများမဟုတ်ကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဖြစ် ကြောင်း ရှင်းလင်းစွာတင်ပြ၏။ ဤကျောက်ကြီးသည် မျိုးဆက်သစ်တို့အား သက်သေခံရန် ထူထားသောအောက်မေ့ဖွယ်ကျောက်ဖြစ်၍ ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်း သို့ ကျဆင်းဆုတ်ယုတ်သော မျိုးဆက်သစ်များတစ်ဘက်တွင် သက်သေဖြစ်ရ လိမ့်မည်” (Ellen G. White, Signs of the Times, May 26, 1881).

ဆွေးနွေးရန်မေးခွန်းများ။

၁။ ယောရှု၊ ၂၄:၁၉ တွင် “သန့်ရှင်းသောဘုရား၊ သဝန်တို့သော ဘုရား” ဟူသည်က မည်သို့အနက်ရှိ၍ မည်ကဲ့သို့သဝန်တို့နိုင် သနည်း (ယောရှု၊ ၂၄:၁၉)။

၂။ ထာဝရဘုရားအား ကျွန်ုပ်တို့ချစ်ခြင်းသည် သူပေးတော်မူသော လွတ်လပ်စွာရွေးချယ်နိုင်ခြင်းနှင့် မည်သို့ဆက်နွှယ်နေသနည်း။ မှန်ကန်သောလွတ်လပ်မှုမရှိဘဲလျက် သူ့အားအမှန်ချစ်နိုင်မည် လော။ စစ်မှန်သောချစ်မေတ္တာကို အတင်းအကြပ်ရယူနိုင်ပါ မည်နည်း။

၃။ ယနေ့အသင်းတော်ခေါင်းဆောင်ကြီးတို့သည် နောင်မျိုးဆက် တို့အား လက်ဆင့်ကမ်းနိုင်သောအရာသည် မည်သည်တို့နည်း။

၄။ ယောရှု၏အသက်တာနှင့် သူ့အသက်ရှင်သ၍ ဣသရေလသည် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုသည်ကိုတွေးကြည့်ပါ။ သင့်အသက်တာ အားဖြင့် သူတစ်ပါးတို့အား မည်သည့်နိဂုံးပေးကမ်းလိုသနည်း။

နံနက်ယံဝတ်
အောက်တိုဘာလ၊ ၂၀၂၅ ခုနှစ်

၁ ဟူး တမန်၊ ၆း၃	၁၇ ကြာ သက်၊ ၁း၅-၇
၂ တေး တမန်၊ ၆း၈	၁၈ နေ တမန်၊ ၁၈း၂၄၊ ၂၅
၃ ကြာ တမန်၊ ၈း၅	
၄ နေ တမန်၊ ၉း၆	၁၉ နွေ တမန်၊ ၁၉း၁
	၂၀ လာ တမန်၊ ၁၉း၄၀
၅ နွေ တမန်၊ ၉း၂၂	၂၁ ဂါ ဘကော၊ ၂း၁၀
၆ လာ တမန်၊ ၁၀း၁၊ ၂	၂၂ ဟူး ဘကော၊ ၉း၂၄၊ ၂၅
၇ ဂါ တမန်၊ ၁၂း၁၊ ၂	၂၃ တေး ၂ကော၊ ၅း၁၇
၈ ဟူး တမန်၊ ၁၁း၂၁၊ ၂၂	၂၄ ကြာ ဘကော၊ ၉း၁၁-၁၄
၉ တေး တမန်၊ ၁၃း၄၅၊ ၄၆	၂၅ နေ တမန်၊ ၂၀း၃၃-၃၅
၁၀ ကြာ တမန်၊ ၁၄း၂	
၁၁ နေ တမန်၊ ၁၅း၁၀	၂၆ နွေ ၂ကော၊ ၄း၁၇၊ ၁၈
	၂၇ လာ ရောမ၊ ၁၀း၁
၁၂ နွေ တမန်၊ ၁၆း၁၊ ၂	၂၈ ဂါ ဂလာတီ၊ ၁း၆၊ ၇
၁၃ လာ တမန်၊ ၁၆း၉	၂၉ ဟူး တမန်၊ ၂၁း၁၂
၁၄ ဂါ တမန်၊ ၁၇း၄	၃၀ တေး တမန်၊ ၂၁း၃၉-၄၀
၁၅ ဟူး တမန်၊ ၁၇း၁၁၊ ၁၂	၃၁ ကြာ တမန်၊ ၂၄း၂၆၊ ၂၇
၁၆ တေး တမန်၊ ၁၈း၄	

နံနက်ယံဝတ်
နိုဝင်ဘာလ၊ ၂၀၂၅ ခုနှစ်

၁ နေ တမန်၊ ၂၅း၁၂	၁၆ နွေ သက်၊ ၄း၃
	၁၇ လာ ဗျာ၊ ၁း၉
၂ နွေ တမန်၊ ၂၆း၂၇-၂၉	၁၈ ဂါ ဗျာ၊ ၁၄း၄၊ ၅
၃ လာ တမန်၊ ၂၇း၃၁	၁၉ ဟူး ဗျာ၊ ၇း၉၊ ၁၀
၄ ဂါ တမန်၊ ၂၈း၁၅	၂၀ တေး လှ၊ ၁၉း၄၁-၄၄
၅ ဟူး တမန်၊ ၂၈း၃၀၊ ၃၁	၂၁ ကြာ ဗျာ၊ ၂း၁၀
၆ တေး ကောလော၊ ၃၁း၁-၃	၂၂ နေ ၂သက်၊ ၂း၃၊ ၄၊ ၇
၇ ကြာ ၂တီ၊ ၄း၁၆၊ ၁၇	
၈ နေ ၂တီ၊ ၁း၁၆-၁၈	၂၃ နွေ ဗျာ၊ ၂း၂၄
	၂၄ လာ ဗျာ၊ ၂း၂၆
၉ နွေ ဟေဗြဲ၊ ၁၀း၂၃	၂၅ ဂါ ၂ကော၊ ၁၃း၈
၁၀ လာ ၂တီ၊ ၄း၆-၈	၂၆ ဟူး ရောမ၊ ၁း၁၇
၁၁ ဂါ ၂တီ၊ ၁း၁၂	၂၇ တေး မသဲ၊ ၁၀း၃၂၊ ၃၃
၁၂ ဟူး ဘပေါ၊ ၁း၃၊ ၄	၂၈ ကြာ ၂တီ၊ ၂း၃
၁၃ တေး ၂ပေါ၊ ၃း၁၁၊ ၁၂	၂၉ နေ ဆာလံ၊ ၁၁း၉း၁၃၀
၁၄ ကြာ ဘယော၊ ၃း၂၊ ၃	
၁၅ နေ ဘယော၊ ၁း၁-၄	၃၀ နွေ ဆာလံ၊ ၁၁း၄း၆

နံနက်ယံဝတ်
ဒီဇင်ဘာလ၊ ၂၀၂၅ ခုနှစ်

၁ လာ ဘကော၊ ဘး၂၇	၁၆ ဂါ ယော၊ ဘးဘ၇-၁၉
၂ ဂါ ယော၊ ဂး၁၆	၁၇ ဟူး ဗျာ၊ ၂၀:၁၂
၃ ဟူး ယော၊ ဘး၄၊ ၉	၁၈ တေး ယေဇကျေ၊ ၂၈:၁၅
၄ တေး ယော၊ ဘး၁၉	၁၉ ကြာ ကမ္ဘာ၊ ဘး၁၅
၅ ကြာ ဗျာ၊ ဘး၁၁	၂၀ နေ ဘပေ၊ ၅:၈
၆ နေ ယောဟန်၊ ၈:၁၂	
	၂၁ နွေ ၂သက်၊ ၂:၉-၁၂
၇ နွေ ဒံ၊ ၈:၁၄	၂၂ လာ ကမ္ဘာ၊ ဘး၄
၈ လာ လု၊ ၂၄:၂၇	၂၃ ဂါ ဗျာ၊ ဘး၁၃၊ ၁၄
၉ ဂါ ဗျာ၊ ဘး၆	၂၄ ဟူး ဗျာ၊ ဘး၃
၁၀ ဟူး ဗျာ၊ ဘး၄	၂၅ တေး ဗျာ၊ ဘး၁၇
၁၁ တေး ဟေဗြဲ၊ ဘး၃၅၊ ၃၆	၂၆ ကြာ ဟေရု၊ ၈:၂၀
၁၂ ကြာ ဗျာ၊ ဘး၁၉	၂၇ နေ ဗျာ၊ ဘး၁
၁၃ နေ မာလခီ၊ ဘး၁	
	၂၈ နွေ ဒံ၊ ဘး၁
၁၄ နွေ ဗျာ၊ ဘး၁၉	၂၉ လာ ဗျာ၊ ဘး၁၇
၁၅ လာ ယော၊ ဘး၂၀	၃၀ ဂါ ဟေရု၊ ၂၆:၂၁
	၃၁ ဟူး ဗျာ၊ ဘး၃